

ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมະลิ 105 ของสมาคมแปลงขยายพันธุ์
ของคุณย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

นายกฤษnin คำตัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แผนกวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2549

**Potentials in Khoa Dawk Mali 105 Rice Seed Production by the Seed Expansion
Project Members of Nakhon Ratchasima Rice Seed Center in Phimai District,
Nakhon Ratchasima Province**

Mr.Grisdin Kumtan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Agriculture in Agricultural Extension
School of Agricultural Extension and Cooperatives
Sukhothai Thammathirat Open University
2006

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกระดิ 105 ของスマชิก
แปลงขยายพันธุ์ของศูนย์เม็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพิมาย
จังหวัดนครราชสีมา

ชื่อและนามสกุล นายกฤษฎา คำดัน

แขนงวิชา ส่งเสริมการเกษตร

สาขาวิชา ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต ไบระคง
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สีสังข์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

 ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชุมพะเทพ พงศ์สร้อยเพชร)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต ไบระคง)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สีสังข์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
ส่งเสริมการเกษตร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมราช

 ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ ศรีพhol)

วันที่ 11 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2550

ชื่อวิทยานิพนธ์ ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมະลิ 105 ของสมาชิกแปลงข้าวพันธุ์ของศูนย์
เมล็ดพันธุ์ข้าวขาวครรราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
ผู้วิจัย นายกฤตยูน คำตัน บริษัทฯ เกษตรศาสตร์มหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1)รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต ไยกะคง (2) รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สีสังข์
ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของสมาชิก¹ แปลงข้าวพันธุ์ (2) ความรู้พื้นฐานและแหล่งความรู้ของสมาชิกแปลงข้าวพันธุ์ (3) ทัศนคติของสมาชิกแปลง² ข้าวพันธุ์ (4) ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมະลิ 105 ของสมาชิกแปลงข้าวพันธุ์ (5) ปัญหาและ³ ข้อเสนอแนะในการเข้าร่วมโครงการแปลงข้าวพันธุ์ข้าว เป็นการวิจัยแบบสำรวจ

ประชากรในการวิจัยคือ เกษตรกรสมาชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าวขาวคอกมະลิ 105 ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 105 ราย เก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดโดย⁴ วิธีสำมะโนประชากร เครื่องมือในการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ มีค่าความเชื่อมั่น 0.8735 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์⁵ ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด การขัดอันดับ และ⁶ ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การ回帰โดยพหุคุณ (multiple regressions) โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม⁷ สำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า (1) เกษตรกรส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 46.90 ปี จบการศึกษาภาค⁸ บังคับ มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.43 คน มีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 27.08 ปี มีประสบการณ์ในการผลิต⁹ เมล็ดพันธุ์เฉลี่ย 2.93 ปี มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2.50 คน มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 38.96 ไร่ มีพื้นที่¹⁰ ขั้ดทำแปลงข้าวพันธุ์ข้าวเฉลี่ย 17.63 ไร่ รายได้เฉลี่ย 172,761.90 บาท (2) เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐาน¹¹ เกี่ยวกับข้าวขาวคอกมະลิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว เกษตรกรได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว¹² นครราชสีมามากที่สุด (3) เกษตรกรมีระดับทัศนคติมากต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมະลิ 105 โดยประเด็นมี¹³ ความรักในการอาชีพทำงานมีระดับทัศนคติมากสูงสุด (4) เกษตรกรมีศักยภาพในระดับมาก โดยเฉพาะศักยภาพด้าน¹⁴ การสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา (5) เกษตรกรส่วนใหญ่มีปัญหาด้านความอดุลสมบูรณ์ของคิน¹⁵ ข้อเสนอแนะ ต้องการให้ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวฯ ซื้อคืนเมล็ดพันธุ์ในราคาน้ำที่สูงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ผลการ¹⁶ ทดสอบสมมติฐาน พ布ว่า จำนวนแรงงานในครัวเรือน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับศักยภาพของเกษตรกรสมาชิก¹⁷ แปลงข้าวพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมະลิ 105 อ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Thesis title: Potentials in Khoa Dawk Mali 105 Rice Seed Production by the Seed Expansion Project Members of Nakhon Ratchasima Rice Seed Center in Phimai District, Nakhon Ratchasima Province

Researcher: Mr.Grisdin Kumtan ; **Degree:** Master of Agriculture (Agricultural Extension); **Thesis advisors:** (1) Dr.Somchit Yotakhong, Associate Professor (2) Dr.Sunan Seesang, Associate Professor; **Academic year:** 2006

ABSTRACT

The objectives of this research were to study : (1) the socio-economic background of the Seed Expansion Project Members, (2) the basic knowledge and the knowledge sources of the Seed Expansion Project Members, (3) the attitude of the Seed Expansion Project Members, (4) the potential of Khoa Dawk Mali 105 Rice Seed Production of the Seed Expansion Project Members, and (5) problems and recommendations of the Seed Expansion Project Members. The research population comprised of 105 farmers who producing Khoa Dawk Mali 105 Rice Seed Expansion Project Members of Nakhon Ratchasima Rice Seed Center in Phimai District, Nakhon Ratchasima Province and accumulating total population data by census. The research instrument was structured review. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, min, max, ranking and multiple regression. By using computerized program.

The results showed that (1) Most members were female with average age of 46.90 years old, and graduated with primary school. They had an average 4.43 people and 2.50 workers per families. They had experience and rice seed production experience were 27.08 and 2.93 years, respectively. The average farming area were 38.96 rai and 17.63 rai for Seed Expansion farm. The average income was 172,761.90 bath per year.(2) Most members has basic knowledge of Khoa Dawk Mali 105 and be trained rice seed production knowledge by official of Nakhon Ratchasima Rice Seed Center (3) Their attitude was found of doing paddy with the highest level. (4) The potentials of farmers toward the support of Nakhon Ratchasima Rice Seed Center. was high level. (5) The problems were found unfertile soil. The farmers recommended that price of purchased seed was increased. For the hypothesis found that the number of workers in their families was obtained as positive relating to the potentials in Khoa Dawk Mali 105 Rice Seed Production of the Seed Expansion Project Members which has differentiate statistically significant at 0.05

Keywords: Potentials, Rice Seed Production, Khoa Dawk Mali 105, Nakhon Ratchasima

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างดีเยี่ยมจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต ไบระคง อาจารย์ที่ปรึกษาหลักและรองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ตีสังข์ อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วม ที่ได้กราบให้คำแนะนำ ติดตาม เอ้าใจใส่และคอบกระตุ้นการจัดทำของผู้วิจัยอย่างดีบั่งตลอด นานับตัวแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ทุกประการ ผู้วิจัยขอถือขอบชื่นในความกรุณาของท่าน เป็นอย่างยิ่งและขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชุพเทพ พงศ์สร้อยเพชร ที่เป็นประธานคณะกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนการทำวิจัยจากผู้บังคับบัญชา นายศาสตรา ศธนเสาวภาคย์ ผู้อำนวยการศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา และ นายหัสดี พราโมต อธิศผู้อำนวยการศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา นางวนิภา หัวหน้ากลุ่มควบคุมคุณภาพ นายจำนงค์ เพชرونันต์ นักวิชาการเกษตร 7 นาขวิรุจน์ หาดี นางศิริพร คงเจริญเพชร ที่ได้ให้คำปรึกษาตลอดช่วงเวลา การทำวิจัย ตลอดจนสามารถแปลงขยายพันธุ์ข้าวขาวคอกมะลิ 105 ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว นครราชสีมา ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดียิ่งในการให้สัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยถือว่ามีค่าและเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนจากการค่า Naraca ของกรรยา กรรยาและบุตร ที่เคยให้กำลังใจในการศึกษาครั้งนี้ตลอดมา

ประ โภชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ผู้วิจัยขออนุบันได้ผู้สนใจในการศึกษา ถูกหลั่นเพียงได้จาก การวิจัยผู้วิจัยขออนุบันได้ บิดา Naraca ครู อาจารย์และท่านผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน ส่วนข้อมูลพร่อง ที่มีผู้วิจัยขอรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

กฤษฎีน คำดัน
พฤษภาคม 2550

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิตติกรรมประกาศ	๓
สารบัญตาราง	๔
สารบัญภาพ	๕
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๔
กรอบแนวคิดการวิจัย	๔
สมมติฐานการวิจัย	๕
ขอบเขตการวิจัย	๖
นิยามศัพท์เฉพาะ	๖
ประโยชน์ที่จะได้รับ	๗
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๘
บริบททางวัฒนธรรมสีมาและอำเภอพิมาย	๘
แนวคิดเกี่ยวกับศักขภพ	๑๕
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	๓๑
ความรู้เกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวองค์ประกอบ ๑๐๕	๔๐
บริบทของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา	๖๕
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗๙
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๘๔
ประชากร	๘๔
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๘๕
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๘๗
การวิเคราะห์ข้อมูล	๘๗
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๘๙
สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร	๘๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ความรู้พื้นฐานและแหล่งความรู้ของเกษตรกร	99
ทักษะดิจิทัลของเกษตรกร	103
ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดคะเนอัตราผลิต 105 ของเกษตรกร.....	104
ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดคะเนอัตราผลิต 105.....	110
การทดสอบสมมติฐาน.....	113
บทที่ ๕ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	122
สรุปการวิจัย	122
อภิปรายผล	125
ข้อเสนอแนะ	134
บรรณานุกรม	136
ภาคผนวก	146
ก หนังสือขออนุญาตเกษตรจังหวัดนครราชสีมาในการจัดเก็บข้อมูล	147
ข แบบสัมภาษณ์เกษตรกร	149
ประวัติผู้วิจัย	161

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 มาตรฐานเมล็ดพันธุ์ข้าว	43
ตารางที่ 2.2 มาตรฐานเมล็ดพันธุ์ข้าวคืนจากแปลงข้าวพันธุ์ชั้นพันธุ์ข้าว	73
ตารางที่ 2.3 มาตรฐานเมล็ดพันธุ์ข้าวคืนจากแปลงข้าวพันธุ์ชั้นพันธุ์จำหน่าย	73
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรแยกเป็นราษฎร	84
ตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคม	89
ตารางที่ 4.2 สภาพทางเศรษฐกิจ	93
ตารางที่ 4.3 ความรู้พื้นฐานของเกษตรกรเกี่ยวกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 และการผลิต เมล็ดพันธุ์ข้าว.....	99
ตารางที่ 4.4 แหล่งความรู้พื้นฐานที่เกษตรกรได้รับเกี่ยวกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 และการผลิต เมล็ดพันธุ์ข้าว.....	101
ตารางที่ 4.5 ทัศนคติของเกษตรกรผู้ร่วมโครงการแปลงข้าวพันธุ์ข้าว.....	103
ตารางที่ 4.6 ศักยภาพของเกษตรกรในผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ขาวดอกมะลิ 105.....	105
ตารางที่ 4.7 ปัญหาของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ขาวดอกมะลิ 105.....	110
ตารางที่ 4.8 ปัญหาอื่นๆ และข้อเสนอแนะ.....	112
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ การผลดอยพหุคุณ.....	114
ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์การผลดอยพหุคุณ.....	115
ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์การผลดอยพหุคุณศักยภาพของเกษตรกรต่อการผลิต เมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105.....	116
ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์การผลดอยพหุคุณศักยภาพความพร้อมด้านเกษตรกร ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105.....	117
ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์การผลดอยพหุคุณศักยภาพพื้นที่ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ ข้าวขาวดอกมะลิ 105.....	118
ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์การผลดอยพหุคุณศักยภาพด้านชุมชนหรือกลุ่มต่อการ ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105.....	119
ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์การผลดอยพหุคุณศักยภาพด้านการสนับสนุนของศูนย์ เมล็ดพันธุ์ข้าวครรภาระสำนักดงผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105.....	120

สารบัญตาราง(ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์การคาดดอypหุคัยศักขภาพด้านการสนับสนุนของ หน่วยงานอื่นๆต่อผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวดอยกมล 105.....	121
--	-----

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ที่ตั้งและอาณาเขต จังหวัดนราธิวาส	9
ภาพที่ 2.2 ที่ตั้งและอาณาเขต อ่าगोพินาย จังหวัดนราธิวาส	14
ภาพที่ 2.3 ภาพการเตรียมดิน	49
ภาพที่ 2.4 ภาพแปลงกล้าข้าว	52
ภาพที่ 2.5 ภาพการตรวจแปลงข้าวพันธุ์ข้าวในระยะเริ่มต้น	56
ภาพที่ 2.6 ภาพการตรวจแปลงข้าวพันธุ์ข้าวในระยะอ่อนกวาว	57
ภาพที่ 2.7 ภาพการตัดถอนพันธุ์ปันแปลงข้าวพันธุ์ข้าวในระยะโน้มร่วงของเกษตรกรเจ้าของแปลงฯ	57
ภาพที่ 2.8 ภาพการเก็บเกี่ยวข้าวด้วยแรงงานคน	59
ภาพที่ 2.9 ภาพการเก็บเกี่ยวข้าวด้วยเครื่องจักรกล	60
ภาพที่ 2.10 ภาพแสดงโครงสร้างของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนราธิวาส	66
ภาพที่ 2.11 ภาพการสูบดูดเมล็ดพันธุ์ข้าว	68
ภาพที่ 2.12 ภาพการตรวจสอบความบริสุทธิ์เมล็ดพันธุ์ข้าว	70
ภาพที่ 2.13 ภาพถังอบลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนราธิวาส	75
ภาพที่ 2.14 ภาพโรงงานปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนราธิวาส	76
ภาพการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนราธิวาส	78

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ข้าว เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก ประชากรกว่าครึ่งโลกใช้ข้าวเป็นอาหารหลัก ข้าวจึงเป็นสินค้าที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมั่นคงด้านอาหาร ในหลายประเทศข้าวเป็นสินค้าที่มีความอ่อนไหวทางการเมือง และถือว่าข้าวเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง แม้ว่าดันทุนการผลิตสูงกว่าการนำเข้าก็ตาม แต่รัฐยังคงสนับสนุนให้เกษตรกรทำการผลิตต่อไป (กรมการข้าว 2549: 1) และข้าวเป็นอาหารหลักที่คนไทยบริโภค นอกจากนั้น ข้าวยังเป็นสินค้าเกษตรเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย ในปีงบประมาณ 24 ล้านตัน ข้าวเปลือก ต่อปี มีพื้นที่ท่านาประมาณ 64 ล้านไร่ (ส่งเสริมฯ จि�ตรกร 2544: 32) จึงนับได้ว่าข้าวมีความสำคัญต่อประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของบ้านเมืองหากที่จะหาพืชอื่นทดแทนได้ (ชาญพิทยา ฉินพาลี 2548: 1)

ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ส่งออกข้าวเป็นอันดับหนึ่งของโลก ตั้งแต่ปี 2524 เป็นต้นมา ซึ่งในปี 2547 ไทยมีส่วนแบ่งการตลาดร้อยละ 38 ของการค้าข้าวโลก (กรมการข้าว 2549: 2) ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญพิทยา ฉินพาลี (2548: 1) กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยสามารถส่งข้าวออกจำหน่ายในตลาดโลกของโลกมาเป็นระยะเวลาสิบกว่าปี ซึ่งรายได้จากการส่งออกคิดเป็นร้อย 22.9 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดของไทย ทั้งนี้ เพาะปลูกข้าวในประเทศไทยเรามีข้าวหอมมะลิคุณภาพดีเป็นปัจจัยส่วนหนึ่ง ในพื้นที่ปลูกข้าวของประเทศไทยทั้งหมดนี้มีพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ประมาณ 16 ล้านไร่ มีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในทุ่งกุลาธิรังไห มีพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิประมาณ 1.7 ล้านไร่ (มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชบูรณะ : 2549) สืบคันจาก

http://human.rtu.ac.th/icon/local_infor/rice.doc

สถานการณ์การผลิตข้าว กรมการข้าว(2549 : 1-2) ได้กล่าวถึงสถานการณ์การผลิตข้าวของโลก ว่า การผลิตข้าวของโลกส่วนใหญ่จะอยู่ในทวีปเอเชียร้อยละ 90 ในช่วงปี 2542/43 - 2546/2547 ผลผลิตข้าวโลกลดลงจาก 607.90 ล้านตันข้าวเปลือก (408.70 ล้านตันข้าวสาร) ในปี 2543 เที่ยง 580.20 ล้านตันข้าวเปลือก (389.11 ล้านตันข้าวสาร) ในปี 2547 หรือลดลงในอัตราแฉลี่ย

ร้อยละ 1.50 ต่อปี แต่ในปี 2546/47 เป็นศั้นมาผลผลิตข้าวโภคภัณฑ์เพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยกว่าร้อยละ 2 คือเพิ่มขึ้นจาก 377.50 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2546/47 เป็น 411.52 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2548/49 และคาดว่าในปี 2549/50 จะเพิ่มขึ้นเป็น 417.01 ล้านตัน ประเทศที่ผลิตข้าวมากที่สุดได้แก่จีน รองลงมาคืออินเดีย อินโดนีเซีย เวียดนาม และไทยตามลำดับ สำหรับสถานการณ์การผลิตข้าวของประเทศไทย กรรมการข้าว (2549: 2-3) ได้รายงานไว้ดังนี้

- 1) ประเทศไทยผลิตข้าวได้เป็นอันดับ 6 ของโลก แต่สามารถส่งออกเป็นอันดับ 1 ของโลก
- 2) พื้นที่เพาะปลูกข้าวในช่วงปี 2542/43 – 2547/78 ปีละประมาณ 64.4 – 66.6 ล้านไร่

ได้ผลผลิตประมาณ 24.2 – 28.5 ล้านตันข้าวเปลือก

3) พื้นที่นา 3 ใน 4 อยู่ในเขตนาฝัน โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีพื้นที่ปลูกมากกว่า ร้อยละ 50 ของประเทศ ซึ่งมีปัญหาดินเค็ม ดินเบรี้ยว น้ำท่วมเป็นประจำ และการขาดประทานไม่สมบูรณ์เสื่อมต่อการขาดแคลนน้ำในช่วงเพาะปลูก ส่งผลให้ผลผลิตเนลี่ยต่อไร่ทั้งประเทศค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เวียดนาม อินเดีย ฟิลิปปินส์ เป็นต้น

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น เช่น การปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ของดิน การพัฒนาระบบคลประทาน การจัดรูปที่ดิน การปรับระดับพื้นที่นาและการใช้มีดคันธุ์ดี ซึ่งการใช้มีดคันธุ์ดีเป็นวิธีการเพิ่มผลผลิตที่ลงทุนน้อยกว่าวิธีอื่นๆ เพราะจะน้ำในการผลิตเม็ดพันธุ์ดีที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

เม็ดพันธุ์ดีที่มีคุณภาพเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเรื่องคุณภาพและปริมาณ เพื่อให้เม็ดพันธุ์ดีแพร่กระจายไปสู่มือเกษตรกรอย่างทั่วถึง รัฐบาลจึงได้จัดทำโครงการผลิตและขยายเม็ดพันธุ์พืชในปี พ.ศ. 2515 โดยให้กรมวิชาการเกษตรรับผิดชอบในการผลิตเม็ดพันธุ์คัดและพันธุ์หลัก กรมส่งเสริมการเกษตรรับผิดชอบในการผลิตเม็ดพันธุ์ขายนายและเม็ดพันธุ์จำหน่าย (กองกษิต สุวรรณวิหค 2546: 11) ในปี พ.ศ. 2549 รัฐบาลได้รวมงานการผลิตเม็ดพันธุ์ทั้งสองส่วน ให้มาร่วมกันอยู่ในกรมการข้าวซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกรมที่รับผิดชอบงานข้าวของประเทศไทย สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดย การผลิตเม็ดพันธุ์คัดและพันธุ์หลักอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักวิจัยและพัฒนาข้าว ส่วนการผลิตเม็ดพันธุ์ขายนายและเม็ดพันธุ์จำหน่าย อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักเม็ดพันธุ์ข้าว และศูนย์เม็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมาเป็นหน่วยงานภายใต้สำนักเม็ดพันธุ์ข้าว มีหน้าที่ในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวเป็นหลัก ได้แก่ พันธุ์ข้าวอกนະดี 105 กษ 15 และพันธุ์ขี้ขานาท ซึ่งมีเป้าหมายการผลิต ประมาณ ปีละ 4,000 ตัน เพื่อใช้ในการดำเนินการโครงการ ส่งเสริมการเกษตรของหน่วยงานภาครัฐ และโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ นอกจากนี้ยังจำหน่ายให้แก่หน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และเกษตรกรทั่วไป

การดำเนินการผลิตเมล็ดพันธุ์มีหลาภัณฑ์ ชั้น การจัดแปลงขายพันธุ์ การตรวจสอบคุณภาพ การปรับปรุงสภาพ เป็นต้น สำหรับในขั้นตอนการจัดทำแปลงขายพันธุ์นั้น นับได้ว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นแหล่งปลูกขายพันธุ์เพื่อให้มีผลิตพันธุ์คุณภาพมากขึ้นซึ่งต้องอาศัยทั้งพื้นที่และแรงงานในการดำเนินการมากจึงจำเป็นต้องอาศัยพื้นที่ของเกษตรกร และตัวเกษตรกรเองเป็นผู้จัดทำหรือเป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ในระดับไร์นา โดยอยู่ภายใต้การควบคุมคุณภาพของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว ตั้งแต่การเตรียมดิน การปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยว การนวด การลดความชื้น การบรรจุภัณฑ์ และการขนส่งเมล็ดพันธุ์มาจำหน่ายให้แก่ศูนย์ฯ ทั้งนี้ปัจจุบันผลิตและเงินทุนในการผลิตนั้นเกษตรกรต้องจัดหาเอง แต่ราคานี้เกษตรกรได้รับจากการจำหน่ายให้แก่ศูนย์ฯ นั้นจะสูงกว่าราคาในห้องจัดประมูลร้อยละ 10-20 ตามระดับคุณภาพ

จังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ทำการทั้งสิ้น จำนวน 3,841,361 ไร่ คิดเป็น 50 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด (สำนักงานการบริหารงานแบบบูรณาการจังหวัดนราธิวาส ประจำปี 2547: 10) และบุคลาศาสตร์ของจังหวัดนราธิวาส ประจำปี 2548 ได้มีการกำหนดบุคลาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตข้าวไว้ 1 บุคลาศาสตร์ 3 ตัวชั้วัด ดังนี้

บุคลาศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรส่างออก ประจำด้วย 3 ตัวชั้วัดดังนี้

ตัวชั้วัดที่ 1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์

ตัวชั้วัดที่ 2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณการแปรรูปเพื่อส่งออกประเภทข้าวหอมมะลิ

ตัวชั้วัดที่ 3 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิอินทรีย์

พื้นที่อาเภอพิมาย จังหวัดนราธิวาส เป็นอำเภอที่มีการปลูกข้าวขาวคาดอุบล 105 ที่สำคัญของจังหวัดนราธิวาสอาเภอนั้น และศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนราธิวาส ได้ทำการสำรวจและคัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมดำเนินการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเมื่อปี พ.ศ. 2545 เพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ขาวคาดอุบล 105 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่มีเป้าหมายการผลิตสูงกว่าพันธุ์อื่นๆ เนื่องจากเป็นที่ต้องการของตลาด สำหรับฤดูฝน ปี 2548 มีเป้าหมายการผลิต 645 ตัน เกษตรกร 105 ราย พื้นที่ดำเนินการอยู่ในเขตด้านล่องไหญ์และด้านลในเมือง จากการสังเกตที่ผ่านมาพบว่าเกษตรกรบางรายไม่ประสบผลสำเร็จทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณ บางรายได้เลิกผลิตเมล็ดพันธุ์ให้ศูนย์ฯ โดยให้เหตุผลว่า หากเก่าการปฏิบัติตามระเบียบการจัดทำแปลงของศูนย์ฯ และการควบคุมให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯ รวมทั้งไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ท่านขายข้าวให้โรงสีกิว่าถึงแม้จะได้ราคาน้ำด้วยต่อการลงทุนน้อยแต่ไม่ต้องพิสูจน์กับการดูแลเอาใจใส่มากนักจะได้มีเวลาไปทำงานอื่น สิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบดึงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์ฯ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของเกษตรกรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งด้านความพร้อม ความรู้ การรับรู้ การรับรู้

ความเข้าใจ ทักษณ์ การปรับตัว การตื่นตัว ความสนใจฝ่าย ความสามารถในการสื่อสาร ที่มีต่อ การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว เพื่อนำไปพัฒนาแนวทางการดำเนินงานและพัฒนาเกษตรกรให้ผลิตเมล็ด พันธุ์ข้าวให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

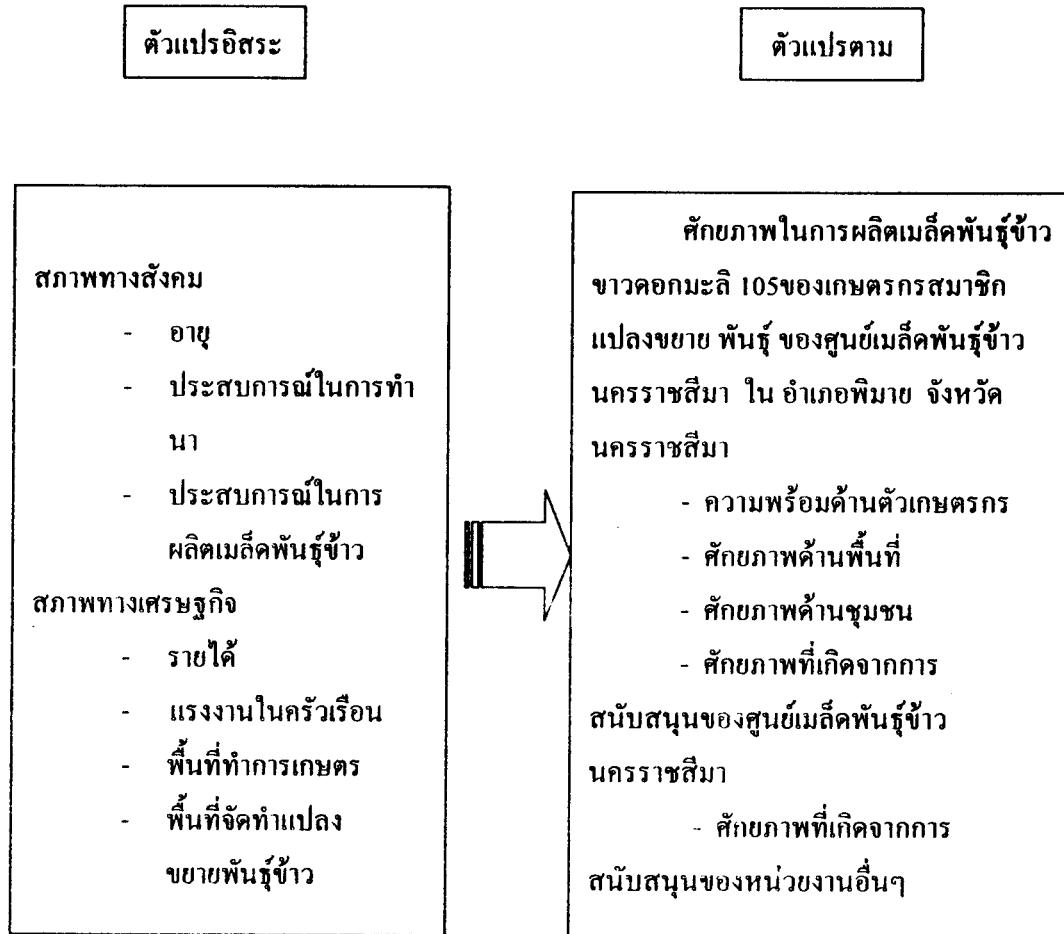
- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพสังคมและเศรษฐกิจ ของเกษตรกรรมชาชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าว
ขาวดอกมะลิ 105 ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับความรู้ของเกษตรกรรมชาชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าวเกี่ยวกับการผลิต
เมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105
- 2.3 เพื่อศึกษาทัศนคติของเกษตรกรรมชาชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าว ที่มีต่อการผลิตเมล็ด
พันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
- 2.4 เพื่อศึกษาศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ของเกษตร
กรรมชาชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าว ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
- 2.5 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรรมชาชิกแปลงข้าวพันธุ์ต่อการผลิต
เมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของเกษตรกรในการ
ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 สามารถนำมาทำหน้าเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสภาพทางสังคมได้แก่ อายุ ประสบการณ์ใน
การทำนา ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์และสภาพทางเศรษฐกิจได้แก่ รายได้ จำนวนแรงงาน
ในครัวเรือน พื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่จัดทำแปลงข้าวพันธุ์ข้าว
2. ตัวแปรตาม เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของเกษตรกรรมชาชิกแปลง
ข้าวพันธุ์ข้าว ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105

จากตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจึงมากำหนด กรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิดการวิจัย (conceptual framework)

4. สมมติฐานการวิจัย

สภาพทางด้านสังคม(อายุ ประสบการณ์ในการทำนาและประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว) สภาพทางด้านเศรษฐกิจ (รายได้ พื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่จัดทำแปลงข้ายพันธุ์ข้าว แรงงานในครัวเรือน) ของเกษตรกรスマชิกแปลงข้ายพันธุ์ข้าวมีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการ

ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอกมะลิ 105 ของเกษตรกรรมสามารถนำไปลงขยายพันธุ์ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว
นครราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอกมะลิ 105
ของเกษตรกรรมแปลงขยายพันธุ์ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัด
นครราชสีมา ในฤดูฝน ปี 2548 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 105 ราย เนื่องจากประชากรมีจำนวนน้อยราย
จึงเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมดโดยวิธีสำมะโนประชากร (census) เกษตรกรรมสามารถ

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดคำจำกัดความดังนี้

6.1 ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว หมายถึง ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ซึ่งเป็นหน่วยงาน
ในสังกัดกรมการข้าว ที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการผลิตและขยายเมล็ดพันธุ์ดี เพื่อกระจายเมล็ดพันธุ์ดี
สู่มือพื้นเมืองเกษตรกร

6.2 เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรรมสามารถผู้ร่วมโครงการแปลงขยายพันธุ์ของ
ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

6.3 การผลิตเมล็ดพันธุ์ หมายถึง การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ขาวคาดอกมะลิ 105 โดยมี
การคุณภาพตามหลักวิชาการ เพื่อนำเมล็ดพันธุ์ไปขยายในช่วงอายุต่อไป

6.4 ข้าวพันธุ์ข้าวคาดอกมะลิ 105 หมายถึง ข้าวพันธุ์ดีที่ทางราชการส่งเสริม และมี
ลักษณะประจำพันธุ์ตรงตามข้อกำหนดของคณะกรรมการพิจารณาพันธุ์ข้าว กรมวิชาการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

6.5 ทักษะ หมายถึง ความคิดเห็นของเกษตรกรรมสามารถผู้ร่วมโครงการแปลง
ขยายพันธุ์ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

6.6 แปลงขยายพันธุ์ หมายถึง แปลงนาผลิตเมล็ดพันธุ์ดีให้มีคุณภาพที่แท้จริง ของ
สามารถผู้ร่วมโครงการแปลงขยายพันธุ์ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

6.7 เทคโนโลยี หมายถึง ความรู้วิธีการต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติเพื่อเพิ่มผลผลิต ลด
ค่าใช้จ่าย และเมล็ดพันธุ์ข้าวมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

6.8 ศักยภาพ หมายถึง จำนวน พลังหรือคุณสมบัติที่แห่งอยู่ในตัวขององค์กร ตามชีวิตร่วมโครงการและของพันธุ์สูงของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ที่สามารถที่จะพัฒนา หรือแสดงออกมาให้เห็นได้ ในกระบวนการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายที่ กำหนดไว้และสำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้สถานะแวดล้อมที่เป็นอยู่

7. ประโยชน์ที่จะได้รับ

การวิจัยร่องน้ำมีความสำคัญ เนื่องจากข้าวขาวดอกมะลิ 105 เป็นข้าวหอมที่มีคุณภาพที่ ประเทศไทยผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศไทยและมีศักยภาพในการส่งออก และอาจกล่าวได้ว่าข้าวเป็น สัญลักษณ์ของประเทศไทยก็ว่าได้ ดังนั้นจึงสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการวางแผน การ พัฒนาเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ของเกษตรกรรมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในด้านอื่นๆ ของศูนย์ฯ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “พัฒนาภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ของสนาชิกแปลงขยายพันธุ์ของศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งเอกสาร ตำรา บทความ ที่เป็นเนื้อหา แนวคิด ทฤษฎี อินเตอร์เน็ตทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้

1. บริบทจังหวัดนครราชสีมาและอำเภอพิมาย
2. แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
4. ความรู้เกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105
5. บริบทของศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บริบทจังหวัดนครราชสีมาและอำเภอพิมาย

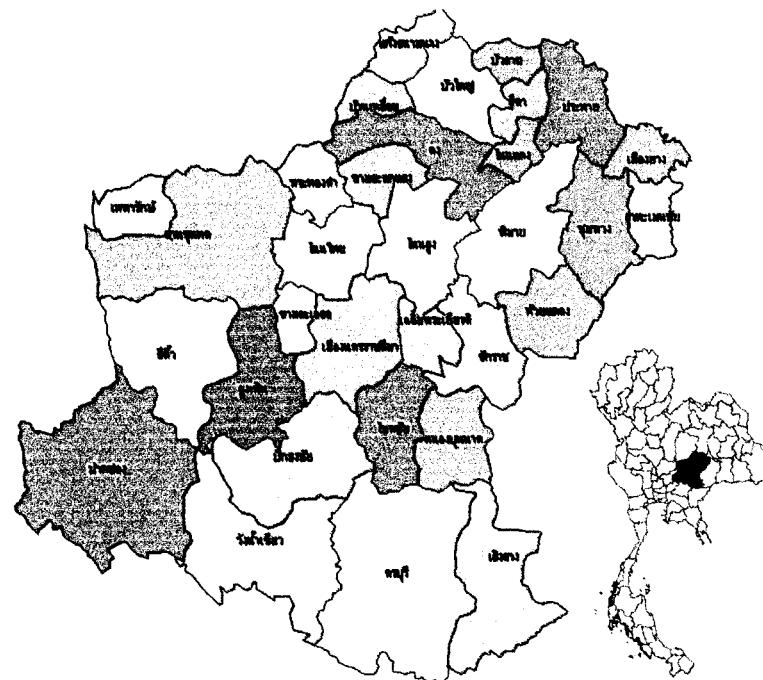
1.1 บริบทของจังหวัดนครราชสีมา สำนักงานการบริหารงานแบบบูรณาการจังหวัดนครราชสีมา (2547: 1-12) ได้สรุปสภาพทั่วไป ของจังหวัดนครราชสีมาไว้ดังนี้

1.1.1 สภาพทางภูมิศาสตร์

1) ที่ดินและอาณาเขต จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือบนที่ราบสูงโคราช ที่ตั้งของจังหวัดห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถขนส่ง 255 กิโลเมตร และโดยทางรถไฟ 264 กิโลเมตร จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ทั้งหมด 20,493.964 ตารางกิโลเมตร (12,808,728 ไร่) คิดเป็น ร้อยละ 12.12 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีขนาดของพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกัน จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น
ทิศใต้	ติดต่อกัน จังหวัดปราจีนบุรี นครนายก ระแหง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกัน จังหวัดบุรีรัมย์ และขอนแก่น
ทิศตะวันตก	ติดต่อกัน จังหวัดสระบุรี ชัยภูมิ และพะเยา

ที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดนครราชสีมา ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ที่ตั้งและอาณาเขต จังหวัดนครราชสีมา

ที่มา : วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี (2549) "แผนที่จังหวัดนครราชสีมา" (ออนไลน์) กันคืน วันที่ 5

สิงหาคม 2549 จาก <http://www.pkorat.com/mapkorat.htm>

2) สภาพภูมิประเทศ ภูมิประเทศของจังหวัดนครราชสีมาส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ระหว่าง 150-300 เมตร มีเทือกเขาสันกำแพงและเทือกเขาพนมดงรัก เป็นแนวขวางทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตก ส่วนบริเวณตอนล่างค่อนไปทางเหนือและตะวันออกเป็นที่ราบลุ่ม

3) ลักษณะภูมิอากาศ จังหวัดนครราชสีมาเริ่มเข้าสู่ฤดูฝนช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม มีฝนตกชุกในรวมเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นลมร้อนที่พัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนมีนาคม ระยะนี้ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นลมหนาวพัดมาจากประเทศจีน ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม

4) อุณหภูมิ มีอุณหภูมิเฉลี่ยหลอดทั้งปีสูงสุดประมาณ 37.2 องศาเซลเซียส และต่ำสุดประมาณ 14.6 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดในเดือนเมษายนประมาณ 37.2 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดในเดือนมกราคมประมาณ 14.6 องศาเซลเซียส

5) ทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งน้ำ

(1) แม่น้ำชุม จังหวัดนราธิวาส ได้แก่ เกลือ-หินโปรดเตส ทองแดง ขับชน ลิกไนต์และ คินเน่บวนแดง

(2) ป่าไม้จากภาพถ่ายดาวเทียม ณ เดือนธันวาคม 2542 พบว่าจังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ป่าไม้ที่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์เพียง 1,380,472 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 10.8 ของพื้นที่จังหวัด

(3) แหล่งน้ำธรรมชาติ ที่สำคัญมี 9 คุ่นน้ำ ได้แก่ คุ่นน้ำมูล คุ่นน้ำ ลำมาศตอนปลาย คุ่นน้ำลำมาศตอนด้าน คุ่นน้ำจักราช คุ่นน้ำมูลบน-ลำพระเพลิง คุ่นน้ำลำตะคง คุ่นน้ำลำเชียงไกร คุ่นน้ำสะแทด และคุ่นน้ำชี

(4) การคลบประทาน มีโครงการคลบประทานขนาดใหญ่ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำลำตะคง อ่างเก็บน้ำลำพระเพลิง อ่างเก็บน้ำลำมูลบน อ่างเก็บน้ำลำแพะ อ่างเก็บน้ำลำปราษมาศ เชื่อมระบบห้วยพิมาย และมีอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก อยู่ในเขตจังหวัดนราธิวาส ทั้งสิ้น 473 แห่ง ครอบคลุม พื้นที่ 26 อำเภอ 6 ตำบล ความจุ 54,371.767 ล้านลูกบาศก์เมตรและมีพื้นที่คลบประทาน 315,009 ไร่

(5) ทรัพยากรดิน จังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ 12,808,728 ไร่ บริเวณพื้นที่ดินเค็มที่มีมากที่สุดเป็นบริเวณที่สูงที่มีหินเกลืออยู่ชั้นล่าง 1,722,337 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.45 ของพื้นที่ทั้งหมด พร้อมระบบทดลองร่องน้ำ ลำน้ำที่สำคัญ คือห้วยสันพันธ์ของบริเวณที่สูงที่มีหินเกลืออยู่ชั้นล่าง 12,747 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.10 ของพื้นที่ทั้งหมด พร้อมระบบทดลองร่องน้ำ ลำน้ำที่สำคัญ คือห้วยสันพันธ์ของบริเวณที่สูงที่มีหินเกลืออยู่ชั้นล่าง 170,613 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.33 ของพื้นที่ทั้งหมด พร้อมระบบทดลองร่องน้ำ ลำน้ำที่สำคัญ คือห้วยสันพันธ์ของบริเวณที่สูงที่มีหินเกลืออยู่ชั้นล่าง 246,777 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.93 ของพื้นที่ทั้งหมด พร้อมระบบทดลองร่องน้ำ ลำน้ำที่สำคัญ คือห้วยสันพันธ์ของบริเวณที่สูงที่มีหินเกลืออยู่ชั้นล่าง 287 ตำบล 3,645 หมู่บ้าน ได้แก่ อำเภอเมืองนราธิวาส อำเภอ

1.1.2 สภาพทางสังคม

1) ด้านการปกครอง จังหวัดนราธิวาสแบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคเป็น 26 อำเภอ 6 กิ่งอำเภอ 287 ตำบล 3,645 หมู่บ้าน ได้แก่ อำเภอเมืองนราธิวาส อำเภอ

ແກ້ງສານາມນາງ ອໍາເກອຂານທະເລສອ ອໍາເກອຄອງ ອໍາເກອຂານສະແກແສງ ອໍາເກອຄຣາງົງ ອໍາເກອຈັກຮາຊ
ໜໍາເກອໂຫຍ້ ອໍາເກອຊຸມພວງ ອໍາເກອດ່ານຸນທີ ອໍາເກອໃນນໄທບ ອໍາເກອໃນນສູງ
ໜໍາເກອທັນອົງບຸນຍາກ ອໍາເກອບ້ານເຫດືອນ ອໍາເກອບ້າວໄຫຼູ່ ອໍາເກອທັງແດລງ ອໍາເກອນິກຮັງຫັ້ນ
ໜໍາເກອຢະກະໄປທາບ ອໍາເກອພິນາບ ອໍາເກອສີກົ້ວ ອໍາເກອສູງເນີນ ອໍາເກອເສີງສາງ ອໍາເກອປ່າກຊ່ອງ ອໍາເກອ¹
ທັງແດລງ ອໍາເກອວັນນໍາເຂົ້າ ອໍາເກອເຄລີມພະເກີຍຮົດ ກິ່ງໜໍາເກອລໍາທະເນັນຂັ້ນ ກິ່ງໜໍາເກອເນື່ອງຍາງ
ກິ່ງໜໍາເກອເທິພາຮັກນໍ ກິ່ງໜໍາເກອພະທອນຄໍາ ກິ່ງໜໍາເກອນົວລາຍ ແລະ ກິ່ງໜໍາເກອສີຕາ

ມີໜ່ວຍຮາຊາກສ່ວນກລາງໃນຈັງຫວັດ 196 ມີໜ່ວຍຈານ ມີໜ່ວຍຮາຊາກບຣີຫາກສ່ວນ
ກູມົກາກ 42 ມີໜ່ວຍຈານ ມີໜ່ວຍຈານບຣີຫາກສ່ວນທີ່ອັນດີນ 334 ມີໜ່ວຍຈານ ໄດ້ແກ່ ອົງກໍາການບຣີຫາກ
ສ່ວນຈັງຫວັດ 1 ແຫ່ງ ເຫັນ ເຫັນກາລຸນຄຣ 1 ແຫ່ງ ເຫັນກາລຸຕໍານລ 45 ແຫ່ງ ແລະ ອົງກໍາການບຣີຫາກສ່ວນຕໍານລ 287 ແຫ່ງ

2) ດ້ວຍປະຈາກ ຂໍອນມູນ ແ ເຕືອນມີດຸນາຍັນ พ.ສ. 2546 ຈັງຫວັນຄຣາຊສື່ນາ
ມີປະການມາກເປັນອັນດັນ 2 ຂອງປະເທດ ແລະ ເປັນອັນດັນ 1 ຂອງກາຕະວັນອອກເຈີບໜີ້ນີ້ ມີປະຈາກ
ທັງສັນ 2,581,244 ຄນ ຈໍາແນກເປັນຫາຍ 1,280,671 ຄນ ແລະ ເປັນຫຼູ່ງ 1,300,573 ຄນ

3) ກາຮສຶກຍາ ຈັງຫວັນຄຣາຊສື່ນາ ແບ່ງເຫດພື້ນທີ່ກາຮສຶກຍາ ລວມ 7 ເຫດພື້ນທີ່
ກາຮສຶກຍາ ກາຮຈັດກາຮສຶກຍານີ້ທີ່ກາຮສຶກຍາໃນຮະບນໂຮງເຮັນ ແລະ ນອກຮະບນໂຮງເຮັນ ຈໍານວນທັງສັນ
1,610 ແຫ່ງ ມີຈໍານວນທ້ອງເຮັນ 26,615 ທ້ອງເຮັນ ມີຄຽງ 24,393 ຄນ ມີນັກເຮັນ/ນັກສຶກຍາ 515,242 ຄນ
ຄົດເປັນອັດຕາສ່ວນຄຽງ:ນັກເຮັນ ເທົກນ 1 : 21 ແລະ ອັດຕາສ່ວນ ທ້ອງເຮັນ : ນັກເຮັນ ເທົກນ 1 : 19

4) ກາຮສານາແລະ ວັດນຫຮຣມແລະ ນອນນຫຮຣມເນື່ອມປະເພີ້

(1) ກາຮສານາ ປະຈາກສ່ວນໄຫຼູ່ນັບເດືອກສານາພູທົງ ຄິດເປັນຮູ້ອະລະ
99.60 ຂອງປະຈາກທັງໝົດ ໃນປີ 2545 ມີວັດ 1,910 ແຫ່ງ ສໍານັກສົງໝໍ 643 ແຫ່ງ ໂບສົດຄຣິສຕ່
25 ແຫ່ງ ແລະ ມັສີມີ 2 ແຫ່ງ

(2) ວັດນຫຮຣມ ຈັງຫວັນຄຣາຊສື່ນາມີຄູນຫົວວັດນຫຮຣມ ຕັ້ງອູ້ທີ່ມາວິທາລັບ
ຮາຊກັບຸນຄຣາຊສື່ນາ ມີໜ້າທີ່ສ່າງເສີມວັດນຫຮຣມພື້ນໜ້ານ ໄດ້ແກ່ ກາຍາໂຄຮາຊແລະ ເພັນໂຄຮາຊ ເປັນຕົ້ນ

5) ກາຮສາຫາຮຍສຸຂ ປີ ພ.ສ. 2546 ຈັງຫວັນຄຣາຊສື່ນາ ມີໂຮງພາບາລທັງໝົດ
43 ແຫ່ງ ເປັນໂຮງພາບາລກາຄຣສູ້ສັງກັດສາຫາຮຍສຸຂ 31 ແຫ່ງ ເປັນຮັບໂຮງພາບາລຄູນຫົ່ງນາດ
1,072 ເຕີບ 1 ແຫ່ງ ໂຮງພາບາລຊຸມໜ້ນ 26 ແຫ່ງ 1,140 ເຕີບ ໂຮງພາບາລສ່າງເສີມສຸຂກາພ 1 ແຫ່ງ
ແລະ ໂຮງພາບາລຈົດເວັບ 1 ແຫ່ງ ໂຮງພາບາລສັງກັດກະທຽວກລາໂທນ 2 ແຫ່ງ 430 ເຕີບ ແລະ ເອກະນ
12 ແຫ່ງ 864 ເຕີບ ມີຄູນຫົວສຸຂກາພຊຸມໜ້ນ 350 ແຫ່ງ ແລະ ຄູນຫົວສຸຂກາພຊຸມໜ້ນໃນເບີດເມືອງ 13 ແຫ່ງ
ອັດຕາສ່ວນແພທບໍ່ຕ່ອປະຈາກເທົກນ 1: 5,385 ທັນຕແພທບໍ່ຕ່ອປະຈາກເທົກນ 1: 29,566 ພາບາລ
ວິຊາເສີມຕ່ອປະຈາກ 1 : 1,508

ອັດຕາເກີດນິ້ນີ້ພົບ ເທົກນ 11.3 ດ່ຍພັນປະຈາກ ພັດຕາຕາຍ ເທົກນ 4.9 ດ່ຍ

พันประชากร และอัตราเพิ่มตามธรรมชาติ เท่ากับ ร้อยละ 0.64 อัตราการตาย เท่ากับ 7.5 ต่อ พันเกิดมีชีพ และอัตรา mortal ตาย เท่ากับ 14.0 ต่อแสนเกิดมีชีพ มีสตรีสมรสในวัยเริ่มพ้นครึ่งปี จำนวน 257,281 คน ใช้ชีวิตร่วมกับนิค จำนวน 220,604 คน คิดเป็นอัตราคุณภาพนิคร้อยละ 85.74

6) การคุณภาพและการบนสูง จังหวัดนราธิวาสเป็นศูนย์กลางทางด้าน การคุณภาพของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยมีเส้นทางศึกษาดูงาน 127 เส้นทาง สะควร 3 เส้นทางคือ

ทางรถไฟ มีขบวนรถโดยสารผ่าน ขึ้น – ลง จากกรุงเทพ – อุบลราชธานี และกรุงเทพฯ ถึงอุบลราชธานี

ทางรถยนต์ มีทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด และถนนสายต่างๆ ช่วยให้ ประชาชนเดินทางภายในจังหวัด และระหว่างจังหวัด ให้สะควร มีเส้นทางการเดินรถโดยสารประจำทาง 127 เส้นทาง

ทางอากาศ มีท่าอากาศยานพัฒนาพิชัย 1 แห่ง อยู่ที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

1.1.3 สภาพทางเศรษฐกิจ

1) การเกษตรกรรม ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส ร้อยละ 60 มีอาชีพ เกษตรกรรม ในดุลการผลิต ปี 2545/2546 พบว่า จังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ทำการเกษตร 7,694,809 ไร่ หรือร้อยละ 60 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด จำแนกเป็นพื้นที่ทำนา 3,841,361 ไร่ ปลูกพืชไร่ 3,318,592 ไร่ ปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น 370,482 ไร่ ปลูกผัก 164,033 ไร่ และปลูกไม้ดอกไม้ประดับ 341 ไร่ โดยมีมูลค่าการผลิตทางการเกษตร 28,989.61 ล้านบาท ต่อปี

พื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดนราธิวาส ที่มีการปลูกมากที่สุด ได้แก่ ข้าวนาปี จำแนกเป็นพื้นที่ปลูกข้าวเจ้านาปี 3,564,726 ไร่ (ผลผลิตเฉลี่ย 436 กิโลกรัม/ไร่) ข้าวเหนียว 276,635 ไร่ (ผลผลิตเฉลี่ย 404 กิโลกรัม/ไร่) มันสำปะหลัง 1,516,398 ไร่ (ผลผลิตเฉลี่ย 3,336 กิโลกรัม/ไร่) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ 825,058 ไร่ (ผลผลิตเฉลี่ย 604 กิโลกรัม./ไร่) และอ้อย โรงงาน 876,833 ไร่ (ผลผลิตเฉลี่ย 9,259 กิโลกรัม/ไร่)

2) การศึกษา จังหวัดนราธิวาส มีการเลี้ยงสัตว์มากที่สุดในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ สัตว์ที่เลี้ยงได้แก่ โค สุกร ไก่และเป็ด

3) การประมง จังหวัดนราธิวาส มีเกษตรกรผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์น้ำ 27,310 ครัวเรือน พื้นที่เพาะเลี้ยง 20,088 ไร่ ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ 3,483,968 กิโลกรัม ซึ่งเป็นการ เพาะเลี้ยงปลาในนาข้าวและร่องสวน ชนิดของปลาที่เพาะเลี้ยงมากที่สุด ได้แก่ ปลาช่อน ปลาดุก ปลาหมา ปลาตะเพียน ปลา尼ลและปลาใน เป็นต้น สถานีประมง ผลิตพันธุ์ปลา จำนวน 1 แห่ง

4) อุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีการลงทุนและการขยายตัวด้านการลงทุนสูงสุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การอุตสาหกรรมเหมือนกันใน วันที่ 30 กันยายน 2546 มีเหมือนกันใน 26 แปลง ชนิดของแรงงานที่ผลิตได้มากที่สุด คือ หินปูน (หินอุตสาหกรรมชนิดก่อสร้าง) จำนวน 1,703,285.20 ตัน รองลงมา เกลือกิน จำนวน 718,530 ตัน สำหรับหินปูนและเกลือกินผลิตได้มากเป็นอันดับที่ 1 ของประเทศไทย ด้านการลงทุน ด้านอุตสาหกรรม มีโรงงานจำพวก 2 และจำพวก 3 จำนวน 2,069 โรงงาน เงินลงทุน 82,443.87 ล้านบาท มีการจ้างงาน 105,757 คน

5) การพาณิชยกรรม ในปี พ.ศ. 2545 มีผู้จัดทำเบี้ยนประกอบธุรกิจการค้า 8,388 ราย เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด 2,780 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด 5,608 ราย

จากการรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายงานว่า ในปี พ.ศ. 2544 จังหวัดนครราชสีมา มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาปัจจุบัน 107,808 ล้านบาท และมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อหัว 40,605 บาท รายได้เฉลี่ยต่อหัวอยู่ในอันดับที่ 2 ของภาค และอยู่ในอันดับที่ 7 ของประเทศไทย

1.2 อำเภอพิมาย

1.2.1 ประวัติอําเภอพิมาย สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา (2549) สืบค้น

จาก <http://khorat.doae.go.th/phimai/data/prawat.htm> ได้กล่าวถึงประวัติศาสตร์อําเภอพิมาย ไว้ว่า เมืองพิมาย เป็นเมืองสำคัญเมืองหนึ่งของอาณาจักรเขมรโบราณ โดยเฉพาะในสมัยพระเจ้าชเวรມันที่ 7 กษัตริย์เขมร ในขณะนั้น พระองค์ได้เปลี่ยนลักษณะเป็นแบบพิมาย แต่เดิมนั้นถือว่าเป็นอาณาจักรขนาดใหญ่ นานับถืออาณาจักรพุทธนิกายมหายานและได้โปรดให้ส่งรูปปัลลังพระองค์ คือพระพุทธชัมภานาถ มาประดิษฐานที่ปราสาทหินพิมายศาสนสถาน ซึ่งเชื่อกันว่าปรางค์ประธานของปราสาทหินพิมายเป็นต้นเก้าของปราสาทนครวัด ใน 7 สิ่งหศจรรย์ของโลก

ในสมัยกรุงศรีอยุธยา สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ได้ทรงโปรดให้สร้างเมืองนครราชสีมาเพื่อเป็นศูนย์กลางการปกครองในท่ามกลางค่าน แคลครั้งที่กรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่า กรมที่นี่เทพพิพิธพระไอร์สในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ได้ตั้งตัวเป็นใหญ่ ซ่องสุมผู้คนอยู่ที่เมืองพิมายเรียกว่า “กึกพิมาย”

อําเภอพิมาย มีฐานะเป็นอําเภอมีอี พ.ศ. 2443 มีชื่อเรียกว่า “อําเภอมีอีพิมาย” โดยมีขุนนางสารกรรมดำรงตำแหน่งนายอําเภอคนแรกและเมื่อปี พ.ศ. 2483 ทางราชการได้ให้ตัดคำว่า “เมือง” ออก และให้เรียกว่า “อําเภอพิมาย” จนถึงปัจจุบัน

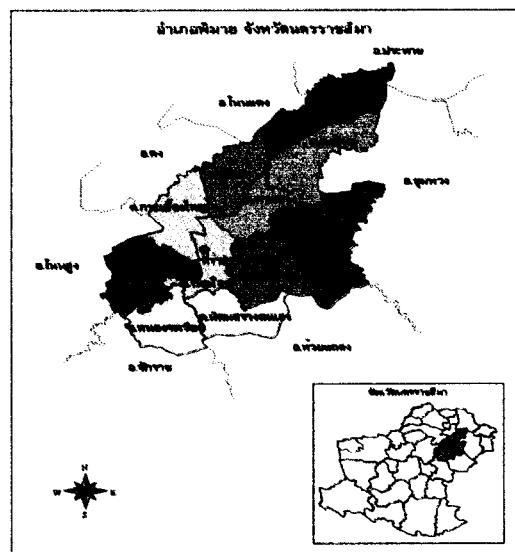
1.2.2 สภาพทางภูมิศาสตร์ ที่ทำการปักครองอำเภอพิมาย (2549) สืบคันจาก <http://tambon.khonthai.com/region3/nakhonratchasima/3015> ได้เชิญถึงลักษณะทางภูมิศาสตร์ อำเภอพิมายได้ดังนี้

1) สภาพที่ดัง อ้ำເກອພິມາຍຕັ້ງຢູ່ທາງທີ່ປະວັນອອກເສີ່ງເໜື່ອຂອງຈັງຫວັດ ນະຄຣາຊສົມາ ອູ່ທີ່ກ່າວຈັດຕັ້ງຫວັດ 60 ກິໂລມິຕຣ ໃໃໝ່ເວລາໃນການເດີນທາງປະມານ 45 ນາທີ ມີພື້ນທີ່ປະມານ 866.79 ຕຣ.ກນ. ຮຽບປະມານ 541,744 ໄວ

2) ອາພານາເຂດຕິດຕ່ອ

ທີ່ປະເໜີ້ອ	ຕິດຕ່ອກັນ ອຳເກອໂຄງ ອຳເກອໂນນແຄງ ແລະ ອຳເກອປະກາຍ
ທີ່ປະໄຕ	ຕິດຕ່ອກັນ ອຳເກອຫ້ວຍແດລງ ແລະ ອຳເກອຈັກຮາຊ
ທີ່ປະວັນອອກ	ຕິດຕ່ອກັນ ອຳເກອຫຼຸມພວງຈັງຫວັດນະຄຣາຊສົມາ
ທີ່ປະວັນຕກ	ຕິດຕ່ອກັນ ອຳເກອໂນນສູງຈັງຫວັດນະຄຣາຊສົມາ

ທີ່ຕັ້ງແລະ ອາພານາເຂດຕໍ່ອຳເກອພິມາຍຈັງຫວັດນະຄຣາຊສົມາ ດັກພັກ ທີ່ 2.2

ກາພທີ 2.2 ທີ່ຕັ້ງແລະ ອາພານາເຂດຕໍ່ອຳເກອພິມາຍ ຈັງຫວັດນະຄຣາຊສົມາ

ທີ່ມາ: ສູນຍົບຮັກເງື່ອມຸດ ກຽມການປັດຕຸກໂນໂລຢີ (2549) "ແຜນທີ່ອຳເກອພິມາຍ" (ອອນໄລນ໌) ຄັ້ງຄືນ ວັນທີ 5 ສິງຫາຄມ 2549 ຈາກ <http://www.amphoe.com/view.php?file=map1150258502&path=picture/20&PHPSESSID=71a62fd17f102537a0b371da8ad6c95a>

3) สักนະ迦ນีประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่รกร้างอุ่น สองฝั่งล้ำน้ำมูลมีพื้นที่ 550 ตร.กม. ส่วนที่เหลือด้านทิศใต้เป็นพื้นที่สูงน้ำท่วมไม่ถึง

1.2.3 สภาพทางสังคม

1) ประชากร อ้าเกอพินายมีประชากรทั้งสิ้น 130,513 คน แยกเป็นชาย 64,500 คน หญิง 66,013 คน จำนวนครัวเรือน 27,559 ครัวเรือน มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยต่อพื้นที่ประมาณ 150 คน/ตร.กม.

2) การปักครอง อ้าเกอพินายแบ่งเขตการปักครองท้องที่ออกเป็น 12 ตำบล 182 หมู่บ้าน จำนวน 27,559 ครัวเรือน การปักครองส่วนท้องที่นี้มี เทศบาลตำบล 1 แห่ง และมีองค์การบริหารส่วนตำบล 12 แห่ง

1.2.4 สภาพเศรษฐกิจ

1) ด้านเกษตรกรรม อ้าเกอพินายมีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งสิ้น 427,862 ไร่ จำนวนครัวเรือนเกษตรกร 24,863 ครัวเรือน พืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ข้าว มีพื้นที่เพาะปลูก 318,033 ไร่ รองลงมาได้แก่ อ้อย มีพื้นที่เพาะปลูก 80,936 ไร่ มันสำปะหลังและพืชอื่น

2) ด้านปศุสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญของอ้าเกอพินาย ได้แก่ โค กระนือ สุกร เป็ด และไก่

3) ด้านอุตสาหกรรม อ้าเกอพินายมีศักยภาพทั้งในด้านการเกษตร การท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและแรงงาน จึงส่งผลให้มีธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ในพื้นที่ ได้แก่ โรงงานน้ำตาล โรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง โรงงานสีข้าว อุตสาหกรรมเกลือบรุษทธ์และเกลืออุตสาหกรรม อุตสาหกรรมสั่งทอ เป็นต้น

4) ด้านพาณิชกรรม มีธนาคาร 5 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารทหารไทยและธนาคารกสิกรไทย

2. แนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพ (Potential)

2.1 ความหมายของศักยภาพ ศักยภาพ หมายถึง อำนาจหรือคุณสมบัติที่แห่งอยู่ในสิ่งต่างๆ อาจทำให้พัฒนาหรือให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน 2526: 756) นอกนี้ยังมีผู้ให้ความหมายไว้วังต่อไปนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายศักยภาพ หมายถึง ภาวะแห่งอำนาจหรือคุณสมบัติที่แห่งอยู่ในสิ่งต่างๆ อาจทำให้พัฒนาหรือให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ (<http://rirs3.royin.go.th/rith.dict.lookup.html>)

ราชากับพัฒนา (2524: 257 อ้างถึงใน วัลลภา ชั้นนิติบุคคล 2546: 20) ให้ความหมายของ ศักยภาพ ว่าหมายถึง วิสัยสามารถของแต่ละบุคคลที่จะมีอิทธิพลต่อการกระทำหรือ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมของแต่ละบุคคล แต่ละบุคคลนั้นจะมีวิสัยสามารถใดไม่เหมือนกัน

มนจิรา ขีนนาน (2544 : 17 อ้างถึงใน วัลลภา ชั้นนิติบุคคล 2546: 20) ได้ให้นิยามความหมายว่าศักยภาพ หมายถึง ความสามารถสูงสุดในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล หรือองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายที่กำหนดไว้ภายใต้สถานะเวลาล้มที่เป็นอยู่ ศักยภาพจึงเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนให้การทำงานสำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ

พจนานุกรมศัพท์ทางการศึกษา (2540: 195 อ้างถึงใน เที่ยวนันทร์ พานิชพัฒน์ไซบีร์ 2548) กล่าวว่า ศักยภาพ หมายถึง ภาวะแห่ง อานาจหรือคุณสมบัติที่แห่งอยู่ในสิ่งต่างๆ อาจทำให้ พัฒนาหรือให้ปรากฏเป็นตัวที่ประจักษ์ได้ พัฒนาความสามารถที่มีติดตัวอยู่ในบุคคลอาจเป็นความ ฉลาด ศติปัญญาหรือความสามารถพิเศษก็ได้ (<http://gotoknow.org/blog/ed-nuqakm/3652>)

ชาลอด ธรรมศิริ (2531: 64 อ้างถึงใน ชนกฤต โนราศิลป์ 2546: 39) ให้ความหมายของศักยภาพไว้ว่า หมายถึง โครงสร้างอำนาจหน้าที่ ระบบพฤติกรรมและทัศนคติ ความสมดุลระหว่างป้าหมายในการทำงานขององค์กรกับอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

ปกรณ์ ปริยากร (2531: 29 อ้างถึงใน ชนกฤต โนราศิลป์ 2546: 39) ได้กล่าวไว้ว่า ศักยภาพเป็นผลลัพธ์ความสามารถทั้งที่มีอยู่แล้วและที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในและยังจำเป็นต่อ ความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาในอนาคตอีกด้วย

ประสิทธิ์ หนูประกอบ (2544: 10 อ้างถึงใน ชนกฤต โนราศิลป์ 2546: 39) ได้สรุปความหมายของศักยภาพไว้ว่า คือผลลัพธ์ความสามารถของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอยู่ในตัว ซึ่งสามารถนำออกมายังโลกภายนอกได้เพื่อคำนึงถึงประโยชน์ของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอยู่ในตัว ซึ่ง

ชุวรัตน์ กนลเวช (2531: 66 อ้างถึงใน ชนกฤต โนราศิลป์ 2546: 39) กล่าวไว้ว่า ศักยภาพ หมายถึงความสามารถขององค์กรภายในขอบเขตที่สามารถกระทำได้

ชนกฤต โนราศิลป์ (2546: 40) ได้สรุปความหมายของศักยภาพ ว่า หมายถึง คุณสมบัติหรือขีดความสามารถที่มีอยู่หรือแห่งอยู่ในสิ่งของ เครื่องมือ บุคคลหรือหน่วยงาน ซึ่ง จะปรากฏหรือแสดงออกมาให้เห็นตามภาวะการใช้งาน การปฏิบัติงาน หรือการดำเนินกิจกรรมใดๆ

ครุณ ไครศรี (2549) ได้ให้ความหมายของศักยภาพ ว่า หมายถึงความสามารถที่ซ่อนเร้นภายในร่างกายที่ยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ (<http://paktee0010.tripod.com/k9.htm>)

กรรมการพัฒนาชุมชน (2549) สืบกันจาก http://www.cdd.go.th/tr_di/boss/mecidoc/doc10.doc กล่าวว่า ศักยภาพของคน คือมวลรวมของความสามารถ ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ เงื่อนไข ความมุ่งมั่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคตที่เป็นวัชชุติ คุณวุฒิของผู้คน วิสัย

สามารถในการจะมีส่วนให้การส่งมอบงานได้ตามหรือเกินความคาดหมาย แนวทางการเรียนรู้พัฒนาในการบริหาร ในการเจริญเติบโตถือเป็นศักยภาพที่เป็นสินทรัพย์แห่งเร้นที่จับต้องไม่ได้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า ศักยภาพ หมายถึง อ่านง่าย พลังหรือคุณสมบัติที่แห่งอยู่ในตัวของบุคคลหรือองค์กรที่สามารถที่จะพัฒนาหรือแสดงออกมาให้เห็นได้ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายที่กำหนดไว้และสำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เป็นอยู่

2.2 ความสำคัญของศักยภาพ ความสำคัญของศักยภาพได้มีองค์กรต่าง ๆ และนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายเรื่องความสำคัญของศักยภาพไว้ดังนี้

มนตรี ขึ้นนาน (2544:17 อ้างถึงใน วัสดุฯ ชั้นนิติคุณ 2546: 20) ได้กล่าวว่า ศักยภาพเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนให้การทำงานดำเนินเรื่องลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ

มนตรี จันทวงศ์ (2549: 25) อธิบายว่า การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถให้กันจนในชนบท ทำให้สามารถพัฒนาองค์ได้มากขึ้น

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (2549) การพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่บุคคลในชาติ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะเศรษฐกิจเช่นปัจจุบัน หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพของคนและหน่วยงานให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้ สืบกันจาก <http://www.kmitl.ac.th/oracle/index.html>

Lombrado and Eichiger (2000 อ้างถึงใน กรรมการพัฒนาชุมชน 2549) สืบกันจาก http://www.cdd.go.th/tr_di/boss/meetdoc/doc10.doc ระบุว่า ผู้ที่มีศักยภาพ เป็นผู้ที่คล่องเรียนรู้จากประจำการประสบการณ์ มีลักษณะการแสดงออกถึงความคล่องแคล่วอย่างน้อย 4 ประการ คือ ความคล่องคน (people agility) รู้เข้า รู้เรา สร้างเครือข่ายพัฒนาตัวเอง ได้ คล่องผล (results agility) ส่งมอบผลงานได้ดีเกินความคาดหมาย สามารถทำให้กันปกติทั่วไปทำงานที่คนเก่งทำได้ คล่องคิด (mental agility) ชาญฉลาดในการรับรู้ เรียนรู้และล่วงรู้ และ คล่องเปลี่ยน (change agility) รับกับการเปลี่ยนแปลงที่นำมาซึ่งโอกาส การเรียนรู้และการพัฒนาไม่มีวันแต่รอคอยโอกาส

กรรมการพัฒนาชุมชน(2549) สืบกันจาก http://www.cdd.go.th/tr_di/boss/meetdoc/doc10.doc ได้อธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของศักยภาพไว้ว่า ศักยภาพที่แห่งเร้นในตัวคนในการที่จะเรียนรู้ คิดและปฏิบัติในหน้าที่ปัจจุบันและอนาคตให้ได้ดีนั้น เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนาการของบุคคล ซึ่งบุคคลที่เป็นผู้มีคุณสมบัตินั้นถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่สามารถทำให้เกิด

ผลสัมฤทธิ์ที่สูงและมีคุณค่าต่อการดำเนินการทางศึกษาศาสตร์ หากการหารือจัดการให้ดีก็เป็นมาตรฐานที่แท้จริงขององค์กร ความรู้ความสามารถ ทักษะ ฝีมือของเขามีสิ่งที่ยากจะลอกเลียนแบบ หรือแม้กระทั่งพัฒนาขึ้นมาได้แต่ต้องใช้เวลาในการเรียนเพาะกายล่อหลอนสร้างขึ้น ในมุมกลับหากสูญเสียกู้คืน พากนี้ไปจะทำให้องค์กรอ่อนแอ รับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ยากและเสียเวลาในการแข่งขัน

ส่วนด้านศักยภาพขององค์กรนั้น บริษัท ไอบีเอ็น ประเทศไทย (2548) สืบค้นจาก <http://www.newswit.com/news/2005-08-15/1049-sp-global-1200> กล่าวถึง ความสำคัญของศักยภาพ ว่า บริษัทที่มีศักยภาพ หนึ่งสร้างสมความสามารถในเชิงธุรกิจ จะมีผลประกอบการที่เหนือกว่าบริษัทอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน และกล่าวต่อไปอีกว่า บริษัทที่มีความก้าวหน้าในการประสานกระบวนการทางธุรกิจและโครงสร้างพื้นฐานทั้งภายในและภายนอกองค์กร เข้ากับผู้จัดทำสินค้า และบริษัทลูกค้าได้ดีจะมีผลประกอบการที่ดีกว่าบริษัทอื่นอย่างเห็นได้ชัด

สรุป ความสำคัญของศักยภาพ เป็นปัจจัยที่เกือบหนุนให้เกิดการเรียนรู้จากสิ่งรอบตัวและประสบการณ์ที่ผ่านมา และรู้จักนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและจะทำให้บุคลากรขององค์กรมีความสามารถสูงทั้งในเรื่องการปฏิบัติงาน การปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลง และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การเกิดศักยภาพ กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2543 : 3 อ้างถึงใน เทียนจันทร์ พานิชย์พลิน ไซ 2548) สืบค้นจาก <http://gotoknow.org/blog/ed-pnqakm/3652> กล่าวว่า ศักยภาพ เป็นผลการเรียนรู้ที่เกิดจากกระบวนการสอนในโรงเรียนผสานกับ คุณสมบัติ และคุณลักษณะที่ คณะกรรมการติดตัว นอกจำกัดความรู้ในเนื้อหาวิชาหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมบุคคลภาคี 3 องค์ประกอบรวมกัน 9 ด้าน ดังนี้

1. ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในอนาคต ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) ทักษะการเรียน (2) ทักษะการคิด และ(3) ทักษะการสื่อสาร
2. ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงาน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) ทักษะการขัดการ (2) การทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ และ(3) ความเข้มอดทน ประหมัด อดทน
3. ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) การควบคุมตนเอง ได้ ความรับผิดชอบ (2) ความมีวินัยในตนเอง (3) การช่วยเหลือผู้อื่น เสียสละ มุ่งมั่น และพัฒนา

เทียนจันทร์ พานิชย์พลิน ไซ (2548) ได้อธิบายว่า ศักยภาพ เป็นพลังที่สร้างสมอยู่ในสมองของมนุษย์ เกิดขึ้นโดยการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อม สะสม พัฒนา เชื่อมโยงเส้นใยประสาทเป็นประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ ศักยภาพของมนุษย์จะแสดงออกในลักษณะ

ความสามารถ ซึ่งจะมีมากน้อยเพียง ໄว้ขึ้นอยู่กับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนการสอน บทบาทของผู้สอนสู่บุทธศาสตร์การสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่การกระตุ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียน ได้เต็มขั้นความ สามารถได้นั้น มีปัจจัยที่เกื้อหนุนหลาด้านและโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สอนจะต้องมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมองของมนุษย์ซึ่งเป็นขุมพลังแห่งการเรียนรู้ (<http://gotoknow.org/blog/ed-nuqakm/3652>)

สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (2548) สืบคันจาก <http://gotoknow.org/blog/thaikin/2180> กล่าวว่า มนุษย์เรามีศักยภาพไม่เหมือนกัน มีเด่นมีด้อยกันคนละด้าน ศักยภาพ ในมนุษย์คือความฉลาด หรือ แกร่ง หรือ พรสวรรค์ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ส่วนอีกด้านหนึ่งคือเกิดจากการ กระตุ้นจากสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่าศักยภาพของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกันมีความแตกต่างกันของแต่ละ บุคคล ซึ่งในเรื่องของความแตกต่างของแต่ละบุคคล นั้น ปริยาพร วงศ์อนุโจน์ (2535: 75-80) ได้ อธิบายว่า เกิดจากปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1) พัณฑุกรรม เป็นการถ่ายทอดคุณลักษณะต่างๆ ที่สืบเนื่องต่อกันของ บรรพบุรุษ พัณฑุกรรมเป็นตัวกำหนดลักษณะของการเริญเดิน โดย พัณฑุกรรมมีผลตั้งแต่การเริ่ม ปฏิสันธิ และมีผลต่อมาจนเด็กเกิด เริญเดิน โดยมีผลต่อความสามารถและคุณลักษณะต่างๆ ของคนเรา พัณฑุกรรมเป็นสิ่งที่ได้รับจากบรรพบุรุษ เป็นเหตุให้บุคคลมีความแตกต่างกัน ได้แก่
 (1) เชื้อชาติ ความแตกต่างทางเชื้อชาติทำให้แนวความคิดแตกต่างกันไป
 (2) เพศ ความแตกต่างทางเพศทำให้ลักษณะงาน ความสนใจด้านงาน แตกต่างกันไปด้วย

(3) ลักษณะการเริญเดิน โดย เช่นอัตราการเริญเดินโดย การเดิน การหัดพูด การเป็นหนุ่มสาว เป็นต้น

(4) ความบกพร่องทางร่างกาย เช่นสูงเกินไป เตี้ยเกินไป ตาบอดสี เป็นต้น
 (5) ความสามารถที่ได้รับมาตั้งแต่กำเนิด ได้แก่ ความสามารถด้าน ศติปัญญา เป็นต้น

2) สิ่งแวดล้อม เป็นการกำหนดขอบเขตของการเริญเดินโดย เนื่องจาก สิ่งแวดล้อมของมนุษย์เราทั้งในระหว่างอยู่ในครรภ์ของมารดาและภูษะหลังคลอดมีลักษณะแตกต่างกัน มากmayย้อมมีผลต่อการเริญเดินโดยและพัฒนาการของคนเราในเวลาต่อมา สิ่งแวดล้อมที่ทำให้มีความ แตกต่างระหว่างบุคคล มีดังนี้

(1) การศึกษา บุคคลที่ได้รับการศึกษาแต่กันย่อ扼ทำให้ความรู้ความสามารถแต่กันไปได้ด้วย การศึกษามีส่วนช่วยให้คนมีความคิด มีเหตุผลและมีความสามารถสูงขึ้น

(2) ประสบการณ์ บุคคลที่มีประสบการณ์ต่างกันจะมีผลต่อการรับรู้ความเชื่อ และการตัดสินใจแต่กัน

(3) สภาพแวดล้อมของเดินทางออกอาชญา มีผลทำให้บุคคลแต่กัน เข้าเรื่องผิวพรรณ ความสมบูรณ์ทางร่างกายและการต่อสู้เพื่อความอยู่รอด

(4) ระบบสังคม วัฒนธรรม ศาสนา ภาษา ล้วนเป็นบทบาทต่อบุคคล เพราะบุคคลย่อมเลือกทำงาน เลือกดำรงชีวิตตามความนิยมคิดของตนเอง ระบบสังคมการปักคร่องทำให้คนมีการแข่งขันในการทำงาน ศาสนาและวัฒนธรรมที่มีส่วนทำให้บุคคลเลือกงานที่ทำตามเจตคติและความเชื่อ

(5) สุขภาพอนามัย สุขลักษณะในการดำรงชีวิตประจำวัน มีส่วนทำให้คนเรามีความแข็งแรงแต่กัน และมีผลต่อการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

(6) อุบัติเหตุ มีส่วนทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางด้านร่างกายและสติปัญญา

สรุป การเกิดศักยภาพของคน มีการเกิดสองลักษณะประกอนกัน ได้แก่ การเกิดศักยภาพที่ได้รับถ่ายทอดทางพันธุกรรมมาจากบรรพบุรุษ หรือศักยภาพที่ติดตามมาตั้งแต่กำเนิด เช่น ความอนันตหรือเววหรือพรสวรรค์ และความสามารถทางสติปัญญา และ ศักยภาพที่เกิดจากการกระตุนจากสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าต่างๆ เช่นการศึกษา ประสบการณ์ สภาพเดินทางออกอาชญา ระบบสังคม วัฒนธรรม ศาสนา ภาษา สุขอนามัยและอุบัติเหตุ

2.4 การพัฒนาศักยภาพ การพัฒนาศักยภาพ หมายถึง การนำเอาความรู้ความสามารถที่ซ่อนเร้นภายในร่างกายในร่างกาย นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีกระบวนการ (ครุฑ ไคร้ศรี 2549)

สืบค้นจาก <http://pake0010.tripod.com/k9.htm>

ครุฑ ไคร้ศรี (2549) สืบค้นจาก <http://pake0010.tripod.com/k9.htm> ยัชนาเชว่ามนุษย์เราเมื่อต้องการทำงานบางอย่าง จำเป็นต้องมีความรู้ในสิ่งนั้น มีความพยาบาลและความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้ได้ที่สุด แต่มนุษย์เราปกติทำงานเพียงลำพัง เปรียบเสมือนการมองเหวีชัย ด้านเดียว หากมนุษย์เราได้มีการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นก็จะเกิดมุมมองที่แตกต่างกัน เมื่อได้ทำงานร่วมกันแล้วจะมีการร่วมร่วมข้อมูลเกี่ยวกับงานให้มากที่สุด ทำให้มุมมองกว้างกว่าเดิม มีการจัดทำข้อมูล การเรียงลำดับความสำคัญของข้อมูลอย่างมีระบบ ผลสุดท้ายก็จะทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของคนเองได้เป็นอย่างดี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2540) สืบค้น ณ 10 <http://www.nesdb.go.th/plan/data/plan8/data/MI.doc> ได้สรุปการพัฒนาศักยภาพของคนไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ว่า การพัฒนาศักยภาพของคนประกอบด้วยการส่งเสริมให้ประเทศ มีโครงสร้างประชากรที่เหมาะสม และมีการกระจายตัวของประชากรที่สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ของประเทศ การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาจิตใจให้เกิดผลในทางปฏิบัติ การพัฒนาสติปัญญาและทักษะ มีอิทธิพล ให้คนไทยทุกคนมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้นในกระบวนการผลิตและสามารถปรับตัวได้กับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการพัฒนาสุขภาพและพลานามัยที่มุ่งเสริมสร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนมีสุขภาพดีด้านหน้าและมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันโรค และ มนตรี จันทวงศ์ (2549: 25) สืบค้นจาก http://www.sri.cmu.ac.th/~environment/paper_web/paper_20.pdf. ได้สรุปการพัฒนาศักยภาพคน จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ไว้ว่า การเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถให้คนยากจนในการสร้างตัวและเพิ่งพาตนเอง ได้มากขึ้น โดยส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเป็นองค์กร ชุมชน เครือข่าย องค์กรชุมชนหรือสหกรณ์ที่เข้มแข็ง เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้เกิดการร่วมคิด ร่วมวิเคราะห์ปัญหา ร่วมตัดสินใจและร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาร่วมกัน พัฒนาศักยภาพ นักคิดค้านอาชีพและเพื่อนร爷 ได้ด้วยการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนทั้งด้านการเกษตรและนอกรากการเกษตร อย่างครบวงจร ทั้งการผลิต แปรรูป ตลาดและแหล่งเงินทุน รวมทั้งสนับสนุนกลุ่มอาชีพใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่เหมาะสม สร้างผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเชื่อมโยงตลาดภายในและภายนอกประเทศไทย

สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (2548) สืบค้นจาก <http://gotoknow.org/blog/thaikm/2180> กล่าวว่า กระบวนการจัดการความรู้ (knowledge based management : KM) ทำให้ศักยภาพของคนเพิ่มขึ้น แม้ในผู้สูงอายุ เพราะกระบวนการจัดการความรู้ กระตุ้นสมองและฝึกให้คนดื่นด้วยตลอดเวลา การจดบันทึก การฟังอย่างตั้งใจ การเล่าเรื่อง สุนทรียะสนทน เป็นตัวกระตุ้นศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานประเมินผลการศึกษา (2547: 31) ที่กล่าวว่า การศึกษาช่วยเสริมสร้างศักยภาพของคน ซึ่งเป็นฐานสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ เช่นเดียวกัน ในราย ทิพย์ทัศน (2533) สืบค้นจาก <http://www.oncc.go.th/develop/5theorem/joint/joint8.htm> กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นการพัฒนาศักยภาพของบุษย์

สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (2549) สืบค้นจาก <http://www.phangnga.doae.go.th> กล่าวว่า การสร้างศักยภาพของเกษตรกรให้มีความสามารถในการยอมรับและการใช้เทคโนโลยี ด้วยการพัฒนา ฝึกอบรมให้ความรู้ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้เกิดผลลัพธ์แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

มนิภูษา ภาณุจันรังษี (2549) สืบค้นจาก <http://cddweb.cdd.go.th/ccandhd.htm> กล่าวว่า การถ่ายทอดภูมิปัญญาจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาศักยภาพหรือระบบการเรียนรู้ของชุมชน

wareeya ภาณุดานนท์ พ มหาสารคาม (2549) สืบค้นจาก <http://www.wareeya.com> กล่าวว่า การพัฒนาศักยภาพมนุษย์ โดยการใช้เทคโนโลยีปรัชญาในการกระตุ้นลักษณะที่เจริญ ของงานที่ชื่อเรียนอั่งภาษาในตัวผู้เรียนให้คุณลักษณะเหล่านี้ได้ปรากฏออกมายield เห็นด้วยด้านภาษาและพัฒนาคุณภาพเชิงบวกบูรณาภรณ์

การเสริมสร้างศักยภาพของคน นั้น สำนักประเมินผลการศึกษา (2547: 35-36)
ได้เสนอแนะวิธีการ ไว้วังนี้

1) เร่งดำเนินการให้การศึกษา อบรม แก่ประชาชนที่พลาดโดยสถานที่การศึกษา ทุกคนให้มีโอกาสได้รับการศึกษา ตามศักยภาพและความต้องการในรูปแบบที่หลากหลาย

2) เร่งดำเนินการให้การศึกษา อบรมแก่เกษตรกร ให้สามารถพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต และสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ จากผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งให้ความรู้ ด้านการตลาดแก่เกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรสามารถสร้างมูลค่าแก่ตนและท้องถิ่น

3) จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้กระจายอยู่ทั่วทุกชุมชน โดยกระตุ้นให้คนในชุมชนนี้ ความต้องการที่จะเรียนรู้ รวมทั้งลดช่องว่างในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการเรียนรู้ทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศในชุมชน

4) เร่งพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับ และประเภท การศึกษา รวมทั้งเร่งพัฒนาครุให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเองและสามารถส่งเสริม ผู้เรียนให้มีมาตรฐานความรู้ในระดับสากล

5) กำหนดเป้าหมายในการผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาและระดับปริญญา ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

สรุป การพัฒนาศักยภาพ หมายถึง การนำเอาความรู้ ความสามารถที่ชื่อเรียนอั่งภาษาใน ของเด่นๆ ออกมายังบุคคล ออกมายังนักวิชาการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและชุมชนให้มากที่สุด ซึ่งการพัฒนาศักยภาพสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การศึกษา การเรียนรู้ การเก็บเกี่ยว ประสบการณ์ ในการทำงานและการดำรงชีวิต การฝึกอบรม การเรียนรู้ภูมิปัญญา การทำงานแบบมี ส่วนร่วม การพูดคุยหรือสนทนากับผู้รู้ การรับฟังการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และ การประยุกต์ใช้ในชีวิต เป็นต้น

2.5 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพ ศักยภาพของคนเรียนออกทางด้านตัวตนแต่เกิดแล้ว ซึ่งสามารถที่จะเกิดและพัฒนาได้จาก การศึกษา การเรียนรู้ การเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการทำงาน และการค่าวิจิต การฝึกอบรม การเรียนรู้ภูมิปัญญา การทำงานแบบมีส่วนร่วม การพูดคุยกัน สนทนากับผู้อื่น การรับฟังการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการประยุกต์ใช้ในชีวิต ดังนั้น จึงมีทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดและการพัฒนาศักยภาพ ดังนี้ ทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎี การรับรู้ ทฤษฎีการสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการสอนรับรู้

2.5.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ การเรียนรู้คือกระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ความคิด คณสามารถเรียนได้จากการได้ยิน การสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของเด็กและผู้ใหญ่จะต่างกัน เด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การชักดาน ผู้ใหญ่นักเรียนรู้ด้วย ประสบการณ์ที่มีอยู่ แต่การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอด้วยการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่จะ ให้เกิดขึ้นเป็นรูปแบบใดก็ได้ เช่น ความเป็นกันเอง ความเข้มงวดความเข้มแข็ง หรือความไม่มีระเบียบวินัย สิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็นผู้สร้างเงื่อนไข และสถานการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจะต้อง พิจารณาเลือกรูปแบบการสอน รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี 2549) สืบค้นจาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

จำเนียร ช่วงโฉด (2519 อ้างอิงใน ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2549) สืบค้นจาก <http://edtech.edu.ku.ac.th/edtech/wbi/index.php?module=study&chapter=1&sub1=4&sub2=3> ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมอันเกิดจากประสบการณ์ที่มีข้อมูลกว้าง และลับซับซ้อนมาก โดยเฉพาะในแง่ของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ทฤษฎีการเรียนรู้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้สร้างไว้ ด้วยต่าง เช่น

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ 8 ขั้น ของ加涅 (Gagne) มีดังนี้ ศูนย์คอมพิวเตอร์และ อิเลคทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (2549) สืบค้นจาก <http://www.nectec.or.th/courseware/cai/0043.html>

1) การชูงใจ (*motivation phase*) การคาดหวังของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้

2) การรับรู้ความเป้าหมายที่ตั้งไว้ (*apprehending phase*) ผู้เรียนจะรับรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจ

3) การปรุงแต่งสิ่งที่รับรู้ไว้เป็นความจำ (*acquisition phase*)

4) ความสามารถในการจำ (*retention phase*)

5) ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไว้ในลักษณะ (recall phase)

6) การนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว (generalization phase)

7) การแสดงออกพฤติกรรมที่เรียนรู้ (performance phase)

8) การแสดงผลการเรียนรู้กลับไปข้างผู้เรียน (feedback phase) ผู้เรียน

ได้รับทราบผลเร็วจะทำให้มีผลดีและประสิทธิภาพสูง

2. การเรียนรู้ตามทฤษฎีของ Bloom (Bloom's Taxonomy) Bloom ได้แบ่งการ

เรียนรู้เป็น 6 ระดับ ดังนี้ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี 2549) สืบค้นจาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

1) ความรู้ที่เกิดจากความทรงจำ (knowledge) ซึ่งเป็นระดับล่างสุด

2) ความเข้าใจ (comprehend)

3) การประยุกต์ (application)

4) การวิเคราะห์ (analysis) สามารถแก้ปัญหา ตรวจสอบได้

5) การสังเคราะห์ (synthesis) สามารถนำส่วนต่างๆ มาประกอบเป็นรูปแบบ

ใหม่ได้ให้แตกต่างจากรูปเดิม เน้นโครงสร้างใหม่

6) การประเมินค่า (evaluation) วัดได้และตัดสินได้ว่าอะไรถูกหรือผิด

ประกอบการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลและเกณฑ์ที่แนบทัช

ปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ ศูนย์คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ขอเชิญดึงปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพ มีดังนี้ (ศูนย์คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ 2549) สืบค้นจาก <http://www.nectec.or.th/courseware/cai/0043.html>

1. กระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีโอกาสคิด ทำ และสร้างสรรค์

2. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ในด้านความสามารถทางสติปัญญา

อารมณ์ สังคม ความพร้อมของร่างกาย และจิตใจ

3. สาระการเรียนรู้มีความสมดุลเหมาะสมกับวัย ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน และความคาดหวังของสังคม

4. แหล่งเรียนรู้หลากหลายและเพียงพอ

5. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน มีลักษณะ เป็นกัลยาณมิตรที่ช่วยเหลือเกื้อกูล ห่วงใย มีกิจกรรมร่วมกันในกระบวนการเรียนรู้

6. ผู้เรียนมีความศรัทธาต่อผู้สอน สาระที่เรียนรวมทั้งกระบวนการ ที่จะก่อให้เกิด การเรียนรู้ ผู้เรียนฝรั่ง มีใจรักที่จะเรียนรู้

7. สาระและกระบวนการเรียนรู้เชื่อมโยงกับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัวของ

ผู้เรียน จนผู้เรียนสามารถนำผลจากการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตจริง

8. กระบวนการเรียนรู้ มีการเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น ๆ เช่น ชุมชน ครอบครัว องค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกันให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้สูงสุด

ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(2549)

สืบค้นจาก <http://edtech.edu.ku.ac.th/edtech/wbi/index.php?module=study&chapter=1&sub1=4&sub2=3>

ได้กล่าวว่า ธรรมชาติของการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน คือ

1. ความต้องการของผู้เรียน (want) คือ ผู้เรียนอยากรู้อะไร เมื่อผู้เรียนมีความต้องการอยากรู้มากเท่านั้นในสิ่งใดก็ตาม จะเป็นสิ่งที่ขับถ่ายให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

2. สิ่งเร้าที่น่าสนใจ (stimulus) ก่อนที่จะเรียนรู้ได้ จะต้องมีสิ่งเร้าที่น่าสนใจ และน่าสัมผัสสำหรับมนุษย์ทำให้มุขย์ดึงดูดสนใจของมนุษย์ แล้วให้ไปที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่น่าสนใจนั้น ๆ

3. การตอบสนอง (response) เมื่อมีสิ่งเร้าที่น่าสนใจและน่าสัมผัส มนุษย์จะทำการสัมผัสด้วยประสาทสัมผัสด้วย ฯ เช่น ตา หู ฟัง ลิ้น จมูก ผิวนั้ง สัมผัส และสัมผัสด้วยใจ เป็นต้น ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ เช่น การรับรู้ จำได้ ประสานความรู้เข้าด้วยกัน มีการเปรียบเทียบ และคิดอย่างมีเหตุผล

4. การได้รับรางวัล (reward) ภายนอกจากการตอบสนอง มนุษย์อาจเกิดความพึงพอใจ ซึ่งเป็นกำไรวิเศษอย่างหนึ่ง จะได้นำไปพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น การได้เรียนรู้ ในวิชาชีพชั้นสูง งานสารออกฤทธิ์ไปประกอบอาชีพชั้นสูงได้ นอกจากจะได้รับรางวัลทางเศรษฐกิจเป็นเงินตราแล้ว ยังจะได้รับเกียรติชักจานสังคมเป็นศักดิ์ศรี และความภาคภูมิใจทางสังคม ได้ประสบหนึ่งด้วย

2.5.2 ทฤษฎีการรับรู้ ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(2549) สืบค้นจาก <http://edtech.edu.ku.ac.th/edtech/wbi/index.php?module=study&chapter=1&sub1=4&sub2=3> ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีการรับรู้ไว้ดังนี้

การรับรู้เป็นผลเนื่องมาจากการที่มนุษย์ใช้อวัยวะรับสัมผัส (sensory motor) ซึ่งเรียกว่า เครื่องรับ (Sensory) ทั้ง 5 ชนิด คือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวนั้ง จากการวิจัยมีการค้นพบว่า การรับรู้ของคนเกิดจากการเห็น รู้ขยะละ 75 จากการได้ยิน รู้ขยะละ 13 การสัมผัส รู้ขยะละ 6 กลิ่น รู้ขยะละ 3 และรับรู้ รู้ขยะละ 3 การรับรู้จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพล หรือปัจจัยในการรับรู้ ได้แก่ ลักษณะของผู้รับรู้ ลักษณะของสิ่งเร้า เมื่อมีสิ่งเร้าเป็นตัวกำหนดให้เกิดการเรียนรู้ได้นั้นจะต้องมีการรับรู้เกิดขึ้นก่อน เพราะการรับรู้เป็นหนทางที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ เช่น หูยังไม่สามารถรับรู้เสียงได้ แต่เมื่อหูได้รับรู้เสียงแล้ว หูจะสามารถรับรู้เสียงได้ การรับรู้จะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความคิดรวบยอด ทัศนคติของมนุษย์

อันเป็นส่วนสำคัญยิ่งในกระบวนการเรียนการสอนและการใช้สื่อการสอนจึงจำเป็นจะต้องให้เกิดการรับรู้ที่ถูกต้องมากที่สุด

ผลลงทะเบียน สรุปแผนบูรณา (2528 อ้างถึงใน ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2549) สำเนาด้านจาก <http://edtech.edu.ku.ac.th/edtech/wbi/index.php?module=study&chapter=1&sub1=4&sub2=3> กล่าวว่า การที่จะเกิดการเรียนรู้ได้นั้นจะต้องอาศัยการรับรู้ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์ การรับรู้นี้ขึ้นวนการที่ทำให้เกิดการรับรู้ โดยการนำความรู้เข้าสู่สมองด้วยขอวิเคราะห์สัมผัส และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ทำให้เกิดการรับรู้ โดยการนำความรู้เข้าสู่สมองด้วยขอวิเคราะห์สัมผัส และเก็บรวบรวมข้อมูลที่ทำให้เกิดการรับรู้ที่ดีคือช่วงการรับรู้เป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้

กฤษณา ศักดิศรี (2530: 487 อ้างถึงใน ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2549) สำเนาด้านจาก <http://edtech.edu.ku.ac.th/edtech/wbi/index.php?module=study&chapter=1&sub1=4&sub2=3> กล่าวถึง บทบาทของการรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้ว่า บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ได้ และมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการรับรู้และการรับรู้สิ่ง外界ของบุคคล นอกจากจะจะขึ้นอยู่กับตัวสิ่งเร้าและประสาทสัมผัสของผู้รับรู้แล้ว ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดินทางผู้รู้และพื้นฐานความรู้เดิมที่มีต่อสิ่งที่เรียนด้วย

2.5.3 ทฤษฎีการสื่อสาร ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2549) สำเนาด้านจาก <http://edtech.edu.ku.ac.th/edtech/wbi/index.php?module=study&chapter=1&sub1=4&sub2=3> ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีการสื่อสารไว้ดังนี้

การสื่อสาร (communication) คือกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกัน โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่เข้าใจกันโดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. ผู้ส่งสาร คือผู้ที่ทำหน้าที่ส่งข้อมูลสารไปยังผู้รับสาร โดยผ่านช่องทางที่เรียกว่าสื่อ ด้วยการเป็นการสื่อสารทางเดียวผู้ส่งจะทำหน้าที่ส่งเพียงประการเดียวแต่ถ้าเป็นการสื่อสาร 2 ทาง ผู้ส่งสารจะเป็นผู้รับในบางครั้งด้วย ผู้ส่งสารจะต้องมีทักษะในการสื่อสาร มีเจตคติต่อตนเอง ต่อเรื่องที่จะส่ง ต้องมีความรู้ในเนื้อหาที่จะส่งและอยู่ในระบบสังคมเดียวกับผู้รับก็จะทำการสื่อสารมีประสิทธิภาพ

2. ข่าวสาร ในกระบวนการติดต่อสื่อสารก็มีความสำคัญ ข่าวสารที่ดีต้องແแปลเป็นรหัส เพื่อสะท้อนในการส่ง การรับและตีความ เนื้อหาสาระของสารและการจัดสารก็จะต้องทำให้การสื่อความหมายง่ายขึ้น สื่อหรือช่องทางในการรับสารคือ ประสาทสัมผัสทั้งหมด คือ ตา หู

อนุญาติ แลกเปลี่ยนผู้รับสัมภัสต์ และตัวกลางที่มุ่งประสงค์เพื่อมาเชื่อมต่อพิมพ์ グラฟิก สื่อสิ่งแพร่สาร อนิเมชัน

3. ผู้รับสาร คือผู้ที่เป็นเป้าหมายของผู้ส่งสาร การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพ ผู้รับสารจะต้องมีประสิทธิภาพในการรับรู้ มีจิตต์ที่ดีต่อข้อมูลข่าวสาร ต่อผู้ส่งสารและต่อตนเอง

บุญธรรม จิตต์อนันต์ (2544: 88) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารเป็นกระบวนการที่ข่าวสาร ความรู้ แนวความคิด ถูกเผยแพร่องค์จากผู้ส่งไปยังบุคคลอื่นหรือผู้รับ รูปแบบง่ายๆ ของ การติดต่อสื่อสารเกิดขึ้นระหว่างบุคคลสองคนซึ่งอยู่คนละที่กันมีการติดต่อสื่อสารกัน และบังมีการติดต่อสื่อสารที่มิใช่ทางตรงอีกไม่น้อยและเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนมากขึ้น เกี่ยวข้องกับผู้คนจำนวนมาก

เบอร์โล (Berlo 1960: 30 ข้างต้นในบุญธรรม จิตต์อนันต์ 2544: 88-89) ได้ให้ความหมายของการติดต่อสื่อสารว่า “เป็นกระบวนการที่บุคคลสองคนหรือมากกว่า ทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความรู้หรือแนวความคิดซึ่งกันและกันโดยมีวัตถุประสงค์แน่ชัด” และเบอร์โล ยังได้เสนอรูปแบบการติดต่อสื่อสารที่เรียกว่าแบบจำลอง S-M-C-R ซึ่งประกอบด้วย

1. ผู้ส่งข่าวสาร (source หรือ communicator) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มคนผู้ส่งข่าวสาร ที่มีความมุ่งหมายจะติดต่อสื่อสารกับผู้รับในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. ข่าวสาร (message) ข่าวสารที่จะส่งไปยังผู้รับ อาจจะเป็นความรู้ต่างๆ แนวคิดใหม่ๆ ในรูปของคำพูด ข้อความ ภาพ ทำทางหรือสัญญาณ

3. ช่องทางหรือสื่อ (channel) เป็นช่องทางหรือตัวนำข่าวสารไปยังผู้รับ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ การพูดคุย เป็นต้น

4. ผู้รับข่าวสาร (receiver) เป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่จะรับข่าวสาร ซึ่งเป็นชุดหมายปลายทางของกระบวนการติดต่อสื่อสาร เช่น เกษตรกร นักเรียน แม่บ้าน เยาวชนหรือประชาชนทั่วไป

2.5.4 กระบวนการศึกษา บุญธรรม จิตต์อนันต์ (2544: 89) ได้ให้ความหมายของการศึกษาว่า “การศึกษาคือการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในตัวผู้เรียนไปในทางที่ดีขึ้นหรือเพิ่มประสิทธิภาพ” การศึกษาเป็นกระบวนการคล้ายๆ กับกระบวนการติดต่อสื่อสาร คือ มีผู้สอน ผู้รับ การถ่ายทอด มีเนื้อหาสาระที่จะถ่ายทอดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้โดยมีสื่อเป็นเครื่องช่วย

การสอนนี้เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการ หรืออันที่หนึ่งเป็นการกระทำเพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมอันเพิ่มประสิทธิภาพ ในตัวผู้เรียน เช่น

1. การเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ (knowledge) เช่นการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ

2. การเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติ (attitude) เป็นการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้สึกนึกคิด และการแสดงออกของความรู้สึกทางด้านจิตใจ เช่น ยอมรับในความคิดเห็นใหม่ๆ มีความต้องการจะเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ เป็นต้น

3. การเปลี่ยนแปลงด้านทักษะ (skill) ซึ่งแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

1) ทักษะในการคิด คือสามารถคิดทำอะไรได้ สร้างอะไรขึ้นมาได้ คิดแก้ปัญหาได้ หรือคิดหาแนวทาง解決ปัญหาได้

2) ทักษะในการกระทำหรือทักษะทางกาย เช่นสามารถทำกิจกรรมม่วงได้ สามารถขับรถได้ หรือดำเนินธุรกิจได้ เป็นต้น

2.5.5 กระบวนการยอมรับ กระบวนการยอมรับ (adoption process) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการตัดสินใจ จากการวิจัยพบว่า การที่บุคคลจะรับแนวคิดใหม่ไปปฏิบัติจะผ่านขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอน คือ (บุญธรรม จิตต์อนันต์ 2544: 81-82)

1. ขั้นเริ่มหรือรับรู้ (awareness) ขั้นนี้เป็นขั้นแรกที่บุคคลเริ่มรู้เกี่ยวกับเรื่องใหม่ หรือความคิดใหม่ แต่ขาดรายละเอียด คือ รู้ว่าเรื่องนี้เรื่องนี้เกิดขึ้นแล้ว หรือทำได้แล้วแต่เป็นเรื่องใหม่สำหรับตน เพราะไม่เคยได้ยินหรือเคยเห็นมาก่อน การรับรู้อาจเกิดขึ้นโดยบังเอิญด้วยการพนห์นดด้วยตนเองหรือโดยการเผยแพร่องเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเอกสาร

2. ขั้นสู่ความสนใจ (interest) ถ้าในขั้นแรกบุคคลเพียงแต่รับรู้ในแนวคิดใหม่ แต่ไม่สนใจหรือไม่ถูกกระตุ้นให้เกิดความสนใจ ขั้นที่ 2 และขั้นต่อๆ ไปก็จะถูกทดสอบทั้งไปแต่ถ้าบุคคลมีความสนใจในแนวความคิดใหม่จะพยายามไฝหาน้ำรู้ในรายละเอียด

3. ขั้นไตรตรอง (evaluation) ในขั้นนี้บุคคลศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแนวความคิดใหม่แล้วคิดเปรียบเทียบคุณลักษณะที่ทำในปัจจุบันว่า ถ้ารับเอาไว้แนวความคิดใหม่น่าปฏิบัติจะเกิดผลดีหรือไม่ดีอย่างไร ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ควรหรือไม่ที่จะทดลองก่อน ถ้าเข้าช่องใจไตร่ตรองดูแล้วรู้สึกว่าผลดีจะมากกว่าผลเสีย เขาอาจจะตัดสินใจทดลองดู เพื่อให้เกิดความแน่ใจก่อนที่จะรับไปปฏิบัติจริงๆ

4. ขั้นทดลองทำ (trial) ขั้นที่เป็นขั้นที่บุคคลทดลองทำตามแนวความคิดใหม่ โดยทำการทดลองทำแต่เพียงเล็กน้อย เพื่อดูว่าจะเข้าหรือไม่กับสถานการณ์ในปัจจุบันของตน และผลจะออกตามตามที่คาดคิดไว้หรือไม่

5. ขั้นนำไปปฏิบัติ (adoption) หรือขั้นตอนการยอมรับ เป็นขั้นที่บุคคลตัดสินใจรับแนวคิดใหม่ไปปฏิบัติหลังจากที่ได้ทดลองปฏิบัติดูและทราบผลเป็นที่น่าพอใจ

สรุป กระบวนการยอมรับนั้นเกิดขึ้นเป็นขั้นเป็นตอนในตัวบุคคล ตั้งแต่ขั้นเริ่มรู้ไปสู่ความสนใจ - ไตร่ตรอง - ทดลองทำ - และขั้นสุดท้ายคือการยอมรับนำไปปฏิบัติ แม้ว่า

ขั้นตอนตามกระบวนการจะเกิดขึ้นเป็นลูกโซ่เชื่อมัน แต่ในความเป็นจริงแล้ว แต่ละขั้นอาจทิ้งช่วง และบุคคลอาจปฏิเสธแนวความคิดใหม่ได้ในทุกขั้นตอน หากแต่ขั้นนั้นไม่ได้สร้างความประทับใจ หรือความนั้นให้เกิดขึ้นในตัวเขา

2.6 ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ การค่าแนวการผลิตเมล็ดพันธุ์ของ ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรภ์สีนา มีเป้าหมายการผลิตประมาณ 4,000 ตัน ต่อปี การผลิตเพื่อให้ได้ เมล็ดพันธุ์ดีในปริมาณมาก จึงต้องอาศัยทั้งพื้นที่ของเกษตรกร และตัวเกษตรกรเองเป็นผู้จัดทำ หรือเป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ในระดับไร่นา โดยอยู่ภายใต้การควบคุมคุณภาพของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ ข้าว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคัดเลือกเกษตรกรให้คัดเลือกเกษตรกรที่มีศักยภาพในการผลิตเมล็ด พันธุ์เพื่อให้สามารถผลิตเมล็ดพันธุ์ให้กับศูนย์ฯ ได้ตามความต้องการ

ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ ในท้องถนน จำนวน ชารัมย์ (2549 10 กันยายน 2549) ระบุว่า ศักยภาพของเกษตรกรจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในตัวของ เกษตรกร ซึ่งได้แก่ ความฉลาด ระดับสติปัญญา(intelligent quotient : IQ) และการคิดหารือแก้ปัญหา ได้ดีอย่างเป็นระบบและปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่ ความรู้ การฝึกอบรม ประสบการณ์ในการเรียนรู้ของ แต่ละบุคคล ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์ ซึ่งเกษตรกรต้องมีความรู้และนำมายังในการ ผลิตเมล็ดพันธุ์เพื่อให้ได้ทั้งคุณภาพ ปริมาณและทันเวลาตามที่ศูนย์กำหนด เกษตรกรรายใด สามารถบริหารจัดการ ได้ดีก็หมายถึงเกษตรกรรายนั้นมีศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์สูง

วิทูล ปิยะวงศ์ลาวัลย์ (2549 12 กันยายน 2549) กล่าวว่า ศักยภาพของเกษตรกร ใน การผลิตเมล็ดพันธุ์ นั้นประกอบด้วย ความพร้อมในด้านต่างๆของเกษตรกร ได้แก่ ความพร้อม ด้านปัจจัยการผลิต เช่น พื้นที่ที่เหมาะสมและมีความอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำเพียงพอและสะอาด น้ำเงินทุนพร้อมในการค่าแนวการหรือสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ จำเป็นซึ่งไม่ต้องมีความทันสมัยมากนักก็ได้ แต่ให้สามารถที่จะดำเนินการได้ทันกับเวลา ความ พร้อมด้านความรู้ซึ่งสามารถที่จะพัฒนาได้โดยการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน และฝึกปฏิบัติ ขอเพียง เกษตรกรมีความต้องการและมีความมุ่งมั่นที่จะผลิตเมล็ดพันธุ์ ความพร้อมด้านเวลาและความเอื้อ ให้ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ และอีกอย่างหนึ่งซึ่งจะทำให้การผลิตเมล็ดพันธุ์ของเกษตรกรประสบ ผลสำเร็จคือประสบการณ์ของเกษตรกรในการทำงานและการผลิตเมล็ดพันธุ์

ในท้องถนน ระหว่าง ทีมชุดหัวเดียร (2549 15 กันยายน 2549) ศักยภาพใน การผลิตเมล็ดพันธุ์ของเกษตรกร มีปัจจัยหลักด้านที่จะทำให้การผลิตเมล็ดพันธุ์ประสบผลสำเร็จ ได้แก่ ศักยภาพตัวเกษตรกรเอง ปัจจัยด้านพื้นที่ ปัจจัยด้านชุมชนและวัฒนธรรมของชุมชน และ ปัจจัยด้านหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนในพื้นที่ ซึ่งที่นี่ได้ดังนี้

1. สักขภาพของเกษตรกร ประกอบด้วย ความพร้อมด้านความรู้ ทักษะคิดต่อ ชาชีพและการผลิตเมล็ดพันธุ์ การยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ของเกษตรกร ความสามารถในการรับรู้ การยอมรับกฎเกณฑ์ต่างๆ ความเอาใจใส่ทุ่มเทและความตั้งใจจริง ความซื่อสัตย์ ความรักในชาชีพ ของคนเอง มีแรงงานเพียงพอ มีเงินทุนเพียงพอ มีความพร้อมด้านเครื่องจักรอุปกรณ์ รวมไปถึง อาชีพเสริมของตัวเกษตรกร

2. ปัจจัยด้านพื้นที่ ประกอบด้วย มีพื้นที่เป็นของตนเอง และเพียงพอต่อการผลิต เมล็ดพันธุ์และการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน คิดคิดมีความอุดมสมบูรณ์ มีน้ำเพียงพอและ สะอาด ความโกลัด-ไกลงของพื้นที่กับศูนย์ฯ และพืชแเปล่งขัน

3. ปัจจัยด้านชุมชนและวัฒนธรรมของชุมชน เช่น แหล่งเงินทุนในชุมชน แรงงาน และการจ้างแรงงานในชุมชน วัฒนธรรมการใช้แรงงานในชุมชน กลุ่มต่างๆ ในชุมชน ความ เข้มแข็งของกลุ่ม ความเข้มแข็งและความเป็นผู้นำของประธานกลุ่ม ผู้นำชุมชน การยอมรับและ ปฏิบัติตามกฎหมาย เป็นต้น

4. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนในชุมชน เช่น สำนักงานเกษตรอำเภอ ศูนย์วิจัยฯ องค์การบริหารส่วนตำบล ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สหกรณ์การเกษตร กลุ่ม เกษตรกร เป็นต้น

สมนาคร จวนนิช (2545: 13) กล่าวว่า การคัดเลือกเกษตรกรที่เหมาะสมแก่การ เป็นผู้จัดทำแปลงขายพันธุ์ควรเป็นผู้มีคุณสมบัติดังนี้

1. มีความคิดถาวรห้าที่จะเรียนรู้และรับวิทยาการใหม่ๆ ใน การผลิตเมล็ดพันธุ์
2. มีอุปนิสัยซื่อตรง ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และแนวทางที่ กำหนดโดยเฉพาะอย่างยิ่งตระหนักถึงคุณภาพของเมล็ดพันธุ์
3. มีความพร้อมในการจัดหาเครื่องมือ อุปกรณ์และทุน ในการดำเนินการจัดทำ แปลงขายพันธุ์
4. มีความชำนาญและประสบการณ์ ใน การปลูกพืชที่จะทำการผลิตเมล็ดพันธุ์
5. มีความต้องการสร้างกลุ่มผู้จัดทำแปลงขายพันธุ์ เพื่อให้เกิดเป็นแหล่งขายพันธุ์ต่อ ของชุมชนอย่างยั่งยืน

ธวัชชัย ทีฆะชุมพาเดช (2544: 34) ยัชนาขดึงบทบาทของกลุ่มเกษตรกรที่มีผล ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ของเกษตรกร กรณี กลุ่มผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ถ้วนเหลือง ดำเนินด้วย จัดตั้ง ให้ดังนี้

1. กลุ่มนี้เงินทุนให้สมาชิกถูกลimit ไปดำเนินการ
2. กลุ่มจัดทำปัจจัยการผลิต มาจ้างหน่าเช่าให้แก่สมาชิกในราคากูก

3. สมาชิกต้องมีการคุ้มแพ้ปลดตามที่ก่อภัยกำหนดของบ่างครั่งครั่ง

4. ก่อภัยแต่งตั้งกรรมการตรวจเปลี่ยนบัญชีพันธุ์ตุคุกาก ละ 5 คน เพื่อออกตรวจเปลี่ยน
สมาชิกทุกรายและตัดสินผลตรวจสอบเมล็ดพันธุ์ก่อนจาน่าข

5 เมื่อคณะกรรมการตรวจเปลี่ยนพันธุ์ปั้น ในเปลี่ยนของสมาชิกจะแจ้งให้สมาชิก
ตอนพันธุ์จันหมาดถ้า หากสมาชิกรายใดไม่ปฏิบัติตามคณะกรรมการอาจตัดสินบุคคลการเข้าร่วม
โครงการของสมาชิกในช่วงนี้

สรุป จากการทบทวนวรรณกรรมเรื่องศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์
สามารถสรุปได้ดังนี้ ศักยภาพของเกษตรกร ในการผลิตเมล็ดพันธุ์นั้น ได้แก่ ความพร้อมของเกษตรกร
ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความพร้อมในด้านเวลา ทัศนคติ การ
ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ความสามารถในการรับรู้ การยอมรับกฎหมายต่างๆ ความเอื้อใจใส่ทุ่มเท
และความตั้งใจจริง ความซื่อสัตย์ ความรักในอาชีพของตนเอง มีแรงงานเพียงพอ มีเงินทุนเพียงพอ
มีความพร้อมด้านเครื่องจักรอุปกรณ์ ความพร้อมด้านพื้นที่ ความพร้อมด้านชุมชน วัฒนธรรม
ของชุมชน และรวมไปถึงการสนับสนุนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติก่อตัวถึง ความหมายของทัศนคติ องค์ประกอบของ
ทัศนคติ การเกิดทัศนคติ ประเภทของทัศนคติ การสร้างและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การวัด
ทัศนคติ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ รายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ความหมายของทัศนคติ

ราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้บัญญัติศัพท์ ทัศนคติ หมายถึง แนวความคิดเห็น
(<http://rirs3.royin.go.th/rith.dict.lookup.html>) นอกจากนั้น ได้มีผู้เชี่ยวชาญ ได้นิยามคำว่า ทัศนคติ (attitude) ไว้ว่าความหมายแตกต่างไปตามแนวความคิดของคนดังนี้

แอลดพอร์ท (Allport 1935 : 798 ข้างต้นใน บรรณานุกรม เล่มที่ 2545: 42) ได้ให้
ความหมายของทัศนคติว่าหมายถึง สภาพความพร้อมของจิตซึ่งเกิดขึ้นโดยประสบการณ์ สภาพความ
พร้อมนี้เป็นแรงพยากรณ์ที่จะกำหนดทิศทางหรือปฏิกริยาต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

เทอร์สโตน (Thurstone 1964:39 ข้างต้นใน บรรณานุกรม เล่มที่ 2545: 42) ให้
ความหมาย ทัศนคติว่า เป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านนักหรือลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง
ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้ เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์กร ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้
แสดงให้เห็นความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

**เกิมเบลล์ (Cambel 1950:15 อ้างถึงใน บรรณานุฯ เลาห์กมล 2545: 42) ให้นิยาม
ทัศนคติว่า เป็นอาการรู้สึกตอบต่อเม้าทัศนคติอย่างคงเส้นคงวา**

วูรุน (Vroom 1964 อ้างใน รัตติยา จินตุลา 2546: 21) กล่าวว่า ทัศนคติและความ
พึงพอใจในส่วนหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้ หมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้า
ไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติต้านบางจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติ
ต้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พอใจในสิ่งนั้น

ลิเคิร์ท (Likert 1961 อ้างถึงใน รัตติยา จินตุลา 2546: 21) เห็นว่าทัศนคติ เป็น
เรื่องความเชื่อ ความรู้สึกนิยม หรือค่านิยมอื่น ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ หรือสถานการณ์

ชูชาติ บุญยัง (2536: 16) ได้สรุปความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็น
ความรู้สึก ความคิดเห็น กิริยา ท่าทีแสดงออก ออกมากต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดทั้งที่เป็นกฎธรรม นามธรรม
ในเชิงประมินค่า ว่ามีคุณหรือโทษ และมีผลทำให้บุคคลนั้นพร้อมที่ตอบสนองหรือแสดงความรู้สึก
โดยการสนับสนุนหรือต่อต้านสิ่งนั้น

บริษัท วงศ์อนุโรจน์ (2534: 207) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นเรื่องความชอบ ความ
ไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความฟังใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักจะเกิดขึ้นเมื่อรับรู้หรือ
ประมินผู้คน เหตุการณ์ในสังคม จะเกิดอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างควบคู่กันไปกับการรับรู้นั้นและ
มีผลต่อปฏิกริยาในใจ ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้ หรือพฤติกรรม
ภายในที่อาจสังเกตเห็นได้ หรือพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถอาจสังเกตได้โดยง่าย แต่มีความ
โน้มเอียงที่จะเป็นพฤติกรรมภายในมากกว่าภายนอก

ทัศนีย์ แก้วทอง (2544:36 อ้างใน รัตติยา จินตุลา 2546: 21) สรุปว่า ทัศนคติ
หมายถึงลักษณะของความเชื่อ ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่างๆ และ
เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางการตอบสนองพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งนั้นๆ โดยอาจมีทั้งทางบวก
และทางลบ เช่นชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

รัตติยา จินตุลา (2546: 22) สรุปว่า ทัศนคติเป็นเรื่องของจิตใจ ความเชื่อ ท่าที
ความรู้สึกนิยมของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ

บรรณานุฯ เลาห์กมล (2545: 43) ได้สรุปความหมายของทัศนคติว่า หมายถึง
ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดแนวโน้มของการแสดง
พฤติกรรม

จากความหมายทั้งหมดดังกล่าว สรุปได้ว่าทัศนคติ เป็นระดับของความรู้สึกของบุคคล
ที่มีต่อสิ่งเร้าต่างๆ และจะแสดงออกมาในลักษณะความคิดเห็น ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกหรือทาง
ลบ เช่นชอบและไม่ชอบ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

3.2 ความสำคัญของทัศนคติ เพราพรณ แปลีบันย์ (2537) กล่าวว่าทัศนคติเป็นเรื่องราวที่เราได้ขึ้นได้ฟังกันบ่อยๆในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตามทัศนคติค่อนข้างเป็นเรื่องนามธรรม เพราะเป็นสิ่งที่แฝงอยู่ในตัวบุคคล ซึ่งเราไม่สามารถจะเป็นรูป่างทัศนคติได้ ดังนั้น ศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒนา นักจิตวิทยานิความเห็นว่าทัศนคติเป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ดังที่ทำความเข้าใจเรื่องพฤติกรรมได้อย่างชัดเจนจะต้องศึกษาเรื่องทัศนคติควบคู่ไปด้วย อาจกล่าวได้ว่า ทัศนคติเป็นพื้นฐานที่แท้จริงในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล (http://edt.kmutt.ac.th/E-learning/project_phycology/unit5.html)

3.3 องค์ประกอบของทัศนคติ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520:1-3) ปรีชาพร วงศ์อนุตร โจน (2534: 210-211) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ 3 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านพุทธปัญญา (cognitive component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรียนน้ำ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความและรวมรวมเป็นความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินสิ่งเรียนน้ำ

2. องค์ประกอบด้านท่าที ความรู้สึก (affective component) เป็นองค์ประกอบทางความรู้ หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ เป็นผลต่อเนื่องมาจาก การที่บุคคลประเมินผลสิ่งเรียนน้ำแล้วว่า พอดีหรือไม่พอ ใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (behavioral component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่สนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการประเมินผลพฤติกรรมที่คิดจะแสดงออกมา จะสอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

3.4 การเกิดทัศนคติ ลิเคิร์ท (Likert 1961 อ้างถึงใน รัตติยา จินตุลา 2546: 22) ได้สรุปการเกิดทัศนคติ ไว้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้จากแหล่งทัศนคติที่มีอยู่มากมาย และแหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติที่สำคัญ ได้แก่

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทางนวกหรือทางลบ และจะทำให้เกิดทัศนคติไปในทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น การได้รับการติดต่อจากบุคคลอื่นจะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารฯ จากผู้อื่นได้

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้

4. ความเกี่ยวข้องกับสถานบัน ทัศนคติหลาຍอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถานบัน เช่น โรงเรียน วัด หน่วยงานต่างๆ ซึ่งสถานบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มาและสนับสนุนให้บุคคลเกิดทัศนคติบางอย่างขึ้นได้

3.5 ประเภทของทัศนคติ Likert (1961 อ้างถึงใน รัตติยา จินดุล 2546: 22) ได้แบ่งประเภทของทัศนคติ ที่บุคคลสามารถแสดงออกมาได้ ไว้ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ทัศนคติเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึกหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวใดเรื่องราวนั่งรวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถานบันและการดำเนินกิจการขององค์กรอื่นๆ

2. ทัศนคติเชิงลบ คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเดื่อมเดิก ไม่ได้รับความเชื่อถือ หรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลง ระวัง สงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงาน องค์กร สถานบัน และการดำเนินกิจการขององค์กรและอื่นๆ

3. ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็น ในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่ออบุคคล หน่วยงาน องค์กร และอื่นๆ โดยสืบเชิง บุคคลแต่ละคนอาจมีทัศนคติประเภทใดประเภทหนึ่งหรือหลากหลายประเภทรวมกัน ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในเรื่องความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด หรือค่านิยมอื่นๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ หรือสถานการณ์เป็นต้น

3.6 การสร้างและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

3.6.1 การสร้างทัศนคติ เป็นองจากทัศนคติเกิดจากความรู้สึก ความรู้ ความเข้าใจ แนวโน้มการกระทำที่ได้มาจาก การเรียนรู้และการได้รับประสบการณ์ของบุคคลอื่น ซึ่ง ศุชา จันทร์ เอก (2533: 89) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติไว้ดังนี้คือ

1) **วัฒนธรรม (culture)** วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อชีวิตของบุคคลทุกๆ คน ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย วัฒนธรรมของชาติต่างๆ แตกต่างกันไป เนื่องด้วยภูมิศาสตร์ โรงเรียน วัด สถานบันอื่นๆ ในสังคม วิถุ โทรทัศน์ สื่อมวลชนต่างๆ มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติทั้งสิ้น เช่น คนไทยนับถือผู้สูงอายุ หรืออีกหนึ่งก็คือน้ำดื่อวัวนม คนไทยส่วนใหญ่จะนับและให้ความเกรงใจต่อผู้สูงอายุ ไปพนที่ได แม้ไม่รู้จักก็จะเรียก ลุง ป้า น้า อา เป็นต้น นับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ ก่อให้เกิดความอบอุ่นทั้งต่อผู้เรียกและผู้ถูกเรียกอย่างยิ่ง

2) **ครอบครัว (family)** ครอบครัวเป็นแหล่งแรกที่อบรมให้เด็กเรียนรู้การสماคมต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลมากที่สุดในการสร้างทัศนคติแก่เด็ก ตลอดจนการปลูกฝังทัศนคติในการดำเนินชีวิตให้แก่บุตรหลานของตน ทั้งนี้ เพราะเด็กมักเลียนแบบและเชื่อฟังพ่อแม่อยู่แล้ว ซึ่งมีผู้สำรวจพบว่าทัศนคติของพ่อแม่กับลูกคล้ายคลึงกันมาก

3) กลุ่มเพื่อน (*social groups*) เด็กที่จากบ้านมาเรียนตั้งแต่เด็กจะได้รับอิทธิพลต่างๆ จากกลุ่มเพื่อนมาก ทั้งนี้เด็กต้องการการยอมรับจากเพื่อน ต้องการคำแนะนำ และความช่วยเหลือจากเพื่อน

4) บุคลิกภาพ (*personality*) ลักษณะบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ หรือนี้อิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลมาก เช่นกัน บุคคลที่ชอบออกสังคม บุคคลที่หนีสังคม บุคคลเด่นหรือบุคคลอ่อนน้อม จะมีทัศนคติไม่เหมือนกัน

3.6.2 การเปลี่ยนทัศนคติ สุชา จันทร์เอม (2533: 89) ได้กล่าวว่า นักจิตวิทยาได้แนะนำการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไว้ 3 ประการคือ

1) การซักชวน (*persuasion*) มีบุคคลจำนวนมากที่สามารถปรับปรุงทัศนคติ หรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติของคนเสียใหม่ หลังได้รับคำแนะนำ บอกเล่า หรือได้รับความรู้เพิ่มพูนขึ้น เช่นเด็กที่เคยกลัวความมืด หากได้รับคำแนะนำหรืออธิบายให้ทราบความจริงอาจจะเลิกกลัวได้

2) การเปลี่ยนกลุ่ม (*group change*) กลุ่มนี้มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของบุคคลมาก ฉะนั้นหากจะเปลี่ยนบุคคลอาจจะต้องเปลี่ยนกลุ่มสมาชิกคุ้งช่วยได้ เช่น เด็กที่เข้าเกิบเจริญหนังตื้อ เพราะอยู่กับเพื่อนที่เข้าเกิบเจริญ ถ้าหากจดกลุ่มเสียใหม่ให้เข้าไปอยู่กับกลุ่มที่เข้าหานเจริญเด็กจะค่อยๆ เปลี่ยนมาเข้าหานตามกลุ่มที่ตนเองอยู่ก็ได้

3) การโฆษณาชวนเชื่อ (*propaganda*) เป็นการซักชวนให้บุคคลหันมาสนใจ หรือรับรู้โดยการสร้างสิ่งแผลกๆ ใหม่ๆ เช่นการแจกฟรี บริษัทที่ผลิตสินค้าใหม่ๆ นักจะแจกฟรีก่อนค่อยขายภายนอก

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะได้ผลอย่างไรขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1) การเลือกรับรู้ (*selective perception*) คนเราจะรับรู้ในสิ่งที่เห็นว่าเหมาะสมกับตนเท่านั้น หากสิ่งใดที่ไม่เหมาะสมกับตนก็จะตัดออกไปคือไม่รับรู้นั่นเอง

2) การหลีกเลี่ยง (*avoidance*) คนเราจะรับเอาสิ่งที่ให้ความสุขหรือให้ในสิ่งที่ตนต้องการเท่านั้น ส่วนสิ่งที่จะบังเกิดความทุกข์แก่ตน บุคคลจะไม่ยอมรับ และคนชนิดนี้เปลี่ยนทัศนคติได้ยากเช่นเดียวกับพวกรอก

3) การสนับสนุนของกลุ่ม (*group support*) บุคคลที่ประสบความสำเร็จ ขพะอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ก็จะไม่ยากเปลี่ยนแปลงกลุ่มใหม่ เพราะมีความสุขและประสบผลสำเร็จแล้ว และบุคคลนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติหากเข่นกัน

3.7 การวัดทัศนคติ ทัศนคติสามารถทำการวัดได้โดยเครื่องมือวัดทัศนคติหลายแบบ สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ (2546 : 214-241) ได้แบ่งรูปแบบการวัดทัศนคติที่พบเห็นบ่อยๆ เป็น 3 วิธีคือ

1. วิธีของ เทอร์สโตร์น (Thurstone) วิธีวัดวิชีน์ Thurstone ได้พัฒนาขึ้นโดยมี

เป้าหมายที่จะสร้างมาตรฐานครัวค์ที่มีน่าพากัน แม้ว่าเป้าหมายนี้คุณมีอ่อนว่าจะเป็นสิ่งไม่หากที่จะบรรลุแต่การดำเนินการที่จะพัฒนามาตรัวด้วยศักดิ์อ่อนสิ่งที่ต้องการวัดจำนวนมากเป็นเรื่องที่บุกมาก เริ่มต้นจะต้องเขียนข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่บุกคุณศักดิ์อ่อนสิ่งที่ต้องการวัดจำนวนมาก จากนั้นให้ผู้ตัดสินแต่ละคนจากหลายประเทศประเมินค่าข้อความแต่ละข้อความ และจัดให้ข้อความอยู่กองหนึ่ง ในจำนวน 11 กอง กองที่หนึ่งแสดงถึงความเห็นด้วยของบุกที่สุด จากนั้นผู้สร้างข้อสอบจะเลือกข้อความที่ดีไว้จำนวนหนึ่ง (ประมาณ 20 ข้อ) เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามทัศนคติ ข้อความที่ดีคือข้อความที่มีความสอดคล้องกันในการประเมินค่าของผู้ตัดสินสูง และเป็นข้อความที่เป็นตัวแทนการกระจายค่ามาตรฐาน เมื่อเลือกข้อความได้เรียบร้อยแล้ว เวลานำไปวัดทัศนคติจัดข้อความให้อยู่คละกัน โดยไม่ระบุค่าของมาตรฐานให้ผู้รับการทดสอบเลือกข้อความที่เห็นด้วย จากนั้นผู้สำรวจจะตัดสินทัศนคติของผู้ตอบโดยหาค่าเฉลี่ย หรือค่ามัธยฐานของข้อความที่ถูกเลือก ดังนั้นในขั้นสุดท้ายทัศนคติของบุคคลจะถูกแสดงเป็นตัวเลขระหว่าง 1 กับ 11

2. วิธีของ ลิโคร์ท (Likert) เนื่องจากวิธีของ Thurstone มีกระบวนการบุกมากมาก Likert จึงได้เสนอวิธีการวัดทัศนคติขึ้นใหม่ที่ง่ายกว่า ในวิธีของ Likert ไม่ต้องหาข้อความที่สะท้อนถึงระดับชั้นต่างๆ ของการเห็นด้วยมากที่สุดไปจนถึงการไม่เห็นด้วยมากที่สุด แต่การเลือกข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการวัดทัศนคติ และให้ผู้ตอบเลือกคำนของมาตรฐานที่จัดไว้ มาตรวัดของ Likert ประกอบด้วยข้อความต่างๆ คะแนนทัศนคติของบุคคลก็คือคะแนนรวมของคำตอบของข้อความทั้งหมด เช่น หากมีข้อความ 20 ข้อ ในแบบวัดทัศนคติคะแนนของบุคคลอาจอยู่ระหว่าง 1 กับ 100

ตัวอย่างมาตรฐาน Likert

ข้อความ “มีความพร้อมของบุคลากรที่ช้านาญความสาขาวิชาที่เบื้องตนวิชาชีพเกียรติกรรมระยะสั้น”

มาตรฐาน	5	4	3	2	1
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	ปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด

3) วิธี ชีเมนทิก ดิฟเฟอเรนเชี่ยว เทคนิค (Semantic Differential Technique)

สำหรับวิธีของ Thurstone และ Likert ผู้สำรวจจะต้องทำการศึกษาขั้นแรกก่อนที่จะใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติที่ต้องการวัด แต่ในวิธี ชีเมนทิก ดิฟเฟอเรนเชี่ยว เทคนิค มาตรวัดจะเป็นแบบทั่วไปที่จะนำเสนอให้กับผู้เรื่องนี้ และสามารถให้บุคคลประเมินค่าสิ่งที่ต้องการวัดทัศนคติได้โดยตรงในวิธีนี้มีความหมายของสิ่งที่มีทัศนคติต่อที่จะถูกประเมินค่าของคำศัพท์สองข้อ ดังนี้

ตัวอย่าง

ดี.....เลว

ไรค่า.....มีคุณค่า

บุติธรรม.....ไม่บุติธรรม

โดยให้คะแนน 3 2 1 -1 -2 -3 หรือ -3 -2 -1 1 2 3 ตามแต่ลักษณะของ

ข้อความที่ด้าน

**3.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ พรพินล วรฤทธิพงษ์ และคณะ (2528: 89-94 อ้างถึงใน
กรรมาฯ เลาห์กมต 2545: 45-46) กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับทัศนคติ ไว้วังนี้**

3.8.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการสร้างเงื่อนไขในการเสริมพลัง

(*Conditioning and reinforcement theory*)

ในการสร้างทัศนคติ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดโดยการผ่านกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ กระบวนการเสริมสร้างพลังและกระบวนการเลียนแบบ เมื่อสิ่งเร้า ตัวเดียวกัน สิ่งเดียวกัน ไป ปรากฏในเวลาเดียวกัน ณ สถานที่แห่งเดียวกันบ่อยๆ จะเกิดความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าเหล่านี้ เช่น ประชาชนเห็นตำรวจปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีทุกๆ ครั้ง จะเกิดความรู้สึกในทางที่ดี กับตำรวจและยอมนิ่มทัศนคติที่ดีต่อตำรวจด้วย

การเรียนรู้จะปรากฏขึ้นได้เมื่อมีการเสริมสร้างพลัง การสร้างและการเปลี่ยน
ทัศนคติก็สามารถปรากฏขึ้นได้ เมื่อมีการเสริมสร้างพลัง เช่น ก่อนหน้าที่ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้
นอกจากการสร้างความสัมพันธ์ การเสริมพลังแล้ว ทัศนคติสามารถเรียนรู้
โดยผ่านกระบวนการเลียนแบบ บุคคลมักเรียนแบบผู้อื่นที่มีความเชี่ยวชาญ หรือ มีความสามารถกว่า เช่น
เด็กเลียนแบบพ่อแม่ ครูหรือจากผู้นำในสังคมเป็นต้น

การสร้างทัศนคติและการเปลี่ยนทัศนคติไปทางเดิม จึงสามารถเกิดขึ้นได้
โดยอาศัยกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ การเสริมพลังและการเลียนแบบ ซึ่งทั้งหมดนี้ได้เน้นให้
เห็นชัดว่าทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้

3.8.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งล่อใจ และความขัดแย้งในใจ (*Incentive and Conflict Theory*)

ทฤษฎีจะมองการสร้าง และเปลี่ยนทัศนคติ ในแง่ที่บุคคลเกิดความขัดแย้ง¹
ขึ้นในจิตใจ บุคคลจะมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใด ขึ้นอยู่กับว่าสิ่งนั้นจะเกิดประโยชน์ล่อใจมากน้อยเพียงใด
ตัวข แห่งนบุคคลทราบว่าการทุจริตต่อหน้าที่นั้นเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง จึงเกิดทัศนคติในทางลบต่อการ
ทุจริต แต่เมื่อทุจริตแล้วทำให้มีเงินทองใช้อย่างสุขสบาย คนในครอบครัวไม่ลำบาก จึงทำให้บุคคล
ตั้งกล่าวมีทัศนคติทางบวกต่อการทุจริต จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่าบุคคลจะเกิดขัดแย้งในใจขึ้น
จะมีทัศนคติในทางลบขึ้นแรก แต่ต่อมาเมื่อได้ผลตอบแทนทัศนคติจะเปลี่ยนไปเป็นทางบวกได้

ทฤษฎีนี้คือยกับทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมีการสร้างสัมพันธ์ มีเรื่องของการ
เสริมพลังเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย สิ่งที่แตกต่างไปอย่างเห็นได้ชัด คือทฤษฎีนี้จะชิบหายถึงการเปลี่ยน
ทัศนคติโดยเน้นที่ผลประโยชน์ หรือส่วนได้เสียที่บุคคลได้รับในการแสดงทัศนคติต่อเรื่องนั้นๆ

3.8.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับความสอดคล้องในการรับรู้ (*Cognitive Consistency Theory*)

ทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บนฐานรากฐานที่ว่า เมื่อข้อมูลที่บุคคลรับรู้ไม่มีความสอดคล้องกันข้อมูลเดิมที่บุคคลรับรู้ไว้แล้ว บุคคลจะเกิดภาวะไม่สบายใจ ภาวะไม่สบายใจนี้จะถูกซักจุ่งให้บุคคลมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมีการเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจเสียใหม่ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการรับรู้

การเปลี่ยนทัศนคตินี้เกิดขึ้นเป็นกระบวนการ McGuire (1969:136-314)

อ้างถึงใน บรรณานา เลาห์กมล 2545: 45) วิเคราะห์กระบวนการเปลี่ยนทัศนคติไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การเอาใจใส่ บุคคลต้องขอนให้ความสนใจเอาใจใส่รับรู้การซักจุ่ง
2. ความเข้าใจ เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับฟังข่าวสาร
3. การยอมรับ โดยการยอมตาม หรือการเลียนแบบเพียงเดียว หรือการยอมรับเข้าไว้ภายในตน บุคคลอาจยอมรับได้ เพราะได้ผลประโยชน์ หรือพอใจที่จะเลียนแบบก็ได้
4. ความจำ การจะเปลี่ยนทัศนคติเร็วหรือช้า ขึ้นอยู่กับบุคคลว่า จะจำเรื่องราวเกี่ยวกับทัศนคตินั้น นานเท่าไร ถ้าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อบุคคล ตัวบุคคลจะจำได้นาน
5. การกระทำ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเปลี่ยนทัศนคติ ที่ทำการแสดงพฤติกรรม เพื่อแสดงถึงการมีทัศนคตินั้นๆ

ธีรรุณ เอกะกุล (2542 : 23-24,27,30-32) กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับทัศนคติ ไว้ว่าดังนี้

1. ทฤษฎีความสอดคล้องกับความคิด (*Cognitive Consistency Theories*) เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการคิด หรือการรับรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งทำให้เกิดความรู้หลาบๆ ด้าน หรือนิสั่นประกอบของ การรู้หลาบอย่าง รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้ารู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีมากกว่า ในทางที่ไม่ดี จะเกิดความสอดคล้องของ การรู้ขึ้น ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น ถ้ารู้ในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางดี จะเกิดความไม่สอดคล้องของ การรู้ ทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดี หรือไม่ชอบสิ่งนั้น และเมื่อรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใด ในทางที่ดีและไม่ดีพอๆ กัน จะทำให้เกิดความขัดแย้งของ การรู้เรียกว่าเกิดความไม่สอดคล้องของ การรู้ ดังนั้นจะต้องรู้ในทางที่ดีให้มากกว่าในทางที่ไม่ดี จึงจะมีทัศนคติในทางที่ดีมากกว่า กล่าวได้ว่า ส่วนประกอบของ การรู้ของคนเรา ถ้ารู้ในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดี จะเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้หรือความคิดของคนเราดังนี้ เกิดความมั่นคง เกิดความสมดุล เกิดความสอดคล้อง เกิดความเหมาะสม และถ้าส่วนประกอบของ การรู้ ของคนเราถ้ารู้ในทางที่ไม่ดี จะเกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นในความรู้หรือความคิดของคนเราดังนี้ เกิดความไม่มั่นคง เกิดความไม่สมดุล เกิดความไม่สอดคล้อง และเกิดความไม่เหมาะสม

ทฤษฎีความสอดคล้องของการเรียนรู้ แบ่งออกเป็นทฤษฎีข้อๆ แต่ในที่นี่ขอกล่าวถึง ทฤษฎีความสอดคล้องของยุทธศาสตร์

ออสกูด (Osgood 1953 อ้างถึงใน อ้างถึงใน บรรณานุฯ เลขที่กมล 2545 : 47) สนใจ ในเรื่องของแหล่งข่าวที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเรื่องการเกิดทัศนคติ แหล่งข่าวของข่าวสาร สามารถเกิดหรือทำให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ ผู้รับข่าวสารจะประเมินค่าจากแหล่งข่าวสารและจะ ยอมรับข่าวสารนั้นแตกต่างกัน

ออสกูด กล่าวว่า “ข้อความเดียวกัน ด้านพูดมีสองคน เราจะเชื่อไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติที่เรามีต่อคนนั้นมาก่อนว่า มีทัศนคติในทางบวกหรือทางลบ

2. ทฤษฎีเครื่องล่อใจ (Incentive Theory) D.kat กล่าวว่า “คนเราจะมีทัศนคติต่อ สิ่งใด เราจะต้องเชื่อแล้วว่าสิ่งนั้นจะมีประโยชน์หรือสร้างความพอใจให้แก่เรา” ดังนั้นมือสิ่งนั้น สามารถชูใจเราได้จะทำให้เรามีทัศนคติต่อสิ่งนั้นๆ ในทางเดินทางหนึ่ง เช่น ฝันเป็นสิ่งจูงใจหรือ เครื่องล่อใจอย่างหนึ่ง ทัศนคติของคนทั่วๆ ไปจะต่างจากพวกราชอาชีวะซึ่งปลูกฝัน เช่นจะมีทัศนคติ ที่ดีต่อฝัน เพราะฝันทำให้เข้าได้ผลประโยชน์(ธีรุषิ เอกภกุล 2542 : 27 อ้างถึงใน บรรณานุฯ เลขที่กมล 2545 :47)

นอกจากนี้เมื่อคนเราเกิดความขัดแย้งในใจกับของสองสิ่ง เราจะต้องพยายามทำให้ สิ่งหนึ่งเป็นเครื่องล่อใจที่นิยมค่าสูงกว่าให้ได้เพื่อเปลี่ยนความรู้สึกและทัศนคติไปในแนวโน้น อันนี้ ผลทำให้ความขัดแย้งบรรเทาลงได้ คนที่กลัวการถูกเกณฑ์ทหารก็ต้องการสิ่งล่อใจกับการไปเป็น ทหาร เช่น ความดีเด่น เพื่อให้มีทัศนคติที่ว่าการเป็นทหารนั้นคือเข้าจะลดความกังวลลง

3. ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (A Theory of Reasoned Action) แนวความคิด ของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล ได้นิยมการพัฒนาโดย เอเชน และ พิชนาียน (Ajzen and Fishbein, 1980 อ้างถึงใน บรรณานุฯ เลขที่กมล 2545 :47) มีหลักการว่ามนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลและใช้ข้อมูลที่ตนนิ ยมย่างเป็นประโยชน์ มนุษย์พิจารณาผลที่อาจเกิดจากการกระทำการทำของตน ก่อนตัดสินใจลงมือทำ หรือไม่ทำพฤติกรรม ทัศนคติเชิงพฤติกรรมขึ้นอยู่กับด้วยกำหนดสองด้าน�ัยยะ กือ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางสังคม

สรุปได้ว่าทัศนคติเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกของแต่ละบุคคลว่ามีความเห็น ด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อเรื่องต่างๆ ที่บุคคลนั้นแสดงออกมา มีองค์ประกอบ 3 ด้านคือด้านพูด ปัญญา ด้านทำที่ ความรู้สึก และด้านการปฏิบัติ มีความสำคัญในประเด็นเป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งใน การกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ โดยมีประเภทของทัศนคติที่อีทัศนคติเชิงบวก ทัศนคติเชิงลบ และทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็น และทัศนคติเป็นสิ่งเฉพาะกาลสามารถเปลี่ยนแปลงได้ มีวิธีการวัด ได้หลายวิธี แต่วิธีที่นิยมคือการวัดทัศนคติวิช่องลิเคริฟ

4. ความรู้เกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมะติ 105

4.1 ความรู้เรื่องข้าว ข้าวจัดเป็นพืชล้มลุกตะกูลหญ้า (Family: Gramineae หรือ Poaceae) ศักดิ์อิราชา (Genus : Oryza) ข้าวเจริญเติบโตได้ดีในเขตร้อนและอบอุ่น มีการแพร่กระจายตั้งแต่เส้นรุ้งที่ 35 องศาเหนือ ถึง 35 องศาใต้ และสามารถขึ้นได้ตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึงระดับสูงประมาณ 2,500 เมตรจากระดับน้ำทะเล เนื่องจากข้าวแพร่กระจายอย่างกว้างขวาง จึงพบข้าวชนิด (Species) ต่างๆ ทั้งหมดจำนวน 23 ชนิด (Species) เป็นข้าวเพื่อบริโภค 2 ชนิด คือข้าวເອເຊີບ (*Oryza sativa* Linn) และข้าวແອພຣິກາ (*Oryza glaberrima* Stend) ที่เหลือเป็นข้าวป่าทั้งหมด (ส่งรายงาน จิตรกร 2544: 13) ข้าวเป็นพืชอาหารหลักที่สำคัญของคนไทย มีพื้นที่ปลูกคิดเป็นร้อยละ 50 ของพื้นที่ดินครองทางการเกษตรของประเทศไทย ใน การปลูกข้าวของไทยนั้นมีพันธุ์ข้าวที่ปลูกกันมากมายซึ่งแต่ละพันธุ์จะมีลักษณะภายนอกแตกต่างกัน เช่นขนาดและสีของเมล็ดข้าวคล้อง สีของใบใบและสีของแผ่นใบ สีของข้อ ขนาดใบ อายุและความไวต่อช่วงแสง ความสูงของต้น ความกว้างของแผ่นใบ คุณภาพในการหุงต้มและรับประทาน ความสามารถในการทนน้ำลึกและขึ้นน้ำ ความทนทานอากาศแล้งและอากาศหนาว ๆ ฯลฯ เนื่องจากพื้นที่การปลูกข้าวในบ้านเรามีอยู่ทั่วทุกภาคแต่ละภาคก็จะมีสภาพแวดล้อมแตกต่างกัน จึงมีพันธุ์ข้าวที่ใช้ปลูกในแต่ละภาคจำนวนมาก และจากการรวบรวมพันธุ์ข้าวทั่วประเทศ พน.ว่าข้าวพันธุ์พื้นเมืองของไทยมีทั้งสิ้นประมาณ 3,000 พันธุ์ (กรมส่งเสริมการเกษตร 2545: 1)

การจำแนกประเภทของข้าว

กรมส่งเสริมการเกษตร (2545: 1-2) ได้จำแนกประเภทของพันธุ์ข้าวไว้ดังนี้

1. แบ่งตามพื้นที่ปลูก แบ่งได้ 3 ชนิดคือ

1) ข้าวไร่ (upland rice) เป็นข้าวที่ใช้ปลูกในพื้นที่ที่ไม่มีน้ำข้า มีสภาพเช่นเดียวกับการปลูกพืชไร่

2) ข้าวนานาสวน (lowland rice) เป็นข้าวที่ปลูกอยู่ในพื้นที่ที่มีระดับน้ำตั้งแต่ 5 – 10 ซม. จนถึงพื้นที่ที่มีระดับน้ำลึกไม่เกิน 80 ซม.

3) ข้าวนานเมือง หรือข้าวเขื่นน้ำหรือข้าวฟางคลอ (deep water or floating rice) เป็นข้าวที่ปลูกในพื้นที่ที่มีระดับน้ำตั้งแต่ 50 ซม. เขื่นไปจนถึง 3-4 เมตร

2. แบ่งตามฤดูกาล แบ่งออกได้ 2 พาก คือ

1) ข้าวนานปี หรือ ข้าวไวต่อช่วงแสง (photoperiod sensitive varieties) เป็นข้าวที่ต้องการช่วงแสงสั้นต่อวันในการที่จะเปลี่ยนแปลงการเจริญเติบโตทางต้นและใบ มาเป็นการเจริญเติบโตทางสืบพันธุ์

2) ข้าวนาล่าง ข้าวนอกฤดูหรือข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง (photoperiod insensitive varieties) เป็นข้าวที่สามารถบดปอกได้ตลอดทั้งปีเมื่อมีอายุครบตามกำหนดก็จะออกดอกออกผล枉และเก็บเกี่ยวได้

3. แบ่งตามประเภทการบริโภคหรือประเภทของเนื้อเปลือกในเมล็ดข้าวสาร แบ่งได้ 2 ชนิด ได้แก่

1) ข้าวเหนียว (glutinous rice or waxy rice) เป็นข้าวที่เมล็ดข้าวสารสีขาวขุ่นเมื่อหุงแล้วจะได้ข้าวสุกที่จับตัวกันแน่นขึ้นและมีลักษณะใส เมล็ดข้าวสารประกอบด้วยแป้งชนิดอะไมโลเพ็กติน (amylopectin) เป็นส่วนใหญ่ มีแป้งอะไส์ (amylose) อยู่เพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย

2) ข้าวขาว (nonglutinous rice) เป็นข้าวที่เมล็ดข้าวสารใส ข้าวสุกมีสีขาวขุ่นและร่วนกว่าข้าวเหนียว ข้าวเจ้ามีปริมาณแป้งอะไส์ในไส้ ประมาณร้อยละ 7-33 ที่เหลือเป็นอะไส์ในอะไมโลเพ็กติน

การเจริญเติบโตของต้นข้าว

กรมส่งเสริมการเกษตร (2545: 3) ได้แบ่งการเจริญเติบโตของต้นข้าวออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. การเจริญเติบโตทางลำต้นและใบ (vegetative growth) การเจริญเติบโตช่วงนี้แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

1) ระยะกล้า (seedling stage) เริ่มตั้งแต่ต้นข้าวเริ่มงอกจากเมล็ด จนกระทั่งต้อ; ข้าวเริ่มแตกกอ ระยะนี้ใช้เวลาประมาณ 20 วัน ต้นข้าวจะใบ 5-6 ใน

2) ระยะแตกกอ (tillering stage) เริ่มจากต้นข้าวเริ่มแตกกอจนกระทั่งเริ่มสร้างดอกอ่อน ระยะนี้ใช้เวลา 30-50 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์ข้าว

2. การเจริญทางสืบพันธุ์ (reproductive growth) เริ่มจากต้นข้าวสร้างดอกอ่อน (panicle initiation) ตั้งท้อง (booting) ออกดอก (flowering) จนถึงการผสมพันธุ์ (fertilization) เป็นการสิ้นสุดการเจริญทางสืบพันธุ์ กินเวลาประมาณ 30-55 วัน

3. การเจริญทางเมล็ด (grain development) เริ่มจากการผสมพันธุ์ของดอกข้าว เมล็ดเป็นน้ำนม (milky) เป็นแป้ง (dough) จนกระทั่งเมล็ดสุก (ripening grain) จะใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 25-30 วัน

ดังนั้น การเจริญเติบโตของต้นข้าวที่จะให้ผลผลิตสูง ต้องเก็บข้าวนานประมาณ 110-120 วัน ส่วนข้าวนานปีจะใช้เวลาประมาณ 120-140 วัน

4.2 ความรู้เรื่องเมล็ดพันธุ์ เอกสารนี้ ชีววิทยาภูมิศาสตร์ (2544: 71) ได้อธิบายว่า เมล็ดพันธุ์ (seed) คือไข่ (ovule) ที่แก่เติบโตมีส่วนประกอบของ胚珠 (embryo) อาหารสำรองและอื่น ๆ เมล็ดพันธุ์เป็นสิ่งที่ช่วยให้พืชสืบพันธุ์ผ่านไปยังเด่นต่าง ๆ และเป็นตัวนำลักษณะ

ต่างๆ ที่สามารถถ่ายทอดได้ทางพันธุกรรมจากชั่วชีวิตหนึ่งไปยังอีกชั่วชีวิตหนึ่งรวมทั้งเมล็ดพืชบางชนิดซึ่งเป็นอาหารของคนและสัตว์อีกด้วย

เมล็ดข้าว ที่นำไปปลูกเพื่อการขยายพันธุ์เรียกว่า seed ส่วนเมล็ดข้าวที่นำไปใช้ในการบริโภคเรียกว่า grain

วิໄត ປະລະວິສຸກທີ (2549: 7) ได้กล่าวไว้ว่า การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวหรือการขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว คือ การเพาะปลูก คุณธรรม และปฏิบัติเพื่อเพิ่มปริมาณของเมล็ดพันธุ์ข้าวให้มีจำนวนมากขึ้น โดยรักษาความบริสุทธิ์ของพันธุ์ (varietal purity) ไว้ให้ตรงตามพันธุ์ มีคุณภาพได้มาตรฐานตามกฎหมาย (seed standard) และเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรทั่วไป คือเมล็ดมีคุณภาพทั้งด้านสรีรวิทยา (physiological quality) และทางกายภาพ (physical quality)

4.2.1 การสร้างเมล็ดของข้าว (rice grain formation) เกิดขึ้นหลังจากการผสมเกสร (pollination) และการผสมพันธุ์ (fertilization) การสร้างเมล็ดเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องเมล็ดจะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ จนถึงสุดแค่เดือนที่ซึ่งกินเวลาประมาณ 30 วัน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระยะคือ

1) ระยะน้ำนม (milk stage) หลังการผสมพันธุ์ระยะแรกๆ ส่วนที่เป็นข้าวกล้องมีลักษณะเป็นน้ำหนึ่นชัว ต่อมาจะเปลี่ยนเป็นน้ำนมซึ่งเป็นเวลาประมาณ 7 วันหลังผสมเกสร

2) ระยะแป้ง (dough stage) เป็นระยะที่น้ำนมค่อนข้างเปลี่ยนเป็นแป้งอ่อน และกล้ายเป็นแป้งแข็งตามลำดับ ระยะอยู่ระหว่าง 14-21 วัน หลังผสมเกสร

3) ระยะสุกแก่ (maturation stage) ประมาณ 30 วัน หลังผสมเกสรเมล็ดจะสุกแก่ เมื่อได้มีวิวัฒนาการเด่นที่ในเรื่องของขนาด ความแข็ง ความใส และปราศจากสีเขียวแล้ว ระยะสุกแก่หมายถึง ระยะที่มากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ของเมล็ดข้าวในรวงสุกแก่ (เอกสาร ชีววิทยา 2544: 72)

4.2.2 ประเภทของเมล็ดพันธุ์

กองขยายพันธุ์พืช (2530 จังหวัดใน กรมฯ ชุมชนฯ 2540: 27-28) ได้อธิบายถึงการจำแนกประเภทเมล็ดพันธุ์ ว่าเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตและจำหน่ายในปัจจุบันจำแนกได้ 4 ประเภท(ชั้น) ดังนี้

1. เมล็ดพันธุ์คัด (breeder's seed) เป็นเมล็ดพันธุ์ที่ได้จากการผสมพันธุ์และ/หรือพัฒนาจนมีลักษณะเด่นของสายพันธุ์และสามารถสืบประวัติได้ ปกติจะมีจำนวนน้อยมากและอยู่ในมือของนักปรับปรุงพันธุ์พืชหรือในสถานีทดลองเท่านั้น

2. เมล็ดพันธุ์หลัก (foundation seed) เป็นผลผลิตจากการขยายพันธุ์ขั้นแรกของเมล็ดพันธุ์คัดมาปักูກำขึ้นโดยการคัดและควบคุมของนักปรับปรุงพันธุ์พืชและ/หรือนักวิชาการเกษตรเพื่อขยายพันธุ์ให้ได้จำนวนมากขึ้น แต่โดยปกติยังมีไม่นักพ่อที่จะกระจายให้เกษตรกรทั่วไปได้ใช้

3. เมล็ดพันธุ์ขึ้น芽 (registered seed) เป็นผลผลิตจากการขยายพันธุ์ข้าวแรกของเมล็ดพันธุ์หลัก ภายใต้การดูแลของนักวิชาการเกษตรและเจ้าหน้าที่เกษตรเพื่อขยายพันธุ์ให้ได้จำนวนมากขึ้นไปอีก

4. เมล็ดพันธุ์จำหน่าย (extension seed) เป็นผลผลิตจากการขยายพันธุ์ข้าวแรกของเมล็ดพันธุ์หลักหรือเมล็ดพันธุ์ขึ้น芽 โดยวิธีการขยายพันธุ์เช่นเดียวกันกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ขึ้น芽 เมล็ดพันธุ์จำหน่ายเป็นเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตขึ้นเพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกรทั่วไป

4.2.3 มาตรฐานเมล็ดพันธุ์ข้าว

มาตรฐานเมล็ดพันธุ์ข้าวคัตตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานเมล็ดพันธุ์ข้าว

มาตรฐานคุณภาพ		พันธุ์คัด	พันธุ์หลัก	พันธุ์ขึ้น芽	พันธุ์จำหน่าย
เมล็ดพันธุ์สุทธิ	ต่ำสุด (%)	98	98	98	98
สิ่งเจือปน	สูงสุด (%)	2	2	2	2
เมล็ดอื่นๆ/พันธุ์ปน	สูงสุด (%)	0	1เมล็ด/1,000粒	0.15	0.20
ข้าวແคง	สูงสุด (%)	0	0	0.10	0.20
ความชื้น	สูงสุด (%)	14	14	14	14
ความคง	ต่ำสุด (%)	80	80	80	80

หมายเหตุ - เมล็ดอื่นๆ หมายรวมถึงเมล็ดข้าวพันธุ์อื่นและเมล็ดพืชอื่นที่ไม่ใช่ข้าว ใช้กำหนดมาตรฐานเฉพาะพันธุ์ขึ้น芽 และจำหน่าย ส่วนพันธุ์ปน ไม่รวมเมล็ดพืชชนิดอื่นเป็นข้อกำหนดเฉพาะเมล็ดพันธุ์คัดและพันธุ์หลัก
- เมล็ดพันธุ์จำหน่ายของกรมส่งเสริมการเกษตร กำหนดมาตรฐานเมล็ดพืชอื่นไม่เกิน 0.2% ส่วนกรมส่งเสริมสหกรณ์ กำหนดมาตรฐานไม่เกิน 0.5%

ที่มา : มาตรฐานเมล็ดพันธุ์ข้าว (วี.ໄ. ປະລະວິສຸທີ 2549:9)

4.3 ข้าวขาวดอกระยะ 105

4.3.1 ประวัติข้าวขาวดอกระยะ 105 ในปี พ.ศ 2493 กรมการข้าว (ในสมัยนั้น) กรมการข้าวเป็นกรมหนึ่งสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับผิดชอบในเรื่องข้าวโดยเฉพาะได้บุนรวมกับกรมสหกรรมเป็นกรมวิชาการเกษตรในปัจจุบัน ได้รื้อฟื้นการเก็บรวบรวมพันธุ์ข้าวเพื่อคัดเลือกหาพันธุ์ดี จึงได้มอบหมายให้พนักงานข้าวอ้าวเกอทั่วประเทศได้รวบรวมพันธุ์ข้าวเพื่อส่งไปทั่วส่วนกลาง พนักงานข้าวอ้าวเกอของทางคล้าขะนัน คือ คุณสุนทร สีหะเนิน (ต่าแหน่งสุดท้ายก่อน

เกณฑ์มาตรฐานการ เป็นผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเกษตรหนึ่ง กรมส่งเสริมการเกษตร) ได้เก็บตัวอย่างส่งไปปั้งส่วนกลางหลายครั้ง แต่ละครั้งเก็บไปจำนวนหลายพันธุ์จากอําเภอบางคล้า ครั้งแรกปลายปี พ.ศ. 2493 ส่งไป 26 พันธุ์ 3 พันธุ์แรกมีชื่อว่า “ดอกมะลิ” ข้าวทั้ง 3 พันธุ์นี้คงเป็นพันธุ์เดียวกันแต่คนละเข้าของ พันธุ์ที่ 1 และพันธุ์ที่ 2 ส่งไป 199 รวง พันธุ์ที่ 3 ส่งไป 198 รวง ทั้ง 3 พันธุ์(ตัวอย่าง) เก็บจากท่าทองหลาง ครั้งที่ 2 ส่งไปในปลายปี พ.ศ. 2495 ส่วนกลางมีพันธุ์ “ข้าว คอกมะลิ” 19 ตัวอย่าง พันธุ์ข้าวที่เก็บจากเหลียงต่างๆ ทั่วประเทศได้กระจัดกระชาข้าวตามสถานที่ ทดลองข้าวต่างๆ ทั่วประเทศ เพื่อทดสอบลักษณะต่างๆ “ข้าวคอกมะลิ” ตัวอย่างที่ 2 ที่คุณสุนทร สีหะเนิน เก็บส่งไปปั้งส่วนกลาง ครั้งแรกจำนวน 199 รวง ถูกส่งไปคัดเลือกพันธุ์ที่สถานีทดลอง โภคสำโรง จังหวัดพิษณุโลก ในปี พ.ศ. 2498 ปรากฏว่าข้าววงที่ 105 จากจำนวน 199 รวง ที่ส่งไป จำกอําเภอบางคล้า นั้นผ่านการคัดเลือก ผ่านการทดสอบผลผลิตและเบร็งเกิลพันธุ์ท้องถิ่นในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในที่สุดคณะกรรมการพิจารณาพันธุ์ข้าวได้พิจารณาเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2502 ให้ข้าวพันธุ์ “คอกมะลิ” ที่มาจากรวงที่ 105 เป็นข้าวพันธุ์ดี และให้ชื่อว่า “ข้าวคอกมะลิ 4-2-105” เลข 4 หมายถึง อําเภออันดับที่ 4 ของอําเภอทั้งหมดจำนวน 331 อําเภอทั่วประเทศที่ได้ส่งข้าวไปปั้งส่วนกลางจำนวนทั้งสิ้น 4,999 รวง ได้แก่อําเภอบางคล้า เลข 2 หมายถึง ข้าวตัวอย่างที่ 2 ที่ส่งไปจากอําเภอที่ 4(บางคล้า) และเลข 105 หมายถึงรวงที่ 105 ซึ่งเป็นรวงข้าวที่คัดเลือกพันธุ์ดีออกมาได้ เพื่อให้สะดวกต่อการเรียกจึงเรียกวันสันๆ ว่า “ข้าวคอกมะลิ 105”(มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชบูรณะ 2549) สืบค้นจาก http://human.mtu.ac.th/icon/local_infor/rice.doc

4.3.2 ลักษณะประจำพันธุ์ข้าวข้าวคอกมะลิ 105

กรมส่งเสริมการเกษตร (2545: 9) ได้อธิบายลักษณะประจำพันธุ์ของข้าวพันธุ์ ข้าวคอกมะลิ 105 ไว้ว่า ข้าวพันธุ์ข้าวคอกมะลิ 105 มีลักษณะสีขาวจาง ในสีเขียวขาวค่อนข้างแคน ฟางอ่อน ใบธงทำมุมกว้างกับรวง เมล็ดข้าวรูปร่างเรียว ข้าวเปลือกสีฟางอ่อน

อายุเก็บเกี่ยว ประมาณ 25 พฤษภาคม

ระยะเวลาพักตัวของเมล็ด ประมาณ 8 สัปดาห์

เมล็ดข้าวกล้อง ยาว 7.5 มิลลิเมตร

กว้าง 2.1 มิลลิเมตร

หนา 1.8 มิลลิเมตร

ความสูง ประมาณ 140 เซนติเมตร

ผลผลิต ประมาณ 363 กิโลกรัม /ไร่

ลักษณะพันธุ์ ไวต่อช่วงแสง

คุณภาพข้าวสุก นุ่มนวล

เปอร์เซ็นต์แป้งอะไนีโลส 12-17

ลักษณะคือ

1. เป็นข้าวตันสูง เก็บเกี่ยวง่าย
2. ทนแล้งได้ดีพอสมควร ปลูกเป็นข้าวไร่ได้
3. เมล็ดข้าวสารใส แข็งแกร่ง คุณภาพการขัดสีดี
4. คุณภาพการหุงต้มมีกลิ่นหอมและอ่อนนุ่ม
5. อาบุคต่อนข้างเบา และเก็บเกี่ยวได้เร็ว
6. จำหน่ายได้ราคาดี
7. นวดง่าย
8. ทนดินเปรี้ยวและดินเค็ม

ลักษณะเสีย

1. ต้นข้าวอ่อน ล้มง่าย ปลูกได้เฉพาะนาปีเท่านั้น
2. น้ำหนักเมล็ดเบา ผลผลิตต่อนข้างต่ำ
3. ไม่ต้านทานต่อโรคของใบแห้ง โรคใหม่ โรคใบสีส้ม และโรคใบเงิก(ญี่ปุ่น)
4. ไม่ต้านทานต่อเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล เพลี้ยขังจันสีเขียวและหนอนกะ
5. ทรงกอผ่า ถ้าสุกงอมเกินไปจะเกี่ยวหาก

4.3.3 ความสำคัญของข้าวขาวคอกมะดิ 105 ข้าวเป็นอาหารหลักที่คนไทย

บริโภคและข้าว เป็นสินค้าเกษตรเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย ในปัจจุบันมีการผลิตข้าวประมาณ 22 ล้านตันข้าวเปลือกต่อปี มีพื้นที่ที่arnaประมาณ 63 ล้านไร่(ส่งเสริมฯ จि�ตราราช 2544: 32) ในพื้นที่ทั้งหมดนี้มีพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ประมาณ 16 ล้านไร่ มีแหล่งผลิตที่สำคัญอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในทุ่งคุลารอง ใหม่พื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิประมาณ 1.7 ล้านไร่"(มหาวิทยาลัยราชภัฏ รามคำแหง 2549) http://human.mtu.ac.th/icon/local_infor/rice.doc

ชาญพิพิชา ฉินพาลี (2548: 1) กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยสามารถส่งข้าวออกจำหน่ายในตลาดโลกของอันดับหนึ่งของโลกมาเป็นระยะเวลาสิบกว่าปี ซึ่งรายได้จากการส่งออกคิดเป็นร้อย 22.9 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรทั้งหมดของไทยเพรากประเทศไทยเรามีข้าวหอมมะลิคุณภาพดีเป็นปัจจัยส่วนหนึ่ง จึงนับได้ว่าข้าวมีความสำคัญต่อประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของบ้านเมืองมากที่จะหาพืชอื่นทดแทนได้

4.4 เทคนิคการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวในแปลงเกษตรกร

วี.ไก ปาละวิสุทธิ์ (2549: 10-59) ได้สรุปขั้นตอนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวในแปลงเกษตรกรไว้ดังนี้ การคัดเลือกพื้นที่ทำแปลงข้าวพันธุ์ การคัดเลือกสามารถซึ่งจัดทำแปลงข้าวพันธุ์ การวางแผนการผลิตในแปลงข้าวพันธุ์ การป้องกันกำจัดข้าวเรื้อรainในแปลงข้าวพันธุ์ การปลูกและ การดูแลรักษา การถอนพันธุ์ปืน การตรวจสอบแปลงข้าวพันธุ์และการเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์

4.4.1 การคัดเลือกพื้นที่ที่ทำแปลงข้าวพันธุ์ ที่ตั้งของแปลงข้าวพันธุ์ที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถในการติดตามงาน โอกาสซื้อเมล็ดพันธุ์คุณภาพดีกลับคืนสูง ดังนั้น ต้องมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่ดังนี้

1) แปลงข้าวพันธุ์ควรอยู่ใกล้ โดยควรอยู่ใกล้ที่ดินโรงงานปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ หรือสถานศึกษา

- 2) อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีพื้นที่ร่วมกันไม่ต่ำกว่า 100 ไร่
- 3) พื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ ระดับพื้นที่ค่อนข้างสม่ำเสมอ
- 4) มีแหล่งน้ำ ใช้พอยเพียงสำหรับผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวได้ตลอดฤดู สามารถควบคุมการให้น้ำ และระบายน้ำได้สะดวกเพื่อป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ รักษาผลผลิตข้าวและป้องกันปests ทางคุณภาพเมล็ดพันธุ์

5) แปลงข้าวพันธุ์ทุกแปลงควรอยู่ติดหรือใกล้กันนั้น เพื่อให้สะดวกต่อการดูแลรักษา การถอนพันธุ์ปืน และการตรวจสอบ

6) ไม่อยู่ใกล้กอกสัตว์ บ่อเสียงปลาหรือเสียงกุ้ง เพื่อยกเว้นการระบาดเข้าจากกอกหรือบ่อให้ลงในนาข้าว ทำให้ข้าวเสื่อมไป และเป็นโรค

7) สภาพความเป็นกรด-ด่างเหมาะสม

8) ไม่อยู่ติดกับดันไม้ไหยู่หรือสิ่งก่อสร้าง เพราะจะเกิดร่มเงาทำให้เกิดการระบาดของโรค และแมลงได้ร้าย

4.4.2. การคัดเลือกสามารถทำแปลงข้าวพันธุ์ เกษตรกรที่จะเป็นสามารถแปลงข้าวพันธุ์ จะต้องมีคุณสมบัติที่แตกต่างจากเกษตรกรทั่วไป เนื่องจากเกษตรกรทั่วไปไม่ยอมรับขั้นตอนการถอนพันธุ์ปืน เพราะเห็นเป็นเรื่องของยาก ลำบาก เสียเวลาปีนที่ถอนทิ้ง ไม่มั่นใจตัวเองว่าจะปฏิบัติได้ และไม่มั่นใจผลตอบแทน บ่อขครึ้งที่เกษตรกรซึ่งคงลงเราร่วมทำแปลงข้าวพันธุ์แล้ว เกิดการเปลี่ยนใจไม่ยอมลงไปถอนพันธุ์ปืน หรือถอนพันธุ์ปืนไม่ทั่วถึง จนเกิดข้อโต้แย้งกันมากหลังเมื่อไม่ผ่านมาตรฐานแปลงข้าวพันธุ์ ดังนั้นความสำเร็จในการทำแปลงข้าวพันธุ์จะมากหรือน้อย ขึ้นกับการคัดเลือกเกษตรกรมาเป็นสามารถ จึงต้องพิจารณาคัดเลือกสามารถที่มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) มีความสนใจ พร้อมที่จะเรียนรู้ และปฏิบัติตามขั้นตอนการผลิตเม็ดพันธุ์
- 2) มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยกันดอนพันธุ์ปัน
- 3) เป็นคนขัน หมั่นตรวจสอบ และดอนพันธุ์ปันสม่ำเสมอ
- 4) มีความซื่อสัตย์
- 5) ความมั่นที่ทำงานไม่น่าเกียรติ เพราะสามารถได้มีเวลาคุ้มค่า และดอนพันธุ์ปัน การหาสามาชิกทำเปล่งขยายพันธุ์ในบางพื้นที่ลำบากมาก

4.4.3 การวางแผนการผลิตเม็ดพันธุ์ในแปลงขยายพันธุ์ เป็นการจัดการเพื่อป้องกันปัญหาต่างๆที่จะตามมา เช่น พันธุ์ข้าวไม่ตรงกับความต้องการของเกษตรกร มีข้าวเรือปันมากในแปลง ดอนพันธุ์ปันไม่ทัน เมล็ดพันธุ์ไม่ได้คุณภาพ ควบคุมการเก็บเกี่ยวและคาดการณ์พันธุ์ไม่ทัน ช่วงระยะเวลาที่เมล็ดพันธุ์พร้อมจะจ้าห่าน้ำไม่ตรงกับช่วงที่เกษตรกรหาซื้อ ทำให้ต้องเก็บเมล็ดไว้ในถุงถุงนานเกินไป เกิดการสูญเสียความคงทน และมีแมลงเข้าทำลาย จึงต้องสำรวจข้อมูลเบื้องต้นก่อนวางแผนการผลิต ดังนี้

- 1) พันธุ์ข้าวที่จะผลิต
- 2) แหล่งของเมล็ดพันธุ์ข้าว
- 3) ปริมาณเมล็ดพันธุ์ ที่เกษตรกรต้องการซื้อในแต่ละฤดู
- 4) ช่วงเวลา ที่เกษตรกรหาซื้อเมล็ดพันธุ์
- 5) จำนวนพื้นที่และเกษตรกร ที่เข้าร่วมทำเปล่งขยายพันธุ์
- 6) ประวัติการใช้พื้นที่เปล่งขยายพันธุ์

4.4.4 การป้องกันกำจัดข้าวเรือในแปลงขยายพันธุ์ ข้าวเรือนับเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดในการทำเปล่งขยายพันธุ์ข้าว เนื่องจาก การเก็บเกี่ยวข้าวแต่ละครั้ง มีเมล็ดข้าวร่วงในนา 1 – 8 เปลอร์เซ็นต์ขึ้นอยู่กับพันธุ์ข้าว อายุการเก็บเกี่ยว และความเร็วของลูกนกวด เกษตรกรทั่วไปจะเก็บเกี่ยวข้าวในระยะ 28 – 34 วันหลังข้าวออกดอก ดังนั้นเปลอร์เซ็นต์ความสูญเสียข้าวจากการเก็บเกี่ยว จึงอยู่ที่ 3 – 4 เปลอร์เซ็นต์ หรือประมาณ 3 ถัง/ไร่ ข้าวร่วงเหล่านี้จะกลายเป็นข้าวเรือจำนวนมากในนา แต่เมล็ดพันธุ์ข้าวส่วนใหญ่มีระยะพักตัวนาน 4 – 8 สัปดาห์ ถ้าเป็นข้าวป่าจะพักตัวจะมากขึ้นถึง 6 เดือน การกำจัดข้าวเรือจึงทำได้ลำบาก ต้องใช้ระยะเวลานาน แต่เกษตรกรทั่วไปเข้าใจว่าการได้กลับตัวซังแล้วขังน้ำไว้ 1 – 2 สัปดาห์ จะทำให้ข้าวเรือตายหมด การเตรียมแปลงเพื่อกำจัดข้าวเรือที่เหมาะสมนักถูกปฏิเสธ โดยเกษตรกร เนื่องจากต้องเสียค่าไถ่หลายครั้ง และใช้เวลานาน ปัญหาที่ตามมาก็คือ ถูกแกรกที่ทำเปล่งขยายพันธุ์ข้าวมักมีข้าวปันที่เกิดจากข้าวเรือจำนวนมาก จนเกษตรกรไม่สามารถดอนข้าวปันออก และกลัวว่าผลผลิตจะเสียหาย ดังนั้นในการเริ่มทำเปล่งขยายพันธุ์ข้าวครั้งแรก จำเป็นต้องยิงเชื้อให้เกษตรกรเข้าใจถึงความสำคัญของการเตรียมแปลง

กำจัดข้าวเรือ โดยเฉพาะเมื่อมีการเปลี่ยนพันธุ์เกิดขึ้น ส่วนแปลงที่ไม่เปลี่ยนพันธุ์ข้าวก็ควรกำจัดข้าวเรือ รอบ เพาะแปลงปลูกข้าวทั่วไปที่ไม่ใช่แปลงข้าวพันธุ์นักมีข้าวป่นมากมาขอยู่ในแปลง การเตรียมแปลงเพื่อกำจัดข้าวเรือ

วิธีการกำจัดข้าวเรือ แนะนำให้เผาดองซังภายหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อเผาเมล็ดข้าวเรือ ที่ร่วงอยู่บนดอนดอง ส่วนเมล็ดที่ร่วงอยู่บนดินจะถูกทำลายการพักตัวไปบางส่วนโดยความร้อนจากไฟที่เผา ตากหน้าดินไว้ประมาณ 10 – 15 วัน เพื่อให้ความร้อนจากแสงแดดช่วยทำลายการพักตัวของเมล็ดบนดิน จากนั้นเตรียมดินเพื่อกำจัดข้าวเรือก่อนปลูกข้าว โดยไถกลบดอนดองด้วยโรต้าเลี้ยว เจ้าถูกทุบข้าวหายๆครั้งเพื่อยับยานหน้าดินจนละเอียดให้เมล็ดข้าวเรือลอยขึ้นผิวดิน แล้วหมักน้ำไว้ 3 วัน ให้ข้าวเรือและดองซังเน่า จากนั้นระบายน้ำออกจากนาให้แห้งเป็นเวลา 10 – 14 วัน เพื่อให้ข้าวเรือที่ยังไม่เน่าออกขึ้นมา หลังจากนั้นจึงไถกลบพลิกหน้าดินด้วยไถงานแห้วหมักไว้อีก 3 – 5 วัน จึงคราด ทำเทือก แล้วปลูก ปริมาณข้าวเรือจะถูกกำจัดไปเป็นจำนวนมากโดยวิธีการดังกล่าว แต่ถ้าเมล็ดข้าวเรือกับระยะพักตัวของพันธุ์ข้าวแต่ละพันธุ์ พันธุ์ที่มีระยะพักตัวปานกลาง เช่น ตุพรมบูรี จะถูกกำจัดออกได้นากกว่าพันธุ์ที่มีระยะพักตัวยาว เช่น พิษณุโลก 2 และชัยนาท 1 การกำจัดข้าวเรือในพันธุ์ที่มีระยะพักตัวนาน จำเป็นต้องใช้วิชาการหน้าดินให้น้ำนกอ่อนเท่ากับระยะพักตัวของข้าวพันธุ์นั้น ทำให้เสียเวลาในการเตรียมแปลงเป็นเดือน และเปลืองต้นทุนค่าไถหยอดครั้ง ซึ่ง เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ยอมรับ ดังนั้นต้องอาศัยธรรมชาติเป็นตัวช่วยลดต้นทุน และระยะเวลาการเตรียมแปลงลง เช่น พื้นที่ที่มีน้ำท่วมประจำ ควรเปลี่ยนพันธุ์ข้าวภายหลังจากน้ำท่วมไปแล้ว เพราะน้ำที่ท่วมน้ำเดือนจะทำให้เมล็ดข้าวเรือเน่าไปบางส่วน แล้วไถด้วย ครั้งก่อนน้ำแห้ง เพื่อกลบดอนดองและพลิกหน้าดิน จากนั้นปล่อยให้หน้าดินแห้ง 10 วัน เพื่อให้ข้าวเรือที่ยังไม่เน่าออกขึ้นมา จึงคราด ทำเทือก แล้วปลูก หรือในพื้นที่ที่ทำนาปีละ 2 ครั้ง ให้ไถด้วย ครั้งก่อนน้ำแห้ง หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวนานปีรังไปแล้ว 2 สัปดาห์ รอจนถูกฝนให้ข้าวเรือออกขึ้นมาเต็มที่จึงไถเพรพาลกหน้าดิน แล้วหมักไว้อีก 3 – 5 วัน สำหรับพื้นที่ที่ทำนาปีละ 3 ครั้ง ให้น้ำเข้าพันธุ์ใหม่ที่จะขยายพันธุ์ ปลูกเพื่อขายข้าวให้โรงสีก่อน ต่อ แล้วจึงค่อยทำแปลงขยายพันธุ์ในถูกที่ 2 เพื่อลดปริมาณพันธุ์ไปให้น้อยลง แต่ยังต้องกำจัดข้าวเรืออีก 1 รอบก่อนปลูกข้าวของแปลงขยายพันธุ์

4.4.5 การปลูกและดูแลรักษา ปกติการปลูกและดูแลรักษา เป็นเรื่องของเกษตรกร เจ้าของแปลงขยายพันธุ์เป็นสัญญาณเอง แต่การให้ความรู้แก่เกษตรกรในเบื้องต้นจะช่วยให้ได้ผลผลิตมากขึ้น และได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีตามมาตรฐานและต้องทำความเข้าใจกับสมาร์ทแปลงขยายพันธุ์ในความจำเป็นบางเรื่องที่ต้องขอร้องให้สามารถร่วมมือปฏิบัติในขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1) แนวทางการเตรียมดิน มีแนวทางการเตรียมดินดังนี้

(1) การ ໄດคิน ให้ໄດคินให้ร่วนลึกทั่วทั้งแปลงนา โดยลึกจากผิวน้ำดิน
ประมาณ 15 เซนติเมตร

สุรเวทย์ กฤษณะศรี(2548: 11) กล่าวว่า การเตรียมดินแบ่งเป็น 2 ครั้ง คือ

1. การเตรียมดินครั้งแรก หรือการ ໄດคิน เป็นการ ໄດครั้งแรกเพื่อให้คิน

แตกแยกเป็นก้อนสม่ำเสมอ และเป็นการ ໄಡพลิกคินที่ถูกตัดขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วน อุปกรณ์ที่ใช้ กันทั่วๆ ไป คือ ໄດหัวหมู ໄ/dojan แบบ 3 ajan และ ໄ/do 7 ajan และขอบหมุน

2. การเตรียมดินครั้งที่สอง หลังจากทิ้งช่วงจากการเตรียมดินครั้งแรก ก็จะ เตรียมดินครั้งที่สอง อุปกรณ์ที่ใช้กันทั่วๆ ไป ได้แก่ คราด ໄ/do 7 ajan และขอบหมุนเป็นการ ໄ/do พรวนที่ดีกว่าการ ໄ/do ครั้งแรก มีวัตถุประสงค์เพื่อย่อยให้ก้อนดินมีขนาดเล็กลงเหมาะสมต่อการอกร่องเม็ดพืช เป็นการกำจัดวัชพืช ผสมปุ๋ยให้เข้ากับดิน และตัดเศษพืชและพืชคุณคินให้ผสมกับดิน ขั้นบนเพื่อเป็นปุ๋ยต่อไป

ภาพที่ 2.3 การเตรียมดิน

ที่มา : การเตรียมดินของเกษตรกร ถ่ายภาพ วันที่ 12 กรกฎาคม 2549

ปัจจุบันเกษตรกรในหลายพื้นที่นิยมใช้รถติดขอบหมุนหรือที่เรียกว่า โรตรารีเตรียมดิน เพื่อระดับความเร็ว แต่ โรตรารีติดนี้ได้ดีนั้น ประมาณ 10 เซนติเมตร หลังจากใช้รถ โรตรารี ไปนานๆ จะเกิดอาการหน้าดินแข็ง รากข้าวไม่ซ่อนไว้ลงไปหาอาหารในดินชั้นล่าง ข้าวเกิดอาการ ใบเหลือง เพราะได้อาหารจากปุ๋ยอย่างเดียว ฉะนั้นหลังจากใช้รถ โรตรารีเตรียมดิน 2 – 3 ถูกปูสูก

การใช้รถดิติดผ่านໄດ້ເພື່ອໄດ້ພລິກທັນໄດ້ຕິດໃຫ້ສຶກ ແລະ ທຳເລາຍຂັ້ນຄານບຣິເວັມທັນໄດ້ຕິດອອກ ທຳໄຫ້ຮາກ
ໜ້າວສາມາດເຈີຍເຕີບໄດ້ໄດ້ເຕີມທີ່ (ວິໄລ ປາລະວິຖຸທີ່ 2549:19-20)

(2) ການໃສ່ນໍ້າພ່າຍແປ່ງ ເປັນການໜັກດິນໄວ້ໃຫ້ນພອທີ່ອິນທີ່ວັດຖະຈະ
ສລາບຕັ້ງໄດ້ໜົດ ໄນເປັນສິ່ງກີ່ຂວາງການເຈີຍເຕີບໂທຂອງໜ້າວ

(3) ການຄຽດປົວຈັດນັ້ນ ການທຳການຄາປປົວຈັດນັ້ນແປ່ງໃຫ້ຮານເຮັບ
ທີ່ສຸດ ເພື່ອກວນຄຸນຈະດັບນໍ້າແລະ ວິຊີ່ໄດ້ຕີ ແລະ ຈຳເປັດຕ່ການຕຽບຄົນພັນຖຸປັນ

2) ການເຕີມມີເລື່ອພັນຖຸ ກວດຈັກໄມ້ເລື່ອພັນຖຸໜ້າວຈາກແຫ່ງທີ່ເຊື່ອເລື່ອໄດ້
ແຕ່ເນື່ອນໆ ໂດຍສັ່ງຂອງເລື່ອພັນຖຸໜ້າວພັນຖຸບຣິຖຸທີ່ ເພື່ອໄດ້ນາມແລ້ວກວດສອນຄຸພາພຂອງເລື່ອ
ເນື່ອງຕັ້ນກ່ອນນໍ້າໄປປຸງກູກ ຮະວັງບ່າໄຫ້ປັນກັນໜ້າວພັນຖຸອື່ນ ສໍາຫຼັບປົມໄມ້ເລື່ອພັນຖຸທີ່ໃຫ້ ນາຫວ່ານ
ນໍ້າຕົມໃຫ້ອັດຕະ 20 ກີໂລກຣນ/ໄວ່ ສ່ວນນາດຳໃຫ້ອັດຕະ 5 ກີໂລກຣນ/ໄວ່ ເພົ່າໃຫ້ເລື່ອພັນຖຸໃນອັດຕະທີ່
ສູງເກີນໄປຈະທຳໄຫ້ດັ່ນໜ້າວຫານແນ່ນ ແລ້ວອ່ອນແດຕ່ໂຮກແມ່ລັງ ແລະ ບາກຕ່ການຕຽບຄົນພັນຖຸປັນ
ວິທີກວດສອນຄຸພາພຂອງເລື່ອພັນຖຸເນື່ອງຕົ້ນ

1. ການສຸ່ມຕົວບ່າງເມື່ອພັນຖຸ ການທຳການສຸ່ມຕົວບ່າງເມື່ອພັນຖຸໜ້າວຈາກຫລາຍາຊຸງ
ຫົວ້ອກຮະສອນ

2. ການຕຽບຄົນພັນຖຸປັນ ຕຽບຄູວ່າມີເມື່ອພັນຖຸແຕ່ງ ພ້າວຕາຍ ພ້າວປັນ (ລັກຍະນະ
ເມື່ອພັນຖຸປັນຢູ່ປ່າຍ ສີ ແລະ ຂາດຕ່າງໄປຈາກເມື່ອສ່ວນໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ອົວນ ນື້ອນ ສັ້ນ ມີກະ ມີກາງ ເປັນ
ຕົ້ນ) ວ່າມີຕິດມາກັນເມື່ອພັນຖຸຫຼື ໂໝ່ໄວ້

3. ການຕຽບຄົນພັນຖຸປັນ ຕຽບຄູວ່າມີເມື່ອພັນຖຸແຕ່ງ ພ້າວຕາຍ ພ້າວປັນ (ລັກຍະນະ
ເມື່ອພັນຖຸປັນຢູ່ປ່າຍ ສີ ແລະ ຂາດຕ່າງໄປຈາກເມື່ອສ່ວນໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ອົວນ ນື້ອນ ສັ້ນ ມີກະ ມີກາງ ເປັນ
ຕົ້ນ) ວ່າມີຕິດມາກັນເມື່ອພັນຖຸຫຼື ໂໝ່ໄວ້

4. ການກວດສອນຄວາມອກ ດ້ວຍມີຄວາມອກມາກກວ່າ ຮັບຍະດີ 90 ແສດຈວ່າເມື່ອພັນຖຸນີ້
ມີຄວາມອກຕີ ສາມາດເກີນຮັກຍາໄວ້ຮັບປຸງກູກໄດ້ ແຕ່ດ້ວຍມີຄວາມອກຮ່ວາງ ຮັບຍະດີ 80 – 90 ກວດຮັບ
ຫວ່ານພ່າຍເມື່ອພັນຖຸຈະໄນ່ຄ່ອຍເຫັນແຮງ

ປັບປຸງໄມ້ເລື່ອພັນຖຸໜ້າວທີ່ພົບນໍ້ອຍຄວັງ ຄືອ

1. ເມື່ອພັນຖຸໄນ່ຄ່ອຍອກ ເນື່ອງຈາກ (1) ເມື່ອພັນຖຸຄູກເກີນໄວ້ວັນນາ ປົກຕິໄນ່ກວດເກີນຮັກຍາ
ເມື່ອໄວ້ວັນນາເກີນ 1 ເດືອນຫລັງຈາກຫຼື ເພົ່າມີຄວາມອກແສ່ງຄວາມອກເອງຕາມຮຽນຫາດ (2) ເມື່ອ
ພັນຖຸມີຄວາມແໜ່ງແຮງຕໍ່າ ດ້ວຍກວດສອນຫລັງຫວ່ານໄນ່ເໜານະສົມ ເມື່ອພັນຖຸທີ່ອກມາແລ້ວຈະຕາຍ
ເປັນຈຳນວນນາກ ທຳໄຫ້ໜ້າວເຂົ້ານາງກວ່າໄກຕິ

ກວດປັບປຸງໄມ້ເລື່ອພັນຖຸທີ່ສຸດ ຄືອກວດສອນຄວາມອກຂອງເມື່ອພັນຖຸກ່ອນປຸງກູກ

2. เมื่อคืนข้าวในติดมามาก ปัญหานี้จะพบเห็นได้ชัดในระยะที่ข้าวของดอกแด้ว การตรวจสอบข้าวไปก่อนปลูกเป็นเรื่องยาก ดังนั้นการซื้อเมล็ดจากที่เชื่อถือได้ จึงเป็นการริบกันปัญหาที่ดีที่สุด

3. อัตราการใช้เมล็ดพันธุ์ เกษตรกรต้องการใช้เมล็ดพันธุ์ในอัตราสูงกว่าที่กำหนด เพราะความเก็บชิน ดังนั้นต้องใช้เงินมากกว่าเมล็ดพันธุ์ที่นำมาทำแปลงขายพันธุ์นี้ ความงอกดี จึงไม่ต้องห่วงเพื่อเมล็ดไม่งอกเหมือนที่เคยปฏิบัติ และค่าขายเปลี่ยนพุ่ติกรรมของเกษตรกร โดยค่าขายลดอัตราเมล็ดพันธุ์ลง

3) การปลูกข้าว เกษตรกรส่วนใหญ่ยังปลูกข้าวโดยวิธีหัวน้ำตาม ดังนั้นวิธีการปลูกข้าวเพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ที่ไวป้องค่าน้ำถึงความพร้อมของเกษตรกร ถึงแม้วิธีปลูกข้าวแบบปักดำจะช่วยป้องกันปัญหาข้าวเรื้อรังในแปลงที่เริ่มผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเป็นครั้งแรก และช่วยให้ถอนพันธุ์ไปได้ง่ายกว่า แต่ผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพุ่ติกรรมของเกษตรกรได้ เนื่องจากข้อดีหลักของการปลูกข้าวแบบหัวน้ำตาม และเกษตรกรส่วนใหญ่ในปัจจุบันไม่พร้อมที่จะปักดำข้าว

การปลูกข้าวโดยวิธีหัวน้ำตามและข้อดีของการปลูกโดยวิธีหัวน้ำตาม

1. การเตรียมแปลง ควรเตรียมดินให้ดี ปราศจากข้าวเรื้อรัง แปลงมีระดับเรียบสามาถเสนอ และการทำร่องระบายน้ำให้ดี แต่ละร่องห่างกันไม่เกิน 4 เมตร เพื่อเป็นการระบายน้ำในแปลงไม่ให้ท่วมขังเมล็ดข้าวภายหลังหัวน้ำข้าว และใช้เป็นร่องทางเดินเพื่อปฏิบัติงานในนา เช่น หัวน้ำข้าว หัวน้ำปูย ฉีดพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดวัชพืช โรคและแมลง และถอนพันธุ์ปัน เป็นต้น

2. การแซะและหุ่นเมล็ดพันธุ์ข้าว ภาระน้ำบรรจุเมล็ดพันธุ์สำหรับแซะและหุ่นต้องสะอาด ทำจากวัสดุที่สามารถให้น้ำ และอากาศถ่ายเทได้สะดวก เช่น ถุงพลาสติกใส่หรือถุงผ้าดิน

3. การหัวน้ำเมล็ดพันธุ์ข้าว เมล็ดที่ออกพอดenne ควรหัวน้ำเป็นตุ่นหรือองอกรากยาว 1 – 2 มิลลิเมตร ไม่ควรให้หัวอกมากไปกว่านี้ เพราะหากหัวอกที่ยาวไปจะหัวน้ำมาก และจะดันเมล็ดให้ตกลงบนเนื้อดิน แล้วถูกแคดเผาตาย

ข้อดีของการปลูกข้าวโดยวิธีการหัวน้ำ

1. ต้นทุนต่ำ โดยต้นทุนหัวน้ำตามถูกกว่าปักดำ
2. ใช้แรงงานจำนวนไม่นัก
3. ผลผลิตต่อตันข้างสูง ตัวหัวน้ำในอัตราที่เหมาะสม และไม่ถูกโรคหรือแมลงท่าถอย เนื่องจากจำนวนตันต่อพื้นที่ของข้าวที่ปลูกโดยวิธีหัวน้ำตามมีมาก
4. อาชญาตสั่น โดยที่อาชญาตที่ปลูกโดยวิธีหัวน้ำตามจะสั่นกว่าวิธีปักดำประมาณ

10 วัน ทำให้ประดับดันทุนค่าสูบนำ้และเวลาทำงาน

การปลูกข้าวโดยวิธีปักดำ และข้อดีของการปลูกข้าวโดยวิธีปักดำ

1. การเตรียมแปลงกล้า มีแนวทางปฏิบัติคือ เตรียมดินดี เทือกดี ปราศจากข้าวเรื้อรัง แปลงมีระดับระบายน้ำและสม่ำเสมอ ควรห่วงปุ๋ยรองพื้น 16-16-8 สำหรับดินทราย และ 16-20-0 สำหรับดินเหนียว อัตรา 20 กิโลกรัม./ไร่ แล้วคราดกลบปุ๋ยก่อนห่วงเมล็ดพันธุ์ หรือหลังห่วงเมล็ดพันธุ์แล้ว 14 วัน

2. การเตรียมเมล็ดพันธุ์และอัตราเมล็ดพันธุ์ที่ใช้ ข้าวต้นสูงควรใช้อัตราเมล็ดพันธุ์ 80 กก./ไร่ เพื่อไม่ให้ข้าวหนาแน่นเกินไป และได้ต้นกล้าอ่อน เวลาปักดำข้าวจะได้ไม่ล้ม สำหรับข้าวต้นเตี้ยควรใช้อัตราเมล็ดพันธุ์มากกว่าคือ 100 กก./ไร่ เพื่อปะรักพื้นที่ตอกกล้า

3. การเพาะเมล็ดและการตอกกล้า ปฏิบัติเช่นเดียวกับนาทั่งน้ำ

ภาพที่ 24 แปลงกล้าข้าว

ที่มา : แปลงกล้าข้าว ถ่ายภาพ วันที่ 12 กรกฎาคม 2549

4. การปักดำ กล้าที่ใช้ปักดำต้องเป็นกล้าที่อายุพอเหมาะสมคือ พันธุ์ข้าวไว้ต่อช่วงแสง (ข้าวต้นสูง) และข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง (ต้นเตี้ย) ที่มีอายุมากกว่า 120 วัน อายุกล้าที่เหมาะสมคือ 25-30 วัน ถ้าเป็นข้าวอายุสั้นควรใช้กล้าอายุน้อยประมาณ 20 วัน เพราะข้าวจะฟื้นตัวเร็ว

เจริญเติบโตได้ดีกว่ากล้าตากุหลาบ ถ้าปักชำในพื้นที่มาก็เป็นต้องตอกกล้าหาดทุ่นเพื่อปักชำให้ทันไม่ควรนำกล้าต่างรุ่นไปปักชำในกัน การถอนกล้าต้องไม่ให้กล้าบนอนไม่ควรถอนกล้าทึ่งไว้ข้างคืนหรือหดหัววันก่อนปักชำ เพราะจะทำให้กล้าตั้งตัวไม่ดีกิاخหลักปักชำ ระดับน้ำขยะปักชำประมาณ 5 – 10 เซนติเมตร เพราะถ้าระดับน้ำสูงเกินไปจะทำให้กล้าลอกหรือกจนน้ำเน่าตายและตั้งตัวช้า ระยะปักชำขึ้นอยู่กับพันธุ์ข้าว ข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง ข้าวต้นเดิบ ข้าวอาขูนา ข้าวกล้าแก่และข้าวที่แตกตัวน้อยควรปักชำตี ระยะปักชำคือ 20×20 เซนติเมตร แต่ถ้าเป็นข้าวไวต่อช่วงแสง ข้าวอาขูหนักและข้าวที่แตกก้อนมาก ระยะปักชำคือ 25×25 เซนติเมตร การซ่อนข้าว ข้าวอาขูหนักควรซ่อนให้เสร็จภายใน 10 วันหลังปักชำ ส่วนข้าวอาขูนาควรซ่อนให้เสร็จภายใน 5 วันหลังปักชำ กล้าที่นำมาย้อมต้องเป็นกล้ารุ่นเดียวกัน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในเรื่องความสม่ำเสมอของการออกดอก

ข้อดีของวิธีการปลูกข้าวแบบปักชำ

1. ป้องกันปัญหารื่องข้าวเรื้อรังได้

2. ถอนข้าวปนได้ง่าย เพราะข้าวไม่หนาแน่นมาก สามารถถังเก็บข้าวปนเป็นกองชัดเจน ในขณะที่แปลงหว่านน้ำตามข้าวจะหนาแน่น และข้าวปนจะแทรกอยู่กับเดียวกับข้าวพันธุ์แท้มากต่อการสังเกต

3. ประหยัดเมล็ดพันธุ์ ใช้อัตราเพียง 5 กิโลกรัม /ไร่

4. โรคและแมลงเข้าทำลายข้าวหนักกว่าหนานน้ำตาม ถ้ามีการระบบของโรคหรือแมลงเกิดขึ้นการใช้สารเคมีจะได้ผลดีกว่า เนื่องจากความหนาแน่นของต้นข้าวหนักกว่าสามารถฉีดพ่นสารเคมีได้ทั่วถึงกว่าหนานน้ำตาม

5. สามารถควบคุมวัชพืชได้ดีกว่าหนานว่านน้ำตาม

4) การคุ้นเคยกับกลิตเตอร์

(1) การควบคุมหอยเชอร์ หอยเชอร์เป็นสัตว์ศัตรูข้าวที่สำคัญ สร้างความเสียหายให้แก่เกษตรกรทั้งนาหนานและนาค้า เมื่อจากหอยเชอร์เจริญเติบโต และแพร่พันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว สามารถกินพืช嫩ที่มีลักษณะอ่อนนุ่มได้เกือบทุกชนิด และกำลังขยายตัวในนาได้นานถึง 3 เดือน วิธีการป้องกันและกำจัดที่ได้ผลดี ควรจะใช้วิธีการป้องกันและกำจัดโดยวิธีผสมผสานซึ่งเป็นการนำเอาวิธีการป้องกันหลากหลาย วิธีมาดำเนินการในระยะเวลาที่เหมาะสม และตามความจำเป็นซึ่งได้แก่

ก) วิธีก่อ โดยการเก็บกู้นไข่และตัวหอยมาทำลาย

ข) วิธีหัววิธี โดยปล่อยเปิดเข้าไปในนาให้เป็นกินหอยเชอร์

ค) วิธีการใช้สารเคมี ในบริเวณที่มีหอยเชอร์ระบาดมาก สารเคมีที่ใช้ เช่น นิโคลซามาเซอร์ อัตรา 50 กรัม/ไร่ เมทัลลิไซด์ อัตรา 150 กรัม

หมายเหตุ การใช้สารเคมีฯ ทางเดชหรือทุกชนิดต้องความอุ่นไกกันการใช้ตัวข่ายดี กันทางน้ำแข็ง-ออก

(2) **การควบคุมวัชพืช** วัชพืชเป็นปัจจัยที่สำคัญในพื้นที่นาหัวไทรware ไม่เพียงแต่จะทำให้ผลผลิตของข้าวลดลง ยังทำให้เมล็ดพันธุ์ไม่ผ่านมาตรฐานด้วย เพราะวัชพืชถือเป็นพืชอนึ่งที่กำหันดไว้ในมาตรฐานขั้นพันธุ์ขยะและพันธุ์จำหน่าย การควบคุมวัชพืชในนาข้าวไม่ควรทำเฉพาะวิธีการเดียว ควรทำเป็นระบบซึ่งสามารถกระทำได้ตั้งแต่เริ่มปลูกข้าวจนกระทั่งเก็บเกี่ยว แนวทางปฏิบัติในการควบคุมวัชพืชคือ

ก) เมล็ดพันธุ์ข้าว ต้องสะอาดไม่มีเมล็ดวัชพืชเจือปน

ข) การเตรียมแปลงปลูกข้าว การไดครั้งที่สอง ควรห่างจากครั้งแรกพอสมควร เพื่อให้วัชพืชและข้าวเรืองอกได้มากที่สุดแล้วไดครั้งที่สองกลับต้นพืช จะช่วยลดภาระงานวัชพืชได้มาก จากนั้นปรับระดับพื้นนาให้เรียบสม่ำเสมอ เพราะจะทำให้ระดับน้ำสม่ำเสมอซึ่งจะทำให้วัชพืชบางชนิดไม่สามารถกองได้ และเป็นประโยชน์ในการใช้สารกำจัดวัชพืชได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ค) การควบคุมระดับน้ำ หลังจากข้าวตั้งตัวได้แล้ว ควรเปิดน้ำเข้าพื้นนา ทีละน้อยๆ ตามระดับประมาณ 5 – 10 เซนติเมตร และรักษาระดับน้ำไว้อย่าให้น้ำแห้ง

ง) การใช้แรงงานกำจัดวัชพืช

ธ) การใส่ปุ๋ย ควรใส่ปุ๋ยหลังจากได้กำจัดวัชพืชแล้ว

อ) การใช้สารกำจัดวัชพืช โดยมีหลักพิจารณาใช้ 3 ประการ คือใช้ให้ถูกชนิด ถูกเวลา ถูกอัตราส่วน

(3) **การจัดการน้ำ** น้ำเป็นสิ่งจำเป็นในการปลูกข้าว เพราะช่วยละลายธาตุอาหารและออกซิเจนให้แก่รากข้าว ช่วยควบคุมอุณหภูมิของดินให้พอดีเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของต้นข้าว และช่วยควบคุมวัชพืชในนาข้าว

(4) **การใส่ปุ๋ย** การปลูกข้าวให้ได้ผลผลิตสูงจำเป็นต้องมีการใส่ปุ๋ย ซึ่งปุ๋ยมี 2 ชนิดคือ ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยอนินทรีย์ แต่ธาตุอาหารหลักที่พืชต้องการใช้ในปริมาณมากได้แก่ ธาตุในไตรเจน พอสฟอรัส และโพแทสเซียม มีปริมาณมากในปุ๋ยเคมี ดังนั้นการเพิ่มผลผลิตข้าวจำเป็นต้องใส่ปุ๋ยเคมีเป็นหลัก แต่ควรนึ่งการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมด้วยในบางครั้ง เพราะปุ๋ยอินทรีย์จะช่วยเพิ่มฟองสร้าง และคุณสมบัติของดินให้ดีขึ้น การเลือกชนิดและอัตราปุ๋ยต้องขึ้นกับชนิด และความอุดมสมบูรณ์ของดิน ชนิดของข้าวและระบบการเจริญเติบโตของข้าว

(5) **การควบคุมโรคและแมลงศัตรุข้าว** โรคและแมลงพาразิตนิ่มเมื่อเข้าท่าลายข้าวแล้ว นอกจากทำให้ผลผลิตข้าวลดลง ยังทำให้ความสม่ำเสมอในเรื่องการเจริญเติบโต การอุดกอก และการสูญเสียพื้นที่ ยากต่อการตรวจสอบพันธุ์ไป

4.4.6. การกำจัดข้าวป่น ถือเป็นหัวใจของงานผลิตเมล็ดพันธุ์ เพราะจะทำให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่บริสุทธิ์ตรงตามพันธุ์ ถ้าหากทร济อภัยบดไม่ดีแล้ว เมล็ดพันธุ์ข้าวที่ได้จะไม่ผ่านมาตรฐานเมล็ดพันธุ์ ข้าวน่าแพลงขยายพันธุ์จึงต้องให้ความสนใจและถือเป็นหน้าที่อย่างเคร่งครัดในเรื่องการตัดข้าวป่นในนา

คำแนะนำในการกำจัดพันธุ์ป่น

1. คนถอนพันธุ์ป่น ต้องตัดเลือกคนที่มีลักษณะขัน ละอิบด สายตาดี มีความชำนาญ และรู้จักลักษณะประจำพันธุ์ของข้าวที่ปลูก ถ้าจะให้ได้ผลดีควรเป็นสามาชิกในกลุ่มที่ทำแพลงขยายพันธุ์ข้าว เพราะจะมีความชำนาญ และอาจใช้มากกว่าคนที่รับจ้าง

2. การรวมกลุ่มกันถอนพันธุ์ป่น เพราะการทำงานเป็นกลุ่มจะทำให้งานเสร็จเร็วข้าวป่นไม่หลงสายตา ผู้ถอนพันธุ์ป่นไม่รู้สึกเครียด และท้อใจ

3. เวลาที่เหมาะสม สำหรับการถอนพันธุ์ป่นควรเป็นช่วงเช้าก่อน 11.00 นาฬิกา และช่วงบ่ายหลัง 14.30 นาฬิกา

4. การพักสายตา ควรหยุดพักสายตาเป็นระยะ

5. กำหนดแนวทางเดิน แนวทางเดินเพื่อถอนพันธุ์ป่น ควรเป็นแนวเหนือ – ใต้ ไม่ควรเดินคุสุวนทางกับแนวแสงอาทิตย์ เพราะจะทำให้ตัวพร่า

6. จำนวนครั้งและระยะเวลาเจริญเติบโตของข้าวที่จะถอนพันธุ์ป่น ควรถอนข้าวป่นอย่างน้อย 2 – 3 ครั้งในระยะเด็ก กอ ออกรด ก และโน้มรวง

ข้อพิจารณาในการเลือกช่วงเวลาถอนพันธุ์ป่นที่เหมาะสม

1. อายุข้าว พันธุ์ข้าวอายุต้น ระยะที่เห็นพันธุ์ป่นชัดเจนคือระยะข้าวโน้มรวง-

พลับพลึง

2. ประวัติพื้นที่ปลูก

3. วิธีถอนพันธุ์ป่น การถอนพันธุ์ป่นในระยะเด็ก กอ - โน้มรวง ต้องเก็บข้าวป่นออกทั้งกอให้หมด กอ หรือถอนทั้งต้นนำไปทิ้งออกแพลงนา อายุเก็บข้าวหรือเด็ดเฉพาะรวงที่ป่น เพราะได้กำจัดข้าวป่นทั้งทั้งกอ ทำให้หน่อข้าวป่นที่เหลือเจริญเติบโตขึ้นมาใหม่ ถ้าเป็นระยะข้าวโน้มรวง-พลับพลึง การเก็บเฉพาะรวงข้าวป่นจะสะดวกกว่า เพราะหน่อข้าวที่เหลือจะเจริญเติบโต ออกรด ก และสูญเสียก้อนในระยะเดือนเก็บข้าว

วิธีการสังเกตลักษณะพันธุ์ป่าน

1. ระยะแตกกอ สังเกตความสูงของต้น ลักษณะทรงกอ มุมของยอดใบ สีของแผ่นใบ สีของก้านใบในสีของปล้องที่หุ้นลำต้น และขนาดของแผ่นใบ

ภาพที่ 2.5 การตรวจแปลงขยายพันธุ์ข้าวในระยะเจริญเติบโต
ของเจ้าหน้าที่ศูนย์แม่ดีพันธุ์ข้าวนครราชสีมาและเกณฑ์กรเจ้าของแปลงฯ

ที่มา : การตรวจแปลงขยายพันธุ์ข้าวในระยะเจริญเติบโต ถ่ายภาพ วันที่ 20 กันยายน 2549

2. ระยะออกดอก สังเกตความสูงของต้น ต้น ลักษณะทรงกอ มุมของยอดใบ สีของแผ่นใบ ความสม่ำเสมอและความพร้อมเพรียงในการออกดอก ขนาดความยาว ความกว้าง และสีของใบชง ลักษณะการตั้งของใบชง การยึดของคอรวง ลักษณะรวงและสีของคอรข้าว

3. ระยะโน้มรวง สังเกตความสม่ำเสมอหรือความพร้อมเพรียงกันในการโน้มรวง ถ้าพบข้าวที่เพิ่งผลรวง หรือยังไม่ออกดอก หรือโน้มรวงจนข้าวเหลืองแล้วให้ถอนทิ้ง และดูขนาดความยาว ความกว้าง และสีของใบชง ลักษณะการตั้งของใบชง การยึดของคอรวง ลักษณะรวง ลักษณะรูปร่างและขนาด และสีเปลือกของเมล็ด

ภาพที่ 2.6 การตรวจแปลงข้ายพันธุ์ข้าวในระยะโน้มร่วง
ของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมาและเกษตรกรเจ้าของแปลงฯ

ที่มา : การตรวจแปลงข้ายพันธุ์ข้าวในระยะโน้มร่วง ถ่ายภาพ วันที่ 27 ตุลาคม 2549

ภาพที่ 2.7 การตัดตอนพันธุ์ปันแปลงข้ายพันธุ์ข้าวในระยะโน้มร่วงของเกษตรกรเจ้าของแปลงฯ

ที่มา : การตรวจแปลงข้ายพันธุ์ข้าวในระยะโน้มร่วง ถ่ายภาพ วันที่ 30 ตุลาคม 2549

4. ระยะข้าวเหลืองหรือระยะผลับพลึง สังเกตความสม่ำเสมอหรือความพร้อมเพรียงในการสุกแก่ของเมล็ด การแก่ของใบซาง ลักษณะรูปร่าง และขนาดของเมล็ด สีเปลือก และลักษณะประจำพันธุ์อื่นๆ เช่น ทางของเมล็ด ก้นจุดที่ปลายเมล็ด และกระหรือแฉบที่เปลือก

4.4.7 การตรวจแปลงขยายพันธุ์ เป็นขั้นตอนที่สำคัญ ที่ต้องเข้าใจดำเนินการเพื่อความคุณให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานที่ได้ตกลงกับผู้ซื้อกาแฟแปลงขยายพันธุ์ และเป็นการประเมินผลผลิตค่างหน้าเพื่อการวางแผนการจัดซื้อ และลดความชื้นของเมล็ดพันธุ์ต่อไป การตรวจแปลงขยายพันธุ์ที่ดีและเป็นธรรมต่อผู้รับซื้อและเกณฑ์ตรวจสอบแปลงขยายพันธุ์ ต้องดำเนินการในรูปของคณะกรรมการตรวจตัดสินคุณภาพแปลงขยายพันธุ์ โดยยกทำ การตรวจสอบ ความบริสุทธิ์คงเหลือ 2 ครั้งหรืออย่างน้อย 1 ครั้ง ก่อนการเก็บเกี่ยว

ขั้นตอนการตรวจแปลงขยายพันธุ์ข้าว

1. ตรวจสอบประวัติพันธุ์ข้าวที่ปลูกในฤดูกาลก่อน เพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานของการสังเกตพันธุ์ปัจจุบัน ถ้ามีการเปลี่ยนข้าวก่อนหน้า 1-2 ฤดู ต้องพิจารณาสังเกตข้าวใหม่ที่เป็นลักษณะพันธุ์เดิมเป็นพิเศย

2. ตรวจสอบจำนวนพันธุ์ปัจจุบันและลักษณะต้นที่ผิดปกติ

3. ตรวจสอบปริมาณวัชพืชที่ร้ายแรงมากนิด เช่น หญ้าแಡง ถ้ามีในปริมาณมาก ถือว่าไม่ผ่านมาตรฐาน เพราะไม่สามารถกำจัดออกได้ในขั้นตอนการทำความสะอาดเมล็ดพันธุ์

4. ตรวจสอบปริมาณเมล็ดเป็นโรคเมล็ดด่าง หรือเมล็ดคำสาปกรนีองจากถูกแมลงสิงเข้าทำลาย หรือรวมข้าวล้มแห่น้ำ ถ้าเมล็ดสักปรกษา ก็ถือว่าไม่ผ่านมาตรฐาน เพราะเมล็ดจะเสื่อมความอกร่วนและแข็งแรงต่ำ

5. ประเมินวันเก็บเกี่ยว และผลผลิตข้าวที่ผ่านมาตรฐาน

4.4.8 การเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ เป็นขั้นตอนหนึ่งที่มีโอกาสเกิดพันธุ์ปนสูง ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจเมล็ดพันธุ์จึงต้องให้ความสนใจดูแลเป็นพิเศย เพื่อป้องกันปัญหาพันธุ์ปนที่ติดมากับเครื่องเก็บข้าว และถุงบรรจุเมล็ดพันธุ์ การเก็บเกี่ยวข้าวเชี่ยว และการรับไว้ในห้องเมล็ดพันธุ์ที่ผ่านมาตรฐานแปลงแล้ว โดยปกติวันเก็บเกี่ยวของข้าวขาวคอกมะลิ 105 จะอยู่ในช่วง วันที่ 20-25 พฤษภาคม แต่อาจจะผันแปรไปตามฤดูกาลและผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ข้าวจะงอก การเจริญเติบโต ดังนั้นวิธีการประเมินวันเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม ควรเริ่มจากวันที่ข้าวออกดอก 80 เบอร์เซนต์ แล้วนับไปอีก 30 วัน เป็นวันเก็บเกี่ยว หรือสังเกตจากการสูญเสียเมล็ดส่วนใหญ่ในแปลง คือเมล็ดส่วนใหญ่เหลือ 85 เบอร์เซนต์ ขึ้นไป มีเมล็ดเชี่ยวไม่เกิน 1 เบอร์เซนต์ ซึ่ง สอดคล้องกับ สมมาตร จวนิช (2545: 37) ได้อธิบายว่า การเก็บเกี่ยวเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการผลิตเมล็ดพันธุ์พืช ซึ่งจะต้องกระทำในเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้ผลผลิตและคุณภาพสูงเสียน้อยที่สุด เพราะถ้าเก็บข้าวเร็วเกินไปในขณะที่เมล็ดยังไม่สุกแก่จะได้ผลผลิตน้อยน้ำหนักเบา มีคุณภาพต่ำ เนื่องจากเมล็ดยังย่องอยู่ แต่ถ้าเก็บเกี่ยวช้าไป ผลผลิตก็จะเสียหาย เนื่องจากการหักล้ม ร่วงหล่น การทำลายของนกเหย และแมลงศัตรุและการระบาดของโรคอันจะเป็นการเร่งให้เมล็ดเสื่อมเร็วขึ้น

ดังนั้น ในทางทฤษฎีระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ ก็จะระบุเมล็ดสุกแก่ทางสรีรวิทยา (physiological maturity: PM) ซึ่งเป็นระยะที่เมล็ดมีน้ำหนักแห้งสูงสุด มีความอกรและความแข็งแรงสูงสุด แต่ระยะนี้เมล็ดยังมีความชื้นสูงอยู่ ดังนั้นในทางปฏิบัติจึงไม่นิยมเก็บเกี่ยวในระยะนี้แต่จะรอให้เมล็ดมีความชื้นลดลงจนถึงระยะที่เหมาะสมในการเก็บเกี่ยว (harvesting maturity: HM) ซึ่งในการเก็บเกี่ยวจะมีปัจจัยที่ควรพิจารณาหลายประการด้วยกัน ได้แก่ ชนิดของพืช สภาพพื้นที่ สภาพดินพื้นาที่ ด้านทุนการเก็บเกี่ยวและราคาของเมล็ดพันธุ์ แต่สิ่งที่ต้องคำนึงมากที่สุดในการเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ ก็คือประสิทธิภาพในการเก็บเกี่ยวทั้งด้านผลผลิตและโดยสภาพอย่างยิ่ง คุณภาพของเมล็ดพันธุ์

วิธีการเก็บเกี่ยวข้าว การเก็บเกี่ยวข้าวสามารถแบ่งได้ 2 วิธี ได้แก่ การเก็บเกี่ยวด้วยมือหรือแรงงานคนและการเก็บเกี่ยวโดยใช้เครื่องจักรกล(สมมาตร จวนิช 2545: 40-41)

1. การเก็บเกี่ยวด้วยมือหรือใช้แรงงานคน การเก็บเกี่ยวเมล็ดพันธุ์ด้วยวิธีนี้จะได้เมล็ดพันธุ์คุณภาพดีแต่เหมาะสมสำหรับเมล็ดพันธุ์ที่มีปริมาณน้อยหรือมีค่าแรงงานถูก ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญพิทักษ์ จิมพาลี (2548: 67) อธิบายว่า การเก็บเกี่ยวข้าวด้วยเกี่ยวหรือทางภาคใต้ใช้แกรร์ ต้องใช้เวลาในการเก็บเกี่ยวนานๆ ต้นเมล็ดงเร่งงาน นอกจากเก็บเกี่ยวแล้วยังต้องมีการหอบน มัดฟ้อนและนวดอีกด้วย

ภาพที่ 2.8 การเก็บเกี่ยวข้าวด้วยแรงงานคน

ที่มา : ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา (2549) "แนะนำศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา" (ออนไลน์) กันคืนวันที่ 8 สิงหาคม 2549 จาก <http://seed center02.doae.go.th>

2. การเก็บเกี่ยวโดยใช้เครื่องจักรกล การใช้เครื่องจักรกลทุ่นแรงในการเก็บเกี่ยว มีความสะดวกและรวดเร็วแต่ต้องระมัดระวังเพราะเมล็ดพันธุ์อาจได้รับอันตรายหรือได้รับความเสียหายจากการใช้เครื่องจักร ทำให้คุณภาพเมล็ดพันธุ์ลดลง วีໄລ ปะລະວິສຸທີ (2549: 55) อาจมีปัญหาเรื่อง พันธุ์ปันที่ดินมากับรถเกี่ยวนา เอกสารวน ชูວິສີຖຸກຸລ (2544: 57) การสูญเสียที่เกิดจากการใช้รถเกี่ยว นวดข้าวนั้นขึ้นอยู่กับความเร็วของรถเกี่ยว อาบุข้าว ความชื้นของเมล็ดและการล้มของข้าว

ภาพที่ 2.9 การเก็บเกี่ยวข้าวด้วยเครื่องจักรกล

ที่มา : การเก็บเกี่ยวข้าวด้วยเครื่องจักรกล ถ่ายภาพ วันที่ 20 พฤศจิกายน 2549

ชาญพิทยา ฉิมพาลี (2548: 70) กล่าวว่า การรักษาคุณภาพข้าวไม่ให้เสื่อมไปเนื่องจากการใช้เครื่องเก็บเกี่ยวข้าว เช่นการแตกหักที่เกิดจากเมล็ดมีความเครียดหรือมีสิ่งเจือปน ตลอดจนการร่วงหล่นสูญเสียเมล็ดข้าวขึ้นอยู่กับเทคนิคในการเกี่ยวข้าวโดยเฉพาะการปรับความเร็วในการทำงานให้เหมาะสมถือเป็นสิ่งจำเป็น

วีໄລ ปะລະວິສຸທີ (2549: 58) ให้ความเห็นว่า การใช้รถเกี่ยวนาดในการนวดข้าวนั้น จะต้องมีการทำความสะอาดเครื่องจักร และเครื่องใช้ทุกชนิดให้สะอาดปราศจากข้าวปนที่ตกค้าง การทำความสะอาดรถเกี่ยวนาไม่สามารถเปิดทำความสะอาดได้ทุกจุดควรแก้ปัญหาโดยการ เกี่ยวขอนแปลงก่อนแล้วแยกข้าวขอนแปลงออกไปไม่นำมาจ้ำหน่ายเป็นเมล็ดพันธุ์ เพราะข้าวขอนแปลงมีโอกาสที่จะเกิดการผสมพันธุ์ข้ามพันธุ์แล้ว ข้าวขอนแปลงยังจะไปใส่ข้าวปนที่ตกค้างอยู่ในเครื่องนวด เป็นการทำความสะอาดเครื่องอีกครั้งก่อนการเกี่ยวนา

วิธีการนวดข้าว เยกส่วน ชีวิตสุกุล (2544: 56-57) การนวดข้าวในปัจจุบัน สามารถทำได้หลายวิธี เช่น ใช้คนนวด เครื่องนวดหรือเครื่องเก็บขวนวด การนวดทุกวิธีจะต้องระมัดระวังการสูญเสีย營养ข้าวจากการร่วงหล่น กระเด็นติดไปกับฟางข้าว เมื่อเกิดการแตกหัก หรือแตกหัก

การนวดที่ปฏิบัติกันในประเทศไทย มีดังนี้

1. การใช้คนนวดหรือนวดด้วยเท้า เป็นวิธีที่ทำให้ข้าวไม่เสียคุณภาพแต่ใช้เวลามากและเปลืองแรงงาน เหมาะกับข้าวที่จะเก็บไว้เป็นเมล็ดพันธุ์
2. การใช้สัตว์นวด ไม่กระทวนต่อคุณภาพการสี แต่จะมีการสูญเสียและไม่สะอาด โดยเฉพาะถ้าลานนวดไม่สะอาด
3. การนวดโดยใช้ฟ้าด อาจฟ้าดกับลานโดยตรงหรือภาชนะอื่นๆ วิธีนี้การสูญเสียหัก การแตกหักของเมล็ดและการกระเด็นสูญหายและส่วนตกลงกับรวมที่น้ำดออกไม่หมด
4. การนวดโดยรถไถหรือรถแทรกเตอร์ วิธีนี้เมล็ดข้าวจะมีการสูญเสียน่องจากแคกร้าวและแตกหักและบางส่วนถูก碾บดแตกหักและนวดไม่หมด
5. การนวดโดยใช้เครื่องนวด ปัจจุบันยังนิยมใช้กันอยู่ในบริเวณที่ไม่มีรถเกี่ยว นวด สะคอก vrou เสียค่าใช้จ่ายต่ำ เหมาะกับเกษตรกรทำนามากๆ ข้อควรระวัง คือ จะต้องปรับ เครื่องนวดให้เหมาะสมมีความนิ่นจะทำให้เกิดการสูญเสียของมากทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เช่น เครื่องคุดลมมากไป เมล็ดคึกจะถูกคุดติดออกไปมากหรือเกิดการแตกหักสูง
6. การใช้เครื่องเก็บขวนวด ซึ่งเครื่องจะทำการเก็บและนวดข้าวออกมาเลยเมล็ดข้าวที่นวดได้จะออกมากจากเครื่องนวดและบรรจุในถังเก็บหรือกระสอบความสูญเสียข้าวขึ้นอยู่กับความเร็วของรถเกี่ยว อาจข้าว ความชื้นของเมล็ดและการล้มของข้าว

4.5 หลักเกณฑ์และแนวทางการผลิตเมล็ดพันธุ์ ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา มีเขตวัสดุคงทนในด้านการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวนั้น ได้ดำเนินการในเขตพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดนครราชสีมา และเพื่อให้การดำเนินงาน การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ จึงจำเป็นที่จะต้องมีหลักการและแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งกองขยะพันธุ์พืช กรมส่งเสริมการเกษตร (2534 ถังถังใน กองกษิต สุวรรณวิหก 2546: 11-17) ได้กำหนดหลักการและแนวทางการผลิตเมล็ดพันธุ์ไว้ดังนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการค้านินการจัดทำแปลงขยายพันธุ์พืช กองข่ายพันธุ์พืช
กรมส่งเสริมการเกษตร (2534) ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติในการจัดทำแปลงขยายพันธุ์ของ
เกษตรไว้ดังนี้

1. การคัดเลือกพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ มีลักษณะดังต่อไปนี้

1) คืนมีความอุดมสมบูรณ์

- 2) พื้นที่อยู่ในเขตคลimas ที่เป็นยั่งคืนแลรอกหรือเป็นพื้นที่ที่มีน้ำเพียงพอ
และสามารถควบคุมระดับน้ำและปริมาณได้

3) เป็นพื้นที่ติดต่อกันเป็นแนวๆ ให้เพื่อสะดวกในการควบคุมดูแล และ
ให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ศูนย์ขยายพันธุ์พืช

4) พื้นที่ไม่ควรอยู่ในเขตที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียภัยพิบัติพันธุ์
 เช่น บริเวณที่มีน้ำท่วมทุกปี บริเวณทุ่นเขาที่มีหมอกมาก หรือพื้นที่ที่มีศัตรูพืชระบาดมาก

5) มีเส้นทางคมนาคมสะดวก ในการที่จะเข้าถึงแปลงปลูกเพื่อการขนส่ง
วัสดุการผลิตและอุปกรณ์ตลอดจนผลผลิตเมล็ดพันธุ์ ได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์

6) ในฤดูที่แล้วมา พื้นที่นั้นไม่ได้ปลูกพืชชนิดเดียวกันกับพืชที่จะปลูกใน
แปลงขยายพันธุ์ เว้นแต่จะเป็นพันธุ์เดียวกัน หรือเป็นที่พิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถอุดตอกได้ในฤดูที่
จะจัดทำแปลงขยายพันธุ์นั้น

2. คุณสมบัติของเกษตรกรผู้ร่วมจัดทำแปลงขยายพันธุ์และหน้าที่รับผิดชอบ

1) คุณสมบัติของเกษตรกร

(1) มีความเข้าใจ มีความตั้งใจ และยินยอมให้ความร่วมมือเพื่อ
ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่ราชการกำหนดขึ้นในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเมล็ดพันธุ์

(2) มีความพร้อมในการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้และเงินทุน ใน
ค้านินการจัดทำแปลงขยายพันธุ์พืชเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว

(3) มีประสบการณ์ในการปลูกพืชชนิดที่ต้องการปลูก

2) หน้าที่ความรับผิดชอบของเกษตร

(1) ต้องซื้อเมล็ดพันธุ์ขั้นพันธุ์หลัก หรือพันธุ์ข้าวที่ต้องใช้ในการจัดทำ
แปลง จากศูนย์ขยายพันธุ์พืช

(2) ต้องเตรียมแปลงปลูก ทำการปลูก และบำรุงรักษาพืชที่ปลูกในแปลง
ขยายพันธุ์ตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงการเก็บเกี่ยว นวด ฝัด คัดท่าความสะอาดขั้นต้น ตาม และเก็บรักษา¹
เมล็ดพันธุ์ที่ผลิต ได้ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมแปลงขยายพันธุ์อย่างเคร่งครัด

(3) การปลูกพืชเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ เกษตรกรต้องทำการปลูกตาม

กำหนด ดังนี้ วันไปลูก ชนิดพันธุ์ที่ไปลูก การเว้นระยะระหว่างแม่ลงขยายพันธุ์กับแม่ลงที่ไปลูกพิเศษ พันธุ์อื่น และจำนวนพื้นที่ที่จะปลูกตามเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมแม่ลงขยายพันธุ์ที่น่อง冲

(4) หากในแม่ลงขยายพันธุ์ได้รับความเสียหาย ไม่ว่าเหตุใดๆ ดังนี้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมแม่ลงขยายพันธุ์ที่น่อง冲 ห้ามน้ำแม่ลีคพันธุ์หรือต้นกล้าจากที่อื่นซึ่งมิได้จัดไว้เพื่อการจัดทำแม่ลงขยายพันธุ์มาปลูกในแม่ลงขยายพันธุ์โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมแม่ลงขยายพันธุ์นั้นๆ มาปลูกซ่อนในแม่ลงขยายพันธุ์โดยเด็ดขาด ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

(5) เพื่อรักษาคุณภาพในด้านพันธุกรรม หรือความบริสุทธิ์ในสายพันธุ์ของเมล็ดพันธุ์ที่ผลิต เกษตรกรจะต้องถอนทำลายต้นพืชที่ไม่ต้องการ อย่างน้อยก่อนที่จะออกของข้าว จะนานหรือรับการทดสอบเกรดได้ครั้งหนึ่ง และก่อนการเก็บเกี่ยวอีกครั้งหนึ่ง

(6) เพื่อรักษาคุณภาพด้านอื่นๆ ของเมล็ดพันธุ์พิเศษที่ผลิตและเพื่อป้องกัน การระบาดของโรคแมลงและวัชพืช เกษตรกรต้องหมั่นถอนต้นพืชพันธุ์อื่นออกนำไปทำลายออกแปลง

(7) เมื่อเกษตรกรได้ปฏิบัติตามข้อ (5) และ (6) แล้วต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมแม่ลงขยายพันธุ์ที่น่อง冲 ให้จะได้แจ้งคณะกรรมการตรวจสอบคัดสินคุณภาพแม่ลงขยายพันธุ์ ทราบและดำเนินการตรวจสอบแม่ลงขยายพันธุ์นั้นว่ามีคุณภาพได้มาตรฐานแม่ลงขยายพันธุ์หรือไม่

(8) เกษตรกรทุกคนจะต้องเข้าร่วมการประชุม เรื่องการปฏิบัติงานใน แม่ลงขยายพันธุ์หรือเข้ารับการฝึกอบรมตามวัน เวลา และสถานที่ตามที่เจ้าหน้าที่ของศูนย์ ขยายพันธุ์พิเศษนัดหมาย

3) บทลงโทษ ถ้าเกษตรกรผู้จัดทำแม่ลงขยายพันธุ์รายใดไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานจัดทำแม่ลงขยายพันธุ์ กรมส่งเสริมการเกษตรนิสิตที่จะดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) บุกเด็กการจัดทำแม่ลงขยายพันธุ์ ในถูกน้ำน้ำทันที

(2) ไม่รับซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกษตรกรรายนั้น

(3) ไม่พิจารณาให้เกษตรกรรายนั้น ได้จัดทำแม่ลงขยายพันธุ์ จำนวน

ให้แก่กรมส่งเสริมการเกษตรอีกต่อไป

3. การปฏิบัติในการจัดทำแม่ลงขยายพันธุ์

1) การเตรียมพื้นที่ การเตรียมพื้นที่ จะต้องทำการไถพรวนอย่างดี เพื่อกำจัดต้นพืชเรื้อร กำจัดวัชพืชและเพื่อช่วยให้เมล็ดพันธุ์พิเศษมีการออกซึ้นมาอย่างสม่ำเสมอซึ่งจะทำให้มีต้นพืชเจริญเติบโตสม่ำเสมอและจะมีผลต่อผลผลิตเมล็ดพันธุ์

2) การปลูก การปลูกจะต้องใช้เมล็ดพันธุ์ที่เตรียมไว้เพื่อการทำพันธุ์ เท่านั้น สำหรับเกษตรกรที่ร่วมผลิตเมล็ดพันธุ์กับศูนย์ขยายพันธุ์พิเศษ มีข้อกำหนดดังนี้

(1) เกณฑ์การต้องซื้อเม็ดพันธุ์ที่สูนย์ฯจัดให้เท่านั้น

(2) เกณฑ์การซื้อได้ในปริมาณที่เจ้าหน้าที่กำหนด

(3) ช่วงเวลาของการปลูก เกณฑ์จะต้องทำการปลูกในช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงช่วงการออกดอก และการเก็บเกี่ยวทั้งวงจร ซึ่งการปลูกเพื่อผลิต เม็ดพันธุ์จะต้องคำนึงถึงสภาพความสมบูรณ์และคุณภาพของผลผลิตเป็นสำคัญ ถ้าช่วงเวลาของ การปลูกไม่เหมาะสม จะทำให้พืชขาดน้ำในช่วงการเจริญเติบโต หรือถูกฝนในช่วงการเก็บเกี่ยว จะทำให้เม็ดพันธุ์ที่ผลิตมีปัญหารื่องคุณภาพไม่ดี

(4) การเว้นระยะห่างระหว่างแปลง เพื่อรักษาและระวังการปะปนพันธุ์ อันเนื่องมาจากการผสมogenes ธรรมชาติและปฏิกิริยะระหว่างการปลูก

3) การคุ้มครองขยายพันธุ์พืช

(1) การปลูกซ่อน จะต้องใช้เม็ดพันธุ์ที่สูนย์ฯจำหน่ายให้เพื่อใช้ปลูกเท่านั้น ห้ามน้ำเม็ดพันธุ์จากแหล่งอื่นมาใช้ปลูกซ่อนโดยเด็ดขาด ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

(2) เพื่อรักษาคุณภาพทางด้านพันธุกรรม และคุณภาพของเม็ดพันธุ์ จะต้องถอนเด่นพืชพันธุ์อื่น ต้นผิดปกติ เป็นโรค แมลงทาราษฎร์ ต้นแคระแกรน และต้นวัวพืช ออกไปทำลายนกอกแปลงขยายพันธุ์ อย่างน้อยที่สุด 2 ครั้ง คือ ระยะก่อนพืชหลักในแปลงขยายพันธุ์จะออกดอก และระยะก่อนเก็บเกี่ยว

(3) ทำการกำจัดวัวพืช และควบคุมป้องกันกำจัดการระบาดของโรคและแมลงในแปลงขยายพันธุ์พืชจะต้องกำจัดวัวพืชอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา

4) การประสานงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สูนย์ขยายพันธุ์พืช เมื่อเกิดการเสียหาย ขึ้นกับแปลงขยายพันธุ์จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมแปลงขยายพันธุ์ทราบทันที

5) การเก็บเกี่ยว การนวด การทำความสะอาด และการตาก

(1) การเก็บเกี่ยว การเก็บเกี่ยวผลผลิตเม็ดพันธุ์จะต้องรีบดำเนินการทันทีเมื่อถึงระยะเวลาแก่

(2) การระมัดระวังในการปฏิบัติ โดยเฉพาะถ้ามีการใช้เครื่องจักร จะต้องมีการควบคุมความเร็วของเครื่องจักรเหล่านั้น เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อเม็ดพันธุ์พืชอันเนื่องมาจากการแรงกระแทกให้น้อยที่สุด และถ้าเครื่องเก็บเกี่ยวนั้นมีการใช้ร่วมกับแปลงพืชพันธุ์อื่นๆ โดยเฉพาะที่ไม่ใช้แปลงขยายพันธุ์พืชเดียวกัน จะต้องทำความสะอาดให้แน่ใจว่าไม่มีเม็ดพืชพันธุ์อื่นติดปะปนมาก่อนเก็บเกี่ยวในแปลงขยายพันธุ์

(3) การนวดและการทำความสะอาด การนวดผลผลิตเม็ดพันธุ์จะต้องดำเนินการถึงขั้นปฎิบัติตั้งนี้

ก) สภาพของเมล็ดพันธุ์ จะต้องมีความชื้นที่ไม่สูง หรือต่ำเกินไป เพื่อลดอัตราที่จะเกิดขึ้นก้ามเมล็ดพันธุ์ เมื่อนำคัดว่าเครื่องจักร ไม่ควรนำความชื้นที่มีความชื้นสูงกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่า 13 เปอร์เซ็นต์

ข) การเลือกใช้เครื่องนวด จะต้องเป็นเครื่องนวดที่แนะนำให้ใช้นวดเมล็ดพันธุ์เฉพาะพืช ในกรณีที่ไม่สามารถเลือกใช้ได้ ให้ลดความเร็วของเครื่องนวดให้อยู่ประมาณ 500–600 รอบต่อนาที

ค) การตากลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ ที่นวดทำความสะอาดแล้ว ถ้าบังมีความชื้นสูงจะต้องหากัดลดความชื้นให้เหลือไม่เกิน 15 เปอร์เซ็นต์ ก่อนบรรจุในกระสอบ

6) การเก็บรักษาข้าวครัวรอการจำหน่าย การผลิตเมล็ดพันธุ์ร่วมกับศูนย์ขยายพันธุ์พืช เกษตรกรจะต้องเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ไว้ระยะหนึ่งของการสุ่มตัวบ่างเพื่อตรวจสอบคุณภาพก่อนการจัดซื้อค้า การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ในช่วงนี้มีหลักการปฏิบัติดังนี้

- (1) เก็บในสถานที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก
- (2) ใช้ไม้หรือแคร์อฟรับเมล็ดพันธุ์ไม่วางกันพื้นดินหรือปูนโดยตรง
- (3) เก็บไว้ให้เป็นสัดส่วน ไม่ปะปนกับเมล็ดพันธุ์พืชอื่น

สรุปได้ว่าการผลิตเมล็ดพันธุ์มีขั้นตอนที่สำคัญในการดำเนินการคือการคัดเลือกพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อความสะดวกในการติดตามงาน การคัดเลือกสามารถใช้ที่ต้องแตกต่างจากเกษตรกรทั่วไปที่ต้องเอาใจใส่ในการปฏิบัติตามขั้นตอนการผลิต การคัดเลือกข้าวให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ปลูก ระดับน้ำในท้องที่ และลักษณะดิน โดยต้องวางแผนร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่และสมาชิกเพื่อให้ได้ผลิตในระยะเวลาที่ต้องการ มีการป้องกันกำจัดข้าวเรื้อรainแปลงขยายพันธุ์ทั้งก่อนและหลังการปลูกข้าว วิธีการปลูกของเกษตรกรรวมทั้งการคุ้มครองข้าว ผลิต ตลอดจนการเก็บเกี่ยวและเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ก่อนการจำหน่ายแก่ศูนย์ฯ

5. บริบทของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

5.1 ประวัติความเป็นมา ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา (2549) จาก <http://seedcenter02.doae.go.th> ได้กล่าวไว้ว่า เดิมศูนย์ขยายเมล็ดพันธุ์พืชที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา จัดตั้งขึ้นตามโครงการผลิตและขยายพันธุ์พืช(seed multiplication)ภายใต้โครงการเงินถูกๆจากประเทศสาธารณรัฐเช็ก ตั้งอยู่บนเนื้อที่ซึ่งเป็นของทางราชการ มีเนื้อที่ประมาณ 50 ไร่ ซึ่งได้เริ่มทำการก่อสร้างอาคารต่างๆ เมื่อปี พ.ศ. 2519 และแล้วเสร็จปลายปี พ.ศ. 2521 ใช้จ่ายเงินงบประมาณ

ทั้งสิ้น 28.8 ล้านบาทและได้ทำพิธีเปิดศูนย์ฯ อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2522 ได้ผลิต เมล็ดพันธุ์เพื่อสนับสนุนโครงการส่งเสริมการเกษตรเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติ และจัดจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ให้กับตัวแทนจำหน่าย และเกษตรกรทั่วไป ซึ่งปัจจุบันศูนย์ฯ ผลิตเมล็ดพันธุ์ 2 ชนิด คือข้าวและปอเพื่องโอดมีเป้าหมายการผลิต ประมาณปีละ 4,000 ตัน

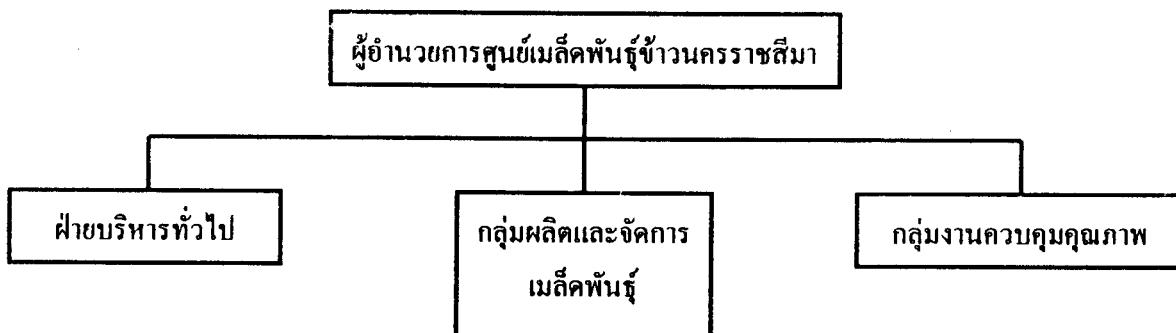
ปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนไปสังกัด สำนักเมล็ดพันธุ์ข้าว กรมการข้าว โดยใช้ชื่อว่า ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา เพื่อทำหน้าที่ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวอ่อนบางกระบวนการ

5.2 ภารกิจ

1. ศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีในกระบวนการผลิตเมล็ดพันธุ์
2. วางแผนการผลิต และดำเนินการผลิตเมล็ดพันธุ์ให้เป็นไปตามแผนการผลิต
3. ส่งเสริม เพย์พร์ และกระจาymel็ดพันธุ์ดีไปสู่เกษตรกร
4. ส่งเสริมเพย์พร์วิทยาการเมล็ดพันธุ์ ฐานกิจเมล็ดพันธุ์และบริการปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์
5. บริการทดสอบวิเคราะห์คุณภาพเมล็ดพันธุ์
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

5.3 โครงสร้างของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

โครงสร้างของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ดังภาพที่ 2.10

ภาพที่ 2.10 แสดงโครงสร้างของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

ที่มา: ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา (2549) "แนะนำศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา" (ออนไลน์)
กันถึ่วันที่ 8 สิงหาคม 2549 จาก <http://seedcenter02.doac.go.th>

5.3.1. ฝ่ายบริหารทั่วไป มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานบริหารทั่วไป ได้แก่ งานธุรการ งานสารบรรณ งานการเงินและบัญชี งานพัสดุและบ้านพำนะ การจัดทำและบริหาร งานประมาณ งานพิมพ์ และแจกจ่ายเอกสาร งานการเจ้าหน้าที่ งานประชุมและงานประสานราชการ ทั่วไปของศูนย์ฯ

5.3.2 กลุ่มผลิตและจัดการเมล็ดพันธุ์ มีหน้าที่ ศึกษาพัฒนาระบบการผลิต การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์งามแห่น การผลิต การตลาดเมล็ดพันธุ์และดำเนินการผลิตเมล็ดพันธุ์ในไวร์นา ในโรงงาน การเก็บรักษาและจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ ซ่อนบารุงเครื่องจักรกล บ้านพำนะ และอุปกรณ์ ในศูนย์ฯ ร่วมมือกับส่วนราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ และสนับสนุน การพัฒนาการผลิตเมล็ดพันธุ์ของชุมชน

5.3.3 กลุ่มงานควบคุมคุณภาพ มีหน้าที่ ศึกษา พัฒนาวิทยาการเมล็ดพันธุ์เพื่อ รวมทั้งการทดสอบวิเคราะห์เพื่อควบคุมคุณภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ทุกขั้นตอน ให้บริการทดสอบ และวิเคราะห์คุณภาพเมล็ดพันธุ์เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำและถ่ายทอดความรู้ด้านวิทยาการเมล็ดพันธุ์ และปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

อัตรากำลังของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรภารัฐสีนา มี้าราชการ จำนวน 19 อัตรา และลูกจ้างประจำ จำนวน 24 อัตรา ดังนี้

1. นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 8 (ผู้อำนวยการศูนย์ฯ)
2. ฝ่ายบริหารทั่วไป ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 (หัวหน้าฝ่ายบริหาร) นักวิชาการเงินและบัญชี 3-5/6 1 อัตรา เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-4/5 1 อัตรา เจ้าหน้าที่ธุรการ 1-3/4/5 1 อัตรา เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล 1-3/4/5 1 อัตรา และลูกจ้างประจำ จำนวน 10 อัตรา
3. กลุ่มผลิตและจัดการเมล็ดพันธุ์ ประกอบด้วย นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 7 ว (ผู้อำนวยการกลุ่มฯ) นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 3-5/6/7 ว 1 อัตรา นักวิชาการส่งเสริม การเกษตร 3-5/6 ว 6 อัตรา นายช่างไฟฟ้า 2-4/5/6 1 อัตรา นายช่างเครื่องกล 2-4/5/6 1 อัตรา และลูกจ้างประจำ จำนวน 11 อัตรา
4. กลุ่มงานควบคุมคุณภาพ ประกอบด้วย นักวิชาการเกษตร 7 ว (ผู้อำนวยการ กกลุ่มงานฯ) และนักวิชาการเกษตร 3-5/6/7 ว 2 อัตรา นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 3-5/6 ว 1 อัตรา และลูกจ้างประจำ จำนวน 3 อัตรา

5.4 การดำเนินงานของศูนย์เมล็ดข้าวครรภารัฐสีนา มีดังนี้

5.4.1 รับเมล็ดพันธุ์หลัก จากกรมวิชาการเกษตร หรือจากหน่วยงานที่ดำเนินการผลิต

5.4.2 คัดเลือกพื้นที่และเกณฑ์การผู้จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว ตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการจัดทำแปลงขยายพันธุ์พืช กองขยายพันธุ์พืช กรมส่งเสริมการเกษตร ปี 2534

5.4.3 ให้คำแนะนำการจัดทำแปลงขยายพันธุ์ แก่สมาชิกแปลงขยายพันธุ์ ตั้งแต่ ปลูกจนกระทั่งเก็บเกี่ยว นาด ตาม ทำความสะอาดและบรรจุกระสอบ

5.4.4 ตรวจมาตรฐานแปลงขยายพันธุ์

5.4.5 ตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพเมล็ดพันธุ์ก่อนการจัดซื�เมล็ดพันธุ์

การตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพเมล็ดพันธุ์ เป็นวิธีการที่ใช้ในการควบคุมคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ทั้งนี้เพื่อให้เมล็ดพันธุ์ที่ผลิตได้มีคุณภาพดีตรงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ (นุสรา จงเจริญ 2538: 1)

ขั้นตอนในการตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ นุสรา จงเจริญ (2538: 3) ได้อธิบายขั้นตอนในการตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ไว้ดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่าง เมล็ดพันธุ์ที่นำมาตรวจสอบต้องเป็นเมล็ดพันธุ์ที่เป็นตัวแทนที่แท้จริงของเมล็ดพันธุ์ทั้งกอง หรือทั้งหมด ศูนย์ขยายเมล็ดพันธุ์พืชที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา (2543: 1) อธิบายว่าการสุ่มตัวอย่าง ว่าถ้าในล็อตนั้นมี 5 กระสอบต้องสุ่มทุกกระสอบ ถ้าในล็อตนั้นมีตั้งแต่ 6 กระสอบขึ้นไปให้สุ่ม 5 กระสอบรวมกับอีก 10 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนกระสอบเมล็ดพันธุ์ในล็อตนั้น แต่ไม่เกิน 30 กระสอบ

ภาพที่ 2.11 ภาคการสุ่มตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ข้าว

ที่มา: การสุ่มตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ข้าว ถ่ายภาพ วันที่ 7 ธันวาคม 2549

2. ลงทะเบียนรับเมล็ดพันธุ์เข้าสู่ระบบการตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์
3. การตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์

1) การตรวจสอบความชื้นเมล็ดพันธุ์ ความชื้นเมล็ดพันธุ์เป็นปัจจัยสำคัญ อย่างหนึ่ง ที่มีผลต่อข้อข้องทั้งทางตรงและทางข้อม กับกระบวนการและกรรมวิธีการผลิตเมล็ดพันธุ์พืช ทุกขั้นตอน นับตั้งแต่การเก็บเกี่ยว การนวด การกระเทาะเปลือก ตาก อบ การปรับปรุงสภาพ การเก็บรักษา รวมทั้งการระบาดของโรคแมลงในสภาพการเก็บรักษาด้วย เนื่องจากเมล็ดพันธุ์มี คุณสมบัติเป็น "hygroscopic" หมายถึง เมล็ดพันธุ์สามารถดูดและคลายความชื้น แลกเปลี่ยนกับ ความชื้นสัมพัทธ์ในบรรยากาศรอบๆ จนกว่าความชื้นภายในเมล็ดพันธุ์จะถึงจุดสมดุลกับความชื้น สัมพัทธ์ในบรรยากาศรอบๆ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญมี ศิริ (2546: 65) อธิบายว่า ความชื้นของเมล็ด พันธุ์นับทบทำสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพการเก็บรักษาของเมล็ดพันธุ์ เพราะเป็นสาเหตุให้เมล็ดพันธุ์ เสื่อมคุณภาพได้ง่าย ดังนั้นการดูดหัวอย่างเมล็ดพันธุ์เพื่อทดสอบความชื้น จึงควรบรรจุเมล็ดใน ภาชนะที่ปิดสนิทสามารถป้องกันการเปลี่ยนแปลงความชื้นในเมล็ดขณะส่งและเมื่อหัวอย่างส่งมาถึง ห้องปฏิบัติการแล้วควรทำการทดสอบทันที

วิธีการทดสอบความชื้นภายในเมล็ด บุญมี ศิริ (2546: 66) ได้แบ่งวิธี วัดความชื้นของเมล็ดพันธุ์ที่ใช้ในทางปฏิบัติ เป็น 3 วิธี ดังนี้

1. การอบดูความร้อน เป็นวิธีที่นิยมใช้กันทั่วไป และระบุไว้เป็นมาตรฐานใน กฎการทดสอบเมล็ด สำหรับข้าวใช้ อุณหภูมิ 130 องศาเซลเซียส ระยะเวลาที่ใช้อบ 1 ชั่วโมง

2. การใช้เครื่องทดสอบความชื้น เครื่องมือเหล่านี้มีความสะดวกในการ นำไปใช้ในที่ต่างๆ เครื่องมือเหล่านี้มีหลายแบบราคาถูก ราคางบประมาณต่ำ กับแบบมีคุณสมบัติที่ เหมาะสมกับการนำไปใช้เฉพาะพืช ตัวอย่างเครื่องทดสอบความชื้น เช่น Steinlite, Dole, Dickey John เป็นต้น

3. การใช้ไมโครเวฟ

2) การตรวจสอบความบริสุทธิ์ เป็นการตรวจสอบค่าคงที่ของเมล็ดพันธุ์เพื่อให้ทราบว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง มากน้อยเพียงไร

วิธีการตรวจสอบความบริสุทธิ์ จะได้จากการนำหัวอย่างนำส่งมาแบ่งเป็น หัวอย่างปฏิบัติการ นำหัวอย่างปฏิบัติการมาซึ่งน้ำหนักเป็นกรัม แล้วบันทึกตัวเลข 4 หลักแล้วคัด องค์ประกอบทางกายภาพดังนี้

(1) เมล็ดพันธุ์สุทธิ หรือ เมล็ดพันธุ์บริสุทธิ์ (*pure seed*) เมล็ดพันธุ์พืช จะรวมถึงเมล็ดที่มีลักษณะเที่ยบยัน เสือลิน แคระแกรน แตกหัก มีโรคหรือแมลงทำลาย เมล็ดชำรัง งอก เมล็ดที่บั้งเฉริญเดินໄตไม่เต็มที่ เมล็ดแตกหักต้องมีขนาดใหญ่กว่าครึ่ง

- (2) เมล็ดพืชชนิดอื่น (*other crop seed*) ที่ปรากฏในตัวอย่าง
 (3) สิ่งเจือปน (*inert matter*) คือสิ่งอื่นๆ นอกจากองค์ประกอบของหั่ง

สองชนิดดังกล่าว

ภาพที่ 2.12 ภาพการตรวจสอบความบริสุทธิ์เมล็ดพันธุ์ข้าว

ที่มา: ภาพการตรวจสอบความบริสุทธิ์เมล็ดพันธุ์ข้าว ถ่ายภาพ วันที่ 7 ธันวาคม 2549

3) การตรวจสอบความออก เป็นการทดสอบเพื่อให้ทราบถึง อัตราส่วนที่มีชีวิตของเมล็ดที่สามารถออกและเจริญเติบโตเป็นต้นปกติได้

วิธีการทดสอบความออก จำแนกตามวัสดุเพาะได้ 3 แบบ ดังนี้

1. กระดาษเพาะ

1) การเพาะบนกระดาษ (*top of paper :TP*) คือการเพาะโดยการวางเมล็ดลงบนกระดาษที่มีความชื้นสูงในภาชนะที่มีฝาปิด เหมาะกับเมล็ดขนาดเล็กและต้องการแสงสว่างในการออก

2) การเพาะระหว่างกระดาษ (*between paper :BP*) คือการเพาะโดยการวางเมล็ดระหว่างชั้นของกระดาษเด้วม้วนกระดาษนำไปไว้ในที่ที่มีอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการงอก ซึ่งข้าวนิยมใช้วิธีนี้

2. ทราย ควร มีค่า pH ระหว่าง 6 - 7.5 ความชื้นที่เหมาะสมกับการงอกของพืช คือ 60 -90 เมลอร์เซ็นต์

. 3. ดิน โดยทั่วไปในห้องปฏิบัติการไม่นิยมใช้ เนื่องจากความแห้งกรอบ
ของดินแต่ละแห่ง

การประเมินต้นอ่อน ในการรายงานผลการทดสอบความคงจะต้องจำแนก
ต้นอ่อนออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. ต้นอ่อนปกติ (normal seedling)
- 2. ต้นอ่อนผิดปกติ (abnormal seedling)
3. เมล็ดแข็ง (hard seed)
4. เมล็ดสดแต่ไม่งอก (fresh ungerminated seed)
5. เมล็ดตาย (dead seed)

**5.4.6 การจัดซื้อเมล็ดพันธุ์คืนเฉพาะรายที่ได้มาตรฐาน สูนย์มีแนวทางในการ
จัดซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกษตรกรเปลลงขายพันธุ์ ดังนี้ (สูนย์ขยายเมล็ดพันธุ์ที่ 2 จังหวัดนราธิวาส นา 2546: 2-6)**

1) ขออนุมัติหลักการจัดซื้อเมล็ดพันธุ์ กดุ่มผลิตและจัดการเมล็ดพันธุ์
จัดทำทะเบียนเกษตรกรเปลลงขายพันธุ์และประมาณการผลผลิตเพื่อการจัดซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจาก
เปลลงขายพันธุ์และประมาณการวางแผนเงินจัดซื้อเมล็ดพันธุ์จากเกษตรกร นำเสนอผู้อำนวยการศูนย์ฯ
เพื่อลงนามขออนุมัติหลักการและงบประมาณจัดซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกษตรกรผู้จัดทำเปลลง
ขายพันธุ์

2) แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อและตรวจสอบ เมื่อศูนย์ฯ ได้รับอนุมัติหลักการ
จัดซื้อเมล็ดพันธุ์แล้ว กดุ่มผลิตและจัดการเมล็ดพันธุ์ เชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องประชุมพิจารณา
กำหนดราคาจัดซื้อ พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อและตรวจสอบ เมื่อได้มติจากที่ประชุมแล้ว
จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อและตรวจสอบเมล็ดพันธุ์เสนอผู้อำนวยการศูนย์ฯ ลงนามแต่งตั้ง

3) สุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ของเกษตรกรสมาชิกแต่
ละราย ที่สถานที่เก็บของเกษตรกร โดยเจ้าหน้าที่กดุ่มงานควบคุมคุณภาพ

4) ขออนุมัติราคากลาง คณะกรรมการจัดซื้อ สำหรับซื้อเมล็ดพันธุ์พืช
จากสถานที่รับซื้อเมล็ดพันธุ์ในห้องตลาดห้องถิน อย่างน้อย 2 แห่ง และหาค่าเฉลี่ยเพื่อกำหนด
ราคากลาง จัดทำบันทึกเสนอขออนุมัติราคากลางเสนอผู้อำนวยการศูนย์ฯ อนุมัติ

5) การประเมินและกำหนดราคาซื้อกิน คณะกรรมการจัดซื้อ ตรวจสอบผล
คุณภาพเมล็ดพันธุ์ของกดุ่มงานควบคุมคุณภาพ เพื่อกำหนดรากาซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกษตรกรเพิ่มขึ้น
จากราคากลางตามข้อ 4 อีก 10-20 เปอร์เซ็นต์ แต่ต้องไม่สูงกว่าราคาเดือนที่ได้รับในอนุมัติหลักการ

6) ทำแผนการจัดซื้อ โดยคณะกรรมการจัดซื้อร่วมกับงานขายเมล็ดพันธุ์พืชแล้วแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

7) ขออนุมัติจัดซื้อ ตามรายชื่อเงยตรกรที่ผลคุณภาพผ่านมาตรฐานคุณภาพเสนอผู้อำนวยการศูนย์ฯ อนุมัติ

8) ดำเนินการจัดซื้อ คณะกรรมการจัดซื้อดำเนินการจัดซื้อ โดยมีขั้นตอนดังนี้

(1) การจัดซื้อเมล็ดพันธุ์กิน ดำเนินการจัดซื้อที่ศูนย์ฯ โดยคณะกรรมการจัดซื้อตรวจสอบความถูกต้องเบริกเทบกับแผนการจัดซื้อ แล้วดำเนินการซึ่งนำหนัก

(2) ออกใบประเมินราคากล่องนำหนัก ให้เกยตรกรแต่ละราย และงานที่เกี่ยวข้อง

(3) ออกใบสั่งขนส่ง ให้งานที่เกี่ยวข้อง

9) การตรวจรับเมล็ดพันธุ์ คณะกรรมการจัดซื้อส่งใบประเมินราคากล่องนำหนักเป็นรายบุคคลและแบบรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพเพื่อการจัดซื้อให้คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการตรวจรับเมล็ดพันธุ์

10) การส่งมอบเมล็ดพันธุ์เก็บรักษา ให้กับงานคลังเมล็ดพันธุ์เพื่อกีบ_rakya รอการปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์

11) คณะกรรมการจัดซื้อทำบันทึกขออนุมัติเบิกเงินค่าจัดซื้อเมล็ดพันธุ์เสนอค่าผู้อำนวยการศูนย์ฯ ผ่านเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี

12) เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีตรวจสอบความถูกต้อง แล้วเสนอผู้อำนวยการศูนย์ฯ อนุมัติ วางภาระเพื่อบริการเบิกเงินและโอนเงินเข้าบัญชีของเกยตรกรเป็นรายบุคคลแล้วจ่ายเงินขายเมล็ดพันธุ์พืชเพื่อแจ้งให้เกยตรกรทราบต่อไป

การจัดซื้อเมล็ดพันธุ์ข้าวคืนจากเกยตรกรแปลงข้าวพันธุ์น้ำ ศูนย์ฯ ดำเนินการ โดยจ้างอิงระเบียบกรมส่งเสริมการเกษตร ว่าด้วยมาตรฐานคุณภาพข้าวและพืชไร่ พ.ศ. 2547 ดังนี้

(ระเบียบกรมส่งเสริมการเกษตร ว่าด้วยมาตรฐานคุณภาพข้าวและพืชไร่ พ.ศ. 2547 2547: 3-6)

1. การซื้อคืนเมล็ดพันธุ์จากแปลงข้าวพันธุ์เพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว คือเมล็ดพันธุ์ที่ดำเนินการขายพันธุ์จากเมล็ดพันธุ์หลัก โดยให้เกยตรกรที่คัดเลือกแล้วเป็นผู้จัดทำแปลงข้าวพันธุ์ ภายใต้การควบคุมแนะนำของเจ้าหน้าที่แล้วนำมาเพื่อปรับปรุงสภาพเป็นเมล็ดพันธุ์ข้าวเมล็ดพันธุ์ที่ซื้อคืนจากแปลงข้าวพันธุ์ดังกล่าวจะต้องได้มาตรฐานดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 มาตรฐานผลิตเมล็ดพันธุ์ซึ่งคืนจากแปลงขยายพันธุ์เข้าพันธุ์ขยาย

ชนิดพืช	เมล็ดพันธุ์สุทธิ	เมล็ดอื่นๆ	สิ่งเจือปน	ความชื้น	ความอกร
	ต่ำสุด(%)	สูงสุด (%)	สูงสุด (%)	สูงสุด (%)	ต่ำสุด (%)
ข้าว	95	0.15	5	15	85

หมายเหตุ เมล็ดพันธุ์ข้าว ให้มีข้าวแดงปนได้ไม่เกิน 0.10%

ที่มา : ระเบียบกรมส่งเสริมการเกษตร ว่าด้วยมาตรฐานคุณภาพข้าวและพืชไร่ พ.ศ. 2547

2. การซื้อคืนเมล็ดพันธุ์จากแปลงขยายพันธุ์เพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์จำหน่าย คือเมล็ดพันธุ์ที่ดำเนินการขยายพันธุ์จากเมล็ดพันธุ์ขยาย โดยให้เกษตรกรที่คัดเลือกแล้วเป็นผู้จัดทำแปลงขยายพันธุ์ ภายใต้การควบคุมแนะนำของเจ้าหน้าที่แล้วนำมาเพื่อปรับปรุงสภาพเป็นเมล็ดพันธุ์จำหน่าย เมล็ดพันธุ์ที่ซื้อคืนจากแปลงขยายพันธุ์ดังกล่าวจะต้องได้มาตรฐานดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 มาตรฐานผลิตเมล็ดพันธุ์ซื้อคืนจากแปลงขยายพันธุ์เข้าพันธุ์จำหน่าย

ชนิดพืช	เมล็ดพันธุ์สุทธิ	เมล็ดอื่นๆ	สิ่งเจือปน	ความชื้น	ความอกร
	ต่ำสุด(%)	สูงสุด (%)	สูงสุด (%)	สูงสุด (%)	ต่ำสุด (%)
ข้าว	95	0.20	5	15	85

หมายเหตุ เมล็ดพันธุ์ข้าว ให้มีข้าวแดงปนได้ไม่เกิน 0.20%

ที่มา : ระเบียบกรมส่งเสริมการเกษตร ว่าด้วยมาตรฐานคุณภาพข้าวและพืชไร่ พ.ศ. 2547

5.4.7 การปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ การปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ เป็นงานที่รับผิดชอบด้วยการรับเมล็ดพันธุ์จากหลังการเก็บเกี่ยวจนกระทั่งถึงการบรรจุเป็นเมล็ดพันธุ์พร้อมจำหน่าย การปฏิบัติในขั้นตอนนี้จำเป็นต้องใช้เครื่องจักร อุปกรณ์หลักชนิด และโรงปฏิบัติงาน จึงต้องมีการวางแผนจัดการ และควบคุมให้เหมาะสม เพื่อรักษาคุณภาพของเมล็ด และการสูญเสียให้น้อยที่สุด ขั้นตอนการปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์โดยทั่วไปแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่การลด

ความชื้น การทำความสะอาด และการปรับปรุงเมล็ดตามความต้องการหรือการคุกสารเคมีนั่นเอง (วิໄລ ປາລະວິຖທີ 2549: 60)

1) การลดความชื้น เมล็ดพันธุ์ (seed drying) วิໄລ ປາລະວິຖທີ(2549: 60) กล่าวว่า การลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากที่สุด การลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ จำเป็นต้องดำเนินการภายใน 24 ชั่วโมงหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อป้องกันการเสื่อมคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ เพราะความชื้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เมล็ดเกิดการเสื่อมคุณภาพ

วัฒนชัย สุภา (2545: 2) กล่าวว่า การลดความชื้น ก็อกระทำให้ความชื้นในเมล็ดลดลง จนทำให้เมล็ดแห้งคงถึงระดับที่ปลอดภัยในการเก็บรักษา เป็นการรักษาความนิริวัต และความแข็งแรงของเมล็ดลดความสูญเสียคุณภาพของเมล็ดพันธุ์จากการเจริญเติบโตของเชื้อรา และความร้อนทำให้เก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ได้ยาวนานขึ้น

วิธีการลดความชื้น วัฒนชัย สุภา (2545: 2) อธิบายว่า การลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ ข้าวสามารถแบ่งออกได้ 2 วิธี คือ

1. การลดความชื้นโดยอาศัยธรรมชาติ ได้แก่การตากแดดหรือผึ่งลม โดยอาศัยสภาพธรรมชาติเป็นตัวกำหนดในการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ ซึ่งการลดความชื้นโดยวิธีนี้หมายความรับเมล็ดพันธุ์ที่มีจำนวนไม่นาน หรือใช้ประกอบการพิจารณาลดความชื้นเบื้องต้นก่อนเพื่อป้องกันความเสียหายอันจะเกิดกับเมล็ดพันธุ์เนื่องจากเมล็ดมีความชื้นสูง

2. การลดความชื้นโดยการปรุงแต่งสภาพอากาศ เป็นการลดความชื้นเมล็ดพันธุ์ที่มีประสิทธิภาพสามารถควบคุมปัจจัยต่างๆ ที่影响อ่อนไหวให้เกิดการลดความชื้นจากเมล็ดพันธุ์ได้ตามต้องการ โดยใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ช่วยในการปรุงแต่งคุณสมบัติของบรรจุภัณฑ์ที่จะใช้ลดความชื้น ให้มีคุณภาพที่ถูกต้องและเหมาะสมกับระดับความชื้นเมล็ดพันธุ์ที่ต้องการ อุปกรณ์ที่ใช้ในการลดความชื้นวิธีนี้โดยทั่วไปประกอบด้วย 3 ส่วนคือ (1) ส่วนบรรจุเมล็ดพันธุ์ (2) ส่วนกำเนิดลม หรือพัดลม (3) ส่วนควบคุมความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ ได้แก่เครื่องกำเนิดความร้อน

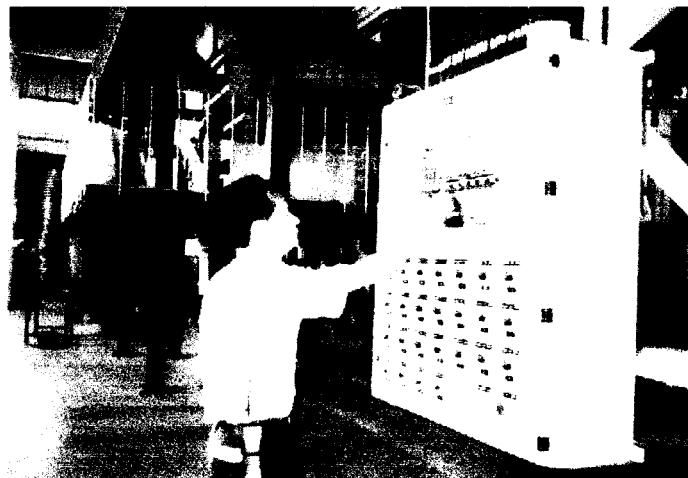
ภาพที่ 2.13 ภาพถ่ายอุบลอดความชั้นเมล็ดพันธุ์ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

ที่มา: อังอบลดความชั้นเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา
ถ่ายภาพ วันที่ 24 ธันวาคม 2549

2) การทำความสะอาดเมล็ดพันธุ์ (seed cleaning) วิไล ปะລະວິສຸທີ (2549: 60) กล่าวว่า การทำความสะอาดเมล็ดพันธุ์แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

(1) การทำความสะอาดเบื้องต้น (precleaning) เป็นการทำความสะอาด เมล็ดพันธุ์ในกรณีที่มีการใช้เครื่องอบลดความชื้น เพื่อกำจัดสิ่งเจือปนอย่างหยาบประภากผุน ตะออง และเศษสิ่งเจือปนขนาดใหญ่ เช่น เศษฟางออกไปบางส่วนก่อนการทำลดความชื้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของเครื่องอบลดความชื้น

(2) การทำความสะอาดและการคัดขนาด (cleaning and sizing) เป็นการทำคัดแยกสิ่งเจือปนอย่างละเอียดภายหลังการทำความชื้นเมล็ดพันธุ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว สิ่งเจือปนที่กำจัดออกเป็นสิ่งเจือปนขนาดเล็ก เช่น ฝุ่นตะออง เศษฟาง เมล็ดควันพืช เมล็ดพืชชนิดอื่นที่มีขนาดเล็ก สิ่งเจือปนขนาดใหญ่ เช่น ก้อนดิน ก้อนกรวดขนาดใหญ่ เมล็ดเป็นโรคคอกกระถิน ฟางท่อん ใหญ่ และคัดขนาดเมล็ดที่มีความสมบูรณ์ไว้ โดยแยกเมล็ดเล็กที่ไม่ได้ขนาด เมล็ดแตกหัก เมล็ดไม่สมบูรณ์ และเมล็ดที่ถูกแมลงทำลายจนมีน้ำหนักเบาออก

ภาพที่ 2.14 ภาพโรงงานปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ของศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

ที่มา: โรงงานปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ของศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา
ถ่ายภาพ วันที่ 24 ธันวาคม 2549

อุปกรณ์หลักที่ใช้ในการคัดแยกเมล็ดพันธุ์ มีดังนี้

1. ตะแกรง (perforated screen) เป็นอุปกรณ์หลักที่ใช้ทำความสะอาดเมล็ดพันธุ์ สามารถคัดแยกความแตกต่างทั้งความกว้าง และความหนา ลักษณะตะแกรงเป็นแผ่นโลหะ แยกตามชนิดและขนาดของรูตะแกรง ออกเป็น 2 ประเภท คือ ตะแกรงรูกลม เป็นตะแกรงที่มีช่องเปิดเป็นรูกลม ขนาดตะแกรงเรียกตามความกว้างของเส้นผ่าศูนย์กลางของรูตะแกรงซึ่งจะกำหนด เป็นเศษของนิ่ว และมีส่วนเป็น 64 เสมอ เช่น 6 / 64 เป็นต้น และตะแกรงรูรี เป็นตะแกรงที่มีรูเปิด คล้ายสี่เหลี่ยมผืนผ้าแต่ด้านหัวท้ายเป็นส่วนโค้ง ขนาดของตะแกรงเรียกตามความยาวและความ กว้างของรูตะแกรง โดยกำหนดเป็นเศษส่วนของนิ่ว และมีส่วนเป็น 64 เช่นตะแกรงขนาด $6 \times 3/4$ หมายถึงรูตะแกรง กว้าง $6/64$ นิ่ว ยาว $3/4$ นิ่ว เป็นต้น

2. พัดลม (fan) สามารถให้กำเนิดกระแสแรงลม (air stream) ตามการ ควบคุมระดับความเร็วลม ได้ กระแสแรงลมสามารถคัดแยกเมล็ดที่มีความแตกต่างทางค้าน้ำหนัก โดยกระแสแรงลมที่พ่อเหมาจะสามารถแยกสิ่งที่น้ำหนักเบากว่าเมล็ดที่สมบูรณ์ให้ไปตกในช่องที่ กำหนด ส่วนเมล็ดสมบูรณ์จะหล่อผ่านไปได้ การคัดแยกด้วยแรงลม ยังสามารถควบคุมกำหนด แรงลมให้มีขนาดพอเหมาะสมทำให้เกิดการแบ่งชั้นตามน้ำหนัก(stratification) โดยเมล็ดที่มีน้ำหนัก

มากที่สุดจะอยู่บริเวณส่วนล่างสุด และเรียงลำดับน้ำหนักขึ้นไป ถึงบริเวณส่วนบนสุดจะเป็นส่วนที่มีน้ำหนักเบาที่สุด

3) การปรับปรุงแม่คิดตามความต้องการ วิไล ปะລະວິສຸທີ(2549: 60)

อธิบายว่า การปรับปรุงแม่คิดตามความต้องการ ได้แก่การคุกสารเคมีเพื่อป้องกันโรคพืชบางชนิดที่ติดมากับเมล็ดพันธุ์ (seed born diseases) และป้องกันกำจัดแมลงศัตรูข้าวในโรงเก็บ (storage pest) ในขณะที่ทำการเก็บรักษา การคุกสารเคมีโดยทั่วไปจะดำเนินการในรูปน้ำยาขัน(slurry) หรือรูปผงสารเคมี (dust) พร้อมทั้งเติมสารเตือนในรูปของสีหรือกลิ่นเพื่อให้สังเกตได้ชัดว่าเมล็ดนั้นผ่านการคุกสารเคมีเพื่อป้องกันการนำเมล็ดนั้นไปบริโภค หรือเลี้ยงสัตว์ รวมถึงการบรรจุเมล็ดพันธุ์ในภาชนะ ตามความเหมาะสม พร้อมติดป้ายแสดงรายละเอียด เพื่อแสดง ชื่อพันธุ์ ชั้นพันธุ์ คุณภาพ วันที่เก็บเกี่ยว และวันหมดอายุเป็นต้น

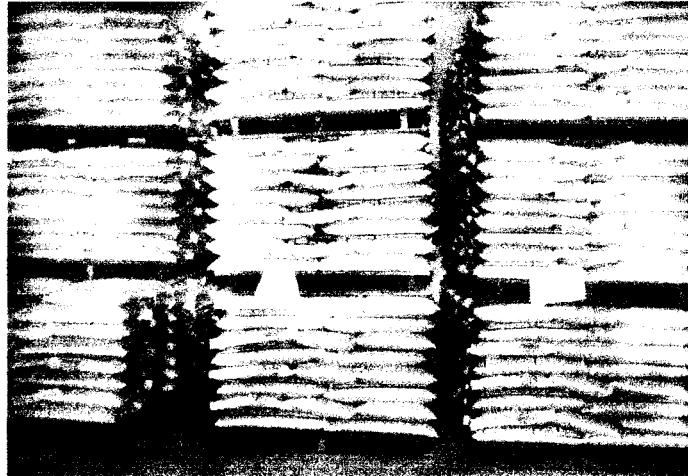
วัฒนชัย สุภา (2545: 16) ได้อธิบายการบรรจุถุงว่า เป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ จะมีทั้งเครื่องซั่งอัตโนมัติ และเครื่องซั่งอัตโนมัติ ซึ่งสามารถตั้งค่าน้ำหนักໄodicตั้งแต่ 5 – 100 กิโลกรัมขึ้นอยู่กับชนิดเครื่องซั่งและภาชนะที่จะนำมาบรรจุ เมล็ดพันธุ์ส่วนมากจะเป็นกระสอบพลาสติกใส่น้ำดับเบิลยู ตั้งแต่ 25 กิโลกรัม (สำหรับข้าว) การบรรจุเมล็ดพันธุ์ในภาชนะต่างๆ นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เมล็ดพันธุ์คงทน น่าใช้

5.4.8 การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ หมายถึงการเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้ระยะเวลานานเพื่อรอการจ้าหน่าย หรือการปลูกในฤดูต่อไป ระยะเวลาที่เก็บรักษาอาจสั้น เพียงสัปดาห์หรืออาจนานนานเป็นเดือนเป็นปี หรือหลายปี ซึ่งต้องอาศัยการเก็บรักษาแบบพิเศษ ใน การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ให้มีประสิทธิภาพ สิ่งที่เกี่ยวข้องมีใช้เฉพาะการเก็บรักษาในโรงเก็บเท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงตั้งแต่ช่วงที่เมล็ดออกบูรนดันพืชจนกระทั่งเก็บเกี่ยวซึ่งเมล็ดจะเริ่มน้ำเสื่อมคุณภาพ ตั้งแต่เวลาดังกล่าว ยังไม่มีวิธีการหยุดขั้นความเสื่อมของเมล็ด ได้มีแต่วิธีการชลออัตราการเสื่อมให้ช้าลงเพื่อให้เมล็ดพันธุ์คงคุณภาพได้นานที่สุด (พรรภี ทองเกตุ 2545: 10)

พรรภี ทองเกตุ(2545: 10) กล่าวว่า หลักการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์นั้น คือการหลีกเลี่ยงการเก็บไว้ในสภาพที่จะทำให้เมล็ดเสื่อมคุณภาพลงอย่างรวดเร็ว วิไล ปะລະວິສຸທີ(2549: 88) อธิบายว่า เมล็ดพันธุ์ข้าวที่ได้รับการปรับปรุงสภาพเสร็จแล้วต้องนำไปเก็บรักษาให้ถูกวิธี เพื่อลดการสูญเสียของเมล็ดพันธุ์ทางด้านปริมาณ ได้แก่ การสูญเสียน้ำหนักของเมล็ดเนื่องจากแมลงทราย และนกเข้าไปกัดกินทำลาย และการสูญเสียด้านคุณภาพ ได้แก่ การสูญเสียความชีวิต ความแข็งแรงของเมล็ด และเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานภายใต้สภาพอากาศในโรงเก็บ และการขนข้ามเมล็ดไปจ้าหน่าย ด้าน ชาญพิทยา ฉิมพาดี (2548: 81) กล่าวว่า ข้าวเปลือกที่จะนำไปเก็บรักษาจะต้องแห้ง

ความชื้นไม่เกิน 14 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าต่ำถึง 11-12 เปอร์เซ็นต์จะดีมาก เนื่องจากความชื้นสูงจะทำให้เมล็ดข้าวเสื่อมสภาพจากกระบวนการหายใจของเมล็ดข้าวเองร่วมกับการเข้าทำลายของจุลินทรีย์ เอกสารนวน ชวิติสุกุล (2544: 56-57) อธิบายว่า ผู้จ้างหรือสถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ ควรเป็นอาชาร สถานที่ถาวรที่มีความแข็งแรง สามารถป้องกัน นก หนู หรือกันฝุ่นได้เป็นอย่างดี และต้องทำการพ่น/รมสารเคมีฆ่าแมลงให้ทั่วบริเวณที่จะเก็บเมล็ดพันธุ์ และไม่ควรวางเมล็ดให้สัมผัสกับพื้นผิวนาง โดยตรง เพราะจะทำให้เมล็ดพันธุ์กระสอบล่างๆ ที่สัมผัสกับพื้นเสื่อมคุณภาพ เพราะความชื้นสูง ชาญพิทยา ฉิมพาลี (2548: 81) กล่าวเพิ่มเติมในเรื่องนี้ว่า โรงเก็บเมล็ดพันธุ์ไม่ควรอยู่ในบริเวณที่ชื้นและ ต้องห่าง远离 สามารถป้องกันแมลงและฝุ่นได้เป็นอย่างดี ระบบอากาศได้ดีไม่ขับจนเกินไปแต่ต้องมีชิดหนาแน่น และควรมีการทำความสะอาดเครื่องป้องกันกัดและหนูที่จะมาทำลายข้าวได้

ไว ปะตะวิสุทธิ์(2549: 88-89) ได้อธิบายเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ข้าว ว่าการที่จะเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าวไว้ได้นานแค่ไหนนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยทั้งภายในเมล็ดเองและปัจจัยภายนอกเมล็ดที่เป็นผลจากสภาพแวดล้อมและการจัดการ ซึ่งได้แก่ ประวัติเมล็ดพันธุ์ข้าว ความชื้นของเมล็ดพันธุ์ แมลงและสัตว์ศัตรูข้าวในโรงเก็บ อุณหภูมิและความชื้นสัมพันธ์ในโรงเก็บ ลักษณะโรงเก็บ และการจัดการภายในโรงเก็บ

ภาพที่ 2.15 ภาพการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

ที่มา: โรงเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ถ่ายภาพ วันที่ 24 ธันวาคม 2549

5.4.9 จัดทำหน้าที่เมืองศูนย์ เมืองพัฒนา จัดทำหน้าที่เมืองศูนย์เมืองพัฒนาข้างน้ำในราชสีมา มีดังนี้

1) จัดทำหน้าที่ให้แก่ส่วนราชการต่างๆ เพื่อใช้ในการดำเนินการ โครงการส่งเสริม การเกษตรของหน่วยงานภาครัฐ และโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติ

2) จัดทำหน้าที่ให้แก่ภาคเอกชน และเกษตรกรทั่วไป การจัดทำข้อตกลงฉบับนี้ 2 รูปแบบได้แก่ เกษตรกรหรือภาคเอกชนติดต่อขอจดทะเบียนที่ศูนย์ฯ และการติดต่อขอผ่านตัวแทน จัดทำข้อตกลงศูนย์ฯ

สรุปเป็นบทของศูนย์เมืองพัฒนาข้างน้ำในราชสีมา ได้ว่าเป็นหน่วยงานราชการที่จัดตั้งขึ้นตามโครงการผลิตและขยายพันธุ์พืชมีการกิจในการศึกษาและพัฒนาเทคโนโลยีในบูรณาการผลิตเมืองพัฒนา วางแผนการผลิตและดำเนินการผลิตเมืองพัฒนาให้เป็นไปตามแผนการผลิต ล่างเสริม เพยเพร' และกระจายเมืองพัฒนาไปสู่เกษตรกร ส่งเสริมเผยแพร่วิทยาการเมืองพัฒนา ธุรกิจเมืองพัฒนา บริการปรับปรุงสภาพเมืองพัฒนา และบริการทดสอบวิเคราะห์คุณภาพเมืองพัฒนา โดยมีกุ่มผลิตและจัดการเมืองพัฒนาควบคุมและติดตามการผลิตเมืองพัฒนาของเกษตรกร และกุ่มงานควบคุมคุณภาพ เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพของเมืองพัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐานของกรมส่งเสริมการเกษตร และมีคณะกรรมการจัดซื้อเมืองพัฒนาเพื่อจัดซื้อเมืองพัฒนาที่ผ่านมาตรฐานคุณภาพคืนจากเกษตรกรแปลงขยายพันธุ์ และนำไปปรับปรุงสภาพเมืองพัฒนาตามบูรณาการและเก็บรักษาการจัดทำข้อต่อไป

6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาและทบทวนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีการศึกษาสภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ ทัศนคติ การยอมรับเทคโนโลยี ความต้องการและสภาพการผลิต ของเกษตรกร ได้ไว้โดยสรุปได้ดังนี้

บุญทัน ดอกไสสและธเนศ ค่าวันะเอน (2529: 249) ได้ศึกษาพบว่าเพศ มีความสัมพันธ์กับการร่วมนิءอ ร่วมใจ ศิริรัตน์ บำรุงกรณ์ (2532: 60) พบว่าชาวนาที่มีอาชญากรรม แนวโน้มจะยอมรับนวัตกรรมในการทำนามากกว่าชาวนาที่มีอาชญากรรม ประดิษฐ์ คงชัย (2525: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับในการดำเนินปัจจัยของเกษตรกรที่มีอาชญากรรมกับการยอมรับมากกว่าเกษตรกรที่มีอาชญากรรม ด้านการศึกษาทัน ชั้นพูรุष (2529: บทคัดย่อ) ได้รายงานว่าการศึกษามีส่วนช่วยให้เกษตรกรตีความข้อมูล สามารถอภิปรายความสำคัญ และการประเมินด้านทุนและกำไร ได้อย่างแม่นยำดีกว่าเกษตรกรที่ไม่ได้รับการศึกษา แพทย์ แก้ว พวง (2533: บทคัดย่อ) พบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของ

คณะกรรมการหมู่ร้านในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่น สอดคล้องกับอินทร์โพธิ์ สิงหลด (2539: 73) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมโครงการปรับโรงสร้างและระบบ การผลิตการเกษตรของเกษตรกรพบว่าเกษตรกรที่อยู่นอกราชบูรีได้คิดกว่าจะตัดสินใจเข้าร่วม โครงการมากกว่า

สุพจน์ ชัยวิมล (2533: 115-117) พบว่าจำนวนแรงงานในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์ กับการยอมรับการทำและการใช้ปุ๋ยหมัก บุญส่ง พุทธิว (2540: 127) พบว่าจำนวนแรงงานใน ครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการใช้เทคโนโลยีการปลูกพืชหลังฤดูการท่านนาของ เกษตรกร และเรขา ศิริเลิศวิมล (2543: 203) ได้ศึกษาพบว่าจำนวนแรงงานไม่มีความสัมพันธ์กับ การยอมรับเทคโนโลยีการปลูกผักทางมือ แต่ในทางตรงกันข้ามพินพิศ ทิยะเนตร (2539: 54) ได้ ศึกษาพบว่าจำนวนแรงงานในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการทำการทำนาของ หน้อไม้ฝรั่ง อินทร์โพธิ์ สิงหลด (2539: 72) พบว่าแรงงานในครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจร่วมโครงการปรับโรงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร วัชรินทร์ อุปนิสากร (2540: บทคัดย่อ) พบว่าเกษตรกรที่มีแรงงานแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกถั่วเขียวแตกต่างกัน และสมเจตน์ สวัสดิ์มิงคล (2545: 70) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำนาของเทคโนโลยีการผลิต เมล็ดพันธุ์ของเกษตรกร ในโครงการศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์ข้าวชุมชน พบว่าจำนวนแรงงานมี ความสัมพันธ์กับการทำนาของเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว

ด้านพื้นที่ สิริรัตน์ บำรุงกรณ์ (2532: บทคัดย่อ) พบว่าขนาดพื้นที่นาเป็นปัจจัยที่มี ความสำคัญกับการทำนา ขนาดนา ศรีบุญมา (2534: 135) ได้รายงานว่าพื้นที่ ปลูกข้าวขาวลดลง 105 มีความสัมพันธ์ทาง nau กับผลผลิตข้าว สอดคล้องกับอินทร์โพธิ์ สิงหลด (2539: 72) ได้ศึกษาพบว่าขนาดพื้นที่ที่ถือครองเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมโครงการปรับ โรงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร เช่นเดียวกับวัชรินทร์ อุปนิสากร (2540: บทคัดย่อ) พบว่า พื้นที่ปลูกต่างกันทำให้การทำนาของเกษตรกรในเทคโนโลยีการปลูกถั่วเขียว ถูกแบ่งของเกษตรกรต่างกัน ในทาง ตรงกันข้ามสุดใจ วงศ์สุด (2532: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่าเกษตรกรที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ของขนาดพื้นที่ที่ทำนา ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวไม่แตกต่างกัน และนันส์ เสียงก้อง (2540: 138) พบว่าเกษตรกรที่มีขนาดพื้นที่ปลูกอ้อยต่างกัน มีการใช้เทคโนโลยีไม่ต่างกัน

ธนา ศรีบุญมา (2537: 135) ได้ศึกษาพบว่ารายได้จากการปลูกข้าวและรายได้ทั้งหมด มีความสัมพันธ์ทาง nau กับผลผลิตข้าว สถา คุณอุดม (2540: 61) พบว่ารายได้ รายได้ในฟาร์ม และรายได้ในฟาร์ม เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำตัดสินใจของเกษตรกร แตกต่างกับสุมาลี อารยะงค์ (2528: 70) พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในการยอมรับเทคโนโลยีการท่านนาหัวน้ำตาม แผนใหม่ ระหว่างเกษตรกรที่มีรายได้สูงและรายได้ต่ำ

อินทร์ไพชัย สิงห์ (2539: 71) พนวจเงินลงทุน ทุนกู้ชั่ว แหล่งเงินกู้ การสนับสนุน
ต้นเรื่องเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ

ไพบูลย์ พดอยเดื่อมแหงและคณะ (2537 อ้างถึงในวิทูล ปีบะงศ์ຄาวัลล์และคณะ 2543: 14) ได้ศึกษาการผลิตเม็ดพันธุ์ของศูนย์ขายพันธุ์พืชที่ 16 จังหวัดสุรินทร์ พนวจในช่วงแรกการผลิตเม็ดพันธุ์ไม่ได้เป้าหมายเนื่องจากเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ขาดประสานการณ์ เกษตรกรปลูกปลายฤดูฝนมีโรคแมลงศัตรูมาก ขาดแหล่งเงินทุน ได้ผลผลิตต่ำ และพนวจเกษตรกรยังพอใจในการเป็นสมาชิกแปลงขยายพันธุ์ และเห็นด้วยกับการปลูกต้นฤดูฝน

วิทูล ปีบะงศ์ຄาวัลล์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อพันธุ์ข้าวเจ้าหอมคล่องหลวง | พนวจเกษตรกรที่มีลักษณะพื้นฐานแตกต่างกันในด้านเพศ อาชีพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาเข้าร่วมผลิตเม็ดพันธุ์ รายได้เฉลี่ยต่อปี และการรับการฝึกอบรม มีระดับทัศนคติต่อพันธุ์ข้าวเจ้าหอมคล่องหลวง | แตกต่างกัน ปัญหาที่พบมีระดับน้อยในเรื่องวัชพืช หนอนกอ เพลี้ยจักจั่นสีเขียว เพลี้ยกระโครดสีน้ำตาล มีพันธุ์ป่น และค่าจ้างไกด์เตรียมดินแพง

วิรุจน์ ทาดีและวิทูล ปีบะงศ์ຄาวัลล์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็น ต่อการใช้เครื่องเก็บข้าววางแผนรายในจังหวัดนครราชสีมาโดยทำการศึกษาที่อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา พนวจเกษตรกรที่มีลักษณะพื้นฐานแตกต่างกันในด้าน เพศ อาชีพ แรงงานในครัวเรือน ระยะเวลาการเข้าร่วมผลิตเม็ดพันธุ์ และรายได้เฉลี่ยต่อปี มีระดับความคิดเห็นต่อการใช้เครื่องเก็บข้าววางแผนราย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพนวจเกษตรกรที่เป็นเกษตรชาย มีอายุ 41-50 ปี จำนวนแรงงานในครัวเรือนไม่เกิน 2 คน มีระยะเวลาเข้าร่วมผลิตเม็ดพันธุ์ 6 ปี ขึ้นไป และมีรายได้เฉลี่ยต่อปีไม่เกิน 50,000 บาท มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยค่อนข้างสูงกว่า เกษตรกรกลุ่มนี้

สมพงษ์ แก่นลา (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการยอมรับการควบคุมศัตรูข้าว โดยวิธีการผสมผสานของเกษตรกรในโรงเรียนเกษตรกร จังหวัดยุบวนราชธานี ปี 2544 พนวจความคิดเห็นของเกษตรกรในการควบคุมศัตรูข้าวส่วนมากเลือกใช้สารเคมีเพื่อป้องกันกำจัดศัตรูข้าวชนิดที่เป็นอันตรายต่อศัตรูธรรมชาติน้อยให้น้อยที่สุด ใช้การควบคุมศัตรูข้าวโดยวิธีการผสมผสาน ใช้ระดับความสมดุลตามธรรมชาติระหว่างศัตรูพืชและศัตรูธรรมชาติในการตัดสินใจควบคุมศัตรูข้าว โดยมีปัญหามากที่สุดในการวินิจฉัยลักษณะการทำลายของแมลงศัตรูข้าว การแยกประเภทศัตรูข้าว และศัตรูธรรมชาติ

อาทิตย์ ฤค่าอุและสมบัติ รุจาคม(2538: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาช่วงเวลาในการหัวน้ำข้าวนี้ พนวจ ข้าวที่หัวน้ำในช่วงต้นฤดูก็คือเดือน มิถุนายน จะให้ผลผลิตต่ำเนื่องจากมีประชากรรักพืชมากทั้งจำนวนและนำหนักแห้งและชนิดที่สามารถแบ่งขันได้สูง ส่วนข้าวที่ให้ผลผลิตสูง

คือ ข้าวที่ห่ว่านในช่วงเดือน กรกฎาคม เพราะหลักเดิมปัญหาข้าวพืชที่มีอยู่ทุนฯ แหน่นในช่วงต้นฤดู กรรมการ นาอกถาง(2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า การใช้ปุ๋ยเคมีโดยเฉพาะ ในโครงการ อัตรา 6 กก.(N) / ไร่ ในนาดินร่วนและนาดินทรายสามารถเพิ่มผลผลิตข้าวขาวคาดคะมูล 105 ได้ตั้งแต่ 51 – 121 เปอร์เซ็นต์

กิติยา กิจควรดีและคณะ (2530 ถังถึงในชาญพิทยา ฉบับที่ 2548: 66) ได้ศึกษา ระยะเวลาที่เหมาะสมกับการเก็บเกี่ยวข้าว ซึ่งทำให้ได้ผลผลิตสูงและมีคุณภาพดี คือนับจากวันที่ ข้าวออกดอกไปแล้วประมาณ 28 วัน ความชื้นของข้าวจะนี้จะมีประมาณ 22 เปอร์เซ็นต์ ระยะนี้ จะสังเกตเห็นรวงข้าวในมล เม็ดคือที่โคนรวงขั้นนี้ต้องมีเม็ดข้าวบ้าง ในช่วงบังคงเม็ดเชิงข้ออ่อน

Tumambing (1988 ถังถึงในชาญพิทยา ฉบับที่ 2548: 65) ได้ทำการศึกษาช่วงเวลาที่ เหมาะสมต่อการเก็บเกี่ยวข้าวคือ ระหว่าง 28-36 วันหลังจากข้าวออกดอก โดยในระยะนี้เม็ดข้าว จะมีความชื้นระหว่าง 20-25 เปอร์เซ็นต์ ด้านการใช้เครื่องเก็บข้าวคือ กิติยา กิจควรดีและ ไพบูลย์ อุไรรงค์(2533: ถังถึงใน กรมวิชาการเกษตร 2547: 7) ได้ทำการศึกษาพบว่า การเก็บเกี่ยว ข้าวโดยใช้เครื่องเก็บข้าวที่ผลิตในประเทศไทยจะมีความสูญเสียเฉลี่ย 3.68% และข้าวที่เก็บเกี่ยว ได้มีความบริสุทธิ์ 95.75% มีสิ่งเจือปนและเมล็ดแตกหัก 4.25% ทางด้านวินิจฉัยสุวรรณและคณะ (2540: ถังถึงใน กรมวิชาการเกษตร 2547: 4) ทดลองหาความสูญเสียของข้าวขาวคาดคะมูล 105 ที่ เก็บเกี่ยวระยะเวลาต่างๆ กัน ที่เขตทุ่งกุลาร่อง ให้ จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้รถเก็บข้าวที่ผลิตในประเทศไทย รุ่นเพาเวอร์คู พนว่า ข้าวที่เก็บเกี่ยวระยะเวลาที่เหมาะสมคือ 28 วันหลังข้าวออกดอกจะเกิดการ สูญเสียน้อยที่สุดการเก็บเกี่ยวเร็วหรือช้ากว่าจะทำให้ความชื้นของข้าวลดลงและเมล็ดพันธุ์ข้าวเนียนขึ้น และน้ำดูดมากกว่าการเก็บเกี่ยวในระยะเวลาที่เหมาะสม

ราพาพงษ์ ชนาฤกษ์(2538: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการผลิตเมล็ดพันธุ์ของศูนย์วิจัย ข้าวอุบลราชธานีและสถานีทดลองในเครือข่าย พนว่า สาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้เมล็ดพันธุ์ข้าวไม่ ผ่านมาตรฐานเนื่องจากมีเมล็ดพันธุ์ข้าวเจ้าปนในเมล็ดพันธุ์ข้าวเหนียว และ มีเมล็ดพันธุ์ข้าวเหนียว ปนในเมล็ดพันธุ์ข้าวเจ้า

สุกัญญา ภาระโก (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับ เทคโนโลยีการผลิตข้าวขาวคาดคะมูล 105 ของเกษตรกรในชั้นหัวดงไสหะ พนว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวขาวคาดคะมูล 105 ได้แก่ การอยู่ในเขตส่งเสริมเน้นหนักและเขต ส่งเสริมทั่วไป การได้รับการเชี่ยวชาญจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร การได้รับการฝึกอบรมใน โครงการ การสำรวจสถานการณ์ศัตรูพืช การวินิจฉัยโรคแมลงศัตรูพืช การได้รับบริการเมล็ดพันธุ์ข้าว เมล็ดพันธุ์ไบพีชสด และสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช ราคาผลผลิตต่อไร่สูง มี

ตลาดรับซื้อแน่นอน ความสะดวกในการจ้าหน่าย สอดคล้องกับอาชีพเดิม สามารรถแลกเปลี่ยนข้อมูล
ข่าวสาร ปฏิบัติคุ้มครองง่ายและแหล่งศินเรื่อง

สรุป เพศ อาชีวะดับการศึกษา โดยส่วนมากพบว่ามีความสัมพันธ์กับการให้ความร่วมมือ การยอมรับ การตัดสินใจและทัศนคติ จำนวนแรงงานในครัวเรือน ขนาดพื้นที่ที่ทำ การเกษตร พนวณที่ทึ่มมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการให้ความร่วมมือ การยอมรับ การตัดสินใจ และทัศนคติ รายได้ในภาคการเกษตรและรายได้รวมของครอบครัวโดยส่วนมากพบว่ามีความสัมพันธ์กับการให้ความร่วมมือ การยอมรับ การตัดสินใจทัศนคติและประสบการณ์ ทั้งของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและเกษตรกรมีผลต่อการยอมรับ ทัศนคติและเป้าหมายการผลิต การอยู่ในเขตส่งเสริมเน้นหนัก การได้รับการเยี่ยมเยียนจากเจ้าหน้าที่ การได้รับการฝึกอบรม ความสะดวกในการจ้าหน่าย และความสะดวกในการติดต่อผู้ดูแล โดยส่วนมากพบว่ามีความสัมพันธ์กับการให้ความร่วมมือ การยอมรับ การตัดสินใจและทัศนคติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกระดิ 105 ของスマชิกแปลงขยายพันธุ์ของศูนย์แม่ลีดพันธุ์ข้าวขาวครรราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ในฤดูฝน ปี 2548 ซึ่งมีจำนวน ทั้งสิ้น 105 ราย เนื่องจากประชากรมีจำนวนน้อยมาก จึงเก็บข้อมูล จากประชากรทั้งหมด โดยวิธีสำมะโนประชากร (census) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมีวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ตามระเบียบการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรแปลงขยายพันธุ์ข้าวขาวดอกระดิ 105 ตามทะเบียนผู้จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว ฤดูฝน ปี 2548 ของศูนย์แม่ลีดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 105 ราย โดยจำนวนประชากรแบ่งตามหมู่บ้านดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรแยกเป็นรายบ้าน

บ้าน	ตำบล	จำนวนประชากร(ราย)
ศาลา	คงใหญ่	69
โนนโขงโลง	คงใหญ่	21
นางหริญ	ในเมือง	15
รวม		105

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview schedule) ทั้งชนิดปลาบเปิดและปลาบปิด โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ กำหนดตัวแปรในประเด็นต่างๆ ตามวัดดุประส่งค์การวิจัยแล้วจึงกำหนดตัวชี้วัดและมาตรฐานตัวแปรในแต่ละประเด็นกำหนดไว้แล้วจึงนำตัวแปรตามประเด็นตัวชี้วัดและมาตรฐานสร้างเป็นคำตามประกอบด้วย 5 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำตามเกี่ยวกับสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรรมชาชิก ผู้จัดทำแบบลงข่ายพันธุ์ข้าว ขาวดอกมะลิ 105 ของศูนย์แม่ลีดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เป็นลักษณะคำสัมภาษณ์แบบปลาบปิด มีคำตอบให้เลือก แบบให้เดือกดำกดันเดียว เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และแบบเติมคำลงในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นคำตามเกี่ยวกับความรู้และแหล่งความรู้ของเกษตรกรเบ่ง ข่ายพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ของศูนย์แม่ลีดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 โดยแบ่งคำตามออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก เป็นคำสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้เรื่องข้าวขาวดอกมะลิ 105 และการผลิตแม่ลีดพันธุ์ข้าว เป็นคำตามให้ตอบว่าถูกหรือผิด จำนวน 20 ข้อ โดยได้แบ่งระดับความรู้ดังนี้

ระดับความรู้

ดี	= 16-20 คะแนน
ปานกลาง	= 10-15 คะแนน
ต่ำ	= ต่ำกว่า 10 คะแนน

ส่วนที่สอง เป็นคำตามเกี่ยวกับแหล่งความรู้เรื่องการผลิตแม่ลีดพันธุ์ข้าวพันธุ์ข้าวดอกมะลิ 105 ว่า เกษตรกรได้รับความรู้จากแหล่งใด ให้เลือกตอบแบบมาตรฐานค่า (rating scale) กำหนดให้แต่ละข้อมูล 3 คะแนน คือได้รับความรู้มาก ที่ระดับ 3 คะแนน ได้รับความรู้ปานกลาง ที่ระดับ 2 คะแนน ได้รับความรู้น้อย ที่ระดับ 1 คะแนน โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินค่าดังนี้

เกณฑ์การประเมินค่า

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.00 คะแนน หมายถึง ระดับได้รับความรู้มาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.67 - 2.33 คะแนน หมายถึง ระดับได้รับความรู้ปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.66 คะแนน หมายถึง ระดับได้รับความรู้น้อย

ตอนที่ 3 เป็นคำตามเกี่ยวกับทัศนคติของเกษตรกรรมชาชิกเบ่ง ข่ายพันธุ์ข้าว ขาวดอกมะลิ 105 ของศูนย์แม่ลีดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ต่อการผลิตแม่ลีดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 เพื่อจำหน่ายให้ศูนย์แม่ลีดพันธุ์ข้าวในประเด็นต่างๆ โดยให้

เลือกตอบแบบมาตราประมาณค่า(rating scale) กำหนดให้แต่ละข้อมี 3 คะแนน คือเห็นด้วยมาก ที่ระดับ 3 คะแนน เห็นด้วยปานกลาง ที่ระดับ 2 คะแนน เห็นด้วยน้อย ที่ระดับ 1 คะแนน โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินค่าดังนี้

เกณฑ์การประเมินค่า

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.00 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยมาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.67 - 2.33 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วย

ปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.66 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยน้อย

ตอนที่ 4 เป็นคำถamento กับศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ขาวดองมะลิ 105 ของสมาชิกแปลงขยายพันธุ์ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อจำหน่ายให้ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว เป็นคำถamento กับด้านความพร้อมของตัวเกษตรกร ศักยภาพ ด้านพื้นที่ ศักยภาพด้านชุมชนหรือกลุ่มของตัวเกษตรกร ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์ เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา และศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ ในประเด็น ต่างๆ โดยให้เลือกตอบแบบมาตราประมาณค่า(rating scale) กำหนดให้แต่ละข้อมี 3 คะแนน คือ ศักยภาพมาก ที่ระดับ 3 คะแนน ศักยภาพปานกลาง ที่ระดับ 2 คะแนน ศักยภาพน้อย ที่ระดับ 1 คะแนน โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินค่าดังนี้

เกณฑ์การประเมินค่า

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.00 คะแนน หมายถึง ระดับศักยภาพมาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.67 - 2.33 คะแนน หมายถึง ระดับศักยภาพปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.66 คะแนน หมายถึง ระดับศักยภาพน้อย

ตอนที่ 5 เป็นคำถamento กับปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกแปลงขยายพันธุ์ข้าว ขาวดองมะลิ 105 ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยแบ่งคำถamento เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกมีคำถamento ให้เลือกตอบแบบมาตราประมาณค่า(rating scale) กำหนดให้แต่ละข้อมี 3 คะแนน คือเป็นปัญหามาก ที่ระดับ 3 คะแนน เป็นปัญหาปานกลาง ที่ระดับ 2 คะแนน เป็นปัญหาน้อย ที่ระดับ 1 คะแนน โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินค่าดังนี้

เกณฑ์การประเมินค่า

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.00 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหามาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.67 - 2.33 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหาปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.66 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหาน้อย

คำถ้ามีเกี่ยวกับปัญหาด้านอื่นและข้อเสนอแนะ เป็นคำถ้ามลักษณะคำถ้าแบบปลดปล่อยเพื่อให้ผู้ตอบสามารถตอบได้โดยตรง

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามและพัฒนาขึ้นมาโดยศึกษาจากเอกสารวิชาการ บทความคิดเห็น ทฤษฎี อินเตอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอข้อเสนอแนะและร่วมกันปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของเนื้อหา ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) การตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยการวัดความสอดคล้องภายใน (internal consistency) โดยการนำแบบสัมภาษณ์ไปทำการทดสอบ (pretest) กับเกณฑ์รกรับแบบทั่วไป ข้าวของศูนย์เมืองพัทพันธุ์ข้าวครรภ์สีนาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน และนำผลที่ได้มามาคำนวณ เชื่อมั่น โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ผลค่าความเชื่อมั่นรวม 0.8735 โดยแบ่งตามประเด็นได้ดังนี้ แหล่งความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวกับไดร์รับ ทัศนคติของเกษตรกร และศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของเกษตรกร ผลที่ได้คือ 0.8733 0.8705 0.8720 ตามลำดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ทำหนังสือขออนุญาตเกษตรจังหวัดนครราชสีมา ในการเข้าไปดำเนินการจัดเก็บข้อมูล

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลทุกดิจิทัล จากแหล่งต่างๆ

3.3 จัดทำแผนจัดเก็บข้อมูลปฐมนิเทศจากประชากรในพื้นที่ โดยการสัมภาษณ์แบบพบกันโดยตรงระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 105 ราย ช่วงเวลาในการจัดเก็บข้อมูลระหว่างช่วงวันที่ 1 มกราคม 2550 ถึงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2550

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อบรยายลักษณะต่างๆของข้อมูล มีดังต่อไปนี้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด การจัดอันดับและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ (multiple regression) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพทางสังคมและ.environสูกิจของสมาชิกผู้จัดทำแปลง
ข้ายابพันธุ์ข้าวขาวคอกมະลิ 105 ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด
- ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความรู้ของเกษตรกรแปลงข้ายابพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์
ข้าวขาวคอกมະลิ 105 ด้วยค่าร้อยละ วิเคราะห์เหล่งความรู้ของเกษตรกร ด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานและการจัดอันดับ
- ตอนที่ 3 วิเคราะห์ทัศนคติของเกษตรกรแปลงข้ายابพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์
ข้าวขาวคอกมະลิ 105 ด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดอันดับ
- ตอนที่ 4 วิเคราะห์ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ของเกษตรกรแปลงข้ายابพันธุ์ข้าว
ข้าวขาวคอกมະลิ 105 ด้วยค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดอันดับ
- ตอนที่ 5 วิเคราะห์ปัญหาของสมาชิกแปลงข้ายابพันธุ์ข้าวที่เป็นภาระสำคัญ ด้วย
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดอันดับ วิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะของสมาชิกแปลง
ข้ายابพันธุ์ข้าวที่เป็นภาระสำคัญด้วยค่าร้อยละ
- ตอนที่ 6 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย หากความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลายตัว
กับตัวแปรตาม 1 ตัว โดยตัวแปรทั้งสองเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ การวิเคราะห์การ回帰
พหุคุณ (multiple regression)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอโนมัล 105 ของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์ของศูนย์แม่คัดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา” ได้แบ่งผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 6 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์
- ตอนที่ 2 ความรู้พื้นฐานและแหล่งความรู้ของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์
- ตอนที่ 3 ทัศนคติของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์
- ตอนที่ 4 ศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอโนมัล 105 ของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์
- ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการเข้าร่วมโครงการแปลงข้าวพันธุ์ข้าว
- ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการแปลงข้าวพันธุ์ข้าว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจด้วยค่าวัยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.1 และ 4.2

ตารางที่ 4.1 สภาพทางสังคม

N = 105

สภาพทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ	ตัวสูตร	สูงสุด	\bar{X}	S.D
เพศ						
ชาย	47	44.76				
หญิง	58	55.24				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N = 105

สภากเพชรสังคม	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D
อายุ			27	76	46.90	10.28
น้อยกว่า 28 ปี	1	0.95				
28-37 ปี	13	12.38				
38-47 ปี	48	45.71				
48-57 ปี	28	26.67				
มากกว่า 57 ปี	15	14.29				
สถานภาพสมรส						
โสด	2	1.90				
สมรส	100	95.20				
ห婕า หน้าyx	3	2.90				
ระดับการศึกษา						
ศึกษาต่ำกว่าภาคบังคับ	6	5.72				
ศึกษาจบภาคบังคับ	81	77.14				
สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ	18	17.14				
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด			2	10	4.93	1.45
น้อยกว่า 3 คน	11	10.48				
3-4 คน	36	34.28				
5-6 คน	45	42.86				
7-8 คน	9	8.57				
มากกว่า 8 คน	4	3.81				
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่เป็นชาย			0	6	2.29	1.50
น้อยกว่า 2 คน	70	66.67				
2-3 คน	25	23.81				
4-5 คน	6	5.71				
มากกว่า 5 คน	4	3.81				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N = 105

สภาพทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D
จำนวนสามาชิกในครัวเรือนที่เป็นหญิง			1	5	2.65	1.09
น้อยกว่า 2 คน	51	48.57				
2-3 คน	34	32.38				
มากกว่า 3 คน	20	19.05				
ตำแหน่งทางสังคม						
ผู้ใหญ่บ้าน	1	0.95				
ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน	3	2.86				
ประธานสภาองค์การ	1	0.95				
บริหารส่วนตำบล						
สมาชิกองค์กรบริหาร	6	5.71				
ส่วนตำบล						
ไม่มีตำแหน่งทางสังคม	94	89.53				
อาชีพหลัก						
ทำงาน	105	100.00				
อาชีพรอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)						
ทำสวน	28	26.67				
ทำไร่	8	7.62				
บริการ	10	9.52				
รับจ้าง	79	75.24				
อื่นๆ(ระบุ...เลี้ยงสัตว์)	44	41.90				
ประสบการณ์ในการทำงาน			8	50	27.08	9.86
น้อยกว่า 10 ปี	6	5.71				
10-19 ปี	11	10.48				
20-29 ปี	36	34.29				
30-39 ปี	34	32.38				
มากกว่า 39 ปี	18	17.14				

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

N = 105

สภาพทางสังคม	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D
ประสบการณ์ในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว			1	9	2.93	1.72
น้อยกว่า 3 ปี	72	68.57				
3-4 ปี	18	17.14				
5-6 ปี	12	11.43				
มากกว่า 6 ปี	3	2.86				

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงสภาพทางสังคมของเกษตรกร ดังนี้
 เพศ พนว่าเกษตรกรร้อยละ 55.24 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 44.76 เป็นเพศชาย
 อายุ พนว่าเกษตรกรร้อยละ 45.71 มีอายุระหว่าง 38-47 ปี ร้อยละ 26.67 มีอายุ
 ระหว่าง 48-57 ปี ร้อยละ 14.29 มีอายุมากกว่า 57 ปี ร้อยละ 12.38 มีอายุระหว่าง 28-37 ปี และ
 ร้อยละ 0.95 มีอายุน้อยกว่า 28 ปี

เกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 46.90 ปี ($\bar{X} = 46.90$ ปี S.D = 10.28 ปี) โดยมีอายุต่ำสุด 27 ปี
 และมีอายุสูงสุด 76 ปี

สถานภาพสมรส พนว่าเกษตรกรร้อยละ 95.20 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 2.90 มี
 สถานภาพ ห嫣า หน้ายาและร้อยละ 1.90 มีสถานภาพโสด

ระดับการศึกษา พนว่าเกษตรกรร้อยละ 77.14 จบการศึกษาภาคบังคับ ร้อยละ 17.14
 จบการศึกษาสูงกว่าภาคบังคับและร้อยละ 5.72 มีการศึกษาต่ำกว่าภาคบังคับ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน พนว่าเกษตรกรร้อยละ 42.86 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน
 ระหว่าง 5-6 คน ร้อยละ 34.28 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน ร้อยละ 10.48 มี
 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยกว่า 3 คน ร้อยละ 8.57 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 7-8
 คนและร้อยละ 3.81 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากกว่า 8 คน

เกษตรกรมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.93 คน ($\bar{X} = 4.93$ คน S.D = 1.45 คน)
 โดยมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด 2 คนและสมาชิกในครัวเรือนสูงสุด 10 คน

ตัวแทนทางสังคม พนว่าเกษตรกรร้อยละ 89.53 ไม่มีตัวแทนทางสังคม ร้อยละ 5.71
 เป็นสมาชิกองค์กรงานบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 2.86 เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและร้อยละ 0.95 เป็น
 ผู้ใหญ่บ้านและประธานสภาองค์กรงานบริหารส่วนตำบล

อาชีพหลัก พนว่าเกษตรกรทั้งหมดมีอาชีพทำนา

อาชีพรอง เกษตรกรชาวรายมีชาชีพรองมากกว่า 1 อาชีพ จากการศึกษาพบว่า ร้อยละ 75.24 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 41.90 อาชีพรองอื่นๆ(เด็กสัตว์) ร้อยละ 26.67 อาชีพทำสวน ร้อยละ 9.52 อาชีพบริการ และร้อยละ 7.62 อาชีพทำไร่

ประสบการณ์ในการทำงาน พนว่า เกษตรกรร้อยละ 34.29 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 20-29 ปี ร้อยละ 32.38 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 17.14 มีประสบการณ์ในการทำงานนานมากกว่า 40 ปีร้อยละ 10.48 มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 10-19 ปี และร้อยละ 5.71 มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี

เกษตรกรมีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย $\bar{X} = 27.08$ ปี (S.D = 9.86 ปี) โดยมีประสบการณ์ในการทำงานนานที่สุด 8 ปีและมีประสบการณ์ในการทำงานมากที่สุด 50 ปี

ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว พนว่าเกษตรกรร้อยละ 68.57 มีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวน้อยกว่า 3 ปี ร้อยละ 17.14 มีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวระหว่าง 3-4 ปี ร้อยละ 11.43 มีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวระหว่าง 5-6 ปีและร้อยละ 2.86 มีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวนามากกว่า 7 ปี

เกษตรกรมีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเฉลี่ย $\bar{X} = 2.93$ ปี (S.D = 1.72 ปี) โดยมีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวน้อยที่สุด 1 ปีและมีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวมากที่สุด 9 ปี

ตารางที่ 4.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

N = 105

สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D
จำนวนแรงงานในภาคการเกษตรของครัวเรือน			1	7	2.50	1.13
น้อยกว่า 3 คน	74	70.48				
3-4 คน	20	19.05				
มากกว่า 4 คน	11	10.47				
จำนวนแรงงานชายในภาคการเกษตรของครัวเรือน			0	4	1.30	0.85
น้อยกว่า 2 คน	84	80.00	..			
2-3 คน	16	15.20				
มากกว่า 3 คน	5	4.80				

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

N = 105

สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D
จำนวนแรงงานหญิงในภาคการเกษตรของครัวเรือน			0	3	1.20	0.47
น้อยกว่า 2 คน	85	80.95				
2 คน	18	17.14				
มากกว่า 2 คน	2	1.91				
จำนวนแรงงานนอกครัวเรือน(คน/วัน/ฤดูกาลผลิต)			0	90	17.52	13.73
น้อยกว่า 15 คน	52	49.52				
15-29 คน	28	26.67				
30-44 คน	21	20.00				
มากกว่า 44 คน	4	3.81				
พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด			10	113	38.96	23.70
น้อยกว่า 20 ไร่	27	25.71				
20-39 ไร่	32	30.48				
40-59 ไร่	25	23.81				
60-79 ไร่	14	13.33				
มากกว่า 79 ไร่	7	6.67				
พื้นที่ที่ทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว			6	50	17.63	9.08
น้อยกว่า 10 ไร่	39	37.14				
10-19 ไร่	24	22.86				
20-29 ไร่	22	20.95				
มากกว่า 29 ไร่	20	19.05				
ลักษณะการถือครองพื้นที่ที่ทำแปลงขยายพันธุ์						
ของตนเอง	82	78.10				
ของตนเองบางส่วน เช่น	4	3.81				
บางส่วน						
เช่าทั้งหมด	19	18.09				

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

N = 105

สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D
ราคานมลีดพันธุ์ที่เกษตรกรขายให้คุณย์นมลีดพันธุ์						
ข้าวครัวราชสีมา ปี 2548						
ไม่ได้ขาย	6	5.71				
ขาย (N=99)	99	94.29	10.40	10.60	10.48	0.06
10.40 บาท	32	32.32				
10.50 บาท	54	54.55				
10.60 บาท	13	13.13				
รายได้รวมของครอบครัว ปี 2548			46,000	900,000	172,761.90	156,773.33
น้อยกว่า 100,000 บาท	27	25.71				
100,000-250,000 บาท	67	63.81				
250,001-400,000 บาท	7	6.67				
มากกว่า 400,000 บาท	4	3.81				
รายได้ในภาคการเกษตรของครอบครัว ปี 2548			20,000	300,000	110,685.71	59,952.07
น้อยกว่า 60,000 บาท	22	20.95				
60,000-120,000 บาท	47	44.76				
120,001-180,000 บาท	22	20.95				
มากกว่า 180,000 บาท	14	13.34				
รายได้ nonok ภาคการเกษตรของครอบครัว ปี 2548			0	700,000	62,790.48	122,045.60
น้อยกว่า 50,000 บาท	80	76.19				
50,000-150,000 บาท	14	13.33				
150,001-250,000 บาท	7	6.67				
มากกว่า 250,000 บาท	4	3.81				

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

N = 105

สภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ	ต่ำสุด	สูงสุด	\bar{X}	S.D
ภาระหนี้สินของครอบครัว						
ไม่มี	14	13.33				
มี (N = 91)	91	86.67	10,000	600,000	127,142.86	101,425.24
น้อยกว่า 100,000 บาท	53	58.24				
100,000-200,000 บาท	31	34.07				
200,001-300,000 บาท	1	1.10				
มากกว่า 300,000 บาท	6	6.59				
แหล่งเงินกู้						
ไม่กู้	14	13.33				
กู้(N=91)	91	86.67				
ในระบบอย่างเดียว	72	79.12				
ในและนอกระบบ	19	20.88				

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นสภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร ดังนี้

จำนวนแรงงานในภาคการเกษตรของครัวเรือน พบร่วมกันร้อยละ 70.48 มีจำนวนแรงงานในภาคการเกษตรของครัวเรือน น้อยกว่า 3 คน ร้อยละ 19.05 มีจำนวนแรงงานในภาคการเกษตรของครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน และร้อยละ 10.47 มีจำนวนแรงงานในภาคการเกษตรของครัวเรือนมากกว่า 4 คน

เกษตรกรมีจำนวนแรงงานในภาคการเกษตรของครัวเรือนเฉลี่ย 2.50 คน ($\bar{X} = 2.50$ คน S.D = 1.13 คน) โดยมีจำนวนแรงงานในภาคการเกษตรของครัวเรือนต่ำสุด 1 คนและมีจำนวนแรงงานในภาคการเกษตรของครัวเรือนสูงสุด 7 คน

จำนวนแรงงานชายในภาคการเกษตรของครัวเรือน พบร่วมกันร้อยละ 80.00 มีจำนวนแรงงานชายในภาคการเกษตรของครัวเรือน น้อยกว่า 2 คน ร้อยละ 15.20 มีจำนวนแรงงานชายในภาคการเกษตรของครัวเรือนระหว่าง 2-3 คน และร้อยละ 4.80 มีจำนวนแรงงานชายในภาคการเกษตรของครัวเรือนมากกว่า 3 คน

เกณฑ์กรณีจำนวนแรงงานชายในภาคการเกษตรของครัวเรือนเฉลี่ย 1.30 คน

($\bar{X} = 1.30$ คน S.D = 0.85 คน) โดยมีจำนวนแรงงานชายในภาคการเกษตรของครัวเรือนต่ำสุด 0 คน และมีจำนวนแรงงานชายในภาคการเกษตรของครัวเรือนสูงสุด 4 คน

จำนวนแรงงานหญิงในภาคการเกษตรของครัวเรือน พนว่าเกณฑ์กรร้อยละ 80.95 มีจำนวนแรงงานหญิงในภาคการเกษตรของครัวเรือนน้อยกว่า 2 คน ร้อยละ 17.14 มีจำนวนแรงงานหญิงในภาคการเกษตรของครัวเรือน 2 คนและร้อยละ 1.91 มีจำนวนแรงงานหญิงในภาคการเกษตรของครัวเรือนมากกว่า 2 คน

เกณฑ์กรณีจำนวนแรงงานหญิงในภาคการเกษตรของครัวเรือนเฉลี่ย 1.20 คน

($\bar{X} = 1.20$ คน S.D = 0.47 คน) โดยมีจำนวนแรงงานหญิงในภาคการเกษตรของครัวเรือนต่ำสุด 0 คนและมีจำนวนแรงงานหญิงในภาคการเกษตรของครัวเรือนสูงสุด 3 คน

จำนวนแรงงานนอกครัวเรือน (คน/วัน/ฤดูกาลผลิต) พนว่าเกณฑ์กรร้อยละ 49.52 มีการจ้างแรงงานนอกครัวเรือนเพื่อทำการเกษตรน้อยกว่า 15 คน ร้อยละ 26.67 มีการจ้างแรงงานนอกครัวเรือนเพื่อทำการเกษตรระหว่าง 15-29 คน ร้อยละ 20.00 มีการจ้างแรงงานนอกครัวเรือนเพื่อทำการเกษตร 30-44 คนและร้อยละ 3.81 มีการจ้างแรงงานนอกครัวเรือนเพื่อทำการเกษตรมากกว่า 44 คน

เกณฑ์กรณีการจ้างแรงงานนอกครัวเรือนเพื่อทำการเกษตรเฉลี่ย 17.52 คน ($\bar{X} = 17.52$ คน S.D = 13.73 คน) โดยมีการจ้างแรงงานนอกครัวเรือนเพื่อทำการเกษตรต่ำที่สุด 0 คนและมีการจ้างแรงงานนอกครัวเรือนเพื่อทำการเกษตรมากที่สุด 90 คน

พื้นที่ทำการเกษตร พนว่าเกณฑ์กรร้อยละ 30.48 มีพื้นที่ทำการเกษตรระหว่าง 20-39 ไร่ ร้อยละ 25.71 มีพื้นที่ทำการเกษตรน้อยกว่า 20 ไร่ ร้อยละ 23.81 มีพื้นที่ทำการเกษตรระหว่าง 40-59 ไร่ ร้อยละ 13.33 มีพื้นที่ทำการเกษตรระหว่าง 60-79 ไร่และร้อยละ 6.67 มีพื้นที่ทำการเกษตรมากกว่า 79 ไร่

เกณฑ์กรณีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 38.96 ไร่ ($\bar{X} = 38.96$ ไร่ S.D = 23.70 ไร่) โดยมีพื้นที่ทำการเกษตรต่ำสุด 10 ไร่และมีพื้นที่ทำการเกษตรสูงสุด 113 ไร่

พื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว พนว่าเกณฑ์กรร้อยละ 37.14 มีพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าวน้อยกว่า 10 ไร่ ร้อยละ 22.86 มีพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าวระหว่าง 10-19 ไร่ ร้อยละ 20.95 มีพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าวระหว่าง 20-29 ไร่และร้อยละ 19.05 มีพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าวมากกว่า 29 ไร่

เกณฑ์กรณีพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าวเฉลี่ย 17.63 ไร่ ($\bar{X} = 17.63$ ไร่ S.D = 9.08 ไร่) โดยมีพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าวต่ำสุด 6 ไร่และมีพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าวสูงสุด 50 ไร่

สังกัดภารตีกรองพื้นที่จัดทำแบบอย่างพันธุ์ข้าว พนวณเกษตรกรร้อยละ 78.10 เป็นพื้นที่ของคนเอง ร้อยละ 18.09 เป็นพื้นที่เช่าและร้อยละ 3.81 เป็นพื้นที่คนเองบางส่วนและเช่าบางส่วน

ราคามีค่าพันธุ์ที่เกษตรกรขายให้แก่ศูนย์เม็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมาปี 2548 พนวณเกษตรกรร้อยละ 94.29 ขายได้และร้อยละ 5.71 ขายไม่ได้ ในส่วนเกษตรกรที่ขายได้ จำนวน 99 ราย น้ำหนักว่า ร้อยละ 54.55 ได้ราคาคิวโลกรัมละ 10.50 บาท ร้อยละ 32.32 ได้ราคาคิวโลกรัมละ 10.40 บาทและร้อยละ 13.13 ได้ราคาคิวโลกรัมละ 10.60 บาท

เกษตรกรที่ขายได้ ได้ราคามีลี่บิกิโลกรัมละ 10.48 บาท ($\bar{X} = 10.48$ บาท S.D = 0.06 บาท) โดยได้ราคาต่ำสุดคิวโลกรัมละ 10.40 บาทและได้ราคสูงสุดคิวโลกรัมละ 10.60 บาท

รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวปี 2548 พนวณเกษตรกรร้อยละ 63.81 มีรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวปี 2548 ระหว่าง 100,000 – 250,000 บาท ร้อยละ 25.71 มีรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวปี 2548 น้อยกว่า 100,000 บาท ร้อยละ 6.67 มีรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวปี 2548 ระหว่าง 250,001 – 400,000 บาทและร้อยละ 3.81 มีรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวปี 2548 มากกว่า 400,000 บาท

เกษตรกรมีรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวปี 2548 เฉลี่ย 172,761.90 บาท ($\bar{X} = 172,761.90$ บาท S.D = 156,773.33 บาท) โดยมีรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวปี 2548 ต่ำสุด 46,000 บาทและมีรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัวปี 2548 สูงสุด 900,000 บาท

รายได้ในภาคการเกษตรของครอบครัวปี 2548 พนวณเกษตรกรร้อยละ 44.76 มีรายได้ในภาคการเกษตรของครอบครัวปี 2548 ระหว่าง 60,000 – 120,000 บาท ร้อยละ 20.95 มีรายได้ระหว่าง 120,001 – 180,000 บาทเท่ากันกับกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 60,000 บาทและร้อยละ 13.34 มีรายได้ในภาคการเกษตรมากกว่า 180,000 บาท

เกษตรกรมีรายได้ในภาคการเกษตรปี 2548 เฉลี่ย 110,685.71 บาท ($\bar{X} = 110,685.71$ บาท S.D = 59,952.07 บาท) โดยมีรายได้ในภาคการเกษตรปี 2548 ต่ำสุด 20,000 บาทและมีรายได้ในภาคการเกษตรปี 2548 สูงสุด 300,000 บาท

รายได้นอกภาคการเกษตรของครอบครัวปี 2548 พนวณเกษตรกรร้อยละ 76.19 มีรายได้นอกภาคการเกษตรของครอบครัวปี 2548 น้อยกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 13.33 มีรายได้ระหว่าง 50,000 – 150,000 บาท ร้อยละ 6.67 มีรายได้ระหว่าง 150,001 – 250,000 บาทและร้อยละ 3.81 มีรายได้มากกว่า 250,000 บาท

เงินเดือนรายได้เฉลี่ย 2548 เฉลี่ย 62,790.48 บาท ($\bar{X} = 62,790.48$ บาท S.D = 122,045.60 บาท) โดยรายได้เฉลี่ยของการเกษตรของครอบครัวปี 2548 ต่ำสุด 0 บาท และมีรายได้เฉลี่ยของการเกษตรของครอบครัวปี 2548 สูงสุด 700,000 บาท

ภาวะหนี้สินของครอบครัว พบร่วมกับการร้อยละ 86.67 มีหนี้สินและร้อยละ 13.33 ไม่มีหนี้สิน ในส่วนที่มีภาวะหนี้สินจำนวน 91 ราย พบร่วมกับร้อยละ 58.24 มีหนี้สินมากกว่า 100,000 บาท ร้อยละ 34.07 มีหนี้สินระหว่าง 100,000 – 200,000 บาท ร้อยละ 6.59 มีหนี้สินมากกว่า 300,000 บาทและร้อยละ 1.10 มีหนี้สินระหว่าง 200,001 – 300,000 บาท

เกษตรกรมีหนี้สินเฉลี่ย 127,142.86 บาท ($\bar{X} = 127,142.86$ บาท S.D = 101,425.24 บาท) โดยมีหนี้สินต่ำสุด 10,000 บาทและมีหนี้สินสูงสุด 600,000 บาท

แหล่งเงินกู้ พบร่วมกับการที่กู้ 91 ราย ร้อยละ 79.12 กู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในระบบอย่างเดียวและร้อยละ 20.88 กู้เงินทั้งจากแหล่งเงินกู้ในระบบและแหล่งเงินกู้นอกระบบ

ตอนที่ 2 ความรู้พื้นฐานและแหล่งความรู้ของเกษตรกรผู้ร่วมโครงการแปลงขยายพันธุ์ข้าว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้พื้นฐานของเกษตรกรเกี่ยวกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวและแหล่งความรู้ ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดอันดับ ดังตาราง ที่ 4.3 และ 4.4

ตารางที่ 4.3 ความรู้พื้นฐานของเกษตรกรเกี่ยวกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว

N=105

ความรู้พื้นฐาน	ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้าวขาวดอกมะลิ 105 สามารถปลูกได้ในปีและนาปรัง (ผิด)	92	87.62
2. ข้าวขาวดอกมะลิ 105 สามารถปลูกได้ในนาน้ำลึก(ผิด)	94	89.52
3. ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ลำต้นและใบมีสีเขียวเข้ม(ผิด)	60	57.14
4. ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ในช่วงตั้งครรภ์ลุ่มรวงข้าว(ผิด)	67	63.81
5. ข้าวขาวดอกมะลิ 105 เมล็ดจะเรียบขาว สีฟางข้าว(ถูก)	105	100.00
6. ข้าวขาวดอกมะลิ 105 เก็บเกี่ยวในช่วงกลางเดือนพฤษจิกายน(ถูก)	105	100.00
7. การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวกับศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมาต้องใช้เมล็ดพันธุ์ที่ศูนย์ฯจัดหาให้เท่านั้น(ถูก)	103	98.10

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความรู้พื้นฐาน	ตอบถูก		N=105
	จำนวน	ร้อยละ	
8. ในการป้องกันภัยครรภ์สามารถนำเมล็ดพันธุ์ตนองมาป้องกันได้ (ผิด)	96	91.43	
9. การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวจำเป็นต้องมีการกำจัดข้าวเรือและตัดถอนพันธุ์ปัน ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว(ถูก)	102	97.14	
10. การตัดถอนพันธุ์ปันในระบบข้าวเริ่มออกровทำได้ดีที่สุด(ถูก)	98	93.33	
11. การเก็บเกี่ยวข้าวควรเก็บเกี่ยว ก่อนระบบพัฒนาลงเล็กน้อย(ผิด)	87	82.86	
12. ถอนดู/รถเก็บข้าวคาดสามารถใช้ต่อจากเกย์ครรภ์รายหัวไปได้(ผิด)	91	86.67	
13. ควรตากเมล็ดพันธุ์ข้าวให้แห้งก่อนบรรจุกระสอบ(ถูก)	101	96.19	
14. ความชื้นสูงมีผลเสียต่อมิล็ดพันธุ์ข้าว(ถูก)	95	90.48	
15. การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์เพื่อรอการจำหน่ายต้องเก็บในที่ที่มีหลังคาป้อง กันฝนได้(ถูก)	101	96.19	
16. กระสอบที่ใช้บรรจุเมล็ดพันธุ์ใช้กระสอบของตนที่เก็บไว้ได้(ผิด)	89	84.76	
17. ตั้งจื่อปูนหมาดถึงเศษฟ่าง ข้าวเมล็ดสีน้ำเงินและระแห้งข้าวเท่านั้น(ผิด)	69	65.71	
18. ข้าว กษ 15 ปูนมากับข้าวขาวดอกมะติ 105 ถือว่าเป็นพันธุ์ปัน(ถูก)	84	80.00	
19. เมล็ดปอเทืองและโสนติดมากับเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะติ 105 ถือว่า เป็นพันธุ์ปัน(ผิด)	80	76.19	
20. ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข่าวนครราชสีมาจะซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกย์ครรภ์ เฉพาะที่ผ่านมาตรฐานพันธุ์ปัน ความคงทน ความชื้นและสิ่งเจือปนเท่านั้น (ถูก)	103	98.10	
ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ	
ระดับปานกลาง(ตอบถูก 10-15 ข้อ)	21	20.00	
ระดับสูง(ตอบถูกมากกว่า 15 ข้อ)	84	80.00	
เกย์ครรภ์ตอบถูกน้อยที่สุด 11 ข้อ	
เกย์ครรภ์ตอบถูกมากที่สุด 20 ข้อ	
เกย์ครรภ์ตอบถูกเฉลี่ย 17.35 ข้อ	
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) 2.13 ข้อ	

เกณฑ์การประเมิน

มีความรู้พื้นฐานระดับสูง	ได้คะแนน	มากกว่า 15 คะแนน
มีความรู้พื้นฐานระดับปานกลาง	ได้คะแนน	ระหว่าง 10 – 15 คะแนน
มีความรู้พื้นฐานระดับต่ำ	ได้คะแนน	น้อยกว่า 10 คะแนน

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับความรู้พื้นฐานของเกย์ตระกรเกี่ยวกับข้าวขาวคอกมะลิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ดังนี้

จากการทดสอบความรู้พื้นฐานของเกย์ตระกรเกี่ยวกับข้าวขาวคอกมะลิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว โดยใช้ข้อคำ答มาจำนวน 20 ข้อ พนว่า เกย์ตระกร โดยภาพรวมตอบถูกสูงสุด 20 ข้อ ตอบถูกน้อยที่สุด 11 ข้อ โดยเฉลี่ยเกย์ตระกรตอบถูก 17.35 ข้อ เมื่อพิจารณาเป็นช่วงระดับความรู้ พบว่าเกย์ตระกรร้อยละ 80.00 มีความรู้พื้นฐานระดับสูง (ตอบถูกมากกว่า 15 ข้อ) และร้อยละ 20.00 มีความรู้พื้นฐานระดับปานกลาง (ตอบถูก 10-15 ข้อ) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ข้อคำ答มาที่เกย์ตระกรตอบถูกมากได้แก่เรื่อง ลักษณะข้าวขาวคอกมะลิ 105 ที่มีเมล็ดจะเรียวยาว สีฟางข้าวและข้าวขาวคอกมะลิ 105 เก็บเกี่ยวในช่วงกลางเดือนพฤษภาคม โดยตอบถูก ร้อยละ 100.00 เท่ากันส่วนเรื่องที่ตอบถูกของลงมาได้แก่เรื่องการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวกับศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว น้ำราชสีมาต้องใช้เมล็ดพันธุ์ที่ศูนย์ฯจัดหาให้เท่านั้นและเรื่องศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวน้ำราชสีมาจะซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกย์ตระกรเฉพาะที่ผ่านมาตรฐานพันธุ์ปัน ความออก ความชื้นและสิ่งเรื่องปันเท่านั้น โดยเกย์ตระกรตอบถูกร้อยละ 98.10 และพบว่าข้อคำ答มาที่เกย์ตระกรตอบถูกน้อยที่สุด ร้อยละ 57.14 ได้แก่ข้อคำ答มาเกี่ยวกับลักษณะตัวในและลำต้นข้าวขาวคอกมะลิ 105 และร้อยละ 63.81 คำ答มาเกี่ยวกับลักษณะใบของข้าวขาวคอกมะลิ 105

ตารางที่ 4.4 แหล่งความรู้พื้นฐานที่เกย์ตระกร ได้รับเกี่ยวกับข้าวขาวคอกมะลิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว

N=105

แหล่งความรู้	\bar{X}	S.D	ระดับความรู้	อันดับที่ได้รับ
1. ญาติ พี่ น้อง เพื่อนฝูง	2.41	0.49	มาก	6
2. หัวหน้ากลุ่มหรือผู้ช่วยตรวจสอบข่ายพันธุ์ข้าว	2.70	0.46	มาก	2
3. ผู้นำชุมชน	2.29	0.51	ปานกลาง	7
4. เจ้าหน้าที่จากศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว น้ำราชสีมา	2.94	0.23	มาก	1

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

N=105

แหล่งความรู้	\bar{X}	S.D	ระดับความรู้ ที่ได้รับ	อันดับ
5. นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร(เกษตรตำบล)	2.59	0.51	มาก	3
6. สำนักงานเกษตรจังหวัด	1.60	0.63	น้อย	12
7. นักวิชาการเกษตรขององค์การบริหารส่วนตำบล	2.25	0.53	ปานกลาง	8
8. ศูนย์บริการวิชาการและปัจจัยการผลิต	1.72	0.64	ปานกลาง	10
9. ภาคเอกชน	1.20	0.40	น้อย	14
10. สถาบันการศึกษา	1.16	0.37	น้อย	15
11. สมาชิกแปลงข้ายพันธุ์	2.53	0.50	มาก	5
12. ชาวประชาสัมพันธ์ในชุมชน(หอกระจายข่าว)	2.59	0.58	มาก	3
13. รายการวิทยุกระจายเสียง	1.46	0.50	น้อย	13
14. รายการวิทยุโทรทัศน์	1.77	0.52	ปานกลาง	9
15. เอกสารสิ่งพิมพ์	1.66	0.63	น้อย	11

เกณฑ์การประเมินค่า

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.00 คะแนน หมายถึง ระดับได้รับความรู้มาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.67 - 2.33 คะแนน หมายถึง ระดับได้รับความรู้ปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.66 คะแนน หมายถึง ระดับได้รับความรู้น้อย

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นถึงระดับความคิดเห็นของเกษตรกรต่อระดับความรู้เกี่ยวกับข้าวขาวคาดอكمะลี 105และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวจากแหล่งความรู้ต่างๆ ดังนี้

แหล่งความรู้ที่เกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับข้าวขาวคาดอkmะลี 105และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว โดยภาพรวมเกษตรกรได้รับเรียงลำดับดังนี้ ระดับได้รับความรู้มาก ได้แก่ เจ้าหน้าที่จากศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ($\bar{X} = 2.94$) หัวหน้ากลุ่มหรือผู้ช่วยตรวจสอบแปลงข้ายพันธุ์ข้าว ($\bar{X} = 2.70$) ข่าวประชาสัมพันธ์ในชุมชน(หอกระจายข่าว) ($\bar{X} = 2.59$) สมาชิกแปลงข้ายพันธุ์ ($\bar{X} = 2.53$) ญาติ พี่น้องเพื่อนฝูง ($\bar{X} = 2.41$) ระดับได้รับความรู้ปานกลาง ได้แก่ ผู้นำชุมชน ($\bar{X} = 2.29$) นักวิชาการเกษตร ขององค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 2.25$) รายการวิทยุโทรทัศน์ ($\bar{X} = 1.77$) ศูนย์บริการวิชาการและปัจจัยการผลิต ($\bar{X} = 1.72$)

ระดับได้รับความรู้น้อย ได้แก่ เอกสารสิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 1.66$) สำนักงานเกษตรจังหวัด ($\bar{X} = 1.60$) รายการวิทยุกระจายเสียง ($\bar{X} = 1.46$) ภาคเอกชน ($\bar{X} = 1.20$) และสถานบันการศึกษา ($\bar{X} = 1.16$)

ตอนที่ 3 ทัศนคติของเกษตรกรผู้ร่วมโครงการแปลงขยายพันธุ์ข้าว

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ขาวคอกระลิ 105 ร่วมกับศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมาของเกษตรกร ด้วยค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดอันดับ ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ทัศนคติของเกษตรกรผู้ร่วมโครงการแปลงขยายพันธุ์ข้าว

N=105

ประเด็น	\bar{X}	S.D.	ระดับความ	อันดับ
			เห็นด้วย	
1. มีความแน่นอนด้านราคาและตลาด	2.89	0.32	มาก	4
2. มาตรฐานการดำรงชีวิตดีขึ้น	2.67	0.47	มาก	14
3. มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพทำนา	2.84	0.37	มาก	9
4. เศรษฐกิจในครอบครัวมั่นคงขึ้น	2.63	0.49	มาก	16
5. การทำนามีประสิทธิภาพมากขึ้น	2.92	0.27	มาก	2
6. มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ให้ชุมชน	2.89	0.32	มาก	4
7. การได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาอาชีพการทำนา	2.87	0.34	มาก	6
8. ภาคภูมิใจในการสืบทอดควัฒนธรรมข้าว	2.87	0.34	มาก	6
9. มีความรักในอาชีพการทำนา	2.98	0.14	มาก	1
10. เกิดมิตรภาพระหว่างสมาชิกแปลงขยายพันธุ์ข้าว	2.79	0.41	มาก	10
11. ได้รับการยอมรับจากชุมชน.	2.64	0.48	มาก	15
12. เกิดการเรียนรู้ระหว่างกัน	2.69	0.47	มาก	13
13. ทำให้เกิดความซื่อสัตย์	2.79	0.41	มาก	10
14. ความมีคุณค่าของตนเอง	2.87	0.34	มาก	6
15. เป็นแบบอย่างที่ดีของเกษตรกรทั่วไป	2.77	0.42	มาก	12
16. ความละเอียดในการทำการเกษตร	2.90	0.29	มาก	3
รวม	2.81	0.20	มาก	

เกณฑ์การประเมินค่า

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.00 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยมาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.67 - 2.33 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.66 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยน้อย

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นถึงระดับความเห็นด้วยต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว
ขาวดอกมะลิ 105 ร่วมกับศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมาของเกษตรกร ดังนี้

ระดับความเห็นด้วยของเกษตรกรต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ขาวดอกมะลิ 105 ร่วมกับ
ศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา โดยภาพรวม เกษตรกรเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.81$) หากพิจารณาเป็น
รายประเด็น พนว่าทุกประเด็นมีระดับความเห็นด้วยมากทุกประเด็น เรียงลำดับดังนี้ มีความรักใน
อาชีพการทำา ($\bar{X} = 2.98$) การทำาไม่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ($\bar{X} = 2.92$) ความละเอียดในการทำา
การเกษตร ($\bar{X} = 2.90$) มีความแน่นอนด้านราคาและตลาด ($\bar{X} = 2.89$) เท่ากันกับ มีความภาคภูมิใจ
ที่ได้เป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ให้ชุมชน ส่วนความมีคุณค่าของตนเอง การได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา
อาชีพการทำา และมีความภาคภูมิใจในการสืบทอดวัฒนธรรมข้าว มีระดับความเห็นด้วยเท่ากัน
($\bar{X} = 2.87$) มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพทำา ($\bar{X} = 2.84$) ประเด็น เกิดมิตรภาพระหว่าง
สมาชิกแปลงข้ายพันธุ์ข้าว มีระดับความเห็นด้วยเท่ากัน กับ ทำาให้เกิดความชื่อสัตห์ ($\bar{X} = 2.79$)
เป็นแบบอย่างที่ดีของเกษตรกรทั่วไป ($\bar{X} = 2.77$) เกิดการเรียนรู้ระหว่างกัน ($\bar{X} = 2.69$) มาตรฐาน
การคัดซีวิตตี้ขึ้น ($\bar{X} = 2.67$) ได้รับการยอมรับจากชุมชน ($\bar{X} = 2.64$) และเศรษฐกิจในครอบครัว
มั่นคงขึ้น ($\bar{X} = 2.63$)

ตอนที่ 4 ศักยภาพในการผลิตพันธุ์ข้าว ขาวดอกมะลิ 105 ของสมาชิกแปลงขยายพันธุ์

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ของสมาชิกแปลง
ขยายพันธุ์ของศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในด้านความพร้อมของตัวเกษตรกร ศักยภาพด้าน
พื้นที่ ศักยภาพด้านชุมชนหรือกลุ่ม ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าว
นครราชสีมาและหน่วยงานอื่นๆที่มีผลต่อความพร้อมหรือศักยภาพของเกษตรกร ด้วยค่าเฉลี่ย
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดอันดับ ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมะลิ 105 ของสมาคมเกษตรฯ ลงขยายพันธุ์

N=105

ประเด็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
			ศักยภาพ	
ความพร้อมด้านตัวเกณฑ์	2.56	0.27	มาก	3
1. ความรู้เรื่องข้าวขาวคอกมะลิ 105	2.33	0.51	ปานกลาง	10
2. ความรู้ความเข้าใจในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว	2.63	0.49	มาก	4
3. ความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์	2.69	0.47	มาก	1
ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว				
4. ความพร้อมในด้านเงินทุน	2.43	0.50	มาก	8
5. ความพร้อมในด้านแรงงาน	2.39	0.58	มาก	9
6. ความไวไฟเบอร์รู๊สและพัฒนาตัวเอง	2.61	0.49	มาก	5
7. การยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ	2.66	0.50	มาก	3
8. ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว	2.57	0.50	มาก	7
9. ประสบการณ์ในการทำงาน	2.68	0.47	มาก	2
10. ต้องการการยอมรับจากชุมชน	2.61	0.49	มาก	5
ศักยภาพด้านพื้นที่	2.43	0.28	มาก	4
1. ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	2.22	0.42	ปานกลาง	7
2. มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์	2.31	0.47	ปานกลาง	5
3. ปริมาณวัชพืชน้อย	2.24	0.47	ปานกลาง	6
4. ไม่มีการระบาดของแมลงศัตรุข้าว	2.50	0.52	มาก	2
5. ไม่มีการระบาดของโรคศัตรุข้าว	2.47	0.50	มาก	3
6. ไม่มีการระบาดของสัตว์ศัตรุข้าว	2.46	0.50	มาก	4
7. ความสะดวกในการเดินทางจากบ้านถึง	2.79	0.41	มาก	1
แปลงขยายพันธุ์				
ศักยภาพด้านชุมชน	2.57	0.25	มาก	2
1. การรวมก่ออุ่นของชุมชน	2.63	0.49	มาก	4
2. แหล่งเงินทุน/สินเชื่อในชุมชน	2.25	0.46	ปานกลาง	10
3. ความเข้มแข็งของผู้นำอุ่น	2.75	0.43	มาก	2
4. ผู้มีความรู้/ประชญ์ชาวบ้านในชุมชน	2.39	0.49	มาก	9

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

N=105

ประเด็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
ศักยภาพ				
5. ความชื่อสัมภัยของสมาชิกในกลุ่ม	2.55	0.50	มาก	7
6. ความพร้อมเพรียงของกลุ่ม	2.56	0.50	มาก	6
7. ความเป็นชุมชนที่เปิดรับเทคโนโลยี	2.63	0.50	มาก	4
8. ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารของชุมชน	2.79	0.41	มาก	1
9. ความเสียสละของผู้นำกลุ่ม	2.73	0.44	มาก	3
10. ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน	2.45	0.50	มาก	8
ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์				
ข่าวนควรราชสีมา	2.75	0.23	มาก	1
1. การให้ความรู้เรื่องข่าวชาวอดกมະถิ 105	2.87	0.34	มาก	1
2. การให้ความรู้เรื่องขั้นตอนการผลิตเมล็ดพันธุ์	2.82	0.39	มาก	5
3. การติดตามให้คำแนะนำของพนักงานสอน	2.85	0.36	มาก	3
4. การติดตาม ควบคุมค่าน้ำคุณภาพของกลุ่มควบคุมคุณภาพ	2.87	0.34	มาก	1
5. ความเป็นกันเองในการบริการวิชาการของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข่าวนควรราชสีมา	2.85	0.36	มาก	3
6. ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข่าวนควรราชสีมา	2.77	0.42	มาก	7
7. ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาเกษตรกรรมของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข่าวนควรราชสีมา	2.65	0.48	มาก	9
8. ความต่อเนื่องในการดำเนินงานของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข่าว	2.68	0.47	มาก	8
9. ความสามารถในการต่ายาหอดเทคโนโลยีของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดข่าวนควรราชสีมา	2.78	0.42	มาก	6

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

N=105

ประเด็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
ศักยภาพ				
10. ภาครับซื้อเมล็ดพันธุ์ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ ข้าวครรภารถีมา	2.35	0.48	มาก	10
ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ	2.34	0.21	มาก	5
1. การให้การสนับสนุนด้านความรู้ขององค์การ บริหารส่วนตำบล	2.17	0.38	ปานกลาง	8
2. การให้การสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตของ องค์การบริหารส่วนตำบล	2.10	0.31	ปานกลาง	9
3. การส่งเสริมให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่สำนักงาน เกษตรอำเภอ	2.37	0.48	มาก	5
4. สำนักงานเกษตรอำเภอที่โครงการสนับสนุน ปัจจัยการผลิต	2.30	0.46	ปานกลาง	6
5. การสนับสนุนและความเป็นกันเองของนัก วิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล (เกษตรตำบล)	2.60	0.49	มาก	2
6. เป็นโครงการที่สนับสนุนบุทธศาสนาจังหวัด	2.43	0.55	มาก	4
7. การส่งเสริมให้ความรู้ของสำนักงานพัฒนา ที่ดิน	1.83	0.61	ปานกลาง	10
8. การส่งเสริมให้ความรู้ของศูนย์บริการวิชาการ และปัจจัยการผลิต(สถานีทดลองข้าว)	2.26	0.57	ปานกลาง	7
9. การให้สินเชื่อของสหกรณ์การเกษตร	2.56	0.54	มาก	3
10. การให้สินเชื่อของ ธนาคารเพื่อการเกษตร และ สหกรณ์การเกษตร(ธกส.)	2.82	0.39	มาก	1
รวมเฉลี่ย	2.54	0.17	มาก	

เกณฑ์การประเมินค่า

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.00 คะแนน หมายถึง ระดับศักขภาพมาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.67 - 2.33 คะแนน หมายถึง ระดับศักขภาพปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.66 คะแนน หมายถึง ระดับศักขภาพน้อย

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นถึงระดับศักขภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว ขาวดอก มะลิ 105 ของเกษตรกร ดังนี้

ระดับศักขภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว ขาวดอกมะลิ 105 ของเกษตรกร โดยภาพรวม เกษตรกรมีศักขภาพในระดับมาก ($\bar{X} = 2.54$) หากพิจารณาแยกเป็นศักขภาพแต่ละด้าน พนบว่า เกษตรกรมีระดับศักขภาพมากทั้ง 5 ด้านเรียงลำดับดังนี้ ศักขภาพด้านการสนับสนุนของศูนย์เม็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ($\bar{X} = 2.75$) ศักขภาพด้านชุมชน ($\bar{X} = 2.57$) ความพร้อมด้านตัวเกษตรกร ($\bar{X} = 2.56$) ศักขภาพด้านพื้นที่ ($\bar{X} = 2.43$) และศักขภาพด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นๆ ($\bar{X} = 2.34$) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความพร้อมด้านตัวเกษตรกร พนบว่า เกษตรกรมีความพร้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นพบว่า ระดับศักขภาพมากที่ 9 ประเด็นดังนี้ คือความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ ($\bar{X} = 2.69$) ประสบการณ์ในการทำงาน ($\bar{X} = 2.68$) การขอรับเงินเดือน ($\bar{X} = 2.66$) ความรู้ความเข้าใจในการผลิตเม็ดพันธุ์ ($\bar{X} = 2.63$) ความไฟเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เท่ากันกับ ต้องการการขอรับจากชุมชน ($\bar{X} = 2.61$) ประสบการณ์ในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว ($\bar{X} = 2.57$) ความพร้อมด้านเงินทุน ($\bar{X} = 2.43$) ความพร้อมด้านแรงงาน ($\bar{X} = 2.39$) และมีระดับศักขภาพปานกลาง 1 ประเด็น คือ ความรู้เรื่องข้าวขาวดอกมะลิ 105 ($\bar{X} = 2.33$)

2. ศักขภาพด้านพื้นที่ พนบว่า เกษตรกรมีระดับศักขภาพด้านพื้นที่โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 2.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พนบว่า อยู่ในระดับศักขภาพมากน้อย 4 ประเด็น เรียงลำดับ คือ ความสะดวกในการเดินทางจากบ้านถึงแปลงข้าวพันธุ์ ($\bar{X} = 2.79$) ไม่มีการระบายน้ำของแมลงศัตรุข้าว ($\bar{X} = 2.50$) ไม่มีการระบายน้ำของโรคศัตรุข้าว ($\bar{X} = 2.47$) ไม่มีการระบายน้ำของตัวศัตรุข้าว ($\bar{X} = 2.46$) ระดับศักขภาพปานกลางน้อย 3 ประเด็น คือ มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการผลิตเม็ดพันธุ์ ($\bar{X} = 2.31$) ปริมาณวัวพืชน้อย ($\bar{X} = 2.24$) และความคุณสมบูรณ์ของดิน ($\bar{X} = 2.22$)

3. ศักขภาพด้านชุมชน พนบว่า เกษตรกรมีระดับศักขภาพด้านชุมชนโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 2.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พนบว่า อยู่ในระดับศักขภาพมากน้อย 9 ประเด็น เรียงลำดับคือ ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารของชุมชน ($\bar{X} = 2.79$) ความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ($\bar{X} = 2.75$) ความเสียสละของผู้นำชุมชน ($\bar{X} = 2.73$) การรวมกลุ่มของชุมชน และความเป็นชุมชนที่

เปิดรับเทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.63$) ความพร้อมเพรียงของชุมชน ($\bar{X} = 2.56$) ความซื่อสัตย์ของสมาชิกในกลุ่ม ($\bar{X} = 2.55$) ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน ($\bar{X} = 2.45$) ผู้มีความรู้และประณญาณบ้านในชุมชน ($\bar{X} = 2.39$) และอยู่ในระดับศักขภาพปานกลาง । ประเด็นคือ แหล่งเงินทุนหรือสินเชื่อในชุมชน ($\bar{X} = 2.25$)

4. ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา พนว่า เกษตรกรมีระดับศักขภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 2.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พนว่า อยู่ในระดับศักขภาพมากทุกประเด็น เรียงลำดับดังนี้ การให้ความรู้เรื่องข้าวขาวคาดคะเนดิ 105 อยู่ในระดับเดียวกันกับ การติดตาม ควบคุมด้านคุณภาพของกลุ่มงานควบคุมคุณภาพ ($\bar{X} = 2.87$) การติดตามให้คำแนะนำของพนักงานสนาน ความเป็นกันเองในการบริการวิชาการของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา ($\bar{X} = 2.85$) เท่ากัน การให้ความรู้เรื่องขั้นตอนการผลิตเมล็ดพันธุ์ ($\bar{X} = 2.82$) ความสามารถในการถ่ายทอดเทคโนโลยีของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา ($\bar{X} = 2.78$) ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา ($\bar{X} = 2.77$) ความตื่นเนื่องในการดำเนินงานของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว ($\bar{X} = 2.68$) ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา ($\bar{X} = 2.65$) และราคารับซื้อเมล็ดพันธุ์ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา ($\bar{X} = 2.35$)

5. ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ พนว่า เกษตรกรมีระดับศักขภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 2.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พนว่า อยู่ในระดับศักขภาพมาก 5 ประเด็น เรียงลำดับคือ การให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ($\bar{X} = 2.82$) การสนับสนุนและความเป็นกันเองของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล ($\bar{X} = 2.60$) การให้สินเชื่อของสหกรณ์การเกษตร ($\bar{X} = 2.56$) เป็นโครงการที่สนับสนุนบุคลาศาสตร์จังหวัด ($\bar{X} = 2.43$) และการส่งเสริมให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ ($\bar{X} = 2.37$) ส่วนระดับศักขภาพปานกลาง 5 ประเด็น ดังนี้ สำนักงานเกษตรอำเภอ มีโครงการสนับสนุนปัจจัยการผลิต ($\bar{X} = 2.30$) การส่งเสริมให้ความรู้ของศูนย์บริการวิชาการและปัจจัยการผลิต ($\bar{X} = 2.26$) การให้การสนับสนุนด้านความรู้ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 2.17$) การให้การสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตขององค์กรบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 2.10$) และการส่งเสริมให้ความรู้ของสำนักงานพัฒนาที่ดิน ($\bar{X} = 1.83$)

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกณฑ์ในการผลิตพันธุ์ข้าว ขาวดอกมะลิ 105

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกณฑ์ผู้ร่วมโครงการแบ่งเป็นสองส่วน
ข้าว ขาวดอกมะลิ 105 ของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในด้านความพร้อมของตัวเกณฑ์
ด้านพื้นที่ ด้านชุมชนหรือกลุ่ม ด้านการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ด้วยค่า
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการจัดอันดับ ดังตารางที่ 4.7 และ 4.8

ตารางที่ 4.7 ปัญหาของเกณฑ์ในการผลิตพันธุ์ข้าว ขาวดอกมะลิ 105

N=105

ปัญหา	ประเด็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
				น้อย	มาก
ปัญหาด้านตัวเกณฑ์		1.60	0.30		
1. ขาดความรู้เรื่องข้าวขาวดอกมะลิ 105		1.51	0.50	น้อย	4
2. ขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว		1.38	0.51	น้อย	5
3. ไม่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว		1.58	0.64	น้อย	3
4. เงินทุนไม่เพียงพอ		1.74	0.52	ปานกลาง	1
5. แรงงานไม่เพียงพอ หายาก		1.67	0.53	ปานกลาง	2
ปัญหาด้านพื้นที่		1.71	0.30		
1. ความอุดมสมบูรณ์ของดิน		1.95	1.06	ปานกลาง	3
2. น้ำไม่เพียงพอในการผลิตเมล็ดพันธุ์		2.07	0.51	ปานกลาง	1
3. มีวัชพืชมาก		2.04	0.63	ปานกลาง	2
4. การระบายน้ำของแม่น้ำศรีตรังข้าว		1.60	0.61	น้อย	5
5. การระบายน้ำของโภคศรีตรังข้าว		1.46	0.50	น้อย	7
6. การระบายน้ำของสัตหีบศรีตรังข้าว		1.62	0.59	น้อย	4
7. การเดินทางไปแบ่งขายพันธุ์ข้าวไม่สะดวก		1.46	0.56	น้อย	7
8. การขนข้ายผลผลิตและวัสดุการผลิตลำบาก		1.57	0.57	น้อย	6

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

N=105

ประเด็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
			ปัญหา	
ปัญหาด้านชุมชนหรือกลุ่มน	1.58	0.39	น้อย	3
1. ไม่มีการรวมกลุ่มของชุมชน	1.46	0.57	น้อย	4
2. ขาดแหล่งเงินทุนและสินเชื่อในชุมชน	1.77	0.54	ปานกลาง	1
3. สมาชิกในชุมชนไม่ซื่อสัตย์	1.64	0.64	น้อย	2
4. การติดต่อสื่อสารของชุมชนไม่สะดวก	1.46	0.60	น้อย	4
5. โครงสร้างพื้นฐานของชุมชนไม่ดี	1.57	0.53	น้อย	3
ปัญหาด้านศูนย์เมืองพันธุ์ข้าวครรภะสีมา	1.41	0.33	น้อย	4
1. การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ศูนย์เมืองพันธุ์	1.31	0.49	น้อย	4
ข้าวครรภะสีมาไม่สะดวกหรือติดต่อยาก				
2. ส่งเมืองพันธุ์จัดทำแปลงขายพันธุ์ล่าช้า	1.35	0.48	น้อย	3
3. การจ่ายกระแสบ่อน้ำล่าช้า	1.24	0.47	น้อย	5
4. ขั้นตอนการรับซื้อเมืองพันธุ์คืนยุ่งยาก	1.60	0.57	น้อย	1
5. การเบิกจ่ายค่าเมืองพันธุ์ล่าช้า	1.55	0.50	น้อย	2
รวมเฉลี่ย	1.59	0.22	น้อย	

เกณฑ์การประเมินค่า

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.00 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหามาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.67 - 2.33 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหาปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.66 คะแนน หมายถึง ระดับปัญหาน้อย

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นถึงระดับปัญหาในการผลิตเมืองพันธุ์ข้าวขาวของกลุ่ม 105 ของเกษตรกร ดังนี้

ระดับปัญหาในการผลิตเมืองพันธุ์ข้าวขาวของกลุ่ม 105 โดยภาพรวม เกษตรกรมีปัญหาในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.59$) หากพิจารณาเป็นรายกลุ่มปัญหา พบว่า มีปัญหาระดับปานกลาง

1 ด้าน กีฬาปัญหาด้านพื้นที่ ($\bar{X} = 1.71$) ปัญหาด้านระดับน้อย 3 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ ปัญหาด้านตัวเกย์ครกร ($\bar{X} = 1.60$) ปัญหาด้านชุมชนหรือกลุ่ม ($\bar{X} = 1.58$) และปัญหาด้านศูนย์เมืองพื้นที่ข้าวนครราชสีมา ($\bar{X} = 1.41$) โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

1. ปัญหาด้านพื้นที่ พนว่า เกย์ครกรณีปัญหาระดับปานกลาง ได้แก่ น้ำไม่เพียงพอในการผลิตเมล็ดพันธุ์ ($\bar{X} = 2.07$) มีวัชพืชมาก ($\bar{X} = 2.04$) ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ($\bar{X} = 1.95$) ระดับปัญหาน้อย ได้แก่ การระบาดของสัตว์ศัตรูข้าว ($\bar{X} = 1.62$) การระบาดของแมลงศัตรูข้าว ($\bar{X} = 1.60$) การขันข้าวผลิตและวัสดุการผลิตลำบาก ($\bar{X} = 1.57$) และการระบาดของโรคศัตรูข้าวเท่ากันกับการเดินทางไปเปล่งขยายพันธุ์ข้าวใน尺度 ($\bar{X} = 1.46$)

2. ปัญหาด้านตัวเกย์ครกร พนว่า มีปัญหาระดับปานกลางอยู่ 2 ประเด็น ได้แก่ เงินทุนไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 1.74$) แรงงานไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 1.67$) และปัญหาระดับน้อยได้แก่ ไม่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ ($\bar{X} = 1.58$) ขาดความรู้เรื่องข้าวขาวคาดคะมະติ 105 ($\bar{X} = 1.51$) และขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ($\bar{X} = 1.38$)

3. ปัญหาด้านชุมชน พนว่า เกย์ครกรณีปัญหาระดับปานกลาง เพียง 1 ประเด็น ได้แก่ ขาดแหล่งเงินทุนและสินเชื่อในชุมชน ($\bar{X} = 1.77$) และปัญหาระดับน้อย เรียงลำดับดังนี้ สมาชิกในชุมชนไม่ซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 1.64$) โครงสร้างพื้นฐานของชุมชนไม่ดี ($\bar{X} = 1.57$) ไม่มีการรวมกลุ่มของชุมชนและการติดต่อสื่อสารของชุมชนไม่尺度 ($\bar{X} = 1.46$)

4. ปัญหาด้านศูนย์เมืองพื้นที่ข้าวนครราชสีมา พนว่า เกย์ครกรณีปัญหาระดับน้อย ทั้งหมด เรียงลำดับดังนี้ ขั้นตอนการรับซื้อเมล็ดพันธุ์คืนยังยาก ($\bar{X} = 1.60$) การเบิกจ่ายค่าเมล็ดพันธุ์ล่าช้า ($\bar{X} = 1.55$) ส่งเมล็ดพันธุ์จัดทำเปล่งขยายพันธุ์ล่าช้า ($\bar{X} = 1.35$) การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ศูนย์เมืองพื้นที่ข้าวนครราชสีมาไม่尺度 ($\bar{X} = 1.31$) และ การจ่ายกระแสบล่าช้า ($\bar{X} = 1.24$)

ตารางที่ 4.8 ปัญหาอื่นๆและข้อเสนอแนะ(ค่าตามป้ายเปิด)

	ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหา (N = 38)			
1. เมล็ดพันธุ์จัดทำเปล่งขยายพันธุ์ราคานาฬิกา	28	73.68	
2. รถขนส่งเมล็ดพันธุ์ไปจ้างหน่ายที่ศูนย์เมืองพื้นที่ข้าว	24	63.16	
3. เมล็ดพันธุ์จัดทำเปล่งน้ำพันธุ์ป่น	9	23.68	
4. การทำความสะอาดคราดเก็บวนวัด	8	21.05	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

	ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะ (N = 52)			
1. ให้ราคารับซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกษตรกรสูงขึ้น	45	86.54	
2. ลดราคาเมล็ดพันธุ์จัดทำแปลงให้ถูกลง	33	63.46	
3. ให้ศูนย์ฯจัดหารดกเกี่ยวนวดไว้บริการ	32	61.54	
4. ให้ศูนย์ฯจัดหาปัจจัยการผลิตให้ในราคาน้ำหนักที่เป็นธรรมกว่าในท้องตลาด	24	46.15	
5. ให้ศูนย์ฯมีรับบริการขนส่งเมล็ดพันธุ์ให้เกษตรกร	19	36.54	

จากการที่ 4.8 แสดงให้เห็นถึงปัญหาอื่นๆและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดคะเน 105ของเกษตรกร

ในการพรวมเกษตรกรทั้งหมด 105 รายมีปัญหาด้านอื่นๆ จำนวน 38 ราย 4 ประเด็น และข้อเสนอแนะจำนวน 52 ราย ดังรายละเอียด ดังนี้

ปัญหาด้านอื่นๆ จากการคุณตัวอย่างจำนวน 38 ราย มีปัญหา 4 ประเด็น ดังนี้ เมล็ดพันธุ์จัดทำแปลงขยายพันธุ์ราคาแพง(ร้อยละ 73.68) ปัญหารื่องรถขนส่งเมล็ดพันธุ์ไปจำหน่ายที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว(ร้อยละ 63.16) เมล็ดพันธุ์จัดทำแปลงมีพันธุ์ปน(ร้อยละ 23.68)และการทำความสะอาดตัวอย่าง(ร้อยละ 21.05)

ข้อเสนอแนะ จากการคุณตัวอย่างจำนวน 52 รายมีข้อเสนอแนะ 5 ประเด็นเรียงลำดับดังนี้ ให้ราคารับซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกษตรกรสูงขึ้น(ร้อยละ 86.54) ลดราคาเมล็ดพันธุ์จัดทำแปลงให้ถูกลง(ร้อยละ 63.46) ให้ศูนย์ฯจัดหารดกเกี่ยวนวดไว้บริการ(ร้อยละ 61.54) ให้ศูนย์ฯจัดหาปัจจัยการผลิตให้ในราคาน้ำหนักที่เป็นธรรมกว่าในท้องตลาด(ร้อยละ 46.15) และให้ศูนย์ฯมีรับบริการขนส่งเมล็ดพันธุ์ให้เกษตรกร(ร้อยละ 36.54)

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ กับตัวแปรตาม 1 ตัว เชิงปริมาณ โดยวิเคราะห์การ回帰แบบพหุคุณ(multiple regression)

การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ(ตัวแปรอิสระหลายตัว)กับศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมะลิ 105 ของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์ (ตัวแปรตาม) โดยหาว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์แบบใดหรือทิศทางใด(เชิงบวกหรือลบ)กับตัวแปรตาม และมีระดับความสัมพันธ์กับตัวแปรมากน้อยเพียงใด การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้ตัวแปรอิสระที่คัดเลือกมาทั้งหมด 7 ตัวแปร เป็นตัวแปรเกี่ยวกับข้อมูลทางสังคม 3 ตัวแปร ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจ 4 ตัวแปร ได้แก่ จำนวนแรงงานในครัวเรือน รายได้รวมของครอบครัว พื้นที่ทำการเกษตรและพื้นที่จัดทำแปลงข้าวเมล็ดพันธุ์ข้าว ตามรายละเอียดในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.
1. อายุ(ปี)	46.90	10.28
2. ประสบการณ์ในการทำงาน(ปี)	27.08	9.86
3. ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว(ปี)	2.93	1.72
4. จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	2.50	1.13
5. รายได้รวมในครอบครัว(บาท)	172,761.90	156,773.33
6. พื้นที่ทำการเกษตร(ไร่)	38.96	23.70
7. พื้นที่จัดทำแปลงข้าวเมล็ดพันธุ์ข้าว(ไร่)	17.63	9.08

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เกษตรกรมีอายุโดยเฉลี่ย 46.90 ปี มีประสบการณ์ในการทำงานโดยเฉลี่ย 27.08 ปี มีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวโดยเฉลี่ย 2.93 ปี มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนโดยเฉลี่ย 2.50 คน มีรายได้รวมในครอบครัวโดยเฉลี่ย 172,761.90 บาท มีพื้นที่ทำการเกษตรโดยเฉลี่ย 38.96 ไร่ มีพื้นที่จัดทำแปลงข้าวเมล็ดพันธุ์ข้าวโดยเฉลี่ย 17.63 ไร่ และมีคะแนนศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ขาวคอกมะลิ 105 ระดับมากคือมีคะแนนเฉลี่ย 2.54 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งมีข้อมูลดิฐานเกี่ยวกับเทคนิคของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่กำหนดให้ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันไม่สูงเกินไปหรือสูงไม่เกิน 0.80 ซึ่งตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูงเกินไปจะทำให้เกิดปัญหาด้าน multicollinearity

คือจะแยกอิทธิพลของตัวแปรหนึ่งออกจากอีกด้วยหนึ่งไม่ได้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละคู่ มีความสัมพันธ์กันดังในตารางที่ 4.10 ซึ่งได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรแต่ละตัวดังนี้

X_1	=	อาชุ
X_2	=	ประสบการณ์ในการทำงาน
X_3	=	ประสบการณ์ในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว
X_4	=	จำนวนแรงงานในครัวเรือน
X_5	=	รายได้รวมในครอบครัว
X_6	=	พื้นที่ทำการเกษตร
X_7	=	พื้นที่จัดทำแปลงขยายเม็ดพันธุ์ข้าว
Y	=	ศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว ขาวคลอกมะลิ 105 ของสามารถ แปลงขยายพันธุ์

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์การผลิตอยพหุคุณ

	Y	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7
Y	1.000	-0.054	0.197	0.086	0.200	-0.052	-0.125	-0.126
X_1		1.000	0.482	-0.086	0.185	-0.303	0.047	-0.022
X_2			1.000	0.147	0.322	-0.187	0.020	0.013
X_3				1.000	-0.047	-0.124	-0.123	0.053
X_4					1.000	-0.169	-0.103	-0.114
X_5						1.000	0.610	0.110
X_6							1.000	0.242
X_7								1.000

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่าไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีความสัมพันธ์กันสูงเกินกว่า 0.80 ที่จะก่อให้เกิดการละเมิดข้อสมมติฐานเกี่ยวกับเทคนิคการวิเคราะห์การผลิตอยพหุคุณซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหา multicollinearity จึงสรุปได้ว่าสามารถใช้ผลการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามผลการวิเคราะห์นี้ได้

ผลการวิเคราะห์การผลิตอยพหุคุณ โดยการนำตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัวแปร เข้าสมการแล้วคำนวณโดยวิธี stepwise ผลปรากฏว่า ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของตัว

แปรตามได้ร้อยละ $4.0 (R^2 = 0.040)$ และตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณศักยภาพของเกณฑ์กรต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว
ขาวคอกระติ 105

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอย (b)	t	Sig.t
1. จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	0.030	2.074	0.041*
2. ค่าคงที่(a)	2.463	63.186	0.000

$R^2 = 0.040$ SEE = 0.16383 F = 4.299 Sig.F = 0.041

จากตารางที่ 4.11 ผลปรากฏว่า ได้ค่า $F = 4.299$ Sig.of F = 0.041 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จากค่า Sig.of t พบร่วมกัน 1 ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะค่า Sig.of t มีค่าน้อยกว่า 0.05 อยู่ 1 ค่า คือตัวแปรจำนวนแรงงานในครัวเรือน แต่อีก 6 ตัวแปรที่เหลือ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้รวมของครอบครัว พื้นที่ทำการเกษตรและพื้นที่จัดทำแปลงขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว นั้นค่า Sig.of t มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตาม ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการ การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้ $Y = 2.463 + 0.030X_4$

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในตารางที่ 4.11 จึงเป็นการอนรับสมนตรฐานที่ตั้งไว้ โดยสรุปได้ว่ามีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ 1 ตัว มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกระติ 105 ของสามารถแปลงขยายพันธุ์ ในเชิงบวก ซึ่งปัจจัยดังกล่าวได้แก่ จำนวนแรงงานในครัวเรือน

แต่เมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามในแต่ละประเด็น ได้แก่ ศักยภาพด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมด้านตัวเกณฑ์กร ศักยภาพด้านพื้นที่ ศักยภาพด้านชุมชน ศักยภาพด้านการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว น้ำราชสีมาและศักยภาพด้านการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ พบร่วมกับตัวแปรอิสระนี้ ความสัมพันธ์กับตัวแปรตามแตกต่างกันในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 4.12 – 4.16

6.1 สักขภาพความพร้อมด้านตัวเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์การทดสอบพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์การทดสอบพหุคูณสักขภาพความพร้อมด้านตัวเกณฑ์ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ ทดสอบ (b)	t	Sig.t
1. อายุ(ปี)	-0.006	-2.438	0.017*
2. ประสบการณ์ในการทำนา(ปี)	0.011	4.219	0.000**
3. พื้นที่จัดทำแปลงข้ายาเมล็ดพันธุ์ข้าว(ไร่)	0.008	3.156	0.002**
4. ค่าคงที่(a)	2.404	20.106	0.000
$R^2 = 0.222$ SEE = 0.23733 F = 9.588 Sig.F = 0.000			

จากตารางที่ 4.12 ผลปรากฏว่า ได้ค่า F = 9.588 Sig.of F = 0.000 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จากค่า Sig.of t พบว่า มี 1 ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะค่า Sig.of t มีค่าน้อยกว่า 0.05 อยู่ 3 ค่า คือตัวแปร อายุ และมี 2 ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 เพราะค่า Sig.of t มีค่าน้อยกว่า 0.01 อยู่ 2 ค่า คือ ประสบการณ์ในการทำนา กับพื้นที่จัดทำแปลงข้ายาเมล็ดพันธุ์ข้าว แต่อีก 4 ตัวแปรที่เหลือ ได้แก่ จำนวนแรงงานในครัวเรือน รายได้รวมของครอบครัวและพื้นที่ทำการเกษตรนั้นค่า Sig.of t มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตาม ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการ การทดสอบพหุคูณได้ดังนี้ $Y = 2.404 - 0.006X_1 + 0.011 X_2 + 0.008 X_3$

จากผลการวิเคราะห์การทดสอบพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในตารางที่ 4.12 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสรุปได้ว่ามีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์กับสักขภาพความพร้อมด้านตัวเกณฑ์ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 เชิงลบ ปัจจัยชั้งปัจจัยดังกล่าวได้แก่ อายุ และเชิงบวก 2 ปัจจัย ได้แก่ประสบการณ์ในการทำนาและพื้นที่จัดทำแปลงข้ายาเมล็ดพันธุ์ข้าว

6.2 ศักยภาพด้านพื้นที่

ผลการวิเคราะห์การทดสอบพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์การทดสอบพหุคูณศักยภาพด้านพื้นที่ต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว
ขาวดอกมะลิ 105

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ ทดสอบ (b)	t	Sig.t	
1. พื้นที่จัดทำแปลงขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว(ไร่)	0.010	3.302	0.001**	
2. ค่าคงที่(a)	2.256	38.909	0.000	
$R^2 = 0.096$ SEE = 0.27102 F = 10.905 Sig.F = 0.001				

จากตารางที่ 4.13 ผลปรากฏว่า ให้ค่า F = 10.905 Sig.of F = 0.001 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จากค่า Sig.of t พบว่า มี 1 ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 เพราะค่า Sig.of t มีค่าน้อยกว่า 0.01 อยู่ 1 ค่า คือพื้นที่จัดทำแปลงขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว แต่อีก 6 ตัว แปรที่เหลือ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว จำนวนแรงงานในครัวเรือน รายได้รวมของครอบครัวและพื้นที่ทำการเกษตรนั้น ค่า Sig.of t มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าไม่มีผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการ การทดสอบพหุคูณได้ดังนี้ $Y = 2.256 + 0.010X_1$

จากผลการวิเคราะห์การทดสอบพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในตารางที่ 4.13 จึงเป็นการยอมรับสมนติฐานที่ตั้งไว้ โดยสรุปได้ว่ามีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับศักยภาพด้านพื้นที่ของเกษตรกรสมาชิกแปลงขยายพันธุ์ข้าวในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ 105 ในเชิงบวก ซึ่งปัจจัยดังกล่าวได้แก่ พื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว

6.3 ศักยภาพด้านชุมชน

ผลการวิเคราะห์การทดสอบพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณศักยภาพด้านชุมชนหรือกลุ่มต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดคะเนที่ 105

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอย (b)	t		Sig.t
			t	
1. จำนวนแรงงานในครัวเรือน(คน)	0.041	2.200	0.030*	
2. ค่าคงที่(a)	2.215	43.548	0.000	
$R^2 = 0.045$ SEE = 0.21379 F = 4.839 Sig.F = 0.030				

จากตารางที่ 4.14 ผลปรากฏว่า ได้ค่า F = 4.839 Sig.of F = 0.030 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จากค่า Sig.of t พบว่า มี 1 ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะค่า Sig.of t มีค่าน้อยกว่า 0.05 อยู่ 1 ค่า คือตัวแปรจำนวนแรงงานในครัวเรือน แต่ถ้า 6 ตัวแปรที่เหลือ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้รวมของครอบครัว พื้นที่ทำการเกษตรและพื้นที่จัดทำแปลงขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว นั้นค่า Sig.of t มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตาม ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการ การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้ $Y = 2.215 + 0.041X_4$

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในตารางที่ 4.14 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสรุปได้ว่ามีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์กับศักยภาพด้านชุมชนของเกษตรกรสามารถซักเปล่งขยายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดคะเนที่ 105 ในเชิงบวก 1 ปัจจัย ได้แก่ จำนวนแรงงานในครัวเรือน

6.4 ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์แม่ดัดพันธุ์ข้าว箭農殖委員會

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมืองลีดพันธุ์ข้าวนาคราชสีมาต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบล 105

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	t	Sig.t
ตัดออบ (b)			
1. รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว(บาท)	-2.981E-07	-2.239	0.027*
2. ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว(ปี)	0.045	3.675	0.000**
3. ค่าคงที่(a)	2.668	54.126	0.000
$R^2 = 0.170$ SEE = 0.21121 F = 10.444 Sig.F = 0.000			

จากตารางที่ 4.15 ผลปรากฏว่า ได้ค่า F = 10.444 Sig.of F = 0.000 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จากค่า Sig.of t พบว่า มี 1 ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะค่า Sig.of t มีค่าน้อยกว่า 0.05 อยู่ 1 ค่า คือตัวแปรรายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว และ 1 ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญเชิงทางสถิติที่ระดับ 0.01 เพราะค่า Sig.of t มีค่าน้อยกว่า 0.01 อยู่ 1 ค่า แต่อีก 5 ตัวแปรที่เหลือ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน จำนวนแรงงานในครัวเรือน พื้นที่ทำการเกษตรและพื้นที่จัดทำแปลงขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว นั้นค่า Sig.of t มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตาม ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการ การถดถอยพหุคุณได้ดังนี้ $Y = 2.668 -2.981E-07 X_1 + 0.045X_2$,

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในตารางที่ 4.15 จึงเป็นการยอมรับสมนติฐานที่ตั้งไว้ โดยสรุปได้ว่ามีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมืองลีดพันธุ์ข้าวนาคราชสีมาของเกษตรกรรมนาชิกแปลงขยายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบล 105 ในเชิงบวก 1 ปัจจัย ได้แก่ ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวและในเชิงลบ 1 ปัจจัย ได้แก่ รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว

6.5 ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงาน
อื่นๆต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดคะมณฑล 105

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ t	Sig.t
ถดถอย (b)		
1. พื้นที่จัดทำแปลงขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว(ไร่)	-0.006	-2.731 0.007**
2. ค่าคงที่(a)	2.451	55.337 0.000
$R^2 = 0.068$ SEE = 0.20712 F = 7.459 Sig.F = 0.007		

จากตารางที่ 4.16 ผลปรากฏว่า ได้ค่า F = 7.459 Sig.of F = 0.007 หมายความว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จากค่า Sig.of t พบร่วม 1 ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญอย่างทางสถิติที่ระดับ 0.01 เพราะค่า Sig.of t มีค่าน้อยกว่า 0.01 อยู่ 1 ค่า คือตัวแปรพื้นที่จัดทำแปลงขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว แต่อีก 6 ตัวแปรที่เหลือ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว จำนวนแรงงานในครัวเรือน รายได้รวมทั้งหมวดของครอบครัวและพื้นที่ทำการเกษตร นั้นค่า Sig.of t มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตาม ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการ การถดถอยพหุคูณได้ดังนี้ $Y = 2.451 - 0.006 X$,

จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในตารางที่ 4.16 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสรุปได้ว่ามีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆของเกษตรกร สามารถแปลงขยายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคาดคะมณฑล 105 ในเชิงลบ 1 ปัจจัย ได้แก่ พื้นที่จัดทำแปลงขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดคะเนดิ 105 ของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์คุณแม่ลีดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอ่าเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา” ผู้วิจัยได้เสนอประเด็นสำคัญโดยการจำแนกออกเป็น 3 ส่วน คือ สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ โดยนี้รายละเอียดดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าว ความรู้พื้นฐานและแหล่งความรู้ของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าว ทัศนคติของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าว ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดคะเนดิ 105 ของスマชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าวและปัญหาและข้อเสนอแนะในการเข้าร่วมโครงการแปลงข้าวพันธุ์ข้าว

1.2 วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยรังนี้ ประชากรเป้าหมายคือเกษตรกรรมスマชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าวคาดคะเนดิ 105 ของคุณแม่ลีดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ฤดูฝน ปี 2548 ในอ่าเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 105 ราย เนื่องจากประชากรมีน้อยรายจึงเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด โดยวิธีสำมะโนประชากร(census) เกณฑ์กรรมสมารชิก สำหรับเครื่องมือในการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งมีคำถามเป็นแบบป้ายปีดและป้ายปีด แบบสอบถามแบบแบ่งออกเป็น 5 ตอน มีค่าความเชื่อมั่น 0.8735 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เกณฑ์กรรมตัวบทคนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และการจัดอันดับ การทดสอบสมมติฐานโดยการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลายตัวที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ กับตัวแปรตาม 1 ตัวที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ (multiple regressions)

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 สภาพห้องสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร เกษตรกรรมอาชีวภาพแปลง

ข่ายพันธุ์ข้าวขาวคาดอกระดิ 105 ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 46.90 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพการสมรส งานการศึกษาภาคบังคับ มีสามารถในครัวเรือนเฉลี่ย 4.43 คน ส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางสังคม มีอาชีพหลักท่านา แต่ส่วนใหญ่รับจ้างเป็นอาชีพรอง มีประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 27.08 ปี มีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์เฉลี่ย 2.93 ปี มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2.50 คน โดยมีแรงงานชายในภาคการเกษตรของครอบครัวเฉลี่ย 1.30 คนและแรงงานหญิงในภาคการเกษตรของครอบครัวเฉลี่ย 1.20 คน จ้างแรงงานนอกครัวเรือนเฉลี่ย 17.52 คน มีพื้นที่ทำเกษตรเฉลี่ย 38.96 ไร่ มีพื้นที่จัดทำแปลงข่ายพันธุ์ข้าวเฉลี่ย 17.63 ไร่ ลักษณะการดีดีกรองพื้นที่แปลงข่ายพันธุ์ข้าวส่วนใหญ่เป็นของตนเอง ราคาเมล็ดพันธุ์ที่เกษตรกรขายให้คูนย์ฯ ได้โดยเฉลี่ย กิโลกรัมละ 10.48 บาท รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ย 172,761.90 บาท รายได้ในภาคการเกษตรของครอบครัวเฉลี่ย 110,685.71 บาท รายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 62,790.48 บาท เกษตรกรส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน ภาระหนี้สินเฉลี่ย 127,142.86 บาท และแหล่งเงินกู้ส่วนใหญ่กู้จากแหล่งเงินกู้ในระบบ

1.3.2 ความรู้พื้นฐานและแหล่งความรู้ของเกษตรกรเกี่ยวกับข้าวขาวคาดอกระดิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับสูง ประเด็นที่เกษตรกรตอบถูกมากที่สุดคือ ข้าวขาวคาดอกระดิ 105 เมล็ดจะเรียกว่า สีฟางข้าว ข้าวขาวคาดอกระดับเดียวในช่วงปลายเดือนพฤษภาคมและการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวจำเป็นต้องมีการทำจั๊วเรือ และตัดถอนพันธุ์ปันดานคำแนะนำของเจ้าหน้าที่คูนย์ฯ เมล็ดพันธุ์ข้าว ส่วนประเด็นที่เกษตรกรตอบถูกน้อยได้แก่ ลักษณะสีใบและสีลำต้นของข้าวขาวคาดอกระดิ 105 มีสีเขียวเข้ม ในช่วงของข้าวขาวคาดอกระดิ 105 จะตั้งตรงและคลุมรวงข้าว สำหรับแหล่งความรู้ที่เกษตรกรได้รับ เกษตรกรได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่คูนย์ฯ เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมามากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความรู้จากหัวหน้ากลุ่มหรือผู้ช่วยตรวจสอบแปลงข่ายพันธุ์ข้าว หอกระจายข่าว นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล สามารถแปลงข่ายพันธุ์ข้าว ตามลำดับ และได้รับความรู้น้อยที่สุดจากสถานบันการศึกษาและภาคเอกชน ตามลำดับ

1.3.3 ทัศนคติของเกษตรกรรมอาชีวภาพของข่ายพันธุ์ข้าว ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เกษตรกรมีระดับทัศนคติต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ขาวคาดอกระดิ 105 เพื่อจำหน่ายให้คูนย์ฯ เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในระดับดีทุกประเด็น เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น สรุปได้ว่า ประเด็นที่มีระดับทัศนคติในระดับดีสูงสุด ได้แก่ มีความรักในอาชีพท่านา การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีความละเอียดในการทำการเกษตร มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ให้แก่ชุมชนและมี

ความแน่นอนทางค้านราคาและตลาด ตามลำดับ ส่วนประเด็นที่ระดับคะแนนต่ำสุด คือเศรษฐกิจ ในครอบครัวมั่นคงนั้นและอันดับต่อมาคือ การได้รับการอนรับจากชุมชน

1.3.4 ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคอกโนมอี 105 ผลการวิจัย สรุปได้ว่า เกษตรกรมีศักยภาพอยู่ในระดับศักยภาพมาก เมื่อพิจารณาถึงศักยภาพในแต่ละด้าน สรุปได้ว่า ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับศักยภาพมากเรียงอันดับตามค่าคะแนนระดับศักยภาพจากมากไป หาน้อยได้ดังนี้ ศักยภาพด้านการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ศักยภาพด้าน ชุมชน ความพร้อมด้านตัวเกษตรกร ศักยภาพด้านพื้นที่และศักยภาพด้านการสนับสนุนของ หน่วยงานอื่นๆ

1.3.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ปัญหาใน ภาพรวมเกษตรกรมีปัญหาในระดับน้อย เมื่อพิจารณาลงไปในรายละเอียด สรุปได้ว่าเกษตรกรมี ปัญหาในด้านพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในเรื่อง น้ำไม่เพียงพอต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ ข้าว มีวัชพืชมากและความอุดมสมบูรณ์ของดิน ปัญหาด้านตัวเกษตรกรอยู่ในระดับน้อยแต่มีบาง ประเด็นที่เป็นปัญหาในระดับปานกลางได้แก่เรื่องเงินทุนและแรงงานในการผลิตเมล็ดพันธุ์ ปัญหา ด้านชุมชนหรือกลุ่มนี้ปัญหาในระดับน้อยแต่มีบางประเด็นที่เป็นปัญหาระดับปานกลางคือ ขาด แหล่งเงินทุนและสินเชื่อในชุมชน ปัญหาด้านการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมาอยู่ ในระดับน้อย สำหรับปัญหาอื่นๆที่เกษตรกรมีปัญหา ส่วนมากของกลุ่มนี้ที่เสนอปัญหา ได้แก่ เมล็ด พันธุ์จัดทำเบปลงมีราคาแพง ปัญหาเรื่องรถนนมีลักษณะน้ำหนาที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว ด้าน ข้อเสนอแนะ เกษตรกรต้องการให้ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ซื้อกืนเมล็ดพันธุ์ในราคากีว กว่าเดิมที่เป็นอยู่ ให้ศูนย์ฯจัดหารถเก็บข้าวนาด้วยรถบรรทุก เนื่องจากในปัจจุบันรถบรรทุก ราคาเมล็ดพันธุ์จัดทำเบปลงให้ถูกกล

1.3.6 การทดสอบสมมติฐาน จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การศึกษาครั้งนี้ใช้การ วิเคราะห์ดดดอยพหุคุณ คำนวณโดยวิธี stepwise การวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้ตัวแปรอิสระที่คัดเลือกมา ทั้งหมด 7 ตัวแปร เป็นตัวแปรเกี่ยวกับข้อมูลทางสังคม 3 ตัวแปร ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ในการ ทำงาน ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจ 4 ตัวแปร ได้แก่ จำนวน แรงงานในครัวเรือน รายได้รวมของครอบครัว พื้นที่ทำการเกษตรและพื้นที่จัดทำเบปลงขายเมล็ด พันธุ์ข้าว สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระนั้น จากการวิจัย สรุปได้ว่าไม่มีตัวแปรอิสระคู่ ใดที่มีความสัมพันธ์กันสูงเกินกว่า 0.80 ที่จะก่อให้เกิดการละเมิดข้อสมมติฐานเกี่ยวกับเทคนิคการ วิเคราะห์ดดดอยพหุคุณซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหา multicollinearity ได้ ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัย โภชนาธรรมสุราได้ร่วมมือปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ ด้วย ได้แก่จำนวนแรงงานในครัวเรือน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ของเกษตรกรรมสามารถนำไปเปลี่ยนขยายพันธุ์ข้าว ถ้าพิจารณาในศักยภาพแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ความพร้อมด้านตัวเกษตรกร มีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์กับศักยภาพความพร้อมด้านตัวเกษตรกรต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 เชิงลบ ปัจจัย ซึ่งปัจจัยดังกล่าวได้แก่ อายุ และเชิงบวก 2 ปัจจัย ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงานและพื้นที่จัดทำเปลี่ยนขยายพันธุ์ข้าว

2) ศักยภาพด้านพื้นที่ มีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับศักยภาพด้านพื้นที่ของเกษตรกรรมสามารถนำไปเปลี่ยนขยายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ในเชิงบวก ซึ่งปัจจัยดังกล่าวได้แก่ พื้นที่จัดทำเปลี่ยนขยายพันธุ์ข้าว

3) ศักยภาพด้านชุมชนหรือกลุ่มนิคม ปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์ กับศักยภาพด้านชุมชนของเกษตรกรรมสามารถนำไปเปลี่ยนขยายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ในเชิงบวก ปัจจัย ได้แก่ จำนวนแรงงานในครัวเรือน

4) ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์แม่ลีคพันธุ์ข้าวนครราชสีมา มีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์แม่ลีคพันธุ์ข้าว นครราชสีมาของเกษตรกรรมสามารถนำไปเปลี่ยนขยายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ในเชิงบวก 1 ปัจจัย ได้แก่ ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวและในเชิงลบ 1 ปัจจัย ได้แก่ รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว

5) ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ มีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ ของเกษตรกรรมสามารถนำไปเปลี่ยนขยายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ในเชิงลบ 1 ปัจจัย ได้แก่ พื้นที่จัดทำเปลี่ยนขยายเมล็ดพันธุ์ข้าว

2. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ของสามารถนำไปเปลี่ยนขยายพันธุ์ศูนย์แม่ลีคพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในอำเภอพินาข จังหวัดนครราชสีมา” มีประเด็น น่าสนใจน่ามากอภิปรายดังนี้

2.1 สภาพพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ

เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 46.90 ปี มีสถานภาพสมรส เรียบร้อย การศึกษาภาคบังคับ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4.93 คน ส่วนใหญ่ไม่มีตำแหน่งทางสังคม อาชีพหลักที่นา อาชีพรองส่วนใหญ่รับจ้าง ประสบการณ์ในการทำงานเฉลี่ย 27.08 ปี ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเฉลี่ย 2.90 ปี จำนวนแรงงานในภาคการเกษตรของครัวเรือนเฉลี่ย 2.50 คน จำนวนการจ้างแรงงานนอกครัวเรือนเฉลี่ย 17.52 คน พื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 38.96 ไร่ พื้นที่ปลูก แปลงข้าวพันธุ์ข้าวเฉลี่ย 17.63 ไร่ ลักษณะการดือครองพื้นที่จัดทำแปลงข้าวพันธุ์ข้าวส่วนใหญ่เป็น ของตนเอง รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ย 172,761.90 บาทต่อปี ส่วนมากมีภาระหนี้สิน จะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเนื่องจากการเป็นสมาชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าวของศูนย์ เมล็ดพันธุ์ข้าวงานครรราชสีมา นั้นจะต้องเปิดบัญชีเงินฝากเพื่อรับโอนเงินค่าเมล็ดพันธุ์จากศูนย์เมล็ดพันธุ์ ข้าว工作站 ครอบครัวส่วนมากจะให้ผู้หญิงหรือแม่บ้านเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องเงินจึงให้ผู้หญิง สนับสนุนเป็นสมาชิกแปลงข้าวพันธุ์พืชเพื่อสะท้อนใน การเบิกจ่ายเงิน สมาชิกส่วนใหญ่จะมีอาชีวะ ค่อนข้างมาก ทำงานเป็นอาชีพหลัก มีประสบการณ์ในการทำงานมาก ทำให้รู้ว่าทำงานขายให้พ่อค้าหัวไป มีความเสี่ยงด้านการตลาดและราคา ซึ่งสอดคล้องกับ อุ่น เทียนครี (2546: 77-78) ที่ได้ศึกษาเรื่องการ ตัดสินใจต่อการเข้าร่วมโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรจังหวัดแพร่ ที่ได้รายงานว่า เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่จะมีอาชญากรรมและนิสัยพิรุณ เนื่องจากมีประสบการณ์อยู่บ้าน บางส่วนและประกอบกับการทำงานอย่างเดียวมีค่าใช้จ่ายสูงและมีความเสี่ยง

2.2 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว

2.2.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับข้าวขาวดอกมะลิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว
ของเกษตรกร พบว่า มีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับสูงเนื่องจากเกษตรกร ได้รับการฝึกอบรมให้ ความรู้จากเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวในเรื่องข้าวขาวดอกมะลิ 105 และเรื่องการผลิตเมล็ดพันธุ์ ข้าวทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ พร้อมทั้งเกษตรกรจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนการผลิตข้าว ของตนเองเป็นอย่างดี เพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีมาตรฐานตามที่ศูนย์ฯกำหนดซึ่งจะสามารถนำไปแลก ศูนย์ฯ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียวาร วงศ์อนุโรจน์ (2535: 75-80) ที่ได้อธิบายว่า การศึกษานี้ส่วนที่ ให้คนมีความคิด มีเหตุผลและมีความสามารถมากขึ้นและสอดคล้องกับ สำนักงานเกษตรจังหวัด พังงา(2549) สืบค้นจาก <http://www.phangnga.doae.go.th> ที่ได้กล่าวว่า การสร้างศักยภาพของ เกษตรกรให้มีความสามารถในการยอมรับและการใช้เทคโนโลยีด้วยการพัฒนา ฝึกอบรมให้ความรู้ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตแก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง

2.2.2 แหล่งความรู้ที่เกยตරกรได้รับเกี่ยวกับข้าวขาวดอกรະอิ 105 และการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว พนวจแหล่งความรู้ที่เกยตරกรได้รับในระดับมาก ได้แก่ เจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา หัวหน้ากลุ่มแปลงข้าวพันธุ์หรือผู้ช่วยตรวจสอบแปลงข้าวพันธุ์ นักวิชาการการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล(เกษตรตำบล) หอกระจายข่าว สมาชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าว ญาติ พี่น้อง เพื่อนฝูง จะเห็นได้ว่าเกยตරกรได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา หัวหน้ากลุ่มแปลงข้าวพันธุ์หรือผู้ช่วยตรวจสอบแปลงข้าวพันธุ์ อุปในอันดับต้นๆ เพราะการจัดทำแปลงข้าวพันธุ์ข้าวเป็นโครงการที่เกยตරกรจัดทำร่วมกับศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมาโดยตรง ตลอดตั้งแต่ต้น พันธุ์พินิจ (2543: 95 ถึง 105 ปี) จนถึงในปัจจุบัน อุปในอันดับต้นๆ เนื่องจาก การจัดทำแปลงข้าวพันธุ์ข้าว เป็นโครงการที่เกยตอร์กรจัดทำร่วมกับศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา โดยตรง แหล่งความรู้ที่สำคัญของเกยตอร์กรคือ พ่อแม่ หรือบรรพบุรุษ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อนบ้านและฟาร์มที่ประสบผลสำเร็จ สำหรับแหล่งความรู้ที่เกยตอร์กรได้รับความรู้น้อยที่สุดได้แก่ สถาบันการศึกษา อาจจะเนื่องมาจากการอยู่ห่างไกลจากสถาบันการศึกษาและสถาบันการศึกษาทางด้านการเกษตรในพื้นที่อาจไม่มีโครงการเผยแพร่ความรู้ในพื้นที่ดังกล่าวและประกอบกับเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวไม่ได้ประสานขอความร่วมมือไปยังสถาบันการศึกษาทำให้เกยตอร์กรไม่ได้รับความรู้จากหน่วยงานดังกล่าว ดังนั้นเจ้าหน้าที่ศูนย์ฯควรที่จะประสานงานกับสถาบันการศึกษาเพื่อขอรับการสนับสนุนวิทยากรเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแปลงข้าวพันธุ์ข้าวหรือนำเกยตอร์กรผู้จัดทำแปลงข้าวพันธุ์ข้าวเข้าฝึกอบรม ด้วยตนเอง หรือทัศนศึกษาในสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาด้านการเกษตรเนื่องจากเป็นแหล่งความรู้และวิทยาการใหม่ๆ เพื่อให้เกยตอร์กรได้รับความรู้มากขึ้น

2.3 ทัศนคติของเกยตอร์กรต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกรະอิ 105 จำหน่ายให้ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

ในภาพรวมพบว่า เกยตอร์กรมีความเห็นด้วยในระดับดีและจากการศึกษาในรายละเอียดพบว่า เกยตอร์กรเห็นด้วยในระดับดีทุกประเด็น โดยประเด็นที่ระดับความเห็นด้วยสูงสุด คือ มีความรักในอาชีพการทำนาและการทำนา มีประสิทธิภาพมากที่สุดเป็นประเด็นที่มีระดับความเห็นด้วยสูงรองลงมา จะเห็นได้ว่าเกยตอร์กรมี ทัศนคติในเชิงบวกหรือมีความเห็นด้วยในระดับดีต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกรະอิ 105 จำหน่ายให้ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา เนื่องจากศูนย์ฯ เป็นสถาบันที่ให้ความรู้ ประสบการณ์และที่สำคัญเป็นตลาดรับซื้อเมล็ดพันธุ์ที่แน่นอนและราคาสูงกว่าท้องตลาด ซึ่งสอดคล้องกับ ลิเคิร์ท (Liker 1961 ถึง 105 ปี) ที่ได้อธิบายว่า สถาบัน เป็นแหล่งสนับสนุนให้บุคคลเกิดทัศนคติบางอย่างทั้งทาง verk และทางด้านกับสถาบันได้

2.4 ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกรະดิ 105 ของสมาคมแปลงข้ายายพันธุ์

โดยภาพรวมเกษตรกรมีศักยภาพในการดับเบิลและจากการศึกษาศักยภาพในแต่ละด้านของเกษตรกรพบว่า ศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของเกษตรกรอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา ศักยภาพด้านชุมชน ความพร้อมด้านด้วยเกษตรกร ศักยภาพด้านพื้นที่และศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.4.1 ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา

พบว่าเกษตรกรมีศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมาอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ประเด็นที่มีระดับศักยภาพสูงสุด เรียงลำดับได้ดังนี้ การติดตาม ควบคุมด้านคุณภาพของกลุ่มงานควบคุมคุณภาพ การให้ความรู้เรื่องข้าวขาวดอกรະดิ 105 การติดตามให้คำแนะนำของพนักงานสนาน ความเป็นกันเองของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา การให้ความรู้เรื่องการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว สำหรับประเด็นที่มีศักยภาพน้อยที่สุดที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์คืนของศูนย์ฯ ซึ่งสอดคล้องกับ ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมา (2549) สืบค้นจาก <http://seedcenter 02.doe.go.th> ที่อธิบายบทบาท การกิจของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว ว่ามีหน้าที่วางแผนการผลิตและดำเนินการผลิตเมล็ดพันธุ์ให้เป็นไปตามแผนการผลิต ส่งเสริม เพย์แพร์ และกระจายเมล็ดพันธุ์ดี และกล่าวถึงหน้าที่ของกลุ่มงานควบคุมคุณภาพว่ามีหน้าที่ในการตรวจสอบเมล็ดพันธุ์และควบคุมการผลิตเมล็ดพันธุ์ในทุกขั้นตอน และสอดคล้องกับ ศูภญญา カラะโก (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการขอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวขาวดอกรະดิ 105 ของเกษตรกร ในจังหวัดไหธรรม ที่ได้รายงานว่า การอยู่ในเขตส่งเสริมเน้นหนัก การได้รับการเขียนเรียนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร การได้รับการฝึกอบรม ราคากลางผลิตดี มีตลาดรับซื้อที่แน่นอน ความสะดวกในการจำหน่าย สอดคล้องกับอาชีพเดิมและสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ได้จริงมีความสัมพันธ์กับการขอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวขาวดอกรະดิ 105 จากระดับศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรราชสีมาของเกษตรกรอยู่ในระดับสูงนั้นอาจเป็นเพราะ ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวมีหน้าที่ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวให้ได้ตามเป้าหมายซึ่งต้องอาศัยทั้งพื้นที่และด้วยเกษตรกรเองเป็นผู้จัดทำ ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯจะต้องออกติดตาม ควบคุม ให้ความรู้โดยการฝึกอบรม ฝึกปฏิบัติ ให้เกษตรกรมีความรู้ความชำนาญในการผลิตเมล็ดพันธุ์เพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ข้าวที่มีคุณภาพและปริมาณตามที่ศูนย์ฯกำหนด

2.4.2 ศักยภาพด้านชุมชนหรือกลุ่ม โดยภาพรวม พา่วะระดับศักยภาพด้านชุมชน อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่มีระดับศักยภาพมากที่สุดคือ ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารของชุมชน รองลงมาคือความเข้มแข็งของกลุ่ม ความเสียสละของผู้นำ ความเป็นชุมชนเปิดรับเทคโนโลยี การรวมกลุ่มของชุมชน และความพร้อมเพรียงของชุมชน สองคดีองกับ ระหว่าง ที่นิชชูพหเดิร์ (2549 15 กันยายน 2549) ที่ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านชุมชนและวัฒนธรรมของชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การผลิตเมล็ดพันธุ์ของเกษตรกรประสบผลสำเร็จ เช่น แหล่งเงินทุนในชุมชน แรงงานและการจ้างแรงงานในชุมชน วัฒนธรรมการใช้แรงงานในชุมชน กลุ่มต่างๆ ในชุมชน ความเข้มแข็งของกลุ่ม ความเข้มแข็งของผู้นำ การยอมรับและการปฏิบัติตามระเบียบของชุมชน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ชุมชนที่เข้มแข็งและการเสียสละของผู้นำชุมชนหรือกลุ่ม ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารของชุมชนความเป็นชุมชนเปิดรับเทคโนโลยี การรวมกลุ่มของชุมชน และความพร้อมเพรียงของชุมชน จะทำให้สามารถเกิดศักยภาพในด้านต่างๆ โดยแรงหนุนของชุมชน ดังนั้นในการคัดเลือกพืชที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงศักยภาพด้านชุมชนหรือกลุ่มประกอบด้วยเพื่อให้การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวประสบผลสำเร็จ

2.4.3 ความพร้อมด้านด้วยเกษตรกร โดยภาพรวมมีระดับศักยภาพมาก เมื่อพิจารณาในรายประเด็น พบว่า ความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว มีระดับศักยภาพสูงสุด รองลงมาคือ ประสบการณ์ในการทำงาน การยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ความรู้ ความเข้าใจในการผลิตเมล็ดพันธุ์ ความใส่เรียนรู้และพัฒนาตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณรัตน์ (2549 10 กันยายน 2549) ที่ได้กล่าวว่า ศักยภาพของเกษตรกรจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ ปัจจัยภายในตัวเกษตรกร เช่น ความฉลาด และปัจจัยภายนอก เช่น การได้รับความรู้ การฝึกอบรม ประสบการณ์ในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะเรื่องการผลิตเมล็ดพันธุ์ และสอดคล้องกับ ระหว่าง ที่นิชชูพหเดิร์ (2549 15 กันยายน 2549) ที่ได้กล่าวว่า ศักยภาพของด้วยเกษตรกรเป็น ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การผลิตเมล็ดพันธุ์ประสบผลสำเร็จ ซึ่งศักยภาพของด้วยเกษตรกรประกอบด้วย ความพร้อมด้านความรู้ ทัศนคติต่ออาชีพและการผลิตเมล็ดพันธุ์ การยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ความสามารถในการรับรู้ การยอมรับกฎหมายต่างๆ ความเอาใจใส่ทุ่มเท ความตั้งใจและความ ชื่อสัตย์ ความรักในอาชีพ มีแรงงานเพียงพอ มีความพร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ รวมไปถึง อาชีพเสริมของเกษตรกร นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับ วิไล ปาลุวิสุทธิ์ (2549: 10-59) ที่ได้ อนิบายว่า ความสำเร็จในการทำแปลงขยายพันธุ์จะมากหรือน้อย ขึ้นกับการคัดเลือกเกษตรกรมาเป็น สมาชิก จึงต้องพิจารณาคัดเลือกสมาชิกที่มีคุณสมบัติตามนี้ มีความสนใจ พร้อมที่จะเรียนรู้ และปฏิบัติตามขั้นตอนการผลิตเมล็ดพันธุ์ มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยกันดูแลพืชปีน ที่นิชชูพหเดิร์ ที่นิชชูพหเดิร์ ที่นิชชูพหเดิร์ ดังนั้นการคัดเลือก

เกณฑ์การในการจัดทำแบบทดสอบความคัดเลือกเกณฑ์การที่มีความพร้อม ทั้งด้านความรู้ แรงงาน ทุน ดุจกรณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ แตะที่สำคัญต้องมีความพร้อมในด้านการเข้ารับการฝึกอบรมและพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนและยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆเพื่อให้การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวประสมผลสำเร็จ

2.4.4 ศักยภาพด้านพื้นที่ โภคภาระรวมเกษตรกรรมมีระดับศักยภาพด้านพื้นที่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ความสะគកในการเดินทางจากบ้านถึงแปลงนา ข้ายาพันธุ์ข้าว มีระดับศักยภาพมากและสูงสุด รองลงมาได้แก่ ไม่มีโรคศัตรูพืชระบาด ไม่มีแมลงศัตรูพืชระบาด ไม่มีสัตว์ศัตรูพืชระบาด ตามลำดับ และมีระดับศักยภาพปานกลางอยู่ 3 ประเด็น ได้แก่ ความอุดมสมบูรณ์ของดิน มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์และปริมาณวัชพืช ซึ่งสอดคล้องกับ ราชบัพ ที่จะชุมพาณิชย์ (2549 15 กันยายน 2549) ที่ได้กล่าวว่า ศักยภาพด้านพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย มีพื้นที่เป็นของตนเองและเพียงพอต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์และการบริโภคในครัวเรือน ดินดีมีความอุดมสมบูรณ์ มีน้ำเพียงพอและสะគក ความใกล้ไกลกับศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว และพืชแห่งน้ำ เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การผลิตเมล็ดพันธุ์ประสบผลสำเร็จ และสอดคล้องกับ วิไล ปาละวิสุทธิ์ (2549: 10-59) ที่ได้อธิบายว่า การคัดเลือกพื้นที่ทำแปลงข้ายาพันธุ์ ที่ดังของแปลงนา ข้ายาพันธุ์ที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้ประกอบการสะគកในการติดตามงาน โอกาสซื้อเมล็ดพันธุ์คุณภาพดีกลับคืนสูง ดังนั้นต้องมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่ดังนี้ แปลงข้ายาพันธุ์ควรอยู่ใกล้ โภคภาระอยู่ใกล้ที่ตั้งโรงงานปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ หรือสถานที่ อยู่ร่วมกันเป็นกู่กัน มีพื้นที่ร่วมกันไม่ต่ำกว่า 100 ไร่ พื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำพอเพียงสำหรับผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวได้ตลอดฤดู สามารถควบคุมการให้น้ำ และระบายน้ำได้สะគกเพื่อป้องกันวัชพืชรกรากผลผลิตข้าวและป้องกันปัญหาคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ดังนั้นการคัดเลือกพื้นที่ในการจัดทำแปลงข้ายาพันธุ์ข้าว จึงต้องคำนึงถึงศักยภาพด้านพื้นที่ของเกษตรกรด้วย เพราะพื้นที่ที่มีความเหมาะสมจะทำให้การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2.4.5 ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ ในเกษตรกรรม มีระดับศักยภาพด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาลงไปในรายละเอียดจะพบว่ามีทั้งระดับศักยภาพมากและปานกลาง ในระดับมากได้แก่ การให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร การสนับสนุนและความเป็นกันเองของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลและ การให้สินเชื่อของสหกรณ์การเกษตร และการให้ความรู้ของสำนักงานพัฒนาที่ดิน สอดคล้องกับ ราชบัพ ที่จะชุมพาณิชย์ (2549 15 กันยายน 2549) ที่ได้กล่าวว่า หน่วยงานด่างๆในพื้นที่ที่ให้การสนับสนุน เช่น สำนักงานเกษตรอุปโภค ศูนย์วิจัยข้าว องค์กรนิทรหารส่วนตำบล ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สหกรณ์การเกษตรและกลุ่มนิทรหารมมีผลทำให้การผลิตเมล็ดพันธุ์ของเกษตรกรประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวควรที่จะติดต่อ

ประสานงานเพื่อขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การสนับสนุนด้านต่างๆเพื่อให้โครงการเกิดผลสำเร็จและตอบสนองต่อเกณฑ์กรรมมากที่สุด ซึ่งเป็นการบูรณาการ การทำงานให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2.5 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมะฉิ 105

2.5.1 ปัญหาของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมะฉิ 105 โดย

ภาพรวมพบว่า เกษตรกรมีปัญหาในระดับน้อย เมื่อพัฒนาลงในรายประเด็น พบว่ามีประเด็นด้านพื้นที่เกษตรกรมีปัญหาในระดับปานกลาง โดยเฉพาะประเด็นข้อบกพร่องความอุดมสมบูรณ์ของดิน น้ำ ไม่เพียงพอต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวและวัชพืชมาก ซึ่งสอดคล้องกับ อاثิตย์ ฤกษาและสมบัติ ฐานกม (2538: บทคัดย่อ) ศึกษาช่วงเวลาในการหัวน้ำปี ที่ได้พบว่า ข้าวที่หัวน้ำในช่วงต้นฤดู ที่อยู่เดือน มิถุนายน จะให้ผลผลิตต่ำกว่าเมื่อจากมีประชากรวัชพืชมากทั้งจำนวนและน้ำหนักแห้งและชนิดที่สามารถแข่งขันได้สูง ส่วนข้าวที่ให้ผลผลิตสูงคือข้าวที่หัวน้ำในช่วงเดือน กรกฎาคม ที่เล็กเดียงปัญหาวัชพืชที่มีอยู่หนาแน่นในช่วงต้นฤดู จากปัญหาที่พบด้านพื้นที่ของเกษตรกร ศูนย์ เมล็ดพันธุ์ข้าวควรมีแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงดินของเกษตรกร ให้ดีขึ้น โดยประสานงานหรือขอความร่วมมือจากสำนักงานพัฒนาที่ดินเพื่อเข้าไปแก้ไขปัญหาดังกล่าว หรืออีกด้านหนึ่ง ศูนย์ เมล็ดพันธุ์ข้าวจะต้องคัดเลือกพื้นที่เป็นไปตามคุณลักษณะพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ที่เหมาะสม ซึ่งวิไล ปาละวิสุทธิ์ (2549: 10-59) ที่ได้อธิบายว่า การคัดเลือกพื้นที่ทำแปลงขยายพันธุ์ ที่ดีของแปลงขยายพันธุ์ที่เหมาะสม จะช่วยให้ผู้ประกอบการสะดวกในการติดตามงาน โอกาสซื้อเมล็ดพันธุ์ คุณภาพดีกลับคืนสูง ดังนั้นต้องมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่ดังนี้ แปลงขยายพันธุ์ควรอยู่ใกล้ โดย ควรอยู่ใกล้ที่ดีตั้งโรงงานปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ หรือสถานที่ อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีพื้นที่ รวมกันไม่ต่ำกว่า 100 ไร่ พื้นนานมีความอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำพอเพียงสำหรับผลิตเมล็ดพันธุ์ ข้าวได้ตลอดฤดู สามารถควบคุมการให้น้ำ และระบายน้ำได้สะดวกเพื่อป้องกันวัชพืช รักษา ผลผลิตข้าวและป้องกันปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของเมล็ดพันธุ์

2.5.2 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมะฉิ 105

เกษตรกรมีข้อเสนอแนะ ให้ศูนย์ฯรับซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกษตรกรในราคากลับคืน จัดหารดเกี่ยว นวดไว้ให้บริการแก่เกษตรกรสามารถใช้แปลงขยายพันธุ์ข้าว ลดราคาเมล็ดพันธุ์จัดทำแปลงให้ถูกลง และจัดทำปัจจัยการผลิตในราคากลับคืน ที่ถูกและเป็นธรรมกว่าในท้องตลาดไว้บริการเกษตรกร

2.6 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัวที่เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ กับตัวแปรตาม | ตัว เชิงปริมาณ โดยการวิเคราะห์การทดสอบพหุคูณ

2.6.1 ผลการทดสอบสมมติฐานในภาพรวม พนวจ จำนวนแรงงานในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวด้วยค่าเฉลี่ย 105 ของเกษตรกรในเชิงบวก สอดคล้องกับ พิมพ์พิศ ทีมະเนตร (2539: 54) ที่ได้ศึกษาพบว่าจำนวนแรงงานในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการขอนรับเทคโนโลยีการผลิตหน่อไม้ฟรังและสอดคล้องกับ อินทร์โพธิ์ สิงหลด (2539: 72) ที่ได้พบว่าแรงงานในครัวเรือนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมโครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร แต่ในทางตรงกันข้ามสุพจน์ ชัยวนล (2533: 115-117) ที่ได้พบว่าจำนวนแรงงานในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการขอนรับการทำและการใช้ปุ๋ยหมัก และขัดแย้งกับ บุญตั้ง พุทธิว (2540: 127) ที่ได้พบว่าจำนวนแรงงานในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์ กับความรู้ในการใช้เทคโนโลยีการปลูกพืชหลังถูกการดำเนินของเกษตรกร และเรขา ศิริเลิศวินล (2543: 203) ที่ได้ศึกษาพบว่าจำนวนแรงงานไม่มีความสัมพันธ์กับการขอนรับเทคโนโลยีการปลูกผักกาด嫩 เมื่อศึกษาผลการทดสอบสมมติฐานในศักยภาพแต่ละด้านพบว่ามีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์แตกต่างออกไป ดังนี้

2.6.2 ผลการทดสอบสมมติฐานความพร้อมด้านตัวเกษตรกร พนวจมีปัจจัยหรือตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์กับศักยภาพความพร้อมด้านตัวเกษตรกรต่อการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวด้วยค่าเฉลี่ย 105 เชิงลบ ปัจจัยซึ่งปัจจัยดังกล่าวได้แก่ อายุ ซึ่งขัดแย้งกับสิริรัตน์ บำรุงกรณ์ (2532: 60) ที่ได้พบว่าชาวนาที่มีอายุมากมีแนวโน้มจะขอนรับนวัตกรรมในการทำนามากกว่าชาวนาที่มีอายุน้อย และประดิษฐ์ คงยัง (2525: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการขอนรับในการทำนาปัจจุบันเกษตรกรพบว่าเกษตรกรที่มีอายุมากจะมีการขอนรับมากกว่าเกษตรกรที่มีอายุน้อย อาจเป็นเพราะการผลิตเม็ดพันธุ์นั้นมีรายละเอียดในการปฏิบัติค่อนข้างมากและต้องความแม่นยำในการจำแนกสายพันธุ์ข้าวระหว่างการตัดตอนพันธุ์ปันทำให้เกษตรกรที่มีอายุน้อยมีศักยภาพความพร้อมด้านตัวเกษตรกรมากกว่าเกษตรกรที่มีอายุมาก และมีความสัมพันธ์เชิงบวก 2 ปัจจัย ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำนาและพื้นที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว ซึ่งสอดคล้องกับ สิริรัตน์ บำรุงกรณ์ (2532: บทคัดย่อ) ที่ได้พบว่าขนาดที่นาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญกับการขอนรับนวัตกรรมของชาวนา รจนา ศรีบุญมา (2534: 135) ที่ได้รายงานว่าพื้นที่ปัจจุบันข้าวขาวด้วยค่าเฉลี่ย 105 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลผลิต เช่นเดียวกับวัชรินทร์ อุปนิสากร (2540: บทคัดย่อ) ที่ได้พบว่าพื้นที่ปัจจุบันต่างกันทำให้การขอนรับเทคโนโลยีการปลูกถั่วเขียว ถูกเลี้ยงของเกษตรกรต่างกัน สำหรับด้านประสบการณ์ในการทำนา สอดคล้องกับ ไพบูลย์ พลอยเดื่อมแสงและคณะ (2537 ยังถึงในวิถุล ปิยะวงศ์สวัสดิ์และคณะ 2543: 14) ได้ศึกษาการผลิตเม็ดพันธุ์ของสูนเขียวขายน้ำพันธุ์พืชที่ 16 จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้พบว่าในช่วงแรกการผลิตเม็ดพันธุ์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพและเจ้าหน้าที่ขาดประสานการณ์

2.6.3 ผลการทดสอบสมมติฐานศักยภาพด้านพื้นที่ พบร่วมพื้นที่จัดทำแปลงขายพันธุ์ข้าวมีความสัมพันธ์กับศักยภาพด้านพื้นที่ของเกษตรกรรมขนาดใหญ่แปลงขายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ในเชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับ สิริรัตน์ บ่ารงการณ์ (2532: บทคัดย่อ) พบร่วมพื้นที่นาเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญกับการยอมรับนวัตกรรมของชาวนา ธนา ศรีบุญมา (2534: 135) ได้รายงานว่าพื้นที่ปลูกข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลผลิต เช่นเดียวกับวัชรินทร์ อุปนิสากร (2540: บทคัดย่อ) ที่ได้พบร่วมพื้นที่ปลูกต่างกันทำให้การยอมรับเทคโนโลยีการปลูกถั่วเขียว ถูกแสวงของเกษตรกรต่างกัน อาจเป็นเพราะ เกษตรกรที่มีพื้นที่จัดทำแปลงขายพันธุ์ข้าวมีความพร้อมด้านเงินทุน และแรงงานมากกว่าทำให้สามารถผลิตเมล็ดพันธุ์ได้มากกว่า ผลตอบแทนดีกว่า

2.6.4 ผลการทดสอบสมมติฐานศักยภาพด้านชุมชนหรือกลุ่ม พบร่วมจำนวนแรงงานในครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับศักยภาพด้านชุมชนของเกษตรกรรมขนาดใหญ่แปลงขายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ในเชิงบวก อาจเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีแรงงานในครัวเรือนมากมีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนหรือกลุ่มมากกว่าทำให้มีผลต่อศักยภาพด้านชุมชนหรือกลุ่มในเชิงบวก

2.6.5 ผลการทดสอบสมมติฐานศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าวครรภะสีนา พบร่วมปัจจัยหรือตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์แมล็ดพันธุ์ข้าวครรภะสีนาของเกษตรกรรมขนาดใหญ่แปลงขายพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ในเชิงบวก 1 ปัจจัย ได้แก่ ประสานการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว สอดคล้องกับสุกัญญา カラะโภ (2544: บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 ของเกษตรกรในจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ได้พบร่วมปัจจัยร่องการอยู่ในเขตส่งเสริมเน้นหนักและเขตส่งเสริมทั่วไป การได้รับการเยี่ยมเยียนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร การได้รับการฝึกอบรมในโครงการ การสำรวจสถานการณ์ศัตรูพืช การวินิจฉัยโรคแมลงศัตรูพืช ราคาผลผลิตดี ผลผลิตต่อไร่สูง มีตลาดครัวซื้อแน่นอน ความสะดวกในการจำหน่าย สอดคล้องกับอาชีพเดิม สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวขาวคาดอุบลฯ 105 และในเชิงลบ 1 ปัจจัย ได้แก่ รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว ซึ่งขัดแย้งกับ ธนา ศรีบุญมา (2537: 135) ที่ได้ศึกษาพบว่ารายได้จากการปลูกข้าวและรายได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลผลิตข้าว อาจเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีรายได้สูงมีภาระมากไม่สามารถเข้ารับการฝึกอบรมหรือร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเองทุกครั้ง บางครั้งอาจให้ตัวแทนเข้าร่วมกิจกรรม

2.6.6 ผลการทดสอบสมมติฐานศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ พบว่า พื้นที่จัดทำแปลงข้าวเมล็ดพันธุ์ข้าวมีความสัมพันธ์กับศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของหน่วยงานอื่นๆ ของเกษตรกรสามารถใช้แปลงข้าวพันธุ์ข้าวต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวข้าวคอกนະลิ 105 ในเชิงลบ อาจเป็นเพราะเกษตรกรที่มีพื้นที่จัดทำแปลงข้าวเมล็ดพันธุ์ข้าวมาก ต้องใช้เวลาในการปฏิบัติอย่างรักษาแปลงข้าวพันธุ์มาก จึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับหน่วยงานอื่นๆ แต่จะให้ความสนใจเฉพาะกิจกรรมของตนเองเท่านั้น

3. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปปรับใช้

3.1.1 เจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว มีดังนี้

- 1) ควรมีการศึกษาศักยภาพของเกษตรกรให้ครบถ้วนด้าน ในการพิจารณา กัดเลือกเกษตรกรในการจัดทำแปลงข้าวพันธุ์ข้าว เพื่อให้การดำเนินงานหรือการผลิตเมล็ดพันธุ์ ข้าวได้ผลลัพธิตามเป้าหมายที่วางไว้ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ
- 2) เน้นการฝึกอบรมให้ความรู้แก่เกษตรกร เกี่ยวกับลักษณะประจำพันธุ์ของ ข้าวและการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวให้แก่เกษตรกรเพื่อเพิ่มความรู้และความชำนาญให้แก่เกษตรกร
- 3) ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มี ความรู้ด้านการเกษตรให้รอบด้านส่งผลให้เกษตรกรมีศักยภาพในทุกด้านและสามารถผลิตเมล็ด พันธุ์ข้าวได้ตามเป้าหมาย
- 4) ควรมีการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยการจัดตั้งเป็นกลุ่มเยาวชนผู้ผลิตเมล็ด พันธุ์ และทำการฝึกอบรมให้ความรู้ ทัศนะศึกษา ดุจงาน เกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์เพื่อให้มีความรู้ พร้อมที่จะเข้าสู่ระบบการผลิตอย่างมีคุณภาพ เพื่อทดแทนสามารถในปัจจุบันที่ส่วนมากมีอายุ ค่อนข้างมาก
- 5) ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุน เพื่อสร้างให้กลุ่มนี้มีความเข้มแข็งโดย การระดมทุนจากสมาคมเพื่อเป็นกองทุน สำหรับให้สมาคมที่ขาดแคลนได้รู้สึกเพื่อดำเนินกิจกรรม เกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์
- 6) ควรเน้นกิจกรรมกลุ่มในการส่งเสริม เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ของสมาคม เช่น เรื่องความอุดมสมบูรณ์ของดิน

3.1.2 เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายถึงเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเกษตรกร ควรที่จะมีการประสาน และร่วมมือกันในลักษณะบูรณาการทางความคิดและการปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการพัฒนาความเป็นอยู่ของเกษตรกรประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

3.1.3 เกษตรกร มีดังนี้

- 1) ต้องพัฒนาศักยภาพของตนเอง ด้วยการฝึกอบรม การศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ**
- 2) ควรมีการรวมกลุ่มนิคมชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนซึ่งจะเป็นแรงหนุนให้สามารถใช้ศักยภาพเพิ่มมากขึ้น**
- 3) ควรมีการจัดตั้งกองทุนของกลุ่ม เพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่ขาดแคลนเงินทุน**

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการทำวิจัยในแต่ละพื้นที่ เพื่อทราบถึงศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ของเกษตรกร ในแต่ละพื้นที่ที่จัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าวหรือโครงการอื่นๆ เพราะการที่จะพัฒนาเกษตรกรนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบถึงศักยภาพว่าแต่ละด้านมีมากน้อยเพียงใด ควรจะพัฒนาในสุดให้จังหวะเหมาะสม เช่น ศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ของเกษตรกร สภาพการผลิตของเกษตรกรแปลงขยายพันธุ์ข้าว

3.2.2 ควรมีการทำวิจัยข้าวในพื้นที่เดิม ในกรณีที่เกษตรกรผู้จัดทำแปลงขยายพันธุ์ ดำเนินงานมาต่อเนื่องหลายปี เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการจัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว ทั้งในเรื่องศักยภาพและเศรษฐกิจของเกษตรกรเพื่อให้เป็นแนวทางในการพิจารณาการดำเนินการ โครงการต่างๆ เช่น ศึกษาถึงความพึงพอใจของสมาชิกต่อการเข้าร่วมโครงการแปลงขยายพันธุ์ข้าว ปัจจัยที่ทำให้เกษตรกรตัดสินใจเข้าร่วมโครงการแปลงขยายพันธุ์ข้าวและการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์เม็ดพันธุ์ข้าว

3.2.3 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับความสำเร็จของเกษตรกรในการจัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว เพื่อให้ทราบว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่จะทำให้เกษตรกรประสบผลสำเร็จในการจัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว เช่น ศึกษาถึงความสำเร็จของเกษตรกรในการจัดทำแปลงขยายพันธุ์ข้าว ผลตอบแทนของเกษตรกรสมาชิกแปลงขยายพันธุ์ข้าว และศึกษาเบริร์บราไไดร์ระหว่างสมาชิกแปลงขยายพันธุ์กับเกษตรกรทั่วไป เป็นต้น

3.2.4 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับการหาแนวทางพัฒนาอย่างยั่งยืนในการดำเนินงานของกลุ่มผู้ผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว เพื่อหาแนวทางพัฒนาที่ยั่งยืนในการดำเนินงานของกลุ่มผู้ผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว

บราวน์กี้

บรรณานุกรม

**กรรมการข้าว (2549) ขุนนางศาสตร์ข้าว พ.ศ.2549 – 2551 กรุงเทพมหานคร กรรมการข้าว
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

**กรรมการพัฒนาชุมชน (2549) “ความสำคัญของศักยภาพ” (ออนไลน์) ค้นคืน
วันที่ 20 สิงหาคม 2549 จาก http://www.cdd.go.th/tr_di/boss/meetdoc/doc10.doc
http://www.cdd.go.th/tr_di/boss/meetdoc/doc10.doc**

**กรรมวิชาการเกษตร (2547) คุณภาพและการตรวจสอบข้าวหอมมะลิไทย กรุงเทพมหานคร
กรรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

**กรมส่งเสริมการเกษตร (2545) ข้าวพันธุ์ดี กรุงเทพมหานคร กรมส่งเสริมการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

**การผลิต นาข้าง รายงานการประชุมวิชาการข้าวและขัญพืชเมืองหนองคาย ครั้งที่ ๕
ปีบุญนั่งในปีจัดการผลิตข้าว วันที่ 2 มีนาคม 2536 ณ ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี
กรมวิชาการเกษตร**

**กรรมรุนา เลาห์กมล (2545) “ทัศนคติของพนักงานระดับปฏิบัติการ การสื่อสารแห่งประเทศไทย
ต่อนโยบายการเปรียบปรุงวิสาหกิจ” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัย
สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์**

**ก้องกษิต สุวรรณวิหก (2546) “วิเคราะห์สภาพการผลิตและความพึงพอใจในการร่วมดำเนินการผลิต
เมล็ดพันธุ์ข้าวชั้นนาท 1 ของเกษตรกรเบตพื้นที่อุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช”
สุราษฎร์ธานี ศูนย์ขยายเมล็ดพันธุ์พืชที่ 23 จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

**กิติยา กิจควรตี, ศรีสุภา อนุสรณ์พานิชย์ และไพบูลย์ อุไรวงศ์ (2530) “คุณภาพเมล็ดพันธุ์ข้าวที่
เก็บเกี่ยวอย่างๆ กัน” ใน รายงานผลการวิจัยประจำปี 2530 กรมวิชาการเกษตร
นนทบุรี กาญจนรังษี (2549) “การพัฒนาศักยภาพนุழ្ញ” (ออนไลน์) ค้นคืน**

วันที่ 18 สิงหาคม 2549 จาก <http://cddweb.cdd.go.th/cmucceandhd.htm>

**การนี้ บุนนาค (2540) “ความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วสูงของศูนย์
ขยายเมล็ดพันธุ์พืชที่ 13 ในจังหวัดกาฬสินธุ์” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น**

**คณฑ์เทคโนโลยีสารสนเทศ สถาบันเทคโนโลยีโลหะและจิตรกรรมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (2549)
“การพัฒนาศักยภาพ” (ออนไลน์) ค้นคืน วันที่ 20 สิงหาคม 2549 จาก ค้นคืน
<http://www.kmitl.ac.th/oracle/index.html>**

**ชาญพิทักษ์ ฉินพาติ (2548) การปรับปรุง/รุ่งเรืองคุณภาพข้าว กรุงเทพมหานคร กรมส่งเสริมการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

ชูชาติ บุญยัง (2536) “ทัศนคติของสมาชิกกลุ่มขุนเกษตรกรกรสตรีที่มีต่อการประมงบนอาชีพในอ่างทอง
คือค้าได้ จังหวัดพะเยา” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทวิทยาศาสตร์ศรัณห์น้ำผลิตภัณฑ์ (เกษตรศาสตร์)
สาขาวิชางานส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ครุย ไคร้ศรี (2549) “การพัฒนาศักยภาพ” (ออนไลน์) ค้นคืน วันที่ 20 สิงหาคม 2549 จาก

<http://pake0010.tripod.com/k9.htm>

ทน. ชื่นฟูวุฒิ (2529) “การประเมินโครงการพัฒนาการผลิตถั่วเหลืองโดยการรวมกลุ่ม” เชียงใหม่
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

ที่ทำการปักครองอ่าเภอพิมาย (2549) “อ่าเภอพิมาย” (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืน
วันที่ 17 กรกฎาคม 2549 จาก <http://tambon.khonthai.com/region3/Aakhonratchasima/3015/>

เทียมจันทร์ พานิชย์ผลิน ไซบ (2548) การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ
กรุงเทพมหานคร (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 7 กรกฎาคม 2549 จาก
<http://gotoknow.org/blog/ed-nuqakm/3652>

ชนกฤต โนราศิลป์ (2546) “ศักยภาพในการรับการถ่ายโอนการจัดการศึกษาอุปกรณ์ ของ
องค์กรบริหารส่วนตำบลเดื่อหึง อ่าเภอเชียงใหม่ จังหวัดนราธิวาส”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ศรัณห์น้ำผลิตภัณฑ์ แขนงนวัตกรรมการศึกษาอุปกรณ์
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ธวัชชัย ใจมะชุมหาเดียร (2544) “โครงการพัฒนาหมู่บ้านผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองเพื่อการค้า”
เพื่อนเกษตร 3,34 (เมษายน) 5-11

_____ . (2549, 15 กันยายน) รองศาสตราจารย์ สำนักวิชาเทคโนโลยีเกษตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีศรีราชา สำนักงานผู้ดูแล นายนฤทธิ์ น้ำดื่ม คำตัน
ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรภ์สีมา

ธีรุ่งษี เอกะฤกต (2542) เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวัดเขตดิน อุบลราชธานี ภาควิชา¹
ทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

นุสรา จงเจริญ (2538) การตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพเมล็ดพันธุ์ นครราชสีมา
ศูนย์ข้าวพันธุ์พืชที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา

นริษฐ์ ไอ้มีเด่น ประเทศไทย(2548) การพัฒนาศักยภาพ” (ออนไลน์) ค้นคืน วันที่ 20 สิงหาคม 2549
จาก <http://www.newsniL.com/news/2005-08-15/1049-sp-global-1200>

บุญทัน อดุกไชยสัง แตะชเนศ คุ่นชาเอม (2529) กระบวนการวิธีการพัฒนาจิตใจเพื่อพัฒนา
สังคมไทย พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร รัชดา 84 เมนเนจเม้นท์

บุญธรรม จิตต์ตันนัต (2544) “แนวคิดและทฤษฎีการส่งเสริมการเกษตร” ใน ประมวลสาระชุด
วิชาการบริหารงานส่งเสริมการเกษตร หน่วยที่ 2 หน้า 54-97 นนทบุรี มหาวิทยาลัย
ศรี熹ทัชธรรมราช สาขาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์

บุญมี ศิริ (2546) “การทดสอบความเข้ม” ใน เอกสารประกอบการฝึกอบรมทางวิชาการเรื่องการตรวจ
สอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์มูลค่าสูง วันที่ 7-9 พฤษภาคม 2546 โรงแรมปรับปูร์ปูร์สกาฬ
เมล็ดพันธุ์ ภาควิชาพืชไร่ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บุญส่ง พุทธิวิว (2540) “ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการปลูกพืชหลังฤดูการทำงานในเขตอาชญากรรม
ของเกษตรกร: ศักยภาพทางการเมืองต้านทานทรัพย์ อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด”
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประดิษฐ์ คงยัง (2528) “การขอมรับการทำนาปรังของเกษตรกรบ้านคุก ก้าว ตำบลดอนมดแดง
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประภากี้ ศุวรรณ (2520) ทัศนคติ: การวัดการปลื้มน้ำปล่องและพฤติกรรมอนามัย
กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพาณิช

ปริยาพร วงศ์อนุโรจน์ (2534) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร สมมิตรอฟเชก
_____ (2535) จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร พิมพ์ดี
พรรภี ทองเกตุ (2545) “การเสื่อมคุณภาพและการเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์” ใน การฝึกอบรมหลักสูตร
วิชาการเมล็ดพันธุ์ วันที่ 22-26 เมษายน 2545 โรงแรมคามเลล็อก เมืองพัทบາ จังหวัด
ชลบุรี กองฝึกอบรม กรมส่งเสริมการเกษตร หน้าที่ 1-17

พินพิศ ทีฆะเนตร (2540) “ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการขอมรับเทคโนโลยีการผลิต
หน่อไม้ฝรั่งของเกษตรกรอำเภอท่าน้ำก้า จังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพราพรรษ เก้าบันยี่ (2537) จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 4 กรกฎาคม 2549 จาก

[Http://cdt.kmutt.ac.th/E-learning/project_phycology/unit5.htm](http://cdt.kmutt.ac.th/E-learning/project_phycology/unit5.htm)

แพทชา แก้วพวง (2533) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่น: กรณีศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์
เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ไพรeras ทิพย์ทัศน (2533) “การพัฒนาศักยภาพ” (ออนไลน์) ค้นคืน วันที่ 20 สิงหาคม 2549

จาก <http://www.oncc.go.th/develop/5theorem/joint/joint8.htm>

ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2549) “ทฤษฎีการเรียนรู้”
(ออนไลน์) ค้นคืน วันที่ 20 สิงหาคม 2549 จาก

<http://edtech.edu.ku.ac.th/edtech/wbi/index.php?module=study&chapter=1&sub1=4&sub2=3>

_____. (2549) “ทฤษฎีการสื่อสาร” (ออนไลน์) ค้นคืน วันที่ 20 สิงหาคม 2549 จาก

<http://edtech.edu.ku.ac.th/edtech/wbi/index.php?module=study&chapter=1&sub1=4&sub2>

_____. (2549) “ทฤษฎีการรับรู้” (ออนไลน์) ค้นคืน วันที่ 20 สิงหาคม 2549 จาก

<http://edtech.edu.ku.ac.th/edtech/wbi/index.php?module=study&chapter=1&sub1=4&sub2>

มนตรี จันทวงศ์ (2549) “นโยบายทรัพยากรน้ำกับความหลากหลาย” (ออนไลน์) ค้นคืน จาก วันที่ 20

สิงหาคม 2549 http://www.sri.cmu.ac.th/~environment/paper_web/paper_20.pdf

มนัส เสียงก้อง (2540) “การใช้เทคโนโลยีการปลูกอ้อยของเกษตรกรในจังหวัดสิงห์บุรี”

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์

เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (2549) “ข้าว...ภูมิปัญญาอันล้ำค่า” (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืน วันที่ 7 กรกฎาคม 2549 จาก http://human.rtu.ac.th/icon/local_infor/rice.doc

ธนา ศรีบุญนา (2534) “ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้เม็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะลิ

105 เพื่อเพิ่มผลผลิตของเกษตรกรในจังหวัดบุรีรัมย์” วิทยานิพนธ์ปริญญา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รัตติยา จินตุลา (2546) “ทัศนคติขององค์กรที่นำระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9000 มาใช้ : กรณี

ศึกษาสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมพื้นที่ภาคตะวันออก” วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทหารชุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

ราชบัณฑิตยสถาน (2526) พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 พิมพ์ครั้งที่ 2

กรุงเทพมหานคร

- _____ (2542) พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 กรุงเทพมหานคร (ออนไลน์)
สาระสังเขป คันคืนวันที่ 17 กรกฎาคม 2549 จาก
<http://rirs3.royin.go.th/rithdict/lookup.html>

เรขา ศิริเลิศวิมล (2534) “การขอมรับเทคโนโลยีการป้องกันภัยทางเศรษฐกิจในจังหวัดกาญจนบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตรฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ราพงษ์ ชนาถกุญช์ (2538) รายงานการประชุมวิชาการข้าวและข้าวพืชเมืองหนองนา ครั้งที่ 8 การผลิตเมล็ดข้าวของศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานีและสถานีทดลองในเครือข่าย วันที่ 26-27 กุมภาพันธ์ 2539 ณ โรงแรมกาลัย จังหวัดอุบลราชธานี ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี กรมวิชาการเกษตร

วัชรินทร์ อุปนิสากรณ์ (2540) “การขอมรับเทคโนโลยีการป้องกันภัยทางเศรษฐกิจในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาน้ำบนแม่น้ำตุ้ย จังหวัดชัยนาท” วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตรฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วัฒนชัย สุภา (2545) “หลักการปรับปรุงสภาพ” ใน การฝึกอบรมหลักสูตรวิทยาการเมล็ดพันธุ์ วันที่ 22-26 เมษายน 2545 โรงแรมแคมป์อโภ เมืองพัทaya จังหวัดชลบุรี กองฝึกอบรมส่งเสริมการเกษตร หน้าที่ 1-17

วัลลภา ขันนิพิทุก (2546) “การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฯลฯ ในการเพาะปลูกในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ” วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขาวิชาผลกระทบสุขศาสตรบัณฑิต แขนงวิชา บริหารสารสนเทศ สาขาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช วารีญา ภาควิชา ภาควิชา ภาษาไทย มหาสารคาม (2549) “เทคนิคปรัชญาในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์” (ออนไลน์) คันคืน วันที่ 18 สิงหาคม 2549 จาก <http://www.wareeya.com>

วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี (2549) “ทฤษฎีการเรียนรู้” (ออนไลน์) คันคืน วันที่ 20 สิงหาคม 2549 จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

_____ (2549) “แผนที่จังหวัดครรภัสสีมา” (ออนไลน์) คันคืน วันที่ 5 สิงหาคม 2549 จาก <http://www.pkorat.com/mapkorat.htm>

วิทุล ปิยะวงศ์ถาวรลักษ์ (2543) "ทัศนคติของเกษตรกรแปลงข้าวพันธุ์ข้าวอ่ำเภอปีกหงษ์ ที่มีต่อพันธุ์ข้าวเจ้าหนองคลองหลวง 1" รายงานการศึกษา กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

_____ (2549 1 2 กันยายน 2549) ผู้อำนวยการกลุ่มผลิตและจัดการเมล็ดพันธุ์ ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา สำนักงานพัฒนาชุมชน น้ำตกฤทธิ์ คำดัน ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

วิรุจน์ ทาดีและวิทุล ปิยะวงศ์ถาวรลักษ์ (2544) "ความคิดเห็นของเกษตรกรสมาชิกแปลงข้าวพันธุ์ข้าวเจ้าหนองคลองหลวง 1 ฤดูฝน ปี 2542 ต่อการใช้เครื่องเก็บข้าวขวางราบในจังหวัดนครราชสีมา" รายงานการศึกษา กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

วิໄລ ปาละวิสุทธิ์ (2549) เทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเชิงพาณิชย์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร กิจรุ่งเรือง

ศูนย์ขยายพันธุ์พืชที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา (2543) "การสูบตัวอย่างเมล็ดพันธุ์" (อัคดำเนา)

ศูนย์ขยายเมล็ดพันธุ์พืชที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา (2546) การจัดซื้อเมล็ดคืนจากแปลงเกษตรกรนครราชสีมา ศูนย์ขยายเมล็ดพันธุ์พืชที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา

ศูนย์คอมพิวเตอร์และอิเลคทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (2549) "ทฤษฎีการเรียนรู้" (ออนไลน์) ศีบันจานจาก <http://www.nectec.or.th/courseware/cai/0043.html>

ศูนย์บริการข้อมูล กรมการปศุสัตว์ (2549) "แผนที่อำเภอพิมาย" (ออนไลน์) ค้นคืนวันที่ 5 สิงหาคม 2549 จาก <http://www.amphoe.com/view.php?file=map1150258502&path=picture/20&PHPSESSID=8b6e935d14aeae92aa8060bf24381650>

ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา (2549) "แนะนำศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา" (ออนไลน์) สาระสังเขป ค้นคืนวันที่ 8 สิงหาคม 2549 จาก <http://seedcenter02.doae.go.th>

สกอ คุณอุคน (2540) "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจกำหนดขนาดพื้นที่ปลูกขางพาราของเกษตรกรในจังหวัดร้อยเอ็ด" รายงานการวิจัย ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสำนักงานเกษตรจังหวัดร้อยเอ็ด

สงกรานต์ จิตรารถ (2544) "ข้าวกับวิชีวิตคนไทย" ใน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับข้าวไทย หน้า 13-24 ปทุมธานี ศูนย์พันธุ์วิศวกรรมและเทคโนโลยีแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (2548) "ศักขภพ" (ออนไลน์) ค้นคืนวันที่ 20 สิงหาคม 2549 จาก <http://gotoknow.org/blog/thaikm/2180>

สมเจตน์ สวัสดิ์ดีนคง (2545) “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว
ของเกษตรกรในโครงการศูนย์ส่งเสริมและผลิตข้าวชุมชนในจังหวัดกาญจนบุรี”
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์
เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมมาตร จวนิช (2545) “หลักการขยายเมล็ดพันธุ์พืช” ใน การฝึกอบรมหลักสูตรวิทยาการเมล็ดพันธุ์
วันที่ 22-26 เมษายน 2545 โรงแรมคามลloth เมืองพัทaya จังหวัดชลบุรี กองฝึกอบรม
กรมส่งเสริมการเกษตร หน้าที่ 1-52

สมพงษ์ แก่นลา เอกสารประกอบการสอนนักเรียนที่ส่งเสริมการเกษตร ผู้รับผิดชอบเกษตรกิจ
เกษตร วันที่ 12-15 กันยายน 2547 สำนักพัฒนาเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร
สำนักงานเกษตรจังหวัดนครราชสีมา (2549) “ประวัติย่อเกษตรพิมพ์” (ออนไลน์) สาระสังเขป คันคืน
วันที่ 17 กรกฎาคม 2549 จาก <http://khorat.doae.go.th/data/prawat.htm>

สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (2549) “การสร้างศักยภาพเกษตรกร” (ออนไลน์) คันคืน
วันที่ 18 สิงหาคม 2549 จาก <http://www.phangnga.doae.go.th>

สำนักงานคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดนครราชสีมา (2547) ยุทธศาสตร์
การพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ปี 2547 นครราชสีมา หจก.สกุลไทยสิ่งพิมพ์

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2540) “การพัฒนาศักยภาพของคน”
(ออนไลน์) คันคืน วันที่ 20 สิงหาคม 2549 จาก <http://www.nesdb.go.th/plan/data/plan8/data/M1.doc>

สำนักงานประเมินการศึกษา (2547) ศักยภาพของคน ไทยกับขีดความสามารถในการแข่งขัน
ปี 2546 กรุงเทพมหานคร สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สิริรัตน์ นำรุ่งการ์ฟ (2542) “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับและไม่ยอมรับนวัตกรรมของชาวนา
ศึกษารัฐปัจจัยทางการศึกษา” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา^๑
ส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุกัญญา ภาระโภ (2544) “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการผลิตข้าวขาวคาดอุณหภูมิ 105
ของเกษตรกรในจังหวัดขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
สุชา จันทน์เอม (2524) จิตวิทยาสังคม กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพาณิช

**สุชาติ ประสีกธิรัญสิทธิ์ (2536) ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถาบันวิจัยพัฒน
นริหารศาสตร์ (นิค)**

- _____ . (2546) ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 12 กรุงเทพมหานคร เพื่องพ้า
ฤคิ วงศ์สุด (2532) “การขอมรับเทคโนโลยีการผลิตข้าวของเกษตรกรตามโครงการส่งเสริมการ
ผลิตข้าวแบบครบวงจรในจังหวัดยะลา” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุพจน์ ชัยวนิค (2533) “ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการขอมรับการทำและการใช้ปุ๋ยหมักของ
เกษตรกรในอำเภอโคกพานหิน จังหวัดพิจิตร” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุนาลี อารยางกูร (2528) “การขอมรับเทคโนโลยีการทำนาหัวน้ำตามแผนใหม่ของเกษตรกร
ตำบลบึงคำพร้อย อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี” วิทยานิพนธ์ปริญญา
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร เกษตร บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุนิตรา สุปีนราษ (2546) “ทัศนคติของวิทยากรต่อโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้น
ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเนื้อ” วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สุเมวท์ กุญจะเศรี (2548) เครื่องขั้นตอนการเกษตรและการจัดการผลิตพืช กรุงเทพมหานคร
สำนักผู้เชี่ยวชาญ กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- อุ่น เทียนศรี (2546) “การตัดสินใจต่อการเข้าร่วมโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ของเกษตรกรจังหวัด
นครสวรรค์” วิทยานิพนธ์ปริญญาเกษตรศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อาทิตย์ ฤกษา (2538) รายงานการประชุมวิชาการข้าวและธัญพืชเมืองหนองคาย ครั้งที่ 8
ระยะเวลาการหัวนข้าวที่เหมาะสม วันที่ 26-27 กุมภาพันธ์ 2539 ณ โรงแรมกาลัง
จังหวัดอุดรธานี ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี กรมวิชาการเกษตร
- อินทร์โพธิ์ สิงหา (2539) “ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมโครงการปรับ
โครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของเกษตรกรบ้านแคนด่าน ดำเนินทุ่งร่วง
ทอง กิ่งอำเภอแม่ว่อง จังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัย ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกียรติ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารงาน ชีวสิริอุตสาหกรรม (2544) เทคโนโลยีการผลิตข้าวพันธุ์ดี กรุงเทพมหานคร สถาบันวิจัยข้าว
กรมวิชาการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

จำนวน ชารัมษ์ (2549 10 กันยายน) นักวิชาการเกษตร 7ว งานขยายเมล็ดพันธุ์พืช
ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา สัมภาษณ์โดย นายกฤชภูน คำตัน
ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขออนุญาตเกณฑ์จังหวัดนราธิวาสในการจัดเก็บข้อมูล

ที่ ศธ.0522.23/พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ตำบลบางพูด อ่าเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

ธันวาคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์อ่านวิชความสะความสะควรนักศึกษาปริญญาโทสำรวจข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน ท่านเกณฑ์รัฐจังหวัดนนทบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัยเรื่องศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวขาดตอนมะลิ 105 ของสามารถเปลี่ยนขยายพันธุ์ของศูนย์เม็ดพันธุ์ข้าวขาวนนทบุรี จำนวนครรภะสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนนทบุรี จำนวน 1 ชุด

ด้วยน้ำใจดีเยี่ยม ค่าต้น นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร สาขา ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ทำ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวขาดตอนมะลิ 105 ของสามารถเปลี่ยนขยายพันธุ์ของ ศูนย์เม็ดพันธุ์ข้าวขาวนนทบุรี จำนวนครรภะสีมา ในอำเภอพิมาย จังหวัดนนทบุรี” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต ไบยะคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ สีสังข์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งจำเป็นต้องสัมภาษณ์เกษตรกรในพื้นที่อำเภอพิมาย จังหวัดนนทบุรี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช โครงการขอความอนุเคราะห์อ่านวิชความสะความสะควรแก่ นักศึกษาตามสมควร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขออนุญาตในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมจิต ไบยะคง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

สาขาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์

โทร. 0-2503-3577

โทรสาร.0-2503-3578

ภาคผนวก ฯ

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ

ເລກທີແບ່ງເສັນການໝໍ

ແບບສັນກາຍຜົນສໍາຫວັບກາຣວິຈັຍເຮືອ

ສັກຍກາພໃນກາຣ ພົດຕະເມີດພັນຖຸຂ້າວຂາວຄອກນະລີ 105 ຂອງສາມາຊີກແປ່ລົງຂໍາຍພັນຖຸ
ຂອງຄູນຢ່ານເມີດພັນຖຸຂ້າວຄຣຣາຊື້ນາ ໃນອ່ານເກອພິນາຍ ຈັງຫວັດຄຣຣາຊື້ນາ

ກໍາເຫຼືອ

ແບບສັນກາຍຜົນກາຣວິຈັນນີ້ຕ້ອງກາຣທຽນຂໍ້ມູນເກີບກັບສັກຍກາພຂອງເກຍຕຣກຣສາມາຊີກ
ແປ່ລົງຂໍາຍພັນຖຸຄູນຢ່ານເມີດພັນຖຸຂ້າວຄຣຣາຊື້ນາຕ່ອງ ກາຣ ພົດຕະເມີດພັນຖຸຂ້າວຂາວຄອກນະລີ 105 ໃນ
ອ່ານເກອພິນາຍ ຈັງຫວັດຄຣຣາຊື້ນາ ໂດຍແປ່ງອອກເປັນ 5 ຕອນ ດັ່ງນີ້

ຕອນທີ່ 1 ສາພພື້ນຖານທາງສັງຄນແລະເຄறນຮູກຈົບຂອງເກຍຕຣກຣສາມາຊີກຜູ້ຮ່ວມໂຄງກາຣແປ່ລົງຂໍາຍພັນຖຸ

ຕອນທີ່ 2 ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານຂອງເກຍຕຣກຣຜູ້ຮ່ວມໂຄງກາຣແປ່ລົງຂໍາຍພັນຖຸຂ້າວ

ຕອນທີ່ 3 ທັຄນຄົດຂອງເກຍຕຣກຣຜູ້ຮ່ວມໂຄງກາຣແປ່ລົງຂໍາຍພັນຖຸຂ້າວ

ຕອນທີ່ 4 ສັກຍກາພໃນກາຣພົດຕະເມີດພັນຖຸຂ້າວ ຂາວຄອກນະລີ 105 ຂອງເກຍຕຣກຣ

ຕອນທີ່ 5 ປັບປຸງຫາແລະຂໍ້ເສັນອແນະ

ຜູ້ສັນກາຍຜົນອ່ານຄໍາດາມໄຫ້ຜູ້ຕອນພິງ ແລ້ວໄຫ້ຜູ້ສັນກາຍຜົນທຳເຄື່ອງໜາຍ / ລົງໃນຂ່ອງ []
ໜ້າຂໍ້ອຄວາມທີ່ຕ້ອງກາຣແລະຫຼືອເຄີມຂໍ້ອຄວາມລົງໃນຂ່ອງວ່າງທີ່ກໍາຫັດໄຫ້ເກຍຕຣກຣຜູ້ໃຫ້ສັນກາຍຜົນ

ຜູ້ໃຫ້ສັນກາຍຜົນ : ຊື່ອ - ສຖຸລ.....

ບ້ານເລີກທີ່ ມູນທີ່ ດຳນວຍ ອໍານາໂພນາຍ ຈັງຫວັດຄຣຣາຊື້ນາ

ວັນ/ເດືອນ/ປີ ທີ່ສັນກາຍຜົນ.....

ຕອນທີ່ 1 ສາພພື້ນຖານທາງສັງຄນແລະເຄறນຮູກຈົບຂອງເກຍຕຣກຣຜູ້ຮ່ວມໂຄງກາຣແປ່ລົງຂໍາຍພັນຖຸ

1. ເພດ A1

[] 1.ໜາຍ [] 2.ໜູ້ງົງ

2. ອາຍຸ.....ປີ A2

3. ສດຖານກາພສມຮສ A3

[] 1.ໂສດ [] 2.ສມຮສ [] 3.ໜໍາຍ,ໜໍ້າຍ

4. ຮະດັບກາຣສຶກຍາ A4

[] 1.ໄນ້ໄດ້ເຮັບໜັງສືອ [] 2.ເຮັບຕໍ່າກວ່າກາຄນັງຄັນ

[] 3.ຈົນກາຣສຶກຍາກາຄນັງຄັນ [] 4.ຈົນກາຣສຶກຍາສູງກວ່າກາຄນັງຄັນ

ຮະນຸ.....

5. ຈຳນວນສາມາຊີກໃນຄຣອນຄວ້າ ຮວມ.....ຄນ A5

- 5.1 ชาญ..... คน A51
- 5.2 หญิง..... คน A52
6. อาชีพหลัก A6
- [] 1. ทำงาน [] 2. ทำไร่
- [] 3. ทำสวน [] 4. รับราชการ
- [] 5. อื่น ๆ (ระบุ).....
7. อาชีพรอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- [] 1. ทำงาน A71
- [] 2. ทำไร่ A72
- [] 3. ทำสวน A73
- [] 4. รับราชการ A74
- [] 5. รับจ้าง A75
- [] 6. อื่น ๆ (ระบุ)..... A76
8. ตำแหน่งทางสังคม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- [] 1. กำนัน A81
- [] 2. ผู้ใหญ่บ้าน A82
- [] 3. ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน A83
- [] 4. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล A84
- [] 5. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล A85
- [] 6. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล A86
- [] 7. อื่น ๆ ระบุ..... A87
- [] 8. ไม่มี A88
9. ประสบการณ์ในการทำงาน..... ปี A9
10. ประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว..... ปี A10
11. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่เป็นแรงงานในภาคการเกษตร รวม..... คน A11
- 11.1 ชาญ..... คน A111
- 11.2 หญิง..... คน A112
12. จำนวนแรงงานนอกครัวเรือน..... คน/วัน/ฤดูกาล/ผลิต A12
13. รายได้รวมทั้งหมดของครอบครัว(ปี 2548)..... บาท A13
- 13.1 รายได้ในภาคการเกษตร รวม บาท A131

13.1.1 ทำนา	ประมาณ.....บาท	☐ A1311
13.1.2 ทำไร่	ประมาณ.....บาท	☐ A1312
13.1.3 ทำสวน	ประมาณ.....บาท	☐ A1313
13.1.4 การเลี้ยงสัตว์	ประมาณ.....บาท	☐ A1314
13.1.5 ประมง	ประมาณ.....บาท	☐ A1315
13.1.6 อื่น ๆ ระบุ.....	ประมาณ.....บาท	☐ A1316
13.2 รายได้เนื่องจากการเกษตร รวม	บาท	☐ A132
13.2.1 ค้าขาย	ประมาณ.....บาท	☐ A1321
13.2.2 รับจ้าง	ประมาณ.....บาท	☐ A1322
13.2.3 รับราชการ	ประมาณ.....บาท	☐ A1323
13.2.4 อื่นๆ(ระบุ)	ประมาณ.....บาท	☐ A1324
14. ภาระหนี้สิน		
[] ไม่มี		☐ A141
[] มี ระบุจำนวน.....บาท		☐ A142
15. แหล่งเงินทุน		
15.1 เงินกู้ในระบบอหángเดียว.....บาท		☐ A151
15.2 เงินกู้ในระบบ..... บาทและนอกระบบ.....บาท		☐ A152
15.3 เงินกู้นอกระบบอหังเดียว.....บาท		☐ A153
16. พื้นที่ทำการเกษตร.....	ไร่	☐ A16
17. พื้นที่ที่ทำแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว.....	ไร่	☐ A17
18. ลักษณะการถือครองพื้นที่ที่ทำแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว		
18.1 เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ทั้งหมด.....ไร่		☐ A181
18.2 เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์.....ไร่และเช่า.....ไร่		☐ A182
18.3 พื้นที่เช่าทั้งหมดไร่		☐ A183
19. ราคาเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ขายได้ปี 2548.....บาท/ กิโลกรัม		☐ A19

ตอนที่ 2 ความรู้พื้นฐานและแหล่งความรู้ของเกษตรกรผู้ร่วมโครงการแปลงขยายพันธุ์ข้าว
ตอนย่อยที่ 2.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว พันธุ์ข้าวคอกมะดิ 105
ท่านมีความรู้เกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์พันธุ์ข้าวคอกมะดิ 105 อย่างไร
คำชี้แจง กรุณาเครื่องหมาย✓ (ถูก) ลงในช่องหน้าข้อความที่ท่านว่าถูกต้องและเครื่องหมาย X (ผิด)
 ลงในช่องหน้าข้อความที่ท่านว่าผิด

ความรู้พื้นฐาน	
1.	ข้าวขาวคอกมะดิ 105 สามารถปลูกได้ทั้งนาปีและนาปรัง ☐ B11
2.	ข้าวขาวคอกมะดิ 105 สามารถปลูกได้ดีในนาน้ำลึก..... ☐ B12
3.	ข้าวขาวคอกมะดิ 105 ลำต้นและใบมีสีเขียวเข้ม..... ☐ B13
4.	ข้าวขาวคอกมะดิ 105 ในธงจะตั้งตรงคลุมร่วงข้าว..... ☐ B14
5.	ข้าวขาวคอกมะดิ 105 เมล็ดจะเรียบยวาว สีฟางข้าว..... ☐ B15
6.	ข้าวขาวคอกมะดิ 105 เก็บเกี่ยวในช่วงกลางเดือนพฤษภาคม..... ☐ B16
7.	การผลิตเมล็ดพันธุ์กับศูนย์ดองใช้เมล็ดพันธุ์ที่ศูนย์จัดหาให้เท่านั้น..... ☐ B17
8.	ในการปลูกซ่อนแก่กรรมสามารถนำเมล็ดพันธุ์ของตนเองมาปลูกซ่อนได. ☐ B18
9.	การผลิตเมล็ดพันธุ์จำเป็นต้องมีการกำจัดข้าวເວົ້າและตัดถอนพันธุ์ปัน ^{ตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าว} ☐ B19
10.	การตัดถอนพันธุ์ปันในระยะข้าวเริ่มออกใบทำได้ดีที่สุด..... ☐ B110
11.	การเก็บเกี่ยวข้าวควรเก็บเกี่ยวก่อนระยะพลับพลึงเล็กน้อย..... ☐ B111
12.	รถนาด/รถเกี่ยววนวานสามารถใช้ต่อจากเกษตรกรรายหัวໄປได..... ☐ B112
13.	ควรตากเมล็ดพันธุ์ข้าวให้แห้ง ก่อนบรรจุกระสอบ..... ☐ B113
14.	ความชื้นสูงมีผลเสียต่อคุณภาพเมล็ดพันธุ์ข้าว..... ☐ B114
15.	การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์เพื่อรอการซื้อขายนำทั้งต้องเก็บในที่มีหลังคา ^{ป้องกันฝนได} ☐ B115
16.	กระสอบที่ใช้บรรจุเมล็ดพันธุ์ใช้กระสอบของตนเองที่เก็บไว้ได..... ☐ B116
17.	สิ่งเงื่อนไขปัจจัยดึงเศษฝ่างข้าว ข้าวเมล็ดลีบ และระแหงข้าวเท่านั้น..... ☐ B117
18.	ข้าว กษ 15 เป็นมาในข้าวขาวคอกมะดิ 105 ถือว่าเป็นพันธุ์ปัน..... ☐ B118
19.	เมล็ดปอเทืองและโสนติดมากันเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมะดิ 105 ถือว่าเป็น ^{พันธุ์ปัน} ☐ B119
20.	ศูนย์จะซื้อเมล็ดพันธุ์คืนจากเกษตรกรเฉพาะที่ผ่านมาตรฐานพันธุ์ปัน, ^{ความคง,ความชื้นและสิ่งเจียปนเท่านั้น} ☐ B120

**ก่อนย่อที่ 2.2 แหล่งความรู้พื้นฐานที่เกณฑ์การได้รับเกี่ยวกับการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว
พันธุ์ข้าวคอกโนมดิ 105**

ท่านได้รับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ ข้าวคอกโนมดิ 105 จากแหล่งใดบ้าง

ก ําชี้แจง กรุณา勾เครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงใน ช่องระดับความรู้ที่ได้รับตรงกับความต้องการของท่าน ตามเกณฑ์ด่อไปนี้

3 = ระดับความรู้ที่ได้รับมาก 2 = ระดับความรู้ที่ได้รับปานกลาง 1 = ระดับความรู้ที่ได้รับน้อย

แหล่งความรู้	ระดับความรู้ที่ได้รับ		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
1. ญาติ พี่น้อง เพื่อนฝูง.....
2. หัวหน้ากลุ่มหรือผู้ช่วยตรวจสอบเบลงขยายพันธุ์ข้าว.....
3. ผู้นำชุมชน.....
4. เจ้าหน้าที่จากศูนย์เม็ดพันธุ์ข้าว นครราชสีมา.....
5. นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร(เกษตรตำบล)
6. สำนักงานเกษตรจังหวัด.....
7. นักวิชาการเกษตร ขององค์กรบริหารส่วนตำบล.....
8. ศูนย์บริการวิชาการและปัจจัยการผลิต.....
9. ภาคเอกชน.....
10. สถาบันการศึกษา.....
11. สมาชิกเบลงขยายพันธุ์.....
12. ชาวประชานับพันชื่อในชุมชน(หอกระจาดข้าง)
13. รายการวิทยุกระจายเสียง.....
14. รายการวิทยุโทรทัศน์.....
15. เอกสารสิ่งพิมพ์.....

- B21
- B22
- B23
- B24
- B25
- B26
- B27
- B28
- B29
- B210
- B211
- B212
- B213
- B214
- B215

ตอนที่ 3 ทัศนคติของเกษตรกรผู้ร่วมโครงการเบ่งขยายพันธุ์ข้าว พันธุ์ข้าวลดอกระดิ 105

ท่านมีทัศนคติในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว พันธุ์ข้าวลดอกระดิ 105 เพื่อจำหน่ายให้ศูนย์ เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา ในเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้ในระดับใด

ถ้าใช้ลง กรุงการเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องทัศนคติที่ตรงกับความต้องการของท่าน ตามเกณฑ์ ต่อไปนี้

3 = เห็นด้วยมาก 2 = เห็นด้วยปานกลาง 1 = เห็นด้วยน้อย

ข้อความ	ทัศนคติ		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
1. มีความแน่นอนด้านราคาและตลาด.....
2. มาตรฐานการคัดรังชีวิตดีขึ้น.....
3. มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพทำนา.....
4. เศรษฐกิจในครอบครัวมั่นคงขึ้น.....
5. การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น.....
6. มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ให้ชุมชน.....
7. การได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาอาชีพการทำนา.....
8. ภาคภูมิใจในการสืบทอดด้วยตนเองข้าว.....
9. มีความรักในอาชีพการทำนา.....
10. เกิดมิตรภาพระหว่างสมาชิกเบ่งขยายพันธุ์ข้าว.....
11. ได้รับการยอมรับจากชุมชน.....
12. เกิดการเรียนรู้ระหว่างกัน.....
13. ทำให้เกิดความซื่อสัตย์.....
14. ความมีคุณค่าของตนเอง.....
15. เป็นแบบอย่างที่ดีของเกษตรกรทั่วไป.....
16. ความละอ่อนในการทำการเกษตร.....

- C1
- C2
- C3
- C4
- C5
- C6
- C7
- C8
- C9
- C10
- C11
- C12
- C13
- C14
- C15
- C16

ตอนที่ 4 ศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว ขาวดอกระดิ 105 ของเกษตรกร

ตอนย่อยที่ 4.1 ศักยภาพภายนอกตัวเกษตรกร พื้นที่และชุมชน

ท่านคิดว่าหัวข้อต่อไปนี้ท่านมีความพร้อมหรือศักยภาพในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกระดิ 105 ในระดับใด

ก้าชี้แจง กรุณาการเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องที่ตรงกับศักยภาพของท่านในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกระดิ 105 ตามเกณฑ์ดังไปนี้

3 = มีศักยภาพมาก 2 = มีศักยภาพปานกลาง 1 = มีศักยภาพน้อย

ข้อความ	ศักยภาพ		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
ความพร้อมด้านตัวเกษตรกร			
1. ความรู้เรื่องข้าวขาวดอกระดิ 105.....
2. ความรู้ความเข้าใจในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว.....
3. ความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว.....
4. ความพร้อมในด้านเงินทุน.....
5. ความพร้อมในด้านแรงงาน.....
6. ความใฝ่เรียนรู้และพัฒนาตัวเอง.....
7. การยอมรับเทคโนโลยีใหม่ๆ.....
8. ประสบการณ์ในการผลิตเม็ดพันธุ์ข้าว.....
9. ประสบการณ์ในการทำงาน.....
10. ต้องการการยอมรับจากชุมชน.....
ศักยภาพด้านพื้นที่			
1. ความอุดมสมบูรณ์ของดิน.....	
2. มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการผลิตเม็ดพันธุ์.....
3. ปริมาณวัชพืชน้อย
4. ไม่มีการระบายน้ำของแม่น้ำลงสัตtru์ข้าว.....
5. ไม่มีการระบายน้ำของโรคสัตtru์ข้าว.....
6. ไม่มีการระบายน้ำของสัตchu์สัตtru์ข้าว.....
7. หวานะควรในการเดินทางจากบ้านถึงแปลงข้าวพันธุ์....

- D11
- D12
- D13
- D14
- D15
- D16
- D17
- D18
- D19
- D20
- D21
- D22
- D23
- D24
- D25
- D26
- D27

ศักยภาพด้านชุมชน/กลุ่ม			
1. การรวมก่อตั้งของชุมชน.....	
2. แหล่งเงินทุน/สินเชื่อในชุมชน.....	
3. ความเข้มแข็งของผู้นำกลุ่ม.....	
4. ผู้มีความรู้/ประชญาติชาวบ้านในชุมชน.....
5. ความซื่อสัตย์ของสมาชิกในกลุ่ม.....
6. ความพร้อมเพรียงของกลุ่ม.....
7. ความเป็นชุมชนที่เปิดรับเทคโนโลยี.....
8. ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารของชุมชน.....
9. ความเสียสละของผู้นำกลุ่ม.....
10. ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน.....

- D31
- D32
- D33
- D34
- D35
- D36
- D37
- D38
- D39
- D310

ตอนย่อยที่ 4.2 ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรภาระสีมา และหน่วยงานอื่นๆ

ท่านคิดว่าหัวข้อด่อไปนี้มีผลต่อความพร้อมหรือศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะดิ 105 ของท่านในระดับใด

คำชี้แจง กรุณาการเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องที่มีผลต่อศักยภาพของท่านในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวดอกมะดิ 105 ตามเกณฑ์ดังไปนี้

3 = มีผลต่อศักยภาพมาก 2 = มีผลต่อศักยภาพปานกลาง 1 = มีผลต่อศักยภาพน้อย

ข้อความ	ศักยภาพ		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
ศักยภาพที่เกิดจากการสนับสนุนของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวครรภาระสีมา			
1. การให้ความรู้เรื่องข้าวขาวดอกมะดิ 105.....
2. การให้ความรู้เรื่องขั้นตอนการผลิตเมล็ดพันธุ์.....
3. การติดตามให้คำแนะนำของพนักงานสนับสนาน.....
4. การติดตาม ควบคุมด้านคุณภาพของกลุ่มงาน ควบคุมคุณภาพ...

- D41
- D42
- D43
- D44

5. ความเป็นก้าวเองในการบริการวิชาการของเจ้าหน้าที่ศูนย์แม่คัดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา.....	☐ D45
6. ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ของศูนย์แม่คัดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา.....	☐ D46
7. ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาเกษตรกรของของเจ้าหน้าที่ศูนย์แม่คัดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา.....	☐ D47
8. ความต่อเนื่องในการดำเนินงานของศูนย์แม่คัดพันธุ์ข้าว.....	☐ D48
9. ความสามารถในการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังเจ้าหน้าที่ศูนย์แม่คัดข้าวนครราชสีมา.....	☐ D49
10. ราคารับซื้อคืนแม่คัดพันธุ์ของศูนย์ฯ..... หักยกภาษีที่เกิดจากการสนับสนุนด้านหน่วยงานอื่น ๆ	☐ D410
1. การให้การสนับสนุนด้านความรู้ขององค์กรบริหารส่วนตำบล.....	☐ D51
2. การให้การสนับสนุนด้านปัจจัยการผลิตของ อบต.	☐ D52
3. การส่งเสริมให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอีสาน.....	☐ D53
4. สำนักงานเกษตรอีสานมีโครงการสนับสนุนปัจจัย การผลิต.....	☐ D54
5. การสนับสนุนและความเป็นก้าวเองของนักวิชาการ ส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล (เกษตรตำบล).....	☐ D55
6. เป็นโครงการที่สนับสนุนยุทธศาสตร์จังหวัด.....	☐ D56
7. การส่งเสริมให้ความรู้ของสำนักงานพัฒนาที่ดิน.....	☐ D57
8. การส่งเสริมให้ความรู้ของศูนย์บริการวิชาการและปัจจัย การผลิต (สถานีทดสอบข้าว).....	☐ D58
9. การให้สินเชื่อของสหกรณ์การเกษตร.....	☐ D59
10. การให้สินเชื่อของ ชกส.	☐ D510

ตอนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ท่านมีปัญหาอย่างไรบ้างในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขาวคอกมะลิ 105 ให้ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวนครราชสีมา

ก้าวที่ 5 กรุณาการเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ลงในช่องที่เป็นปัญหาของท่านในการผลิตเมล็ดพันธุ์พันธุ์ข้าว ขาวคอกมะลิ 105 ตามเกณฑ์ดังไปนี้

3 = ระดับปัญหามาก 2 = ระดับปัญหานปานกลาง 1 = ระดับปัญหาน้อย

ปัญหา	ระดับปัญหา		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
ด้านตัวเกณฑ์กรร			
1. ขาดความรู้เรื่องข้าวขาวคอกมะลิ 105.....
2. ขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว.....
3. ไม่มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว...
4. ปัญหาด้านเงินทุนไม่เพียงพอ.....
5. ด้านแรงงานไม่เพียงพอ หายาก.....
ด้านพื้นที่			
1. ความอุดมสมบูรณ์ของดิน.....
2. น้ำไม่เพียงพอในการผลิตเมล็ดพันธุ์.....
3. มีวัชพืชมาก.....
4. มีการระบาดของแมลงศัตรุขามาก.....
5. มีการระบาดของโรคศัตรุขามาก.....
6. มีการระบาดของตัวศัตรุขามาก.....
7. การเดินทางไปแหล่งขยายพันธุ์ข้าวไม่สะดวก.....
8. การขนย้ายผลผลิตและสัดส่วนการผลิตลำบาก.....
ด้านชุมชน			
1. ไม่มีการรวมกลุ่มของชุมชน.....
2. ขาดแหล่งเงินทุนและสินเชื่อในชุมชน.....
3. สามารถในชุมชนไม่มีความเชื่อสักที่.....
4. การติดต่อสื่อสารของชุมชนไม่สะดวก.....
5. โครงสร้างพื้นฐานของชุมชนไม่ดี.....

ปัญหา	ระดับปัญหา		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
ด้านศูนย์เมืองพัฒนาชีวานครราชสีมา			
1. การติดต่อสื่อสารกันเจ้าหน้าที่ของศูนย์เมืองพัฒนาชีวานครราชสีมาไม่สะดวกหรือติดต่อบาก.....
2. ส่งเมืองพัฒนาชีวัตถุที่จัดทำแบบลงรายพัฒนาชีว่า.....
3. การจ่ายกระสอบล่าช้า.....
4. ขั้นตอนการรับซื้อเมืองพัฒนาชีวินชื่นบุ่งยาก.....
5. การเบิกจ่ายค่าเมืองพัฒนาชีว่า.....

- E41
 E42
 E43
 E44
 E45

ปัญหาอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ครั้งนี้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายกฤษฎิน คำตัน
วัน เดือน ปีเกิด	1 กันยายน 2513
สถานที่เกิด	อำเภอศรีถ้ำ จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	สส.บ.(ส่งเสริมการเกษตรนักวิชาชีพ) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช พ.ศ.2536
สถานที่ทำงาน	ศูนย์แม่ค้าพัฒนาชุมชนครรราชสินีนา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสินีนา
ตำแหน่ง	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร ๖๑